

SECRETARIA GENERAL

**ESBORNANY DE L'ACTA DE LA SESSIÓ
ORDINÀRIA CELEBRADA PEL PLE DE LA
CORPORACIÓ EN DATA DINOU
D'OCTUBRE DE DOS MIL QUINZE**

A la ciutat de Girona, a dinou d'octubre de dos mil quinze.

A dos quarts de vuit del vespre, en el Saló de Sessions de la Casa Consistorial es reuneix el Ple de la Corporació per celebrar sessió plenària ordinària. Presideix l'alcalde Carles Puigdemont i Casamajó i hi concorren els tinents i tinentes d'alcalde Isabel Muradàs i Vázquez, Marta Madrenas i Mir, Glòria Plana i Yanes, Maria Àngels Planas i Crous, Eduard Berloso i Ferrer, Joan Alcalà i Quiñones i els regidors i regidores Carles Ribas i Gironès, Eva Palau i Gil, Cristòbal Sánchez i Torreblanca, M. Mercè Roca i Perich, Ricard Calvo i Pla, Pere Albertí i Serra, Martí Terés i Bonet, Laia Pèlach Saget, Lluç Salellas Vilar, Ester Costa Fita, Toni Granados Aguilera, Sílvia Paneque Sureda, Elisabeth Riera Alemany, Joaquim Rodríguez Vidal, Manuel Martín Vertedor, Juan Maria Castel Sucarrat, Míriam Pujola Romero i Concepció Veray Cama.

Dóna fe de l'acte el vicesecretari general, Lluís Pau Gratacós. També hi assisteix l'interventor Carles Merino Pons.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència declara oberta la sessió.

1. APROVACIÓ DE L'ACTA DE LA SESSIÓ ANTERIOR

El Sr. alcalde declara obert l'acte, i pregunta si s'aproven els esborranys de l'acta de la sessió anterior, de data 14 de setembre de 2015, de la qual s'ha tramès còpia a tots els membres del Consistori.

Demana la paraula el Sr. Albertí, regidor del grup municipal d'ERC-MES, qui manifesta quan es discuteix la moció de la senyora Paneque, a les votacions s'esmenta el resultat de la votació i hi posen que s'abstenen el Grup d'Esquerra amb sis vots; ja ens agradaria ser sis, però lamentablement som quatre, i els altres que es varen abstenir són els companys de Ciutadans.

El Sr. alcalde exposa que es recull la rectificació.

2. INFORMES DE PRESIDÈNCIA

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, deixi'm dir-los que vostès tenen al seu davant el resum de l'informe socioeconòmic, que, per un costat, manté aquesta tendència de ja vint-i-dos mesos seguits de disminució interanual del nombre d'aturats a la ciutat de Girona, i, concretament, pel que fa a l'interanual que ens afecta enguany, de més del 12 per cent de diferència amb relació al mateix mes de l'any anterior.

Aquesta és una constant que ja és, diguem-ne, habitual en els informes que presento cada mes en el Ple, però voldria assenyalar –a part de destacar, doncs, les tendències positives en aquest sentit– una dada que és especialment remarcable amb relació a tots els mesos de tots els anys anteriors, que és la que fa referència a la contractació.

Fixin-se que la contractació laboral del mes de setembre va registrar una xifra rècord, jo diria que gairebé rècord en la història, perquè des del 2006, que són les dades que tenim referenciades, no s'havia produït un nombre tan elevat de contractacions laborals; estem parlant de 6.133. Fa un any n'hi havia 4.423 i fa, diguem-ne, deu anys n'hi havia 4.800. És a dir, que hi ha un increment no anecdòtic, sinó molt significatiu que ha ajudat que la contractació consolidada de tot l'any 2015 –de gener a setembre, tancat setembre– gairebé fregui els quaranta mil contractes signats.

Obrint aquell parèntesi que sempre hem d'obrir i ara més que mai perquè les xifres són prou altes i podrien cridar a l'engany algú: són contractes que ja sabem de quina naturalesa són: no són indefinits, són de curta durada molts d'ells, són de sous baixos, i per tant, no ens permeten dir en cap cas que aquesta és la dada que estàvem

esperant. Però és veritat que representa un canvi de tendència significatiu amb relació als mesos anteriors, que va lligat també amb la dada d'increment notable d'afiliats a la Seguretat Social: fa un any al mes de setembre eren 61.286; ara són 65.430, és a dir, també és significatiu.

Analitzant aquesta dada, perquè no és habitual en la sèrie un repunt tan alt en la contractació, què hi pot haver influït: hem detectat que una part –una part, no tota– de l'increment, una part que explica l'increment ha estat justament el rodatge de *Joc de Trons*, perquè tota la relació laboral que s'ha produït amb la gent ha estat la relació legal i transparent, i per tant, tota s'ha produït amb contractes, de menor quantia segurament o de durada limitada, però que s'ha reflectit en un increment de la contractació; per tant, més recaptació, més tributacions, etcètera.

Vull assenyalar només i explicar aquesta dada perquè segurament si l'observem fredament i agafem aquesta explicació pot sobtar molt positivament, però cridant a enygar del perquè s'ha produït aquest increment.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, una petita aportació que penso que lliga amb la valoració que fa de l'informe socioeconòmic: l'octubre del 2012 es presentava en aquest consistori l'enquesta del mercat del treball a Girona, amb l'objectiu de tenir una radiografia el més àmplia possible i el perfil, doncs, dels aturats a la nostra ciutat, i les diferents expectatives i explicatives que el condicionen per tal de poder incidir millor en les polítiques d'ocupació.

Pensem que aquesta enquesta –i ho vàrem dir en el seu moment– va ser una bona eina de diagnosi, que permet també estimar diferències socials i econòmiques dels diferents barris de la nostra ciutat. I l'equip de govern havia proposat una actualització biennal d'aquesta enquesta, que ens va semblar molt adequada. Han passat tres anys i el que demanàrem és l'encàrrec d'una nova enquesta als Serveis Municipals d'Ocupació. No tenim constància que aquest encàrrec s'hagi produït, i com que pensem que va ser una bona iniciativa, insistim, doncs, que es pugui encarregar aquesta actualització.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, té raó vostè. Un matís només: no es va fer només amb els Serveis Municipals d'Ocupació, sinó que es va fer amb la Universitat de Girona, i va ser una feina, diguem-ne, bastant complexa, però que ens va dotar d'una metodologia que ens va donar una informació molt preciosa, que, efectivament, necessitem actualitzar i, per tant, estic convençut que això ho farem.

I en el marc de l'Agència, si de cas, de Promoció Econòmica o en el marc del Servei Municipal d'Ocupació, encarregaríem aquesta enquesta per tenir dades més comparatives i saber si aquestes dades que a nivell macro van millorant tenen una influència en el canvi o no del paisatge sociolaboral que tenim a la ciutat de Girona.

3. DECRETS I ACORDS A DONAR COMPTE AL PLE

- * Sentència núm. 339, de 12 de juny de 2015, del Jutjat d'Instrucció núm. 3 de Girona, dictada en el judici de faltes núm. 349/2015, en virtut de la qual s'absol als acusats de la falta de deslluïment de béns immobles.
- * Sentència núm. 566, de 8 de juliol de 2015, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Tercera, que desestima el recurs d'apel·lació núm. 234/2012, interposat per la societat recurrent contra la sentència núm. 180, de data 15 de juny de 2012, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, en virtut de la que es va desestimar el recurs contenciós administratiu núm. 491/2010, interposat contra la desestimació per silenci administratiu de la reclamació de responsabilitat patrimonial formulada en data 14 d'agost de 2009 contra

l'Ajuntament de Girona, en motiu de l'atorgament de llicència d'obres per a la construcció d'un edifici plurifamiliar en una finca de la ciutat de Girona. La reclamació desestimada s'elevava a 885.459,36 €. La sentència imposa les costes del procés a la part apel·lant.

- * Sentència núm. 615, de 29 de juliol de 2015, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Tercera, que desestima el recurs d'apel·lació núm. 272/2012, interposat per l'Ajuntament de Girona contra la sentència núm. 131, de 7 de maig de 2012, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 1 de Girona, en el recurs contenciós administratiu núm. 146/2010, interposat contra el Decret dictat per l'Alcaldia-Presidència en data 27 de gener de 2010, pel que es va desestimar la petició formulada pel recurrent, d'acord amb la qual sol·licitava l'anul·lació, o en el seu cas, la declaració de lesivitat de la llicència de primera ocupació de l'habitatge situat al carrer Torre Suchet, 45, atorgada per Decret d'Alcaldia de 18 d'abril de 2008. La sentència no imposa costes.
- * Sentència núm. 144, de 29 de juliol de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 2 de Girona, en virtut de la que s'estima el recurs contenciós administratiu núm. 199/07 i acumulat 213/11, interposat pels recurrents contra l'acord adoptat pel Ple de la Corporació en sessió del dia 6 de febrer de 2007, pel que es van estimar en part les al·legacions formulades i es va aprovar definitivament el projecte d'expropiació del PMU del sector del Mercat de Santa Eugènia. La sentència no imposa costes.
- * Sentència núm. 322, de 17 de setembre de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que desestima el recurs contenciós administratiu núm. 182/2015, interposat per la societat recurrent contra la desestimació presumpta de la sanció de l'Ajuntament de Girona imposada en el procediment 1063472, per import de 600 €. La sentència no imposa costes.
- * Sentència núm. 323, de 21 de setembre de 2015, del Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, que estima el recurs contenciós administratiu núm. 188/2015, interposat pel recurrent contra el Decret d'Alcaldia de data 26 de febrer de 2015, pel que es va desestimar el recurs de reposició interposat contra l'anterior Decret d'Alcaldia de data 15 de juliol de 2014, d'imposició d'una sanció per import de 300 € i retirada de dos punts del carnet de conduir, per infracció de les normes de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària, per circular a més de 70 km/h, essent la velocitat màxima autoritzada 50 km/h per velocitat genèrica urbana, el dia 15 d'abril de 2014, al carrer Emili Grahit cantonada amb el carrer Ullastret de la ciutat de Girona. La sentència imposa costes.
- * Sentència núm. 640, de 22 de setembre de 2015, del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Sala del Contenciós Administratiu, Secció Segona, que estima el recurs d'apel·lació núm. 229/2015, interposat pels recurrents contra la sentència núm. 54, de data 12 de febrer de 2015, dictada pel Jutjat Contenciós Administratiu núm. 3 de Girona, en el recurs d'empara ordinari - drets fonamentals núm. 253/14, interposat contra la denegació del requeriment de 13 de juny de 2014 per tal que l'Ajuntament acordés la nul·litat de ple dret de l'acord de 21 de gener de 2014 pel que es varen firmar els acords entre representants de l'Ajuntament de Girona, Sindicats i càrrecs unipersonals del Comitè d'Empresa per la modificació dels articles 14, 15, 16, 46 i 80 de l'acord conveni 2010-2012 prorrogat fins el 2014 en entendre que s'havia vulnerat el dret fonamental a la llibertat sindical. La sentència no imposa

costes.

- * Sentència núm. 410, de 8 d'octubre de 2015, del Jutjat d'Instrucció núm. 3 de Girona, dictada en el procediment de Diligències urgents - Judici ràpid 138/2015, en virtut de la qual es condemna a l'acusat com autor responsable d'un delictes contra la seguretat del trànsit, previst i penat en l'article 379 del Codi Penal, a la pena de 4 mesos de multa, a raó d'una quota diària de 5 euros, privació del dret a conduir vehicles a motor i ciclomotors pel temps de 8 mesos i 2 dies i al pagament de les costes processals causades, havent d'indemnitzar conjunta i solidàriament amb la companyia d'assegurances a l'Ajuntament de Girona en la quantia de 2.490,22 €.

Decret de l'Alcaldia de data 5 d'octubre de 2015 relatiu a designació de càrrecs corresponents de la Fundació Fira de Girona.

Primer.- Designar entre els representants municipals nomenats per l'Ajuntament en el Patronat Fira de Girona, a la tinent d'alcalde senyora M. Àngels Planas Crous, en qualitat de vicepresidenta tercera del Patronat Fira de Girona, la qual ostentarà el càrrec de vicepresidenta del Comitè Executiu, d'acord amb el que estableixen els articles 14 i 22 dels estatuts de la Fundació.

Segon.- Designar membre corporatiu a integrar-se en el Comitè Executiu de la Fira de Girona a la representant municipal designada pel Patronat, la senyora M. Mercè Roca Perich.

Tercer.- Del present decret se'n donarà compte en la propera sessió plenària que se celebri.

Comunicació al Ple del número de personal eventual

Traslladar a la Secretària General de la Corporació als efectes d'informació al Ple Municipal que el número de llocs de treball reservat al personal eventual és de 20.

Decret de l'Alcaldia de data 28 de setembre de 2015 relatiu a dotació econòmica als grups municipals.

3r. Es considera necessari informar al Ple que els Grups Polítics Municipals que han de percebre assignació econòmica segons acord del Ple Municipal de 29 de juny de 2015, que de conformitat al previst a l'article 73 LRBRL, aquestes assignacions econòmiques s'hauran de subjectar a les següents determinacions legals de destinació i control:

- S'hauran de destinar al funcionament ordinari d'aquest Grup Polític Municipal, sense que es pugui destinar al pagament de remuneracions de personal de qualsevol tipus al servei de la corporació o a l'adquisició de bens que puguin constituir actius fixos de caràcter patrimonial.
- Els Grups Polítics Municipals han de portar una comptabilitat específica de la dotació d'aquestes assignacions econòmiques que hagi aprovat l'Ajuntament
- Aquesta comptabilitat específica estarà a disposició del ple de l'Ajuntament, sempre que aquest ho demani
- Qualsevol responsabilitat que es pogués derivar de l'incompliment legal de les normes que regulen aquestes assignacions econòmiques, recaurà en els integrants del Grup Polític Municipal.

Obert debat, intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, relatiu a la designació dels càrrecs corresponents a la Fundació de Fira de Girona, aprofitar per traslladar als nous representants que avui s'anomenaran un aspecte que se'ns va demanar específicament als diferents grups municipals que érem presents a l'últim Consell Municipal de Solidaritat i Cooperació: se'ns va argumentar en

aquest consell que Girona és una ciutat que tradicionalment ha estat vinculada amb compromisos relatius a la no-violència, al diàleg i a la pau, fet que nosaltres no cal dir que compartim. I aquesta trajectòria és incoherent amb la presència d'un estand de l'exèrcit a una fira com és Expojove, que tal com se'ns va dir en el consell té un perfil ben diferent.

I aquest és precisament, doncs, l'encàrrec que transmetem, ja que nosaltres no hi som presents, als representants d'Esquerra i Convergència a la Fundació de la Fira de Girona, i que instin precisament a la revisió d'aquest fet.

Intervé el Sr. Salellas, regidor del grup municipal de la CUP-Crida per Girona, qui exposa, evidentment, com que també érem presents al consell, ens sumem a aquesta petició, i estem segurs a més que es treballarà. Però, en tot cas, ja que s'ha esmentat, diguéssim, ho farem.

Però jo el meu punt no anava aquí, sinó que anava en un altre, i l'expressaré, i també és al voltant de Fira de Girona, perquè nosaltres el cartipàs pactat per Convergència, Esquerra i MES va fer, doncs, que no hi hagués cap representant de la CUP - Crida per Girona a la fundació de la fira. Però com que és un tema que ens importa i ens preocupa i ens intentem informar al respecte, hem demanat diverses peticions, diguéssim, directament a la fira al voltant d'informació del pressupost i de l'organigrama de la mateixa fira.

Se'ns va remetre que la fira no ens ho podia donar directament, sinó que ho havíem de fer a través de l'ajuntament; com que som persones aplicades, vam entrar la pregunta al registre. Però ens hem trobat que la resposta que ens ha fet l'Ajuntament, l'Ajuntament de Girona ha estat incapaç de donar-nos l'organigrama actual de la Fira de Girona, cosa que ens ha preocupat, que una de les institucions promotores de la Fira de Girona no tingui a les seves mans l'organigrama actual de la Fundació Fira de Girona. Sí que se'ns ha passat el pressupost, però no l'organigrama.

Per tant, demanariem que si això és així, doncs, ens preocupa que l'Ajuntament no tingui aquesta informació posant més de cent mil euros l'any com posa a la Fundació Fira de Girona. Si no és així, ens agradaria saber per què no se'ns ha facilitat la informació.

I així mateix, més enllà del nostre grup, el que hem fet és consultar el web –que és una cosa que pot fer tothom–: allà hem estat incapaços de trobar ni el pressupost ni l'organigrama ni qui en forma part ara mateix. Per tant, demanariem que un organisme com és el de la Fundació Fira de Girona, que es diu a si mateix entitat de caràcter oficial promoguda per inscripcions públiques, doncs, fes un exercici de transparència i comencés a treballar en aquest sentit.

Gràcies.

Fa ús de la paraula la Sra. Roca, portaveu del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, referent a la petició de la Sra. Paneque, dir-li que jo mateixa ja a la primera reunió que hi va haver del patronat de la fira vaig posar a sobre de la taula aquest tema, perquè és un tema que també ens preocupa –i ja veurà vostè que consta en l'acta la meva petició. I vaig rebre el compromís d'estudiar-lo i de mirar com es podia fer, doncs, aquesta no-presència de l'estand del ministeri.

Fa ús de la paraula el Sr. Terés, regidor del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, la meva pregunta anava amb relació a un parell de decrets. El primer és sobre el costejament d'un dinar de treball entre un responsable municipal i representants dels hereus del fons Santos Torroella; la pregunta que teníem amb relació a aquest decret era saber, doncs, si hi havia novetats amb relació a l'adquisició d'aquests fons i en quina situació es trobava, ja que s'havia fet aquest dinar de treball.

I, a més a més, aprofitàvem també per comentar, doncs, si aquest dinar de treball de dues persones que ascendia a una xifra de 121 euros si se'ns podria explicar en què

havia consistit, perquè ens semblava que la xifra potser era un pèl elevada si és que només es tractava de dues persones.

L'altre decret és amb relació a un tema de la lluminària de la catedral, que, bé, es dóna compte del pagament d'una factura, però aquesta factura es fa a càrrec de dues partides: una, doncs, que és del Pla d'enllumenat –i aquí cap problema–, però l'altra partida de la qual s'assigna a aquesta factura és del Pla d'ascensors. I llavors el que ens preocupava era saber què havia passat amb aquest Pla d'ascensors i com és que aquests diners del Pla d'ascensors acabaven servint per pagar un tema del Pla d'enllumenat. Bàsicament això.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre la Fira de Girona, la senyora Roca ha explicat exactament com va anar: a la primera reunió va portar a debat aquesta qüestió, que, de fet, en l'última reunió del patronat s'havia parlat també. Val a dir que des del punt de vista jurídic, els responsables jurídics hauran d'operar un seguit de canvis per poder, diguem-ne, vetar o denegar la sol·licitud d'un estand que paga religiosament les taxes. Per tant, no hi ha en aquests moments una base jurídica per poder denegar l'estand de l'exèrcit, com ens agradaria. I, per tant, o es canvien les bases, que és el que hem encarregat, o es cometria una arbitrarietat que seria punible des del punt de vista jurídic. Per tant, estem en això.

I la voluntat recollida per la majoria o gairebé per tots els patrons de la fira és que efectivament, no és compatible una cosa amb l'altra. Però necessitem fer un seguit de canvis, sense els quals no es pot de manera arbitrària denegar o vetar la presència d'algú que compleix les normes per poder contractar un estand.

Però està plantejada la qüestió i, evidentment, hi ha un encàrrec d'un treball en aquest sentit.

Sobre l'organigrama de la fira, ja li el farem arribar. No sé exactament quin ha estat el problema perquè no té cap complicació; és tan senzill l'organigrama de la fira que segurament no té cap secret. Ja li farem saber allò que pertany almenys a l'Ajuntament.

El senyor Martí Terés no sé de quin dinar em parla perquè dels dinars en què jo he pogut participar, que no han estat molts, no eren pas mai de dues persones, eren de més persones. I per tant, m'estranya que si és un dinar amb relació a això s'hagi produït només de dues persones.

Intervé el Sr. Terés, qui manifesta, és entre l'arxiver de l'Ajuntament i l'advocat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, en tot cas, s'ha de veure exactament en quin període de la negociació es devia situar això. No és senzill quan has de negociar temes complexos trobar un espai per poder-ho tractar. Però, en tot cas, dir-li que tot va anar en fi de bé, perquè, com vostès saben –com ja algun grup ha consultat–, doncs, això es va poder desencallar de manera molt favorable als interessos de l'Ajuntament i de la ciutat en general. I, per tant, diguéssim, les accions que s'han invertit en tota aquesta negociació han estat accions ben invertides que han donat un resultat positiu per a la ciutat.

Crec que vostè es refereix a un canvi de partides per poder, diguem-ne, facilitar el pagament d'una, això és bastant normal. Això no vol dir que vagi en detriment de, són moviments que es produeixen operatius que no tenen a veure amb la partida final d'una despesa compromesa pel Ple, en aquest cas, en el Pla d'ascensors.

No diré que es juga perquè no és un terme correcte, però vostès veuran sovint que en el Ple portem a vegades modificacions de partides –crec que avui n'hi ha alguna fins i tot, no sé si n'hi ha alguna o hi ha algun decret que anava en aquest sentit– que el que fan és instrumentalment habilitar uns diners per a una partida en què no n'hi havia per poder sortir d'una situació puntual que ens hem trobat en aquells moments. Passa sovint.

Per tant, no vegi amb això que hagi caigut el Pla d'ascensors en benefici d'il·luminar la catedral, no té res a veure, és purament instrumental.

4. CONVALIDACIONS

* DECLARAR, d'acord amb l'article 103.2.a del Reial decret legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei d'hisendes locals, als efectes de l'Impost sobre construccions, instal·lacions i obres, que les obres de la plaça Sant Domènec 3 i plaça Hospital 6, són d'especial interès o utilitat municipal, segons el previst en la pròpia ordenança fiscal.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, disculpi'm, però jo no anava a parlar, però tenint en compte que ha sortit un tema sobre el qual jo vull que consti en acta quina és la posició del meu grup municipal, i encara més després de la seva resposta.

I és dir que nosaltres estem totalment en desacord que hi hagi un veto amb relació que a l'Expojove pugui participar-hi l'exèrcit com hi ha participat fins a dia d'avui. És una sortida professional com una altra. A més, és un dels estands més visitats pels joves a la fira de l'Expojove. I, per tant, vull que consti en acta el total desacord que es pugui vetar la presència de l'exèrcit en aquesta fira.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui manifesta, d'acord, constarà en acta, com no podria ser d'una altra manera.

COMISSIÓ INFORMATIVA DE CIUTADANIA

5. Aprovació del Conveni de col·laboració amb l'entitat UNI Girona Club de Bàsquet (G17857228) per la seva participació a l'Eurolliga Femenina 2015/2016.

La temporada passada l'equip de l'UNI Girona va assolir, per primera vegada a la seva història el títol de campió de la Lliga Femenina, aconseguint la classificació per l'Eurolliga Femenina, màxima categoria d'aquest esport en l'àmbit europeu.

La temporada 2014/2015 es va concedir un ajut a l'entitat per un import total de 26.654,60 €, mitjançant la convocatòria d'ajuts per al desenvolupament de les activitats ordinàries destinada a les entitats esportives, d'acord amb les diferents línies/programes (esport de base - 1.434,42 €, esport federat adults - 220,18 € i 25.000 € esport professional), així mateix es va aprovar per Junta de Govern Local, en data 05/12/2014, un conveni de col·laboració d'ús d'instal·lacions esportives per part de l'UNI Girona, amb l'objectiu de donar suport al projecte esportiu de l'entitat tant en l'àmbit d'equips de base com també dels equips sèniors de l'entitat.

El fet extraordinari de classificar-se per disputar l'Eurolliga femenina ha suposat que el pressupost de l'entitat augmenti considerablement, atesa la necessitat de contractació de més jugadores, tant pel que fa a número com en l'àmbit esportiu, per poder assumir amb unes mínimes garanties el repte que suposa de competir en dues competicions de forma paral·lela, amb molta exigència de partits (2-3 partits a la setmana) i de nivell esportiu (Lliga Femenina i Eurolliga), així com d'assumir les importants despeses que suposen els diferents desplaçaments pel continent europeu. Amb l'objectiu de cobrir el pressupost per la temporada 2015/2016, que s'aproxima als 850.000 € (la temporada 2014/2015 el pressupost era de 515.000 €) varen reunir-se els representants de l'entitat, de les diferents institucions públiques (Ajuntament de Girona, Diputació de Girona i Secretaria General de l'Esport) i patrocinadors per intentar de donar viabilitat i recolzar aquest projecte d'esport professional a la ciutat de Girona.

D'aquesta reunió es va acordar que patrocinadors i institucions incrementarien l'aportació per fer possible la fita de la participació per primera vegada en la història d'un equip de lliga femenina de la ciutat a l'Eurolliga.

Atès que aquesta aportació no es pot realitzar mitjançant una convocatòria pública d'acord l'especificitat del beneficiari i de l'activitat que dificulten la concurrència pública i tenint en compte l'ordenança general de subvencions de l'Ajuntament (en fase d'exposició), en què el capítol II, article 15, aquest especifica els casos que poden atorgar subvencions directament, sense concurrència competitiva ni publicitat prèvia:

- a) Quan estiguin consignades nominativament en el pressupost general de l'Ajuntament de Girona.
- b) Quan l'atorgament o la quantia els imposi a l'Ajuntament de Girona una norma de rang legal.
- c) Amb caràcter extraordinari, quan es tracti de subvencions en què s'acreditin raons d'interès públic, social, econòmic o humanitari, o altres raons degudament justificades que en dificultin la convocatòria pública.

Tenint en compte que:

- És el club de màxima categoria professional de bàsquet de la ciutat i de les comarques gironines, i per tant aquest fet suposa una projecció externa molt important de la ciutat de Girona en l'àmbit nacional i internacional.
- Que és una de les entitats amb més projecció esportiva, social i mediàtica de la ciutat (és l'actual campió de la Lliga Femenina i de la Supercopa d'Espanya) i un referent a nivell de país, estatal i europeu.

Tenint en consideració els aspectes esmentats anteriorment, aquestes són raons d'interès públic, social i econòmic que justifiquen el caràcter excepcional d'aquesta subvenció directa.

Llei 38/2003, de 17 de novembre, General de Subvencions.

Reial Decret 887/2006, de 21 de juliol, pel qual s'aprova el Reglament de la Llei General de Subvencions.

D'acord amb l'article 22 de la Llei General de Subvencions, es pot atorgar subvenció directa quan s'acreditin i fonamentin raons d'interès públic, social, econòmic o d'altres degudament justificades que dificultin la convocatòria pública com pot ser l'especificitat del beneficiari i de l'activitat que dificulten la concurrència pública de forma objectivable.

L'article 28 de la llei i el 67 del Reglament, estableixen el procediment de concessió directa de les subvencions i preveu:

- El conveni com a instrument habitual a través del qual canalitzar la subvenció.
 - L'expedient que inclourà: una memòria de l'òrgan gestor de la subvenció (annex-1), competent per raó de la matèria, justificativa del caràcter singular de la subvenció i de les raons que justifiquen la dificultat de convocatòria pública.
 - Informe d'intervenció amb caràcter previ.
 - Resolució d'atorgament de la subvenció ajustada a les previsions que exigeix la llei.
- Així mateix, l'article 9 de la llei exigeix per a l'atorgament de les subvencions:
- La competència de l'òrgan administratiu concedent.
 - Existència de crèdit adequat i suficient.
 - Tramitació del procediment de concessió d'acord amb la normativa aplicable.
 - Fiscalització prèvia dels actes administratius de contingut econòmic.

- Aprovació de la despesa per l'òrgan competent per fer-ho. Per tot el que s'ha exposat,

PRIMER.- Aprovar el conveni de col·laboració amb l'UNI GIRONA CLUB DE BÀSQUET amb NIF G17857228, representada pel senyor Llorenç Biargé Compte, per la participació de l'entitat a l'Eurolliga Femenina 2015/2016, d'acord amb els termes que figuren en el document annex present a l'expedient.

SEGON.- Destinar la quantitat de cent vint mil euros (120.000,00 €), d'acord el pacte 2.1 del conveni, en dues anualitats i considerar la despesa plurianual de caràcter excepcional atès el disposat a l'art 174.5 del RD 2/2004, de 5 de març, pel que s'aprova el Text Refós de la Llei Reguladora de les Hisendes Locals.

Aquesta quantitat s'abonarà mitjançant dos pagaments que es faran efectius abans del 30 de novembre de 2015, cinquanta mil euros (50.000,00 €) i del 30 de març de 2016, setanta mil euros (70.000,00 €).

La quantitat de setanta mil euros, (70.000,00 €) anirà a càrrec del pressupost 2016. Condicionar l'efectivitat de la despesa a l'aprovació definitiva del pressupost municipal per l'exercici 2016, segons el disposat a la base 29a. del pressupost 2015 o acord de pròrroga del pressupost d'enguany, en els termes previstos a l'article 174 del Reial Decret 2/2004.

Presenta la proposta la Sra. Muradàs, regidora delegada d'Educació i Esports, qui exposa, com bé ja saben vostès, la temporada passada l'equip de l'UNI Girona va assolir per primera vegada a la seva història el títol de campió de lliga de la lliga femenina, i van aconseguir la classificació per a l'Eurolliga femenina –no sense dificultats: tots vostès ho deuen recordar que se'ls denegava aquest dret, però finalment la federació espanyola de bàsquet va cedir, com no podia ser d'una altra manera, al que s'havia guanyat en la pista. Però, bé, en tot cas, aconseguen la classificació directa per a l'Eurolliga femenina.

Aquest fet extraordinari de classificar-se per disputar l'Eurolliga femenina ha suposat que el pressupost d'aquesta entitat hagi augmentat considerablement: la necessitat de contractar més jugadores perquè, és clar, estaran jugant la lliga femenina i l'Eurolliga, i per tant, el pressupost de l'entitat s'incrementa.

Amb l'objectiu de cobrir aquest increment de pressupost, les diferents institucions públiques a les quals se'ns va demanar –l'Ajuntament de Girona, la Diputació de Girona i la Secretaria General de l'Esport– com també els patrocinadors hem volgut o vàrem voler fer un gest de poder donar viabilitat i recolzament a aquest projecte d'esport professional a la ciutat de Girona, tenint en compte l'especial significació que té per a la nostra ciutat.

Per aquest motiu, portem a aprovació, i és el que posem a la seva consideració, el conveni de col·laboració amb l'UNI Girona, en el qual, a part d'altres qüestions de caire administratiu, el que és més important és la dotació econòmica que comporta excepcional per aquesta classificació a l'Eurolliga. I es proposa destinar-hi la quantitat de 120.000 euros, la qual cosa posem a la consideració de tots els grups.

Obert debat, intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, per anunciar l'abstenció del meu grup en aquest punt. Nosaltres estem totalment d'acord, i així sempre ho hem fet, de donar suport i ajuda als projectes professionals de l'esport que hi ha hagut a la ciutat. Hem tingut, doncs, també durant tres anys el tema del Girona Futbol Club, doncs, també alegries i alguna tristesa, però també sempre hem estat d'acord que se'ls ajudés. Ara bé, a nosaltres el que avui ens planteja ens genera certs dubtes: primer que s'han de pagar cinquanta mil euros abans del 30 de novembre i no ens saben dir de qui li restarem aquests cinquanta mil

euros. Perquè saben perfectament que si s'ha de canviar un pressupost, doncs, s'ha de canviar una partida per una altra, i en aquests moments no tenim aquesta informació. Sé que em diran que segurament seran romanents, però són romanents que també es podrien destinar a altres coses. I, per tant, jo crec que també hi hauria d'haver aquí un debat sobre com destinem els diners a aquest Ajuntament.

Segon punt: el que fan també ja és, doncs, agafar una partida per als pressupostos del 2016, que encara no sabem ni ens han presentat ni hem debatut en aquest plenari.

I, per tant, en aquest sentit nosaltres davant d'aquests dubtes que ens generen no volem posar pals a les rodes, i per tant, no li ho votarem en contra, però sí que ens abstindrem perquè tenim, doncs, com dic, certs dubtes amb relació a d'on traurem els diners que s'han de donar per firmar aquest conveni que avui ens porten a Ple.

Fa ús de la paraula el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, per començar, des del nostre grup anunciar l'abstenció en aquest punt. Voldríem explicar d'aquests 120.000 euros que ens crea la necessitat per a l'Eurolliga de l'UNI Girona dividits ens dues entregues: una primera a la qual hauríem de fer front amb el pressupost d'enguany, buscant aquests romanents dels quals ens parlaven ara de 50.000. Que vull recordar que se'ns va informar que 12.000 dels quals ja els tenien, no? Vull dir, quedarien aquests 38.000 en el pressupost d'enguany. I que segons se'ns informa, també s'estan buscant els romanents a diferents partides; en el mateix sentit, no se'ns informa de quines partides obtindrem aquests romanents per fer-hi front. I també anunciant que en el pressupost vinent aquest romanent que ens quedarà després d'haver assumit aquests 50.000 primers, i seran 70.000, en detriment de quines partides aniran. Bé, enfront que no se'ns informa ni com obtindrem en el pressupost d'enguany aquests 38.000 que ens manquen ni els 70.000 per al pressupost vinent, el nostre vot serà abstenció en aquest punt. I voldríem tenir una menció: que tinguem la mateixa premissa i la mateixa «premura» i la mateixa visió quan parlem d'altres clubs, que tenim a la ciutat. I parlo i a la campanya de municipals el senyor alcalde el varem sentir també quan parlaven d'ajudes i suport al Futbol Club Girona, vull dir, quan no veien clar segons i què. Vull dir, voldríem tenir el mateix parer amb tots els clubs de futbol, posant l'esport per davant.

Intervé el Sr. Rodríguez, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, nosaltres estem d'acord en la col·laboració amb l'UNI Girona per a la seva participació a l'Eurolliga femenina. De fet, ja vam fer una pregunta en aquest sentit en l'anterior Ple.

L'UNI Girona és el club de bàsquet femení més important de tot Girona i podríem dir dels més importants de Catalunya i d'Espanya. Recordo que ja fa uns anys, fa uns quatre anys no van poder competir a Europa –havien quedat cinquens– per manca de pressupost. Jo crec o creiem que Girona ha de recolzar l'esport femení i el de base també, però voldria fer tres consideracions, a part dels diners d'on sortiran, que això ja ho han dit els altres grups: potser la primera seria saber una mica quin tant per cent hi destina l'Ajuntament comparat amb les altres administracions. És a dir, esperem que s'hagi fet amb equitat aquests diners. Això seria la primera.

La segona, sabem que és difícil perquè els resultats no són fins al final, però jo crec que en el si del Consell Municipal d'Esports s'haurien de fer previsions en aquest sentit al principi de les lligues. I aquí tenim el futbol, tenim l'hoquei, tenim el patinatge artístic i, evidentment, el bàsquet. I, per tant, si es poden fer previsions també es poden incloure en els pressupostos, encara que després no s'aconsegueixin les fites. I, per tant, donaria una importància al Consell Municipal d'Esports tant per fer previsions com per donar explicacions.

I la tercera, que potser no ens correspon, però hi podem donar veu, seria que sense una llei del mecenatge –vostès saben que tenim una llei des del 2002–, sense això sempre ens trobarem amb la mateixa tessitura.

Intervé la Sra. Pèlach, portaveu del grup municipal de la CUP-Crida per Girona, qui exposa, nosaltres votarem que sí però és un sí crític, hi votarem a favor, però perquè és esport femení; creiem que això és important. Creiem que s'ha de fer, un esforç en el fet que sigui esport femení, perquè tradicionalment és un tipus d'esport que està, podríem dir, marginat, sobretot a nivell de la publicitat, la rellevància que se li dona. I en aquest cas, doncs, mereix, diguéssim, l'esforç que ha fet aquest club i la situació en què, els èxits professionals que han obtingut, creiem que mereix que l'Ajuntament de Girona faci un esforç en aquest sentit.

Però també ho fem perquè s'ha dit i s'ha reafirmat que és un tema puntual, i llavors per això creiem que val la pena que l'Ajuntament de Girona faci aquest esforç en el sentit, doncs, que és això, és un esforç puntual, perquè creiem que precisament és el club el que ha de fer un esforç també, i d'ara endavant si vol mantenir aquest nivell –crec que li hem d'insistir també en aquest sentit– que és el que ha de fer un esforç per buscar fons propis, per buscar patrocinadors, per buscar la manera de mantenir aquest nivell i aquestes necessitats econòmiques que comporta estar en aquesta Eurolliga.

Dit això, també dèiem, doncs, que fèiem un sí crític. Per què? Perquè creiem que l'aposta de l'Ajuntament de Girona no ha d'anar tant per als esports professionals, sinó apostar per l'esport de base; és aquí on s'ha de fer també un esforç de destinar recursos. El que passa, com deia, amb els matisos que és puntual i el fet que sigui que sigui esport femení, doncs, valorem el fet de fer aquest sí.

Intervé el Sr. Albertí, regidor del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, tot i que la quantitat que s'assigna en aquest conveni a l'UNI Girona la trobem molt considerable, volem anunciar el nostre vot favorable, per diverses raons: en primer lloc, tal com deia la senyora Pèlach, creiem que cal potenciar l'esport femení. I en aquesta línia, considerem que l'UNI Girona és un exemple de club que ha assolit l'excel·lència.

En segon lloc, que amb la seva participació en l'Eurolliga femenina es potenciarà el nom de la ciutat arreu.

I, finalment, tal com s'ha esmentat aquí en diverses intervencions, que aquesta assignació és per a un any de forma extraordinària i puntual i lligada exclusivament a la participació d'aquest club a l'Eurolliga.

Fa ús de la paraula la Sra. Muradàs, qui exposa, diverses puntualitzacions: tal com ha comentat la senyora Pèlach i ara el senyor Pere Albertí, es tracta d'un esforç puntual, en tot cas, perquè ha sobrevingut en un moment donat en el qual vull, evidentment, informar que totes les institucions doblen la seva, la Diputació de Girona dobla la seva aportació, la Secretaria General de l'Esport la incrementa considerablement i els patrocinadors principals, Spar i Citylift, doblen la seva aportació. Per tant, l'increment és especialment per als patrocinadors.

En tot cas, coincidim plenament en aquest fet que es tracta d'un esforç puntual, que el club té clar que és aquesta la voluntat per banda de l'Ajuntament i de la resta també d'institucions.

Volem fer també palès el fet que es tracta de l'esport femení i, per tant, per nosaltres això és important. I ells també saben que, en tot cas, hauran de veure la possibilitat de trobar altres patrocinadors si aquesta situació continua, com també seria desitjable per tots nosaltres.

Pel que respecte al que comentava la senyora Pèlach, el sí crític, jo vull recordar que justament aquesta regidoria va ser la més criticada quan en el seu moment es varen rebaixar els pressupostos destinats a l'esport professional. I es varen rebaixar perquè el que es feia era incrementar els de l'esport base. I va haver-hi una campanya. No, no, jo estic recordant el que va passar. En tot cas, en aquell moment a mi també m'hagués agradat que haguessin dit «ostres, que bé» en aquell moment, el seu grup en el seu moment, però no vaig escoltar aquestes paraules.

En tot cas, tant va ser aquesta mesura la que es va aplicar com també la d'eliminar absolutament les taxes per a tots els clubs, cosa que no s'havia fet fins aquells moments.

Aquesta per una banda, i per l'altra banda, que és veritat que en la comissió informativa ens varen preguntar d'on sortirien els 38.000 euros que ara ens comentava el Grup de Ciutadans; és veritat que nosaltres vam dir que informàriem, i, en tot cas, vull que sàpiguen –i, en tot cas, ho pot corroborar la regidora Maria Àngels Planas–, de la reserva de la partida de subministraments, que es fa amb un càlcul que intenta fer de la manera més òptima intervenció, es considera que per arribar a final d'any serà suficient la quantitat que hi ha per poder restar aquests 38.000 euros de la partida de subministraments. I, per tant, no té més ciència, és així com es farà.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, abans de la votació un parell d'aclariments. Són en relació al senyor Castel, que crec que no sé si, com que pot recórrer als arxius de vídeos de les meves intervencions, podrà veure que quan vaig ser preguntat de manera clara si hi hauria diners de l'Ajuntament de Girona per al Futbol Club Girona, jo vaig dir que no rotundament. I vaig dir-ho en un ple, vaig dir-ho en campanya electoral, ho he dit sempre i ho dic ara perquè ningú es cridi a engany.

No són circumstàncies comparables: una cosa és una societat anònima esportiva que bé o malament busca un model de negoci en l'esport i l'altra és una entitat que no té res a veure amb el negoci, que el que intenta, i justament per això la recolzem, és donar prestigi a l'esport femení, que amb aquest prestigi les categories inferiors i naturalment amateurs estirin i facin d'ascensor socioesportiu de categories que tindrien dificultats. I, a més a més, és un reconeixement pel qual la ciutat sent orgull que guanyin –cosa que no havia passat mai– la lliga, van guanyar la lliga. I, per tant, això els dóna dret a una participació de primer nivell –que va estar posada en dubte, no per nosaltres sinó per la federació– a la lliga europea.

I aquestes circumstàncies tan excepcionals són les que ens justifiquen que prenguem una mesura excepcional, que, a més a més –i això ho vull remarcar perquè sovint no es té prou en compte–, va acompanyada d'un esforç enorme dels patrocinadors privats, que han doblat la seva participació, que ja era molt alta. S'han compromès a doblar-la. La Diputació l'ha doblat, i la Generalitat, pel que fa a la seva assignació, fa un increment que gairebé la dobla. Per tant, ens semblava que si tota aquesta gent feia aquests esforços l'Ajuntament no podia ser menys i també hi havia de contribuir, perquè entenem que la causa és bona. I, per tant, no hi ha dubte.

I agraeixo, per altra banda, que ningú s'hi hagi oposat i les posicions de tots els grups.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-dos vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES, CUP-Crida per Girona, PSC i tres abstencions dels grups municipals de C's i el PPC.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'URBANISME I ACTIVITATS

6. Verificar el Text Refós de la modificació puntual del Pla General núm. 59 per a la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona, i delimitació dels polígons PA-116 (Ctra. Barcelona - Avellaneda - Clínica); i PA - 117 (C/ Barcelona - nord).

La Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, en sessió del dia 30 de setembre de 2015, va adoptar l'acord d'aprovar definitivament la modificació puntual del Pla General núm. 59 per a la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona, i la delimitació dels polígons PA-116 (Ctra. Barcelona - Avellaneda - Clínica); i PA - 117 (C/ Barcelona - nord), supeditant, alhora, la publicació en el DOGC i, consegüent executivitat de la mateixa, a la presentació d'un text refós que inclogués les prescripcions imposades en el propi acord, verificat per l'òrgan competent per a la seva aprovació provisional.

A la vista de l'anterior, els serveis tècnics municipals, han procedit a la redacció del text refós sol·licitat, que conté les prescripcions determinades per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona.

Vist l'anterior, la Comissió Informativa d'Urbanisme i Activitats proposa al Ple l'adopció del següent acord:

VERIFICAR el Text Refós de la modificació puntual del Pla General núm. 59 per a la supressió del PMU 13 Ctra. Barcelona, i delimitació dels polígons PA-116 (Ctra. Barcelona - Avellaneda - Clínica); i PA - 117 (C/ Barcelona - nord), redactat pels serveis tècnics municipals, en compliment de l'acord adoptat per la Comissió Territorial d'Urbanisme de Girona, en data 30 de setembre de 2015, que inclou les prescripcions imposades per l'esmentat acord, als efectes de la seva corresponent publicació i executivitat.

Presenta la proposta el Sr. Ribas, qui exposa, com se'ls va exposar a la Comissió de Sostenibilitat, on vaig tenir l'oportunitat d'explicar-los el que venia avui a ple, en definitiva, es tracta d'un tràmit final, hi ha d'haver l'aprovació per part de la Comissió d'Urbanisme de la modificació del Pla general número 59, és a dir, el que afectava la carretera de Barcelona.

I el que demanava en aquest cas la Comissió d'Urbanisme és que es formalitzés un text refós en el qual es modifiquessin un seguit de qüestions que no afectaven l'aprovació pròpiament de la proposta que se'ls va trametre.

Bàsicament, el que demanava és una rectificació d'unes errades mecanogràfiques, així mateix també demanava que respecte a la memòria s'incloués una major explicació de la variació de l'edificabilitat pròpiament –recordem que hi havia l'1,87, que va passar a l'1,48, que era el que deia el planejament, però hi havia un conveni amb els particulars– i una càrrega que s'havia d'assumir respecte al possible soterrament del tren convencional que ara no hi era. A partir d'aquí, doncs, volen una major explicació en la memòria en aquest aspecte, i així es farà.

I la tercera qüestió sí que potser tenia un calat, i és el que varem parlar més a la comissió, i afectava pròpiament a l'edifici actualment a la zona del carrer Joan Maragall, actualment on s'ubica la Clínica Girona, en la qual Urbanisme feia el plantejament que no anéssim a buscar les vuit plantes, sinó que ens quedéssim a les sis plantes per mantenir uniformitat en el conjunt. Sis, set plantes i guanyéssim en profunditat.

Evidentment, varem estar d'acord, nosaltres, en aquest aspecte, no hi havia cap mena de problema. I sí que van concretar que això s'establís amb un pla de millora urbana que s'haurà d'aprovar en el moment en què s'executin obres en aquest espai.

A partir d'aquí, sí que alguns portaveus o representants de grups van manifestar en la comissió la seva preocupació perquè, doncs, es presentaven amb una certa «premura» aquests temes i havien tingut poc temps per estudiar-los en si mateix. Jo em voldria permetre fer –si m'ho permet també l'alcalde així mateix– un recorregut de caràcter cronològic perquè entenguem on ens situem: és a dir, la primera proposta que es fa respecte a l'actuació carretera de Barcelona l'hem de trobar el maig del 2014 en una comissió d'urbanisme de l'Ajuntament de Girona. És cert que el Grup d'Esquerra Republicana en aquell moment no formava part d'aquest consistori, per tant, sí que per a ells és nova aquesta qüestió o va ser nova quan van entrar aquí.

Aquest equip de govern va portar una primera qüestió a ple que va ser una mena de projecte estudi del que s'anava a plantejar, que va ser aprovat per aquest Ple. Posteriorment, es va portar l'aprovació inicial pròpiament d'aquesta modificació, que fou també aprovada. Es va haver de tornar a portar una nova aprovació inicial d'aquest projecte perquè Adif es va negar que s'ocupés la zona límit amb la via del tren i, per tant, varem haver de rectificar pròpiament aquest projecte. Amb posterioritat, es va portar l'aprovació provisional, que també va ser aprovada per aquest Ple. I, finalment, ha anat a la Comissió d'Urbanisme.

És un tema que jo reconec que és molt complex; fins i tot aquest Ajuntament s'ha valgut de gent externa, juristes, que han ajudat a l'hora d'analitzar tot el que comportava. També puc comprendre que els demano una «premura» en l'anàlisi de la part final, perquè, com bé comentàvem el dia de la reunió, ara vindrà el debat, diguéssim, potser de més calat, que la regidora, la tinenta d'alcalde d'Urbanisme haurà d'encapçalar en matèria de la reparcel·lació i urbanització d'aquest espai. Però, evidentment que no ha sigut mai amb voluntat de no explicar un projecte, que entenem que portava més d'un any de rodatge en aquest Ple; més d'un any, explicat per tres vegades. I que, per tant, enteníem que no havia de comportar aquest tràmit administratiu, perquè ja s'ha aprovat per Urbanisme, i és un tràmit merament de reunir en el text refós, a la memòria pròpiament algunes apreciacions de la Comissió d'Urbanisme, enteníem que no havia de comportar, doncs, una preocupació afegida als grups.

De totes maneres, com sempre, han tingut els tècnics a la seva disposició per a qualsevol aclariment.

Obert debat, intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, seré molt breu, seré molt breu perquè jo crec que avui puc ratificar totes les paraules que vaig dir l'última vegada que varem debatre sobre aquest punt, sobre el tema de la Clínica Girona a la seva nova ubicació en l'entrada sud de la ciutat.

I, per tant, jo en aquell moment acabava la meua intervenció dient: «Tornarà a venir al Ple un cop hagi passat per la Comissió d'Urbanisme i nosaltres seguirem donant suport a aquest punt en tot allò que la Comissió d'Urbanisme ens hagi dit que hem de canviar.» Bé, el que avui portem a ple efectivament és això: és un text refós on es canvia, s'amplia o es millora tot allò que la Comissió d'Urbanisme ens ha dit que havíem de fer.

Per tant, jo no m'estendré més, simplement anunciar que com ja hem fet fins a dia d'avui donarem suport a aquest punt.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, el nostre vot favorable a aquest punt també, fent un petit esment: treballem molt pel tema de l'accessibilitat en aquesta nova clínica. Entenem que ha d'haver-hi un projecte també per a l'accessibilitat en aquesta carretera de Barcelona, on volem arranjar i on volem canviar l'aspecte d'aquesta entrada de Girona. I treballant en aquest aspecte ens tindran sempre al cantó.

Fa ús de la paraula el Sr. Martín, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, El nostre grup municipal votarà a favor del text refós de la modificació puntual del Pla general d'ordenació urbana número 59 com a continuació del tràmit de l'expedient votat al Ple del passat mes de juliol.

La resolució d'Urbanisme insta l'Ajuntament de Girona a completar part de la documentació i demana principalment els temes que ha tractat el regidor Carles Ribas: incorporar els informes preceptius pendents, actualitzar algunes notes simples registrals, justificar les ubicacions i els estàndards mínims de les zones verdes, presentar el conveni de renúncia a les indemnitzacions dels propietaris per estar compensades en el moment que el traçat del tren queda vist.

I ja de retorn al barri de l'Eixample, l'illa que forma el frontal amb el carrer Joan Maragall es modifica per guanyar homogeneïtat volumètrica interior, s'augmenta l'amplada edificable i es redueix l'alçada màxima a planta baixa més sis, tal com ara com ara consta al planejament vigent.

Aquest canvi de profunditat edificable redueix l'àrea del pati interior que fa de vestíbul a l'entrada al pati de col·legi públic Verd. En previsió de futurs usos, valorem que l'ordenació volumètrica es concreti definitivament. Per tant, reitero el vot favorable.

Intervé el Sr. Salellas, regidor del grup municipal de la CUP, qui exposa, avanço que el nostre serà un vot negatiu, un vot contrari, com hem fet en tot aquest procediment.

En primer lloc, em voldria referir al fet que ha dit de la «premura», el regidor Ribas: bé, el tema és que el que varem expressar alguns representants dels grups municipals a la comissió era que aquest tema sempre, com a mínim des que nosaltres o jo sóc regidor, ha acabat venint, diguéssim, una vegada d'urgència, tot i que al final la Comissió d'Urbanisme es va reunir el setembre i no el juliol; aquesta vegada també s'havia de portar el divendres a una comissió, va acabar arribant dilluns. I sempre del que ens hem queixat és una mica de la poca formalitat amb què se'ns ha facilitat la informació als grups municipals.

Dit això, nosaltres votarem en contra perquè sempre hem sigut crítics amb el com s'ha fet aquest projecte, amb com s'ha treballat o com no s'ha treballat, de fet, amb els veïns, per exemple, de barri de l'Eixample i amb la ciutat sobre què volíem que fos aquest antic equipament al centre de la ciutat que és la Clínica Girona i que ara deixarà de ser un equipament per passar a ser un centre comercial i alguns habitatges. En aquest sentit, no entenem, i hem sigut crítics també, que haguem mantingut l'edificabilitat, diguéssim, a la zona de la Clínica Girona que tenien amb l'equipament, una edificabilitat que si aquell espai hagués sigut prèviament no una clínica, sinó uns edificis qualssevol del centre de l'Eixample no la tindrien ara mateix. I, per tant, doncs, ens trobem des del nostre punt de vista que això, aquest procediment, doncs, no ens ha agradat.

També sempre hem defensat que el col·legi Verd amb una operació d'aquest tipus hauria d'haver tingut, molts més beneficis dels que ha acabat obtenint finalment, i per tant, això també ens ha fet ser crítics i votar negativament al projecte.

D'altra banda, la discontinuïtat dels tres, diguem-ne, el PM1, A, B i C, el fet que la zona verda que s'ha acabat obtenint d'això no sigui la zona pròpiament on hi ha la clínica o a on hi haurà la clínica, sinó que sigui a un quilòmetre –a un quilòmetre– d'aquesta clínica, doncs, ens sembla que no és la manera de desenvolupar urbanísticament la ciutat.

I també, perquè el projecte ens sembla poc ordenat, el de la carretera de Barcelona i que no ens agrada com ha estat plantejat a nivell urbanístic.

A més, voldria dir que l'informe d'urbanisme que he pogut llegir i consultar en el Ple d'avui és bastant, a mi m'ha semblat bastant crític amb coses en el projecte, dient, doncs, que faltava molta informació, que faltava justificació de per què les zones verdes eren a un lloc o eren a un altre i per què, diguéssim, si realment teníem la mida que havien de tenir o no. Per tant, em sembla preocupant que l'Ajuntament de Girona estigui presentant un informe amb aquestes mancances. I també parlava fins i tot que no s'havia presentat la informació dels propietaris necessària per fer un procés d'aquest tipus, cosa que vostè, diguéssim, en la seva explicació dimarts en la comissió informativa no ens va fer.

Per tot això, de fet, el nostre vot serà contrari com ha sigut fins ara. I demanaríem que en propers projectes d'aquest estil i d'aquesta envergadura el procés sigui totalment diferent. Això és el que hem defensat nosaltres sempre a la nostra manera de fer política municipal i també política urbanística i d'equipaments.

Fa ús de la paraula el Sr. Terés, regidor del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, el vot del nostre grup ja avanço que serà positiu, bàsicament perquè, a diferència de l'anterior Ple en què varem debatre aquest tema, sembla, doncs, que aquesta vegada la Comissió d'Urbanisme s'ha preocupat per temes semblants als que nosaltres ens varem preocupar en aquell moment i que ens van portar, a l'abstenció en el vot en el vot de l'abstenció en aquell Ple.

Bàsicament, el tema que ens preocupava era el tema de les zones verdes i l'operació d'urbanisme creatiu, per dir-ho d'alguna manera, que consisteix en aquest discontinu amb el Bosc de la Pabordia, que ens semblava, doncs, que per als propers veïns que puguin acabar ocupant aquella zona disposar d'una zona verda a tanta distància era

estrany. I ara sembla que la Comissió d'Urbanisme també demana que s'expliqui i, per tant, que es garanteixi d'alguna manera que hi ha un mínim de zona verda en el mateix polígon d'actuació, que és el que correspon per llei als veïns.

Dit això, també comparteixo plenament el primer argument que exposava el senyor Salellas en el sentit que són temes, i aquest principalment n'és un per aquest tipus d'operació urbanística tan complexa, que requereixen ser analitzats amb temps. I, per tant, faria un prec: que l'Ajuntament, que vol destacar per la seva transparència, ens sembla que hauria d'excel·lir en aquest tipus de facilitació de la informació que no es produeix. I, per tant, a nosaltres se'ns convoca a un ple per a dilluns el dijous al migdia, i tenim només, doncs, un dia i mig per poder consultar els expedients, uns expedients que no se'ns deixen ni fotocopiar, que no podem treure, que hem de consultar personalment en el mateix Ajuntament. Ens sembla que a dia d'avui això hauria de ser tot més fàcil, s'hauria de facilitar la informació als càrrecs públics –no estem parlant de fer-la pública–, però com a mínim als càrrecs electes que tenim aquesta responsabilitat d'haver-nos de posicionar amb relació a aquest tipus d'operacions, doncs, creiem que és bàsic.

Dit això, reitero que el nostre vot serà afirmatiu, perquè entenem que l'Ajuntament donarà compte de les preocupacions que ha expressat la Comissió d'Urbanisme i, per tant, ens sembla satisfactori.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, qui exposa, senzillament reiterar una mica el que he dit abans: entenc la complexitat, perquè realment ha estat un projecte molt complex fins arribar fins aquí, però el que no voldria que s'escapés és una realitat, és a dir, per molt que la documentació un l'hagi de veure físicament perquè això és el que estableix la normativa –i això, evidentment, no es pot canviar ni des de l'Àrea de Sostenibilitat ni de la d'Urbanisme ni de cap lloc, és a dir, és la dinàmica que hi ha habitual i les comissions es fan en el moment que es fan–, el que voldria recordar és que és del maig de 2014, ja ha passat tres cops, quatre cops per aquí el Ple, aquest projecte; per tant, home, s'ha vist moltíssimes vegades. Entenc que és complex i que, evidentment, potser caldria molt més, molt més, però hi ha passat quatre vegades.

I quant al que feia la menció del senyor Lluç Salellas respecte a l'informe crític, home, jo el que veig és que –jo vaig assistir a aquesta Comissió d'Urbanisme– el que va dir la Comissió d'Urbanisme és aprovar, donar el vot afirmatiu, considerava que era una bona proposta el que plantejava per resoldre la problemàtica que té Girona al seu accés sud. I el que va demanar únicament –i ho ha transmès perfectament el representant del Partit Socialista de Catalunya– és que una memòria que no hauria d'incorporar el que demana en aquest cas ho fem. Perquè diu «com que és pròpiament un projecte complex, demano que t'estenguis molt més a la memòria a explicar cada una de les coses». Perquè normalment les memòries en els projectes d'urbanisme detallen purament el que és urbanístic, no el que ve al voltant de tota l'operativa, i aquí el que està demanant justament la Comissió d'Urbanisme és que s'expliqui tot des de l'inici tal com ha d'anar.

Per tant, no entenc que sigui una qüestió negativa, sinó ans al contrari, el que vol és que quedi tot molt més clar i molt més detallat.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-un vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES, PSC, C's i PPC i quatre vots en contra dels grups municipals de la CUP-Crida per Girona.

7. Estimar en part les al·legacions presentades i aprovar provisionalment la delimitació de la Trama Urbana Consolidada Supramunicipal, pel que fa al terme municipal de Girona, i que compren, també en el seu conjunt, els municipals de Salt, Sarrià de Ter, Fornells de la Selva i Vilablareix.

Amb la voluntat de tramitar la Trama Urbana Consolidada Supramunicipal que ha

d'incloure els municipis de Salt, Sarrià de Ter, Fornells de la Selva, Vilablareix i Girona, les Corporacions dels esmentats municipis varen signar, en data 19 de setembre de 2014, un protocol que posteriorment va ser aprovat per tots i cadascun dels Ajuntaments.

A resultes dels acords adoptats, els Ajuntament de Salt, Sarrià de Ter, Fornells de la Selva, i Vilablareix, varen acordar encarregar a l'Ajuntament de Girona, la gestió de la tramitació de la TUC Supramunicipal, concretament pel que fa als tràmits d'informació pública de la proposta de delimitació, i posterior tramesa de les actuacions realitzades a l'administració urbanística competent per a la seva aprovació.

Acceptats els anteriors encàrrecs pel Ple de l'Ajuntament, en sessió del dia 9 de març de 2015, es va acordar, simultàniament, sotmetre a informació pública la proposta de delimitació de la repetida TUC Supramunicipal; publicant-se, a tal efecte, els corresponents edictes en el Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya núm. 6835, del dia 20 de març de 2015; en el Butlletí Oficial de la Província de Girona, núm. 57, de 24 de març de 2015; i en el Diari del Girona del dia 25 de març de 2015, pel termini d'un mes.

Durant l'esmentat termini d'informació pública, han estat presentats quatre escrits d'al·legacions, els quals han estat degudament informats pels serveis tècnics municipals, segons informe tècnic-jurídic que obra a l'expedient.

Dos d'aquestes al·legacions han estat presentades pel Sr. Ramon Figuera i Palacios, en nom i representació de la Confederació de Comerç de Catalunya. En el primer dels escrits (re 2015009873) es sol·licita ser part en l'expedient; i en el segon (re 2015021114) es manifesta que la sol·licitud de la Trama Urbana Consolidada Supramunicipal es va dur a terme fora de termini.

Atès que la petició concreta de la tramitació respecte a la Trama Urbana Consolidada Supramunicipal va ser acordat per la Junta de Govern Local en data 19 de setembre de 2014, i que la sol·licitud fou presentada davant el Departament de Territori i Sostenibilitat, de la Generalitat de Catalunya, el dia 23 de desembre de 2014, es proposa l'estimació de la primera de les al·legacions i la desestimació de la segona.

Així mateix, també foren presentades al·legacions per part de l'entitat mercantil Margesa, representada per la Sra. Sandra Rubau (re 2015020811); i per l'entitat mercantil Invergisa, representada pel Sr. Max Marcó i Brugués (re 2015021173).

L'entitat Margesa posa de manifest ser la titular majoritària dels terrenys inclosos en el Sector anomenat Margesa; i l'entitat Invergisa manifesta ser la propietària dels terrenys inclosos en el Sector anomenat Mas Marroc, ambdós situats en el terme municipal de Salt.

A banda de la singularitat de cada una de les anteriors empreses anteriorment comentada, la resta de les al·legacions són idèntiques, i en elles consideren que el DL 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipaments comercials, no s'ajusta plenament a la Directiva comunitària de serveis 123/2006/CE, ni tampoc la Llei 17/2009 de transposició de la mateixa; consideren també que el Pla Director Urbanístic del Sistema Urbà de Girona estableix zones de creixement intensiu en el municipi de Vilablareix, així com que els terrenys de la seva propietat haurien d'estar inclosos dins la delimitació de la TUC Supramunicipal.

Manifesten també que el Protocol aprovat pels Ajuntaments no estableix el sistema per adoptar les majories reforçades; i finalment ambdues entitats sol·liciten ser part en l'expedient.

D'acord amb les al·legacions, es proposa estimar en part les al·legacions formulades, en el sentit de tenir com a comparegudes i ser part en l'expedient a les esmentades societats, i desestimar la resta, atès que, pel que fa al protocol serà degudament desenvolupat en el seu moment, i respecte dels terrenys dels quals en són propietàries, no compleixen amb els criteris establerts en l'article 7 del DL 1/2009, per poder ser incorporats dins la TUC Supramunicipal.

Finalment dir que s'ha incorporat al projecte la documentació lliurada per l'Ajuntament

de Fornells de la Selva d'identificació i delimitació d'una concentració comercial existent en el moment de l'entrada en vigor del Decret 379/2006, per tal de complementar la memòria justificativa de la TUC d'aquell municipi.

A la vista de l'anterior, la Comissió Informativa d'urbanisme i Activitats proposa al Ple l'adopció del següent acord:

Primer.- ESTIMAR en part les al·legacions presentades pel Sr. Ramon Figuera i Palacios, en nom i representació de la Confederació de Comerç de Catalunya; per la Sra. Sandra Rubau, en nom i representació de l'entitat mercantil Margesa; i pel Sr. Max Marcó i Brugués, en nom i representació de l'entitat mercantil Invergisa, en el sentit de tenir-los com a part en l'expedient, i desestimar la resta, d'acord amb l'informe tècnic- jurídic obrant a l'expedient, i als raonaments continguts en la part expositiva del present acord, dels que se'n donarà trasllat als al·legants.

Segon.- Aprovar provisionalment la delimitació de la Trama Urbana Consolidada Supramunicipal, pel que fa al terme municipal de Girona, i que compren, també en el seu conjunt, els municipals de Salt, Sarrià de Ter, Fornells de la Selva i Vilablareix; a l'empara del que disposa el DL 1/2009, de 22 de desembre, d'ordenació dels equipament comercials; i donar trasllat a la direcció general competent en matèria d'urbanisme per a la seva aprovació definitiva, si s'escau.

Tercer.- Donar trasllat del present acord als Ajuntament de Salt, Sarrià de Ter, Fornells de la Selva i Vilablareix.

Presenta la proposta la Sra. Madrenas, regidora delegada d'Urbanisme i Activitats, qui exposa, el que portem a consideració de tots vostès –que ja els ho varem explicar a la comissió informativa– és un pas més en la tramitació de la trama urbana consolidada supramunicipal que inclou els municipis –com ha esmentat el secretari– de Salt, Sarrià de Ter, Fornells de la Selva i Vilablareix.

Coneixen vostès que ja es va acordar que la gestió d'aquesta tramitació de la TUC supramunicipal seria duta a terme pel mateix Ajuntament de Girona, perquè semblava que potser podríem gaudir de més mitjans tècnics o humans per poder dur a terme aquesta gestió. I, de fet, el que aquí es porta a aprovació són dos punts diferents: per una banda, després d'haver-se procedit a l'exposició pública de la TUC supramunicipal, ja coneixen vostès que es van presentar quatre al·legacions, algunes de les quals van ser estimades i algunes d'elles desestimades, de les quals ja els vam facilitar fotocòpia de tot en el mateix moment de la comissió.

I que aquesta aprovació o no d'aquestes al·legacions coneixen vostès que també es va fer de forma unànime per part de tots els representants dels diferents municipis que conformarem aquesta TUC supramunicipal.

I, per altra banda, és un cop presa la decisió sobre les al·legacions, doncs, acordar que se continuï amb la tramitació portant-ho a tramitació a l'àrea de la Generalitat corresponent.

Per tant, es tractaria d'aprovar aquests dos acords.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, simplement per anunciar el vot favorable del meu grup en aquest punt.

Com ja saben, nosaltres sempre hem defensat que tirar endavant la trama urbana consolidada és important, que, a més, era fer-ho, doncs, de la mà de com més municipis de l'àrea urbana de Girona millor. Avui el que fem és ratificar que allò que vam dir que era la trama urbana consolidada de Girona la posem al servei de tots els altres perquè sigui d'aquesta manera conjunta. No hi ha cap variació, i, per tant, en aquest sentit nosaltres hi estem d'acord.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, per anunciar el seu vot favorable. Manifesta que és l'ordenació que hem de fer entre els diferents municipis i delimitar la trama i tot considerant que, a més, és una aprovació provisional, per

continuar el procés. En aquest sentit, el nostre vot favorable i continuarem treballant per obtenir millores.

Intervé el Sr. Martín regidor del grup municipal del PSC, qui explica, el nostre grup municipal s'abstindrà en la votació de l'estimació en part de les al·legacions presentades i l'aprovació provisional de la trama urbana consolidada supramunicipal.

Considerem que Girona dins del consorci de municipis hauria de ser la que lideri la planificació; el seu pes específic és alt: 96.000 habitants aproximadament. En canvi, el treball de l'anomenat consorci s'ha reduït a aprovar una zona comercial que comportarà un fort impacte als petits comerços i un buidatge de la ciutat.

El nostre grup municipal pensa, tal com ja va dir en el seu moment i en coherència amb allò que ja varem dir, que Girona hauria de liderar la zona metropolitana i, per tant, que l'existència de la trama urbana consolidada hauria hagut de servir també per tractar temes relacionats amb transports de persones i mercaderies, salut, Trueta, entre altres.

Per tot això, no ens hi oposem, perquè entenem que no podem posar pals a les rodes a un mer tràmit d'una qüestió que ha estat aprovada pel Govern, però que, en canvi, tampoc no hi podem votar a favor tant perquè no ha servit per una altra cosa que per establir una zona comercial, com també perquè Girona no hi té el paper de lideratge que hauria pogut exercir.

Fa ús de la paraula el Sr. Salellas, regidor del grup municipal de la CUP, qui exposa, anuncio el nostre vot desfavorable, és a dir, negatiu al punt 7, com també hem anat, diguéssim, treballant en els últims mesos en aquest sentit. Ho hem anunciat sempre i hem practicat aquest vot amb la idea que malgrat que compartim el fons de coordinació, una coordinació que a hores d'ara –com bé explicava el representant, doncs, del Partit dels Socialistes de Catalunya– ens trobem que s'ha basat únicament a crear una gran zona comercial o permetre bàsicament la instal·lació de noves grans superfícies comercials al que és el voltant de l'àrea de Girona.

Consultant la documentació, sortien molts més objectius del mateix ens que es crea, però no he vist jo en els últims mesos que s'hagi desenvolupat ni que s'hagi treballat en altres temes més enllà d'aquest.

I aprofitaria també, doncs, per preguntar a la regidora d'Urbanisme o al mateix alcalde si ens pot respondre si s'està fent alguna feina més enllà de tot això.

Dit això, sobre la trama pròpiament, doncs, nosaltres som contraris perquè, com hem dit és un mecanisme que de fet ens preocupa perquè supera o intenta, diguéssim, superar el que marcava la legislació que l'any 2009 es va aprovar al Parlament de Catalunya, doncs, per fer que no ens convertíssim únicament en ciutats de grans superfícies comercials i que es perdés, doncs, el teixit urbà i comercial de les mateixes ciutats. Això es va aprovar al Parlament de Catalunya.

I una mica la solució que troba l'Ajuntament de Girona i els del voltant per crear, per permetre, doncs, diguem-ho clar, que Ikea es pugui instal·lar aquí i altres grans superfícies d'aquest estil és buscar aquesta fórmula, que a nosaltres no ens convenç perquè és únicament, al final es veu en la pràctica, per a aquest objectiu i no per promoure altres objectius que de fet les grans superfícies, doncs, s'estan carregant a poc a poc. I parlo del comerç de proximitat, evidentment, perquè el projecte de la trama urbana consolidada afectarà directament, com ja està afectant el model de grans superfícies comercials, el petit comerç de la ciutat.

Passegeu pel sud de Sant Narcís, per exemple, que és ben a prop de la zona, diguéssim, que s'està parlant de la trama urbana consolidada; passegeu per l'Eixample de Girona i veureu com el comerç està desapareixent a poc a poc dels nostres carrers.

Estem, amb aquesta trama urbana, promocionant un model de consum altament insostenible també pel que fa a la mobilitat, que aposta perquè tothom agafi el seu cotxe i vagi a comprar a fora de la ciutat. Estem fent i estem dificultant que la gent

gran, pugui accedir al comerç i al seu benestar. Estem precaritzant laboralment els nostres conciutadans. Estem perjudicant la indústria pròpia de les nostres comarques. I tot plegat, doncs, per tots aquests, diguéssim, elements que creiem nosaltres que amb aquest projecte estan passant i passaran més si continuem en aquesta línia, ens veiem obligats a fer un no avui en aquest Ple.

Fa ús de la paraula el Sr. Terés, regidor del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, nosaltres ja anunciem el nostre vot favorable. Creiem que la ciutat de Girona conforma un continu urbà amb els seus municipis veïns i que això és una realitat més enllà de les divisions administratives que separen els termes municipals. Aquest continu urbà és existent i, per tant, la creació d'aquesta trama urbana consolidada supramunicipal no deixa de ser una constatació del que en realitat ja és físicament en l'urbanisme que tenim.

Creiem que la creació d'aquesta trama urbana consolidada supramunicipal no té perquè ser un automatisme d'instal·lació automàtica de grans superfícies, és a dir, el que es pretén és poder compartir allò que diríem en urbanisme càrregues i beneficis, però entre municipis. Per tant, Girona, segurament pel seu volum, ja podria acollir aquestes grans superfícies per si sola, i no ho està fent, en canvi, el que sí que es fa amb aquesta operació, doncs, és intentar compartir en l'àrea urbana la planificació de superfícies comercials, d'instal·lacions comercials del tipus que siguin.

I nosaltres diríem que no només hauria de ser això, sinó que aquesta visió i aquesta perspectiva d'àrea urbana hauria d'anar molt més enllà de la planificació comercial, que és indispensable, i també ocupar altres temes com poden ser la mobilitat, la gestió dels residus. Però no només temes tècnics, sinó també temes socials. A vegades, doncs, hem parlat més d'una vegada de possibles compensacions de zonificacions escolars en municipis veïns o altre temes socials que creiem que requereixen aquesta visió, doncs, d'àrea urbana. I que, per tant, aquest és un primer pas.

Però des del nostre grup el que demanariem és això, que no es quedi aquí en una mera planificació d'àrees comercials, de superfícies comercials, sinó que avanci molt més i tingui, doncs, tota aquesta perspectiva que la nostra àrea urbana requereix.

Intervé la Sra. Madrenas, qui manifesta, en primer lloc, agrair a tots els grups que facilitaran l'aprovació d'aquesta nostra proposta.

Per altra banda, quan se parla del lideratge de Girona, home, crec que precisament aquesta és una mostra clara de la voluntat de lideratge, però també de solidaritat amb tots els municipis del nostre voltant, fent que ells també siguin participants d'aquestes polítiques precisament supramunicipals. O sigui, crec que precisament aquest és un primer pas, i és cert, és un primer pas.

La voluntat és que també se vagin implementant, doncs, a l'hora de planejar el tema de mobilitat, etcètera. Ja s'estan portant a terme moltíssimes actuacions de forma mancomunada, tot i que no sigui dins d'aquest consorci. Coneixem el recent creat Invest In, que és de captació d'inversions industrials precisament, i que s'ha fet amb tots el sector urbà de Girona, els catorze municipis que conformen el sector urbà de Girona. També en qüestions de mobilitat i de seguretat se treballa mancomunadament encara que no estigui sota el paraigües exacte d'aquest consorci.

Crec que és un primer pas, estem treballant en la direcció correcta que tots vostès han apuntat ara de liderar el nostre territori. I els agraeixo de nou la facilitat per a la seva aprovació.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, abans de posar-ho a votació només un petit comentari sobre una qüestió que és important, per a la ciutat de Girona, que és tota l'àrea urbana: dir que anem fent avenços, aquest n'és un; és un avenç en la cultura de prendre consciència que formem una realitat conjunta. Diferent, però conjunta. I que hem de començar si volem algun dia arribar a tenir ens metropolità que tingui competències, per exemple, algun dia en urbanisme o en planificació comercial,

això no es podrà fer si no adquirim una cultura i un coneixement i una capacitat de ser solidaris i d'entendre una mica l'altre. No val a dir que Girona pot ser líder per dir que no a tota la resta de municipis a les mateixes prerrogatives que té la ciutat de Girona. Això no és correcte. Per dir això no cal que ens fiquem aquí; per dir això no cal.

Perquè el que planteja, per exemple, Salt és una qüestió molt racional: «Escolta'm, aquí tenim una realitat conjunta, fem l'esforç de mirar-la conjuntament.» I alerta, ho estem fent en l'àmbit del sòl industrial –com ara deia la tinenta d'alcalde– clarament, de promoció, i a més a més, en aquest cas amb Figueres, amb els municipis de l'àrea urbana de Figueres. Ho estem fent amb polítiques actives d'ocupació; poca broma amb això, perquè aquí sabem que la realitat de la desocupació és global, la compartim. Ho estem fent amb mobilitat: el Pla de mobilitat ha estat consensuat amb àrea urbana. Ho estem fent amb esports: el Consell Intermunicipal d'Esports, que finalment aconseguix fer una cosa que era un clamor de moltes famílies, que és coordinar el funcionament d'equipaments i d'activitats esportives, que està a l'inici. Tot això ho estem fent.

Per tant, estem caminant cap a dotar-nos algun dia d'una eina que tingui capacitat de prendre decisions serioses que afectin el conjunt de la ciutadania.

I deia alerta perquè en aquests moments s'obre un forat, com saben vostès, arran de la suspensió de la llei catalana, que pot comportar greus dificultats. I de moment, i jo crec que serà així, tots els municipis ens hem conjurat a actuar d'acord amb aquest protocol de què ens hem dotat. I això és important, perquè vol dir que barrem el pas a la barra lliure. I la barra lliure es podria produir, perquè vostès saben que s'ha produït un forat ara i que si algú el vol aprofitar el podrà aprofitar, i que legalment potser tindrem pocs elements per oposar-nos-hi. I, en canvi, el compromís polític dels ajuntaments de l'àrea urbana de fer les coses també ben fetes, i jo els ho vull agrair.

I agraeixo a tots els alcaldes amb qui hem tingut relacions des de fa mesos per arribar a formular un consens que, en fi, ens porta a un compromís que varem adquirir. I jo celebros i agraeixo moltíssim, per cert, als grups que ens ajuden a tirar-lo endavant, també l'abstenció, que jo sincerament l'entenc responsable, vull dir, perquè fa unes reflexions que ens les hem de fer. I, per tant, li agraeixo també que no opti per una posició de bloqueig del que em sembla que és un debat que vostès coneixen que està viu, i que tots tenim amics i col·legues als altres ajuntaments i sabem que aquest és un debat que preocupa.

Crec que Girona justament amb l'acord d'avui exerceix un lideratge en el conjunt de l'àrea urbana.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per disset vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES, C's i PPC, quatre vots en contra del grup municipal de la CUP-Crida per Girona i quatre abstencions del grup municipal del PSC.

COMISSIÓ INFORMATIVA D'HISENDA I SOSTENIBILITAT

8. Exercici d'accions contra la Resolució de la Secretaria General de Coordinació Autònoma i Local del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques de 17 de juliol de 2015.

En data 7 d'agost de 2015, s'ha notificat a aquest Ajuntament la Resolució de la Secretaria General de Coordinació Autònoma i Local del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, per la qual s'aprova la liquidació definitiva de la participació de l'Ajuntament de Girona en els tributs de l'Estat corresponent a l'exercici 2013. D'acord amb aquesta liquidació practicada i notificada, en el càlcul dels ingressos tributaris de l'Estat (ITE), no es va tenir en compte la quantitat que es va descomptar a les Comunitats Autònomes per la pujada dels tipus impositius.

D'acord amb el càlcul efectuat pels Serveis Econòmics de l'Ajuntament, aquesta

resolució infringeix la legalitat vigent i és perjudicial pels interessos de l'Ajuntament, per tant es proposa l'anul·lació de la mateixa, així com l'adopció d'una nova Resolució per part de la Secretaria General de Coordinació Autonòmica i Local en la qual s'incloguin en el càlcul de l'ITE tots els recursos no distribuïts a les Comunitats Autònomes, d'acord amb l'informe que consta a l'expedient i que en resum estableix:

- L'ITE es projecta no sobre conceptes nominals sinó sobre ingressos efectivament recaptats, fet que s'emfatitza en la definició que contempla la citada Llei 22/2009 de 18 de desembre, en la seva exposició de motius, quan ho identifica com "la caixa de l'Estat en un determinat any derivada dels tributs compartits (recaptació menys pagaments)".

- L'import recaptat per l'IVA i els impostos especials corresponent a l'increment de tipus impositius, no és objecte de pagament per l'Estat a les Comunitats Autònomes, atès que el dret de crèdit de les Comunitats Autònomes sobre el producte cedit d'aquests tributs s'equilibra amb una revisió automàtica paral·lela de la participació de les Comunitats Autònomes al Fons de Suficiència Global, constitueix el fonament de l'actuació objecte de la present resolució.

D'acord amb l'article 44 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, en els litigis entre administracions públiques no es pot interposar recurs en via administrativa. No obstant això, quan una administració interposi recurs contenciós administratiu contra una altra, li pot requerir prèviament que derogui la disposició, anul·li o revoqui l'acte, faci cessar o modifiqui l'actuació material, o iniciï l'activitat a què estigui obligada. El requeriment s'ha de dirigir a l'òrgan competent mitjançant un escrit raonat que ha de concretar la disposició, l'acte, l'actuació o la inactivitat, i s'ha de produir en el termini de dos mesos a comptar des de la publicació de la norma o des que l'administració requeridora hagi conegut o pogut conèixer l'acte, l'actuació o la inactivitat. El requeriment s'entén rebutjat si, dins el mes següent a la seva recepció, el requerit no emet contestació.

Pel que s'ha exposat, interessa als drets i interessos de l'Ajuntament de Girona presentar immediatament el requeriment previ esmentat i interposar directament recurs contenciós administratiu davant l'òrgan competent a l'efecte d'evitar la fermesa de la resolució.

Atès que de conformitat al previst a l'article 68 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases de règim local, l'Ajuntament té l'obligació d'exercitar les accions necessàries per a la defensa dels seus béns i drets.

Atès el previst a l'article 22.1.j) de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, de bases del règim local i l'article 52.2.k) del Decret legislatiu 2/2003, de 28 d'abril, que aprova el text refós de la Llei municipal i de règim local de Catalunya, segons els quals és competència del Ple l'exercici d'accions administratives en matèria de la seva competència.

Aquest acord s'adopta de conformitat al previst a l'article 219 RD 2568/1986, Reglament d'organització, funcionament i règim jurídic de les entitats locals.

PRIMER. FORMULAR requeriment previ, previst a l'article 44 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, de la jurisdicció contenciosa administrativa, contra la Secretaria General de Coordinació Autonòmica i Local del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, tot instant la derogació de la Resolució de 17 de juliol de 2015, per la qual s'aprova la liquidació definitiva de la participació de l'Ajuntament de Girona en els tributs de l'Estat corresponent a l'exercici 2013, donat que en el càlcul de l'ITE no es va tenir en compte la quantitat que es va descomptar a les Comunitats Autònomes per la pujada dels tipus impositius, i instar una nova resolució d'acord amb el propi requeriment que s'adjunta i aprova com ANNEX I.

SEGON. INTERPOSAR recurs contenciós administratiu davant l'òrgan judicial competent, contra la Resolució de la Secretaria General de Coordinació Autonòmica i Local del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques, de 17 de juliol de 2015, per la qual s'aprova la liquidació definitiva de la participació de l'Ajuntament de Girona en

els tributs de l'Estat corresponent a l'exercici 2013.

I en el seu cas, a la vista de la sentència que recaigui i els seus fonaments jurídics, interposar els recursos que procedeixin, fins a obtenir resolució definitiva inapel·lable.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Règim Interior, qui exposa, en data 7 d'agost del 2015 es va notificar a aquest Ajuntament la liquidació definitiva de participació de l'Ajuntament de Girona en els tributs de l'Estat corresponent a l'exercici 2013. D'acord amb aquesta liquidació practicada i notificada en el càlcul dels ingressos tributaris de l'Estat, l'ITE, no es va tenir en compte la quantia que es va descomptar a les comunitats autònomes per pujar el tipus impositiu. D'acord amb el càlcul efectuat en els serveis econòmics d'aquest Ajuntament, aquesta resolució infringeix la legalitat vigent i perjudica els interessos de l'Ajuntament. Per tant, es proposa l'anul·lació d'aquesta, així com adoptar una resolució per part de la Secretaria General de Coordinació Econòmica i Local en la qual s'inclouin al càlcul de l'ITE tots els recursos distribuïts a les comunitats autònomes d'acord amb l'informe que consta en l'expedient.

Interessa els drets i interessos, només defensar aquests interessos de l'Ajuntament i, per tant, el que fem és formular un requeriment contra la Secretaria General de Coordinació Autònoma i Local del Ministeri d'Hisenda, i també interposar un recurs administratiu davant de l'òrgan competent contra la mateixa secretaria. I independentment que el ministeri faci els seus aclariments respecte a aquest recurs, s'ha de fer per tal de no perdre els drets que encara conservem.

Obert debat, intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui manifesta, per anunciar l'abstenció del meu grup en aquest punt. Efectivament, si la liquidació no ha estat ben feta, doncs, s'ha de demanar que es faci bé, però també jo penso que abans d'arribar a fer requeriments contra una direcció general o a presentar recursos administratius hi ha una cosa que se'n diu diàleg, hi ha una cosa que se'n diu parlar. I estic convençuda que si s'hagués fet en tots els seus àmbits, doncs, ja s'hagués resolt aquest tema.

I també els ho he de dir, em sap greu, però, crec que fins i tot és una mica ofensiu que siguin vostès els que parlin d'infringir la legalitat vigent, sincerament els ho dic. Crec que es podrien haver estalviat d'escriure la frase en el punt que ens porten a aprovació i la regidora de dir-ho en aquest plenari. Més que re perquè estic convençuda que si fos tan clar que s'infringeix la llei vigent, aquesta liquidació ja s'hagués canviat. Una altra cosa és que els serveis tècnics d'aquest Ajuntament, en defensa de l'Ajuntament de Girona –que hi estic totalment d'acord–, considerin que el càlcul és un altre i que, per tant, la liquidació hauria de ser una altra.

És per aquesta raó, com he dit, que jo m'abstindré; no hi ficaré pals a les rodes perquè si la liquidació no ha estat ben feta, s'ha de fer bé. Però crec que si fossin més prudents i si exercissin una altra manera de funcionar i d'intentar arribar a acords, segurament ens estalviaríem situacions com la d'ara.

Fa ús de la paraula el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, vull afegir en el punt segon –i anunciar la nostra abstenció també, i no serem nosaltres qui posarem traves a una reclamació d'una liquidació que podem entendre que ha estat mal feta–, però al punt segon en el seu final, quan ens diu: «I en el seu cas, a la vista de la sentència que recaigui i els seus fonaments jurídics, interposar els recursos que procedeixin fins a obtenir resolució definitiva i inapel·lable.» Vol dir que si veiem i visualitzem que, per un dubte, no arribéssim a tenir raó en el que reclamem continuaríem apel·lant?

Com ens crea dubtes i també tenint la premissa del que ens suposarien les costes o possibles costes, el nostre grup s'abstindrà en aquest punt.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només aclarir, l'abstenció és per al segon punt només?

Fa ús de la paraula el Sr. Castel, qui exposa, no, l'abstenció és en tot, argumentar la nostra abstenció és la preocupació d'aquest últim redactat. Que vostès en la lectura, senyor alcalde, estaria molt bé que també llegíssim, perquè també els ciutadans han de tenir i han de ser assabentats, d'aquest últim punt: de voler apel·lar a vegades l'inel·ligible.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, per anunciar el nostre vot favorable a tot. Segons hem llegit a l'expedient sembla que el que hi ha és diferències de criteris en el càlcul de l'índex ITE, d'ingressos tributaris a l'Estat, i que en funció d'aquest nou índex calculat, el nostre Ajuntament podria tenir, si em permeten l'expressió, un saldo a favor de 448.000 euros, referit a l'exercici 2013. Per tant, el que es demana és derogar aquesta resolució de liquidació definitiva i demanar una nova resolució amb els nous criteris lligats al descompte de les comunitats autònomes per l'augment de tipus impositius. Per tant, no cal dir que el nostre vot és favorable en defensa dels interessos d'aquest Ajuntament i d'aquesta reivindicació en particular.

Intervé la Sra. Costa, regidora del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres hi votarem a favor, perquè considerem que aquest mal repartiment ens perjudica i ens cal el pressupost necessari per cobrir les necessitats de la nostra ciutat. Votarem positivament a tot.

Intervé el Sr. Albertí, regidor del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, també anunciem el nostre vot favorable. Pensem que el tema aquest que es presenta és un tema molt tècnic i complex. I el nostre grup tenim tota la confiança en els tècnics municipals i, per tant, si ells han decidit que s'havia de presentar aquest recurs, endavant. Pensem que hi ha fonaments de dret per tirar endavant aquesta reclamació, i, per tant –ho repeteixo–, anunciem el nostre vot favorable.

Fa ús de la paraula la Sra. Planas, qui exposa, només dir, la senyora Veray ens parla d'arribar a acords: tenim un temps per poder presentar aquests requeriments, interposar aquests recursos, passat aquest període llavors hauria de ser voluntàriament.

Hi ha més de dos-cents ajuntaments que ho estan fent; ho estan fent també les diputacions. Per tant, creiem que ens hem d'afegir a fer-ho, perquè si no ens avinguéssim a un acord per part de l'Estat i llavors es guanyessin tots aquests requeriments i aquests contenciosos que s'han posat, a l'Ajuntament li hauria passat el període per poder-ho fer.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, només afegir això, en aquest sentit: no és una decisió de confrontació política amb l'Estat, és una defensió, és una posició de defensa dels interessos de la ciutat de Girona i dels ciutadans de Girona.

I, és clar que hem d'arribar fins al final fins que hi hagi una sentència que sigui inapel·lable, perquè no seria la primera vegada que un jutjat determina una cosa i que al final del recorregut judicial n'és una altra de diferent. I com deia molt bé la senyora Paneque, aquí hi ha en joc bastants de diners.

Per tant, estic absolutament convençut, senyora Veray, que vostè en la meua posició faria el mateix. No és una qüestió de no-diàleg, el diàleg hi pot ser exactament igual, però finalment tens opció o no a defensar jurídicament els interessos. I si passa la possibilitat de defensar els interessos dels ciutadans des d'un punt de vista tècnic, després ja no tens cap benefici possible d'això.

És simplement això. I, a més a més, no és una qüestió excepcional: estem en sintonia amb moltes corporacions locals, amb moltes diputacions que estan fent el mateix. Probablement ho farà tothom –probablement–, perquè si hi ha un error d'aquest tipus el més normal és que es vulgui corregir.

La senyora Planas me recorda una cosa que és certa: des d'aquest Ajuntament varem aprovar també litigar contra la Generalitat en el tema, si no ho recordo malament, per obres i serveis; per tant, si ho hem de fer, ho farem, no pateixi. Purament això, no hi ha res més a discutir.

Intervé la Sra. Veray, qui exposa, precisament per això li he dit que m'abstindria i no li votaria en contra, perquè estic convençuda que si la liquidació està mal fet, hem de defensar els interessos dels gironins.

I ja els ho he dit ara també –i la senyora Paneque ho ha dit en la seva intervenció–, aquí sembla que hi ha disparitat de criteris a l'hora de valorar aquesta liquidació. I, per tant, jo els insisteixo que crec que ni ho haurien d'haver escrit ni la regidora ho hauria d'haver dit, que s'infringeix la llei vigent, perquè això no és veritat: hi ha una disparitat de criteris en la qual, doncs, es pot debatre i hi podem estar més d'acord o menys d'acord, i per això vostès volen les accions que volen ara. D'aquí a dir que s'infringeix la legalitat vigent, crec que aquí s'han passat de frenada.

Però, bé, com li he dit, ens abstindrem. I, per tant, en aquest sentit nosaltres també volem que es defensin els interessos de l'Ajuntament de Girona, com no podria ser d'una altra manera.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, només a títol informatiu, perquè és una informació d'ara mateix: la mateixa Federació Espanyola de Municipis i Províncies ha convocat una reunió informativa a Madrid amb tots els ajuntaments, diguem-ne, pel cacau que hi ha en aquests moments davant d'aquest que sembla clarament un error. És purament això. Per tant, Girona hi havia de ser, com no pot imaginar.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-dos vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES, CUP i PSC i tres abstencions dels grups municipals de C's i PPC.

9. Aprovar provisionalment les modificacions de les Ordenances Fiscals per a l'exercici 2016.

D'acord amb les facultats que confereixen al Ple Municipal la Llei 7/1985, de 2 d'abril, Reguladora de les bases de règim local i les disposicions del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals, en ordre a la potestat reglamentària en matèria d'hisendes locals i als requisits per a la imposició i gestió dels ingressos de dret públic de les Entitats Locals, prèvia convocatòria de la Comissió Informativa d'Hisenda i informe de l'Interventor, es proposa al Ple Municipal l'adopció del següent ACORD:

1r. Exercir les facultats conferides pel Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals a l'article 15.

2n. Aprovar provisionalment les modificacions de les Ordenances Fiscals per a l'any 2016, reguladores dels tributs següents, segons els annexos que s'adjunten:

1. Ordenança fiscal general de gestió i recaptació dels ingressos municipals de dret públic.
2. Taxa pel servei de recollida i gestió dels residus.
3. Taxa pel servei de clavegueram.
4. Taxa pel servei de grua, immobilització i dipòsit municipal de vehicles.

5. Taxa per a l'estudi, anàlisi i expedició de documents.
6. Taxa per ocupació o aprofitament especial del subsòl, sòl i vol del domini públic.
7. Taxa per estacionament limitat de vehicles de tracció mecànica en les vies públiques municipals.
8. Taxa per la prestació de serveis mitjançant la utilització d'instal·lacions municipals.
9. Taxa per a la prevenció i control ambiental de les activitats, dels establiments oberts al públic i dels espectacles públics.
10. Ordenança general dels preus públics.
11. Impost sobre béns immobles.
12. Impost sobre vehicles de tracció mecànica.
13. Impost sobre construccions, instal·lacions i obres.

3r. Aprovar provisionalment la inclusió i la modificació de categories de carrers de la relació i classificació de les vies públiques annexa a l'ordenança fiscal general.

4t. Exposar al públic el present expedient en el tauler d'edictes d'aquest Ajuntament pel termini de trenta dies i publicar l'anunci corresponent al BOP i a la premsa escrita de major difusió de la província en els termes previstos en l'article 17 del Reial Decret Legislatiu 2/2004, de 5 de març, pel qual s'aprova el text refós de la Llei reguladora de les hisendes locals. Transcorregut el període d'exposició pública sense que s'hagin presentat al·legacions, les Ordenances Fiscals per a l'exercici 2015 s'entendran aprovades definitivament ”

No obstant el Ple Municipal, amb superior criteri, acordarà el que calgui.

Presenta la proposta la Sra. Planas, regidora delegada d'Hisenda i Règim Interior, qui exposa, el Govern d'aquesta ciutat presenta en aquest Ple algunes de les modificacions puntuals per a aquest any 2016 de l'Ordenança fiscal general i també de les ordenances fiscals d'impostos i taxes municipals.

En realitat es tracta de catorze modificacions molt concretes i limitades que busquen continuar anar millorant els beneficis dels ciutadans en un marc de clara i sostinguda contenció fiscal. Per tant, avui no es deroguen les ordenances en vigor ni tampoc es prorroguen. Tinguem clar el que debatem i el que votem.

Perquè a diferència del pressupost, les ordenances estan sempre vigents i només cal anar aprovant aquelles modificacions que el Ple consideri que són bones per als ciutadans i per al bon funcionament de l'Ajuntament.

Avui els sotmetem a la consideració i a la votació les modificacions que figuren a la proposta d'acord. I el vot a favor o en contra no és sobre la totalitat de les ordenances, sinó exclusivament sobre aquestes propostes i modificacions que nosaltres portem i proposem. Vostès jutjaran si és millor o no mantenir les ordenances tal com estaven fins ara, que és el que passarà si la proposta realment no prospera, o bé incorporar-hi aquelles modificacions que ara debatrem.

Aquestes modificacions es fan en un marc i en un període de contenció i moderació fiscal com mai s'havia conegut a Girona. Durant el mandat del 2011 al 2015, aquest Govern va portar a aprovació del Ple les modificacions de les ordenances per introduir sempre millors condicions fiscals per als ciutadans de Girona: més bonificacions i sobretot, durant els quatre anys, la congelació de tots els impostos. És la càrrega fiscal més universal que ha de suportar el ciutadà i amb la qual financem bona part dels serveis públics que l'Ajuntament presta.

Érem conscients que tant l'any 2012, el 13, el 14 i el 15 pel context de greu i aclaparadora crisi econòmica i social es feia necessari un esforç molt gran de contenció i racionalització de la despesa, sobretot de la despesa corrent, de davallada

fins al límit del possible, i de la despesa de personal, és a dir, el capítol I, i de la major visibilitat i transparència en la gestió econòmica i administrativa.

Ho hem fet tots aquests anys, i exercici darrere exercici el Govern ha presentat unes modificacions que, a diferència dels anys anteriors a la crisi, eren per millorar les condicions fiscals de tots els ciutadans, sobretot la congelació de tots els impostos.

Entenc i entenem que sempre hi ha qui vol més, però la situació fiscal que avui té la ciutat de Girona la converteix en una de les ciutats de tot l'Estat espanyol més favorable al ciutadà, i, per descomptat, la que té la millor posició entre les capitals catalanes.

Avui tindria sentit una reducció d'impostos si no haguéssim estat els quatre anys congelant-los o si partíssim d'una situació desproporcionada amb relació a les altres ciutats. Però ha estat tot el contrari: avui els gironins sabem que els imports dels rebuts que ens arriben dels grans impostos i dels que ens arribaran per a aquest 2016 no han canviat ni canviaran i que en paral·lel han obtingut avantatges a l'hora de pagar. Per exemple, tenim el fraccionament que va tenir lloc l'any 2013, que va ser aquest Govern el que el va instaurar. I també any darrere any les bonificacions que han anat tenint aquestes ordenances.

Dit d'una altra manera, els gironins pagaran el 2016 el mateix que varen pagar el 2015 i és el mateix que pagaven els anys anteriors. Jo crec que més clar no es pot dir.

Què ha passat tots aquests anys enrere? Si ens comparem amb les 52 ciutats de capitals de província que hi ha a l'Estat espanyol, comprovarem el següent: Girona té, conjuntament amb Bilbao i amb Pamplona –per cert, tant Bilbao com Pamplona són dues ciutats de comunitats autònomes que tenen règim foral–, el valor cadastral més baix de tot l'Estat –el més baix de tot l'Estat–, i la quota final és la més baixa de llarg de les capitals catalanes –de fet, a tot l'Estat només hi ha quatre ciutats que tenen la quota de l'IBI més baixa que la de Girona–: la de Lleida, que és de 139; la de Tarragona, que és de 131; la de Barcelona és de 105 i la de Girona és de 53.

Tenint en compte altres xifres, el més normal hauria estat anar a augmentar l'IBI: Tarragona ho ha fet amb un 12,78 per cent aquests darrers quatre anys; Hospitalet, un 5,81, i Lleida, un 1,01. Però vam triar no fer-ho i continuem en aquesta línia.

Pel que fa a l'IAE, Girona l'any 2011 era la setena ciutat de tot l'Estat amb la quota més alta i avui és la número 12, que és inferior a Tarragona i a Lleida.

Pel que fa a l'impost de vehicles, Girona ha passat d'ocupar la dotzena posició a ocupar el número 22 de tot l'Estat.

Pel que fa a l'ICIO, l'impost de construccions, hem passat de la posició 20 a la 30 de tot l'Estat espanyol.

Què vol dir tot això que hem explicat? Que la majoria de ciutats no han optat ni per la rebaixa ni per la congelació, perquè sense haver tocat els impostos la posició de Girona ha millorat sensiblement.

Enguany, en el primer exercici d'aquest nou mandat, continuem fent el mateix: portem a l'aprovació del Ple les modificacions d'ordenances que afecten sobretot la butxaca dels contribuents i els ciutadans de Girona. Per cinquè any consecutiu, sí, sí, per cinquè any consecutiu, no hem modificat cap dels impostos municipals. Això vol dir que els rebuts fiscals dels ciutadans continuaran sent els mateixos números; allò que se'n diu congelació fiscal de tots els impostos.

Era novetat fins fa quatre anys perquè quan els anteriors governs portaven una modificació d'ordenances al Ple normalment ho feien per augmentar els impostos i les taxes, mai per congelar-los, i molts menys per abaixar-los.

En tota l'etapa democràtica d'aquest ajuntament no s'havia donat mai el cas de congelar els impostos durant cinc anys consecutius, i més encara en un cicle econòmic de crisi tan llarg com el que estem vivint. Mai, cal incidir en aquest xifra, mai durant cinc anys seguits s'havien congelat els impostos.

Així, doncs, congelarem els impostos de l'IBI, que és el més conegut, però també el d'activitats econòmiques, l'impost sobre vehicles de tracció mecànica, l'impost sobre

construccions i instal·lacions d'obres i l'impost de l'increment del valor de terreny de naturalesa urbana.

A banda d'aquesta congelació dels impostos, seguim fent esforços per beneficiar els ciutadans amb la introducció de noves bonificacions, tal com hem anat fent any darrere any.

Pel que fa a les taxes, la majoria experimenten una reducció –en algunes d'elles és considerable gràcies als millors preus que hem aconseguit gràcies a la bona gestió– i, per tant, hem baixat els preus seguint la normativa d'aplicació del cost de servei. En aquest mateix sentit, algunes han sofert també un petit creixement.

Pel que fa a les ordenances que presentem, incorporem petites variacions –totes ells sempre són en benefici dels ciutadans i també dels contribuents– i també modificacions puntuals de text, perquè cal a vegades aclarir el contingut, perquè s'havia detectat algunes vegades que portava a confusions o a incomprendiments, algun dels textos que portem. Hi ha qui diu que les condicions de crisi millora, que les condicions de crisi actual estan millorant a nivell macroeconòmic. Bé, ja ho veurem segurament en els propers mesos, i també ho celebrarem, perquè necessitem sortir d'aquesta crisi. I per això aquest Govern ha fet un gran esforç per disposar d'eines, d'instruments eficaços que ens permetin generar aquesta riquesa i també incentivar l'activitat econòmica.

En comencem a veure els primers fruits, però no caurem en el parany dels brots verds. Volem ser prudents, volem seguir treballant per millorar les condicions econòmiques, però sobretot socials de tots els nostres ciutadans: més atenció social, més ocupació, més creació de riquesa, més activitat econòmica, més igualtat i justícia social continuaran sent l'objectiu de capçalera per als quatre propers anys del nou mandat que encetem tot just ara. I que tampoc volem deixar fins que aquesta millora macroeconòmica que sembla albirar-se no la notin les famílies, no la notin els petits empresaris i sobretot no arribi a tothom.

És per aquest motiu que la política de congelació d'impostos i la millora de bonificacions té més valor encara.

Tot seguit els donaré, a tall de recordatori, en quin context financer ens trobem, perquè això determina tant les ordenances com sobretot els pressupostos que han de venir.

Pel que fa a les transferències de l'Estat –representen un 20 per cent del pressupost dels ingressos de l'Ajuntament–, s'hauran de preveure a la baixa, segons el projecte de pressupost de l'Estat del 2016, ja que les entregues a compte mensuals tindran una reducció entre un 1,5 i 2 per cent.

La liquidació de l'exercici 2014, tot i que es preveu positiva, l'hauré d'utilitzar per compensar la liquidació de l'any 2013, que, com tots vostès saben, és negativa –que ens la varen comunicar aquest mes d'agost– i que representa retornar prop d'1 milió d'euros.

Pel que fa al capítol I, de les despeses de cost de personal, també hauran d'incrementar, atenent l'abonament de la paga extraordinària que va ser retinguda l'any 2012 i ara s'haurà de retornar. I també la variació a l'alça que contemplen els pressupostos de l'Estat del salari d'un 1 per cent.

També un element que és molt important a destacar és que l'Ajuntament de Girona, com la majoria dels ajuntaments del món local, ha hagut d'assumir una vegada més nous serveis al ciutadà, fonamentalment de caràcter social, que d'una altra manera no haguessin tingut: continuem mantenint i incrementant el programa d'alimentació infantil, les ajudes de beques menjador, entre altres. Tot això sense que hàgim rebut cap contraprestació per part de les institucions supramunicipals.

També tindrem més despesa derivada dels nous equipaments que es posaran a disposició dels ciutadans per millorar la qualitat de vida dels ciutadans. Un exemple és l'ampliació que tots vostès saben que es farà del Centre Cívic Barri Vell - el Mercadal, a la central del Molí. Aquest centre suposarà nous espais i també serveis, com és del menjador per a la gent gran, que ja es duu a terme a Santa Eugènia també.

Ara el que faré serà detallar les principals línies de modificació d'aquestes ordenances, que són les que portem avui al Ple.

Pel que fa a l'Ordenança fiscal general de gestió i recaptació d'ingressos municipals de dret públic, aquí introduïm una modificació en el seu article tercer referida al fraccionament i introduïm un punt, que és el punt *b*, el qual estableix que en cas de deutes i sancions en matèria de trànsit que el seu import sense reducció sigui igual o superior a cent euros es podrà fraccionar en fraccions no inferiors a cinquanta euros. Aquesta modificació es fa en línia ja que, continuant i facilitant els pagaments que ja s'havia fet fa dos anys pel que fa a l'IBI i que va ser tan ben rebuda per tots els ciutadans.

Pel que fa a l'Ordenança reguladora de la taxa pel servei de recollida i gestió de residus, a causa del canvi de contenidors que va tenir lloc a tot Girona i als barris de Girona, hi ha diferents volums de contenidors i, per tant, també s'han d'incloure a les ordenances.

Pel que fa a l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa del servei de grua, immobilització i dipòsit municipal de vehicles, aquesta ordenança, a part de canvis de redacció que ja vaig comentar a tots vostès que algunes de les ordenances portaven, també en el seu article 4, en el punt 4, referent a l'estada del vehicle en el dipòsit per dies, s'exclouen de la present taxa els propietaris de vehicles que per raons socials i econòmiques – sempre previ informe tant de l'Àrea de Mobilitat com de Serveis Socials– acreditin a l'Ajuntament que no poden assumir el seu pagament.

Pel que fa a l'Ordenança fiscal reguladora de les taxes per a l'estudi i l'expedició de documents –que han vist també aquí hi han millores en redacció–, es fa una millora unificant els preus de les fotocòpies. El que s'ha fet és actualitzar. O sigui, a totes les àrees es cobrava preus diferents de fotocòpies, s'han unificat, i llavors hi ha nous formats, han desaparegut alguns tipus de fotocòpies. I, per tant, tot això ha desaparegut, s'ha fet un resum de tot el que es fa ara. I es porten noves taxes també del servei de gestió documental amb els nous formats que es fan ara. Però sempre aquests preus han estat a la baixa.

Pel que fa a l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa d'ocupació i aprofitament especial de sòl, subsòl i vol de domini públic, a part dels canvis de millora de redacció, també incorporem exempcions en els rodatges i en les sessions fotogràfiques; adaptació de l'import de la taxa de reserva d'espai per a la plataforma elevadora del cost del servei; també hi ha una nova taxa reduïda per a la reserva de l'espai de càrrega i descàrrega en hores compreses entre les set del dematí i dos quarts de nou del dematí i entre les nou i les onze, incrementant un 10 per cent la taxa fora d'horaris.

Pel que fa a la nova taxa d'ocupació d'espai per inaugurar els comerços davant del mateix establiment, també reduïm aquest import pel que fa al que es cobrava fins ara.

Pel que fa a la nova taxa per a la uniformització de les parades de les diferents fires de mercat de la via pública, també portem una taxa quan així ho determini l'Ajuntament.

Pel que fa a les casetes de productes de pirotècnia, s'ha incrementat l'import mínim en concepte de mesures de seguretat.

Com cada any, es presenten també les taxes a les atraccions de fires, les quals tampoc han sofert increments significatius.

I pel que fa a l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per estacionament limitat de vehicles de tracció mecànica en vies públiques i municipals, hi ha millores en redacció i hi ha la nova taxa d'estacionament de llarga durada.

Tal com contempla el desenvolupament del Pla de mobilitat que es va aprovar en aquest Ple el desembre del 2014, aquest estableix que es facin tres actuacions durant l'any 2016 d'aparcaments de llarga durada. Però perquè es pugui fer aquesta tipologia d'aparcaments cal portar la taxa corresponent a les ordenances; en aquest cas s'ha establert un preu de dos euros al dia.

També en la mateixa ordenança portem l'exempció de pagament dels vehicles elèctrics a la zona blava i verda, també tal com contempla el Pla de mobilitat que va

estar també aquí aprovat. I els beneficis associats són beneficis, bé, associats a la reducció de contaminació a l'aire i acústica.

En l'actualitat hi ha una recomanació per part de l'Institut Català d'Energia en què ens demana que es facin aquestes bonificacions del 100 per cent en les tarifes d'estacionament.

Pel que fa a l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per la prestació de serveis mitjançant la utilització d'instal·lacions municipals, a part dels canvis de millora de redacció, hi ha una bonificació del 50 per cent d'usos en les instal·lacions esportives municipals per la promoció de Girona com a destinació turística, reconeixement aconseguit el mes de juliol passat.

També en la mateixa taxa portem l'exempció total per a les entitats sense afany de lucre inscrites en el REM per a usos d'instal·lacions de cultura, serveis socials, joventut, promoció econòmica i desenvolupament local; arrodoniment d'algun preu del mercat d'abastament; adequació dels mòduls de Mercagirona; adequació del preu del cost de la taxa de muntatge i desmuntatge del protector de pistes esportives; reducció de la tarifa a famílies nombroses i monoparentals en els passis i abonaments a les piscines –aquesta reducció ja s'afegeix a la que es va fer en el seu moment per a les persones discapacitades i majors de seixanta-cinc anys.

També a la mateixa taxa portem adequar el preu del cost de baixa del cost de servei de neteja d'algunes activitats i concerts; adequar el preu de la taxa del comandament; bonificar un 50 per cent la renovació del dret funerari en cas de cessió o traspàs entre familiars de primer i segon grau i quan la concessió també estigui caducada.

I, llavors, pel que fa a l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa per a la prevenció i control ambiental de les activitats dels establiments oberts al públic i dels espectacles públics, Ordenança general de preus públics, Ordenança fiscal reguladora de l'import de vehicles de tracció mecànica i Ordenança fiscal reguladora de l'impost de construccions, instal·lacions i obres, aquí portem millores de redacció.

Bé, senyor regidors i senyores regidores, aquestes són les modificacions de les ordenances que presenta el nostre Govern per a aquest proper 2016. Entenem que milloren les que ja existeixen, i al marge, sabem que aquestes són les ordenances que presenta l'equip de govern, no les que presenta l'oposició –això ja ho sabem–, i, per tant, simplement esperem el seu suport.

Obert debat, intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, en primer lloc, posar de manifest que crec que per primera vegada a la història les ordenances en aquest Ajuntament es votaran d'una manera una mica estranya.

La veritat és que ara en la meua intervenció intentaré explicar quin és el nostre vot en tot allò que té a veure amb les modificacions que vostès plantegen, però he d'avançar que és difícil de votar, perquè una mateixa ordenança té o planteja canvis que nosaltres no veiem malament i, en canvi, planteja canvis que sí que veiem malament i perjudicials. I, per tant, jo avanço que és una mica complicat fins i tot votar-les una per una. Perquè crec que no cal arribar a votar apartat per apartat, però n'hi hauria alguna que fins i tot potser ens ho hauríem de plantejar, almenys pel que fa al vot que el meu grup vol exercir.

Li he de dir també, senyora Planas, que hi ha hagut un moment en què m'he perdut; jo hi ha hagut un moment en què m'he perdut en la seva intervenció i he tingut la sensació que estàvem fent el Ple de pressupostos també. Perquè ens ha explicat aquí una cosa, suposo que per justificar allò injustificable, de tot allò que del pressupost, que suposo que tindrem el debat en un altre Ple, perquè avui o ara per ara no sabem re del pressupost. Hi ha hagut un moment en què jo he hagut de preguntar-me a mi mateixa si és que m'havia teletransportat, perquè vostè ha ocupat una part important de la seva intervenció parlant del pressupost, del qual encara no ens han explicat res.

I també li he de dir que és curiós que vostè hagi destinat, perquè suposo que ja sap les intervencions que li farem tots els grups de l'oposició, una bona part del principi de la seva intervenció a parlar de l'IBI, quan l'IBI que és el gran problema i el gran escull que

s'ha trobat crec que amb tots els grups de l'oposició per arribar a un acord d'ordenances, no ens el deixarà votar, perquè com que diu que no el canvia, no el votarem. Però, clar, és que el gran canvi de l'IBI ja el van fer vostès al mes de juliol per la porta del darrere: no el van portar al Ple i, per tant, van evitar el debat que hauríem d'haver tingut al mes de juliol amb relació a allò que vostès volien fer amb l'IBI. Doncs, no l'hem tingut i l'hauem de tenir avui. I jo li agraeixo que n'hagi parlat, perquè així ens posa o ens dóna peu a tots a poder parlar de l'IBI, malgrat al final els gironins han de saber que no votarem, perquè el canvi que patirà l'IBI l'any 2016 el van decidir vostès unilateralment sense comptar amb cap grup de l'oposició. I, per tant, totalment en minoria.

Vostè ha repetit en diverses ocasions durant la seva intervenció que congelen els impostos. Bé, congelen els impostos: sí, a ulls d'un rebut d'IBI que rebrà un ciutadà pot pensar que vostè li ha congelat l'IBI, però el que ha fet vostè és evitar i no permetre que els gironins i les gironines l'any 2016 es beneficiïn de la rebaixa del 10 per cent de l'IBI que en el tram de l'Estat ja s'ha anunciat que s'aplicarà. L'Estat ja ha anunciat que l'any 2016 la seva part, el seu tram d'IBI es retornarà a la quota que tenia l'any 2011. I de la mateixa manera que l'any 2011 o l'any 2012 quan es va pujar aquest 10 per cent d'aquest tram de l'IBI, doncs, van haver-hi grans crítiques al Govern de l'Estat que apujava l'IBI, que, en aquest cas, és el del meu partit, ara quan el meu partit també ja anuncia que l'any 2016 no s'aplicarà aquest 10 per cent i, per tant, es retorna al del 2011, la seva reacció és «cap problema, demanem la revalorització del cadastre, demanem l'actualització del cadastre, que aquesta puja un 10 per cent i així aquí ens ho evitem».

Sincerament, crec que deixar a tots els gironins i a les gironines sense que es beneficiïn d'aquesta rebaixa fiscal no és per presumir i menys per venir aquí a dir-nos que són els millors de la democràcia, vostès, perquè congelen els impostos. No, és que els gironins i les gironines l'any 2016 haurien de pagar un 10 per cent menys de l'IBI i per això nosaltres li demanàvem que rebaixés aquest 10 per cent a les ordenances, doncs. I si no volia fer-ho en un any que ho hagués fet en dos, però que permetés que els gironins i les gironines es beneficiessin d'una rebaixa fiscal. Perquè sí que els està pujant la pressió fiscal, i tant que els la puja, perquè els evita que es beneficiïn d'una rebaixa. I, per tant, en definitiva, els està pujant.

I també perquè quan fan aquesta revalorització, vostès no tenen en compte que hi ha un altre impost del qual gairebé ni ens en parla, que són les plusvàlues, que també es veuen afectades. Perquè és veritat que vostè no toca el coeficient i que pot dir que el congela, però el coeficient s'aplica sobre el valor cadastral. I vostès al juliol van decidir que el valor cadastral a la ciutat de Girona pujava un 10 per cent de manera lineal i igual a tota la ciutat. Per tant, les plusvàlues vostès també les estan pujant de manera indirecta perquè el coeficient és el mateix, però s'aplica sobre un valor més elevat, i per tant, la factura final serà que el cost també serà més gran.

I en el tema de l'IBI, jo que realment estava satisfeta que en els últims anys amb els nostres acords d'ordenances havíem aconseguit que vostès anessin incrementant la bonificació de l'IBI a les famílies nombroses, bé, veig que aquest any, doncs, vostès no sé si és fruit que no tenen res acordat amb ningú o fruit que consideren que ja els està bé com ho tenen, doncs, no el pugen aquest 10 per cent més d'increment a les famílies nombroses, que ens situaria en el 70 per cent, fins poder arribar d'aquí a dos anys més al 90 per cent, que és el que permet la llei.

I també amb relació al tema de l'IBI —com nosaltres ja li varem traslladar en altres ocasions—, creiem que malgrat la llei no contempla i no ens permet que aquesta bonificació que s'aplica a les famílies nombroses s'apliqui directament com a bonificació de l'IBI a les famílies monoparentals, sí que caldria, tenir una partida, una subvenció del mateix caràcter econòmic i del mateix import econòmic igual a la rebaixa o a la bonificació de les famílies nombroses perquè es pugui donar a les famílies monoparentals amb relació a tenir també un IBI més barat del que tenen la resta de ciutadans.

Pel que fa a tots els altres això pel que fa a l'IBI, que dóna i dóna per molt. Ja li ho dic, jo crec que vostès al juliol es van equivocar fent o prenent la decisió que van prendre, i més també com que no han volgut explicar la veritat als ciutadans, i han fet declaracions i han explicat que «no, que ningú ho notarà». «Que ningú ho notarà», no, si ja sabem que ho notarem; el problema és que no notarem que hauria de ser més barat. Aquest és el problema. Si el problema no és que me'l pugui; el problema és que no em permeti que el rebaixem un 10 per cent.

Pel que fa a les altres variacions que ens planteja de les ordenances avui en aquest Ple: nosaltres hi ha tres punts en els quals no estem d'acord, i a més jo a vostè li ho he traslladat directament.

Miri, estic totalment d'acord que vostè digui o ens planteji que volen prioritzar aquelles persones o aquelles mudances que es facin de càrrega i descàrrega, d'ocupació de la via pública de set a vuit i mitja i de nou a onze del vespre; en el que no estic d'acord és que es pugui un 10 per cent en els que ho fan en horari normal.

La regidora ha dit, la tinenta d'alcalde ha dit que ho fan a fora d'horari: home, sincerament, jo considero que la gent que fa una mudança de vuit i mitja del dematí a nou del vespre ho està fent fora d'horari, sincerament, després quan debatem la moció dels horaris europeus ens haurem de plantejar tots què és el que considerem horari normal. És que fer una mudança de les vuit i mitja del dematí a les nou del vespre és fer-ho en horari normal, no fer-ho fora d'horari, senyora Planas. I vostè ha dit fora d'horari. Per tant, que vulguem beneficiar aquells que ho fan en un horari que perjudica menys el dia a dia i la mobilitat de la ciutat, hi estic d'acord. Però no cal que per prioritzar o per ajudar els que prioritzen perjudiquem i pugem un 10 per cent als que ho fan en un horari normal, doncs, perquè és quan poden, perquè treballen, perquè han de conciliar amb la vida familiar i laboral, perquè... Bé, per moltes raons ho fan en un horari normal. Perquè fer una mudança a les onze del dematí jo no crec que sigui fer-ho fora d'horari. La gent que ho fa a les onze és perquè és l'hora que pot fer la mudança.

Per tant, escolti, prioritzem i fem bonificacions i rebaixem el preu d'aquells que ens ajuden a no ficar tants impediments a la circulació de la ciutat, perquè al final és això, la mobilitat a la ciutat, però no cal que penalitzem aquells que, doncs, la seva vida és ben normal i ho fan en un horari totalment normal. Perquè és més fora d'horari fer-ho de nou a onze de la nit que fer-ho de vuit i mitja a nou. D'entrada perquè jo no sé si a les onze de la nit les empreses de mudances no et cobrarien hores extres, sincerament, per venir-te a fer una mudança. I no sé si sortiria a compte la rebaixa que després apliquen o ens diuen que aplicaran vostès.

Un altre tema que, miri, vostè justifica molt, el que han anomenat aparcament tou, aquests dos euros, ho justifica molt amb el Pla de mobilitat. Escolti, el Pla de mobilitat no li obliga a cobrar; el Pla de mobilitat parla dels aparcaments de llarga durada, parla dels aparcaments dissuasoris a la ciutat, però no li obliga pas a cobrar dos euros perquè la gent aparqui.

Per tant, escolti, crec que aquí no hi ha cap grup que no hagi defensat els aparcaments dissuasoris a la ciutat; crec que no hi ha cap grup que no ho hagi defensat. Per tant, els aparcaments dissuasoris a la ciutat són necessaris, els aparcaments de llarga durada que en diu vostè són necessaris, han d'estar ben connectats amb el transport públic de la ciutat, no només amb la Girocleta, també amb les línies d'autobús que tenim a la ciutat perquè no tothom que deixa el cotxe després agafa una bicicleta, perquè no li agrada, perquè no vol o simplement perquè potser no sap anar amb bicicleta. És que a vegades donem masses coses per fetes. I, per tant, han d'estar ben connectats: Girocleta és important, però l'autobús, eh?, el transport públic de la ciutat també, cosa que en aquests moments és molt deficitari en aquest sentit, el fet de connexió dels diferents aparcaments que tenim. I els que s'hauran de fer, doncs, s'haurà de repensar.

A tot això cal cobrar dos euros? Nosaltres creiem que no –nosaltres creiem que no. El primer que hem de fer és fer-ho, tenir-ho ben fet, tenir-los ben connectats. Si més

endavant quan ho tenim tot fet i tot connectat creiem que efectivament fa falta pagar aquests dos euros, doncs, escolti, ja tindrà ordenances. Cada any les ha de fer noves, doncs, ja tindrà una ordenança per poder-ho plantejar. Però ara per ara crec que sincerament no és el que la gent ni la necessitat demana.

A més, quan jo he llegit als mitjans de comunicació –que és per on ens assabentem que faran pagar dos euros a la Copa–, llegeixo, per un costat, els aparcaments de llarga durada, per l'altre costat, aparcaments dissuasori i, per l'altre costat, perquè hi hagi més rodatge, més moviment per anar a comprar. Si jo sóc un veí que per dos euros puc tenir el cotxe aparcats tot el dia, ja li juro jo que no el mouré. I, per tant, rodatge perquè la gent pugui anar a comprar, poc.

Per tant, al final també quan definim una cosa i la fem pagar hem de pensar realment en una cosa, o sigui, l'objectiu ha de ser un, i aquell objectiu és el que ens ha de fer veure si s'ha de fer pagar o no s'ha de fer pagar. El que no pot ser és que siguin tres objectius diferents i fins i tot entre ells contradictoris, perquè després segurament hi ha alguna cosa aquí que no acaba de quadrar.

I pel que fa a l'altre plantejament que feia, que també, bé, ha creat molt d'enrenou, que és el de les exempcions en els rodatges cinematogràfics. Jo la veritat –i ahir els ho explicava als periodistes quan em trucaven– jo és que segueix tenint dubtes, és que encara no he entès ben bé què és el que. He entès el que fan, el que no he acabat d'entendre és si fins a dia d'avui ja no pagaven, fins a dia d'avui, perquè l'explicació és fins a dia d'avui ja no pagaven perquè a través de convenis ja els fèiem aquestes exempcions i, per tant, ja no pagaven, i ara ho plantegem per fer-ho més transparent, perquè ho conegui tothom, li he de dir que si realment és així, si realment aquest és el tema –i, per tant, vull també que públicament i en el Ple i que quedi per escrit a l'acta–, si realment és això, nosaltres en aquest punt no ens hi oposarem. Si realment només és un canvi que abans es feia tot a través de convenis –que cap d'aquí jo crec que sap quin és el contingut d'aquests convenis, perquè aquests convenis transparents, transparents no són, perquè la gent no coneix tota la informació dels convenis–, si és realment només un canvi que abans es feia per conveni, sigui quin sigui el color del govern d'aquesta ciutat –ja no parlo de partits polítics–, si realment és això, nosaltres no ens hi oposarem, perquè, evidentment, és molt més transparent fer-ho a través de les ordenances que fer-ho a través de conveni. Però jo sí que vull que això m'ho clarifiqui i, a més, ho faci en el Ple perquè quedi, clar que és per guanyar en transparència, que crec que és una cosa important.

Ja li ho vaig dir, nosaltres no és una oposició frontal a aquest tema, perquè, a més, si es fa per aquesta raó, doncs, crec que és una bona raó per la qual s'ha de regular.

Pel que fa a altres canvis que ens plantegen: és més que evident que nosaltres no podem estar en desacord, doncs, amb plantejaments que es fan com, per exemple, la taxa del dipòsit de vehicles, en què com a mesura social es fa que aquelles famílies, que tenen menys recursos i que no poden pagar, doncs, que els dies que el vehicle se l'hagi endut la grua i estigui en el dipòsit municipal no pagui els dies que estigui allà. Jo crec que és una mesura en la qual tots podem estar d'acord. Igual com la mesura que se'ns plantejava amb relació a les concessions funeràries que han caducat, igual com el fet que hagin unificat el tema de les fotocòpies i que el preu sigui a la baixa o aquest import mínim dels 20 euros per la inauguració del comerç quan abans es pagava 29,23. Bé, tot allò que ens ha explicat que al final el que fa és com una rebaixa o les millores tècniques, que tampoc les posem en qüestió. És més que evident que en aquestes hi estem d'acord.

Precisament per això els deia que és una mica complicat votar avui aquestes ordenances.

Sí que hem trobat a faltar, i crec que tampoc li estranyarà perquè és un tema que a la legislatura passada vaig plantejar-li en més d'una ocasió, i és que nosaltres creiem que després de la pujada que va patir la taxa d'escombraries durant l'època del tripartit –i això el senyor Puigdemont ho coneix molt bé, sobretot els últims quatre anys, perquè era una denúncia que fèiem a cada ple–, nosaltres considerem que l'any 2016,

doncs, possiblement ja seria un any per començar a rebaixar, encara que fos de manera testimonial amb un 2 o un 3 per cent, la taxa general de les escombraries, a causa que en els últims anys havia arribat a pujar en aquesta ciutat, la taxa general, l'import genèric, més d'un 40 per cent. I, per tant, ja sé que ja la gent s'ha acostumat a pagar-la, però no estaria de més que comencéssim a intentar rebaixar aquella pujada tan gran que va haver-hi sobretot els últims sis anys del tripartit a la ciutat de Girona.

En definitiva, nosaltres no estem contents amb el plantejament que vostès ens han fet, com he dit, en el tema de l'IBI –jo crec que ha quedat clar– i les afectacions que això té, però també, doncs, com li he dit, amb aquestes coses que ens volen. Que al final una té la sensació que volen colar alguna cosa que no acaben d'explicar. I, bé, aquesta sensació a una no li fa mal pensar, perquè jo sé que la senyora Planas en això és molt sincera i que ella explica sempre i, a més, et dóna totes les explicacions –cosa que jo vull agrair, perquè ho explica tot molt bé–, però sí que hi han temes que jo ja sé que li vénen de les àrees en concret, però que vostè que és al final la responsable de presentar les ordenances i també la responsable i la que pateix, en la seva pell. Per exemple, avui arribar a un ple sense un acord que li permeti saber que tirarà les ordenances endavant, crec que també vostè hauria en algun moment alguna proposta acabar-la d'equilibrar malgrat l'àrea li demana el que li demana.

I ja per acabar, només vull fer-li una petita pregunta amb relació a la bonificació de l'ús de les instal·lacions esportives per a les entitats que promoguin la destinació de turisme esportiu –ficava entitats i empreses. Amb la senyora Muradàs també varem dir, doncs, que no que això de les empreses s'havia de treure perquè sí, doncs, que feia grinyolar una mica el que era el redactat d'aquesta bonificació. I, per tant, volia saber si finalment com havia quedat i si la bonificació era, evidentment, per a les entitats que promouen la destinació de turisme esportiu i hem deixat de banda el tema de les empreses.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, nosaltres des del meu grup volem començar parlant de les taxes, les taxes que entenem també que i seria tema d'un altre debat, però també hi ha el retorn de la taxa que apliquem al ciutadà en retorn d'una qualitat del servei que estem donant.

Nosaltres hem fet esments a les diferents reunions que hem tingut amb la regidora tals com quan hem parlat de bonificacions, quan parlàvem de la taxa de recollida i gestió de residus. Vull dir, nosaltres proposàvem mesures tals com bonificar amb una bonificació creixent l'ús de la deixalleria, per fomentar el seu ús. Entenem que no ha sigut admesa perquè no hem arribat a cap acord de totals: per una banda, ens pretenen fer votar ara per partides separades quan després ens esmenten que com no hem arribat a un acord del total, certes coses no es poden incorporar. Bé, nosaltres hi insistirem: entenem que l'ús de la deixalleria hauria de comportar una bonificació creixent: qui la utilitzi més sigui més bonificat en aquest sentit.

I de la mateixa manera, encara recordem aquella època del tripartit en què es varen repartir a la ciutat i a qui no demanava aquells contenidors per fer particularment el compostatge a casa. Vostè també era regidor en aquest plenari, senyor Puigdemont, quan el regidor Pardo des de medi ambient va fer la proposta i es varen ubicar i els ciutadans de Girona podien demanar aquests contenidors per a l'ús privat, per fer compostatge, que també ens provocava una reducció en la despesa pública; des del moment en què ho fem a casa, entenem també i en aquest sentit que hi hauria d'haver bonificacions per a qui particularment a casa seva porta a terme el compostatge.

Amb una altra taxa com és el servei de la taxa del servei de la grua, immobilització i dipòsit municipal de vehicles. Des del nostre grup entenem una bona mesura el fet de no cobrar pupil·latge a aquelles persones que no puguin fer front perquè no tinguin recursos a tots aquells dies que aniran buscant els diners per poder treure el cotxe i poder pagar la sanció, però també entendríem, i així ho varem proposar a la regidora, que un millor sistema. I també voldria fer una pregunta a la regidora: en el punt 1 de l'Ordenança fiscal general de gestió i recaptació d'ingressos municipals, ha inclòs, ha

fet esment també a poder fraccionar les sancions que vinguin de l'àmbit del trànsit. Entenem que nosaltres també en aquest punt, quan parlem de la taxa del servei de la grua i de la immobilització, el que hauríem de tenir en compte és una bona mesura – que des del meu grup la veiem així–, que és tenir en compte els problemes dels ciutadans: imaginem un ciutadà que aquells dies que està buscant els diners per fer front a aquest pagament que ara no li cobrarem el pupil·latge, imaginem que el ciutadà l'endemà necessita el cotxe per anar a treballar. Per què no apliquem el mateix criteri que proposava en aquest punt 1 i que el ciutadà pugui treure el cotxe –pugui treure el cotxe– i també pugui acollir-se a aquest fraccionament, tant de la sanció de la grua com de la sanció de la multa que correspongui? Entenem que aquesta sanció també és una sanció de trànsit: des del moment que se m'emporta el cotxe la grua, no deixa de ser una sanció de trànsit per tenir-lo mal aparcat.

Entenem i voldríem saber amb quin parer quan parla de poder fraccionar en aquest punt 1 tot allò que vingui donat de sancions de trànsit, si també incorpora aquesta proposta que des del meu grup li havíem fet. Entenem que seria una millora, una millora que seria permetre retirar el cotxe a algú que l'endemà el pot necessitar per continuar mantenint un lloc de treball, un lloc de treball que també –i els ho vull recordar– li pot permetre tenir diners per poder acabar d'assumir també aquestes sancions que malauradament ha tingut en el decurs del temps. Voldríem una contesta envers aquest tema.

La taxa d'estacionament: quan parlem de la taxa d'estacionament limitat de vehicles de tracció mecànica en vies públiques, aquests dos euros famosos, que ara en parlàvem. Es va començar, i així ens n'hem assabentat pels mitjans de comunicació d'aquell queixal de la Copa, aquell queixal de la Copa que també es parlava que anés gestionat per entitats o que es posés a una gestió d'entitats del tercer sector. En aquest sentit estarem d'acord, perquè cal recordar que entitats del tercer sector, i un exemple és Mifas, que va perdre aquella concessió en favor d'una empresa, que seria també qüestió d'un altre debat si era millor una proposta que l'altra. Però no entrarem en això.

Nosaltres varem fer una proposta: aquells aparcaments dissuasoris que també varen ser creats en una altra època d'aquest Ajuntament, i parlo d'aquells vuit anys de tripartit, aquests aparcaments dissuasoris que a dia d'avui han perdut la seva funció, perquè no són aparcaments ja dissuasoris: hi ha gent que els utilitza perquè Girona no hi ha un lloc a on puguis aparcar que no sigui sota passar per la taquilla d'una zona verda, una zona blava, etcètera.

I en això li varem fer una proposta molt concreta: per què afectar el tema de la Copa, un tema que sabem que és utilitzat per gent que ve a treballar a la nostra ciutat, gent que ve a comprar en els nostres comerços i també, i ho vull recordar, perquè els temes urbanístics al Barri Vell estan molt delimitats. Què vull dir? L'altra llera del riu, i parlo del carrer Ballesteries, carrer de la Barca i altres indrets on trobem un urbanisme amb façanes molt estretes, les mateixes que tampoc permeten fer una entrada de pàrquing sobre rasant i veiem que són zones on s'ha ubicat una trama comercial maca que hem de cuidar i «mimar» –i ara parlaré també de les activitats i com les tractem–, entenem que aquest aparcament l'haurien de deixar, entenent que hi ha ciutadans no només que vénen de fora de la ciutat, sinó que viuen a la nostra ciutat i que és utilitzat aquest queixal també a les nits per poder aparcar perquè no tenen aparcament en el seu domicili particular.

El tractament de les activitats econòmiques, també parlant de com i de quina manera apliquem la taxa de les escombraries a la ciutat. Jo ho vaig defensar durant la campanya electoral i vostè em va sentir moltes vegades quan parlava dels epígrafs, entenent que no hi ha hagut per part d'Hisenda una reconversió. Estem en una època on molts empresaris, molts emprenedors s'han reinventat creant activitats que a dia d'avui no surten a cap epígraf exhaustivament, que van a parar a calaixos de sastre – com en diuen vulgarment a Hisenda–, on els ubiquen perquè aquella activitat no

existeix. O en detriment d'aquella activitat, moltes vegades els engloben en activitats que no tenen res a veure amb la que desenvolupen.

Què vull dir? Una gran feina que hem de fer des d'aquest Ajuntament, també entenem, com i de quina manera tractem les activitats. Perquè pensem una cosa: el que no pot ser és que una activitat que generi –posaré un exemple– una paperera a la setmana pagui el mateix que el que genera quatre caixes cada dia. Crec que des dels serveis d'aquesta casa també podrien fer una gran tasca. Moltes vegades veiem que vostès esmercen esforços en tot allò que a vegades tipifiquen d'injust, d'injustícia; això també és una injustícia, i és una injustícia per a les nostres activitats econòmiques dintre de la ciutat.

I que moltes vegades veiem que moltes d'elles és quan han de fer front a aquests pagaments i estem parlant de grans diferencials, parlo de diferencials de mil euros. Ho varem comentar amb la regidora i li vaig posar un exemple d'una concretament que ens havia vingut a demanar ajuda en un moment donat que estava pagant 1.200 i escaig d'euros i va passar a pagar-ne 300 i escaig. Com? Fent la feina ells, no fent-la nosaltres des d'aquest Ajuntament. On varen haver de tornar a Hisenda, posar-ho tot sobre la taula i demanar i sol·licitar un canvi d'epígraf en aquell sentit.

Entenem que és l'Ajuntament també qui ha de fer una gran tasca en com apliquem aquestes taxes. Per què? Perquè garantiríem –garantiríem– el futur de moltes activitats que al cap de l'any es veuen a davant d'uns impostos als quals no poden fer front i moltes d'elles per desgràcia també han de tancar.

Quan parlem de l'impost de béns immobles, i aquí sí que vull parar-me en aquest punt. Vull parar-m'hi perquè l'any 2012 des de l'Estat va haver-hi la permissibilitat d'aquell increment per sanejar les arques públiques municipals, aquell increment del 10 per cent que el podíem mantenir dos anys prorrogables a un més. Exhaustit a dia d'avui. Vostès l'han volgut mantenir, però després no s'omplin la boca, no treguin titulars, no diguin continuadament que congelen; congelar vol dir, escoltin, poder rebaixar –poder rebaixar– aquest 10 per cent. Ja sé que és un romanent molt important: com vostè diu i ens ha fet esment la regidora en diferents reunions, suposaria aquests 3,1 milions d'euros. Escolti'm, fer política també vol dir saber gestionar amb allò que es té: millorar la vida dels nostres ciutadans amb una rebaixa d'un 10 per cent també seria millorar la vida de la part impositiva cap a les nostres famílies.

Però també li vull dir una cosa: des de quan no es fa una revisió del cadastre en aquesta ciutat? No digui que sí, senyor Puigdemont, ha tingut l'oportunitat de començar-la. Si vostè la comencés a dia d'avui potser estaríem acabant aquesta legislatura que ja hem començat i encara potser no hauríem vist el començament. I vostè ho sap. És un tema de llarg recorregut, és un tema que mentre no es comenci no hi arribarem mai.

Jo encara recordo la que va haver-hi el 1990, senyor Puigdemont. Jo sí que la recordo, es va fer a l'entresol de l'actual edifici del "botet", agafant tot aquell entresol, posant-hi mitjans, i va ser *in aeternum*, va ser una gestió que va durar mesos i mesos i mesos. Per què? Perquè entenem que anar a una actualització, anar a una revisió cadastral seria l'adequat –seria l'adequat..

Ja sé què em contestarà: que potser algunes persones pagarien més del que estan pagant ara. Però també li asseguro que moltes pagarien menys del que potser estan pagant ara. Perquè fer una regla de tres per a tots –fer una regla de tres per a tots–, senyor Puigdemont, és injust. Em refereixo a vostè perquè em va fent cares. Però jo crec que és injust. I el nostre grup així ho entén.

També voldria recordar què poden fer vostès: gestionar millor –gestionar millor– i portar a terme aquelles polítiques que siguin de grat del ciutadà –siguin de grat, sí. Cal en un moment de crisi, la que hem passat i la que ens queda encara per davant fer front a moltes necessitats –a moltes necessitats. Que aquest 10 per cent de l'IBI que vostès mantenen dient que el congelen tot i que no l'apugen re quan podrien rebaixar-lo no el porten a terme.

No em voldré estendre més. Entenem que hi ha moltes i diferents taxes i impostos en els quals no estarem d'acord. I hi ha impostos com el que hem dit ara dels béns immobles i altres que quan fas la *peccata minuta* en el tema de les construccions i instal·lacions i obres, en alguns podríem estar d'acord, però en altres també veiem que hi ha una desmesura. Entenem que estem davant d'unes ordenances que vostès diuen no es mouen, tot queda igual –cosa que no és cert i per això hem volgut fer-ne esment. Quan parlem del tema del clavegueram, de la recollida i gestió, de tots aquests temes que són taxes que imputem al ciutadà, torno i vull acabar amb el que li deia al començament, quin retorn també –i entenem que seria tema d'una altre debat–, però entenem que el retorn de la qualitat d'allò que els ciutadans paguen és fonamental; és fonamental tenir el retorn de la qualitat i mesurar la qualitat. No aplicar taxes i després quan portem en aquest plenari des de diferents grups queixes de com funcionen certs serveis, continuïn i es mantinguin igual.

Dit això, nosaltres el nostre vot per separat –que també ens ha sorprès. Més enllà del que ha dit la senyora Veray, crec que sí que s'havia fet per separat, però parlo d'anys i panyes endarrere. I així que em desmenteixin. Em sembla que era abans inclús de l'època del senyor Quim Nadal, o per aquella època. Però sé que s'havia fet. Sé que s'havia portat a terme d'aquesta manera. Però això és una trampa, un trampa encoberta. Sí, senyor Puigdemont, sí, no digui que no. Sap vostè perfectament que és una trampa encoberta. No són capaços de portar aquestes ordenances a un vot global, on puguem votar en el seu global. Per què? Perquè volen salvar els estris. Nosaltres no els ajudarem a salvar aquests estris, entenent que no són les millors ordenances de les quals la nostra ciutat i els nostres ciutadans podrien gaudir.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, voldria com sempre començar amb un agraïment personal i també en nom d'aquest grup municipal a la regidora d'Hisenda i a l'equip de govern, per tant, per la bona disposició sempre d'ajustar l'agenda a l'hora de trobar un forat per fer les diferents reunions que hem tingut i també a l'hora de facilitar-nos tota la informació que ens ha calgut.

Això no obsta, i segur que per la regidora Planas això no serà cap sorpresa perquè així li vaig transmetre el divendres a la tarda, que al nostre entendre el Govern en aquesta ocasió no ha mantingut una voluntat negociadora per poder explorar o per poder arribar a un acord transversal que pogués comptar amb una majoria més àmplia i que pogués obtenir un ampli consens amb aquelles forces d'aquest plenari que des de l'oposició hem reivindicat, primer, que en temps de crisi no és moment d'alces de tipus impositius i sobretot que ara toca fer des de la ciutat una proposta de taxes –si em permet l'expressió– amb ànima social.

I voldria també fer una reflexió sobre el sistema de votació: ja ha vist que només amb dos dels portaveus que m'han precedit en la paraula ja apuntaven que si l'apartat c de la taxa del subapartat. És clar, és que si comencem a valorar les ordenances, els impostos i les taxes una a una, aquesta és precisament la tasca que s'ha de fer en les setmanes prèvies a aquest Ple. La valoració que hem de fer en aquest Ple, i que nosaltres entenem són les ordenances, és una reflexió i una votació global, perquè finalment les ordenances fiscals, més enllà d'un munt de papers molt tècnics, el que s'hi imprimeix i el que s'hi dóna són criteris o direccions polítiques sobre la fiscalitat que volem a la nostra ciutat. Per tant, des del nostre punt de vista aquesta votació separada és un error.

També dir-li que ens sembla que últimament s'abusa de canvis en temes importants –va passar en el Ple de cartipàs i passa en aquest Ple d'ordenances fiscals– en temps de descompte. I pregaríem, hi insistim, que fem allò que és normatiu, que és respectar l'article 18.1 del ROM, on s'estableix el dret que tenim tots els grups de l'oposició a tenir tota la documentació i tota la informació completa en el període de temps prou raonable, que és el dels tres dies hàbils, per part del Govern.

En aquest Ple han aparegut dos aspectes, per exemple, sobre els quals nosaltres havíem fet pregunta també: el tema de les empreses i de les entitats, i no n'hem

obtingut resposta. Per tant, pregaríem que es respectés aquest temps dels tres dies hàbils.

Per tant, primer, tant perquè interpretem que les ordenances fiscals són un document a valorar de manera global com perquè pensem que es podria haver exposat un acord més transversal i que hagués comptat amb un ampli suport d'aquest Ple, el que farem els socialistes en aquest plenari és, explicar les propostes que nosaltres varem voler introduir en aquest document que presenta avui l'equip de govern sobre ordenances fiscals.

Aquestes propostes que presentem, ja com varem anunciar a la regidora i a l'equip de govern, es centren en tres prioritats, en tres àmbits, en tres camps que des del nostre punt de vista són els més adequats a les circumstàncies del moment: primer, una fiscalitat que fomenti l'activitat econòmica i l'ocupació; segon, una fiscalitat verda a favor de la sostenibilitat, i tercer, i la que ens sembla més important i en la qual varem fer més insistència, una fiscalitat redistributiva per contribuir a l'extensió de les oportunitats a la nostra ciutat.

I molt breument faré un repàs d'aquestes mesures. A les mesures que es poden introduir a les ordenances a favor de la dinamització econòmica i de la creació de llocs de treball, pensem que es poden fer les següents aportacions: primer, bonificació d'un 30 per cent de l'IBI en espais on es desenvolupin activitats econòmiques –per tant, estem parlant, em preguntava, de naus industrials– que fomentin l'ocupació de qualitat, entenent per ocupació de qualitat empreses que tenen un mínim d'un 50 per cent de contractes indefinits i manteniment dels llocs de treball creats precisament per optar a aquesta bonificació per un període superior als dos anys.

Segon, bonificació del 50 per cent de l'IBI per a locals comercials vinculats a programes municipals de lloguers tous. És a dir, aquesta no seria una bonificació extensiva a tots els locals comercials, sinó a aquells propietaris que fan un esforç de posar aquest local comercial a un preu per sota del del mercat amb programes municipals.

Tercer, bonificació del 95 per cent de l'IBI en centres públics d'investigació i ensenyament universitari, «centres» s'entén per centres públics. Entenem que tal com han escrit diferents economistes, Piketty i Guitton, el coneixement generalitzat i especialitzat i el progrés estan directament connectats.

Quart, bonificació del 90 per cent de l'IBI en la construcció d'habitatges de protecció oficial.

I cinquè, bonificació d'un 90 per cent de l'IBI, limitat, això sí, a un sol exercici, per a locals comercials que adequin l'accessibilitat a persones amb discapacitat. Aquesta és una mesura que s'està duent a terme en altres ajuntaments com, per exemple, Olot, i que se'n fa una valoració molt positiva per part d'entitats com, per exemple, Mifas.

Proposem també un segon apartat per potenciar el medi ambient i la sostenibilitat: fiscalitat verda.

Primer, una bonificació lineal en la taxa d'escombraries del 70 per cent del cànon de residus al conjunt de la ciutadania en concepte de coresponsabilitat en gestió verda de la ciutat.

Segon, una bonificació del rebut d'escombraries segons el comportament mediambiental vinculat a la recollida selectiva de cada barri, ara que tenim l'oportunitat de fer-ho. I posàvem un escalat d'entre, si hi ha un 20 o 30 per cent de recollida selectiva superior a una zona de la ciutat respecte de la mitjana de la ciutat, una bonificació del 10 per cent de la taxa d'escombraries. Si aquest increment de recollida selectiva del barri és d'entre un 30 i un 50 per cent, una bonificació del 15. I per sobre del 50 per cent de la mitjana, que serien casos, doncs, molt extrems –tant de bo–, bonificació del 20 per cent de la taxa d'escombraries.

Tercer, una bonificació del 50 per cent de la taxa d'escombraries als contribuents que acreditin autogestió de la fracció orgànica –el que es coneix més popularment com el compostatge.

I quart, destinar un 2 per cent de la recaptació de la taxa d'escombraries a un programa de gestió ambiental que tingui com a objectiu, precisament, prevenir, minimitzar la generació de residus, fomentar la recollida selectiva i millorar la qualitat dels serveis de recollida de Girona + Neta.

Aquestes mesures se centren no només un estalvi del cost del tractament de residus, per tant, estem parlant de bonificacions a canvi d'un estalvi en el tractament; no són en absolut mesures que no siguin sostenibles fiscalment i que, a més a més, van en favor del compromís mediambiental de la ciutadania. I, per tant, podem mantenir la sostenibilitat financera i, a més a més, tractar el tema, doncs, del compromís del ciutadà amb aquesta gestió més sostenible.

I l'últim bloc, fem una aportació per tal que la filosofia era que qualsevol ciutadà contribueixi a l'IBI amb un percentatge de renda familiar, és a dir, fer-lo progressiu. Sabem que la llei no ho permet, però li varem proposar una sèrie de mesures per tal d'aproximar-nos a la progressivitat en aquest impost, que és el més important dels que paguem els ciutadans i ciutadanes de Girona.

Per tot això, varem proposar una sèrie de mesures de caràcter progressiu que, com vostès saben, s'apliquen en altres impostos de caràcter no municipal i que les podem aplicar als municipis a partir de fórmules que de fet ja s'estan aplicant en altres ajuntaments catalans.

La primera proposta que fèiem era modificar el tipus de gravamen, que hauria de disminuir un 10 per cent, perquè pensem que ateses les circumstàncies econòmiques del moment és necessari corregir l'increment lineal del 10 per cent que varen efectuar aquest mes de juliol a propòsit d'una actualització del cadastre, que no era necessària d'efectuar i que perjudica especialment les rendes més baixes, perquè finalment és un increment lineal que res té a veure amb les rendes familiars.

Segon, que els habitatges amb un valor cadastral inferior als 17.000 euros se'ls apliqui una bonificació del 90 per cent de l'IBI. Pensem que aquest valor cadastral estem parlant de «vivendes» pràcticament que no compleixen ni les condicions mínimes d'habitabilitat.

Tercer, una línia de subvencions de 120 euros per unitat familiar –i aquí és on introduïm la progressivitat en l'IBI– a rendes inferiors a 12.000 euros anuals en habitatges d'una o dues persones, o de 20.000 euros anuals en habitatges on hi ha més de dues persones vivint.

I, finalment, una bonificació de la taxa d'escombraries per raó de capacitat econòmica o en funció de la renda; també els varem proposar una taula de rendes i com aplicar aquestes bonificacions, que s'estan aplicant en altres ajuntaments com Terrassa.

Amb tot això què obtenim o què preteníem obtenir? Un IBI més social, un IBI progressiu que estigués en funció de la renda familiar. Calculem que no només tindria aquest estalvi del 10 per cent lineal respecte a la seva proposta, sinó que hi hauria un estalvi d'entre un 30 i un 50 per cent segons rendes associades a classes treballadores, que són les que en aquests moments més ho necessiten.

En aquests moments –i amb això acabo– presenten un IBI que ha tingut un increment del 10 per cent des del Govern de Girona. Ho diguin com vulguin, però la pregunta és: és cert o no és cert que els ciutadans i ciutadanes de Girona, els contribuents haguessin pogut gaudir d'una rebaixa del 10 per cent en el seu rebut de l'IBI? És

aquesta només la pregunta que s'ha de respondre i que vostès van evitar al mes de juliol.

La seva proposta no presenta cap progressivitat a favor d'una justícia major, no incentiva el comportament mediambiental, tan important en l'actualitat com en termes de futur, i no té prou en compte els beneficis que es poden generar des de l'Ajuntament a favor de les petites empreses i del comerç de barri, que finalment són el motor econòmic i d'ocupació de la nostra ciutat.

Intervé la Sra. Pèlach, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, d'entrada agrair també la voluntat de negociació de la regidora Maria Àngels Planas. Passa però que per arribar a acords no és suficient, diguéssim, aquesta voluntat de negociació, sinó que calen altres requisits, i un creiem que és el temps. Ens sembla que deu dies d'intentar negociar a sis bandes unes ordenances, que inclouen això, moltes ordenances, inclouen molts temes, molts punts, és clarament insuficient. Per tant, la voluntat de negociació ha d'anar acompanyada també de temps, també de capacitat de negociació de les persones que negocien. Ha sortir aquí que, evidentment, doncs, si nosaltres tenim un interlocutor, però aquest interlocutor respon a tot d'altres persones i altres i no sempre té la capacitat de tirar endavant o de firmar o de fer els canvis que els grups demanem, això tampoc ajuda gaire o, com a mínim, alenteix aquest procés de negociació.

Per altra banda, també crec que és important per arribar a acords la consciència de quin és aquest punt de partida. I nosaltres tenim una mica la sensació que aquest equip de govern és poc conscient del que significa estar en minoria. I creiem, doncs, que el fet d'estar en minoria representa que és obligatòria aquesta voluntat d'arribar a acords, i per tant, s'ha d'esforçar més en aquesta línia. Perquè estar en minoria significa això, que els altres grups puguin condicionar també l'acció de govern.

Votarem en contra en general a les ordenances, però sí que hi han alguns matisos: votarem en contra en general perquè no s'han fet canvis substancials en la línia d'aconseguir una fiscalitat més justa, més ambiental i més solidària. I aquí volia fer un incís perquè això en el nostre cas no significa ni molt menys –i ho dic també per l'exposició que ha fet la regidora al principi– buscar una rebaixa dels impostos, no demanem això, sinó el que demanem és una reformulació dels impostos, de les taxes, dels preus públics que permeti, doncs –com algú ja apuntava també–, que els més rics paguin més, que els que contaminen més paguin més, que els que generen més residus paguin més, etcètera. Per tant, apuntar aquí la idea de la progressivitat, així en aquesta línia, no en la línia de rebaixa d'impostos.

A més a més, hi ha alguns canvis dels que s'han introduït que són contraris clarament a aquesta línia: un és, per exemple, doncs, les exempcions a empreses, per a empreses en els casos de rodatsges, que aquí vull fer esment una mica del que comentava l'alcalde del tema dels convenis: miri, la nostra visió és diferent, si fins ara el que es feia és establir convenis per saltar-se aquestes ordenances, jo el que li recomanaria és que deixin de fer aquests convenis, no que ara adequin les ordenances. Perquè, clar, si tenim unes ordenances que és el que s'ha acordat públicament i llavors resulta que busquem una via per anular aquestes ordenances, doncs, ens sembla a nosaltres que no és aquesta la via. Per tant, la nostra visió és diferent en aquest sentit.

Però també altres coses que van al contrari de la línia que nosaltres dèiem, doncs, són les bonificacions que suportaven per a empreses, que parlaven d'aquest segell d'empreses esportives que promouen el turisme esportiu. L'ús d'instal·lacions esportives no ens sembla que vagi gens en aquesta línia de la fiscalitat justa, ambiental i solidària que comentàvem nosaltres.

I un altre canvi que tampoc podem compartir, evidentment, és aquesta taxa per aparcament de llarga durada, que s'apuntava ja aquests dos euros. És una taxa que a més a més sí que en aquí podríem dir que des del moment que es crea una taxa nova és un augment de taxes; per tant, aquí tampoc podríem parlar de congelació.

I en qualsevol cas, podríem parlar d'aquesta taxa, podríem parlar-ne, però podríem parlar-ne quan s'hagi fet tota la feina que s'ha de fer en el Pla de mobilitat. I em penso que aquest Pla de mobilitat, no va fins i tot al ritme que hauria d'anar. O aquesta és la sensació que tenim. Aviat penso que es convoca la Taula de mobilitat, i ho veurem, però almenys és la nostra sensació. I, per tant, ens sembla que és una mica començar la casa per la teulada, el fet de començar posant aquesta taxa quan encara, doncs, no s'ha fet tota la feina que s'hauria de fer en la línia del que comentava, per exemple, la Concepció.

Tampoc no hem pogut concretar pràcticament cap acord en les propostes que nosaltres varem fer i que, precisament, buscaven avanços en les bonificacions per criteris ambientals o avanços en bonificacions a empreses condicionades però a la inclusió de criteris socials en la contractació. O, per exemple, compromisos fermes per avançar en la revisió cadastral i l'augment de la progressivitat de l'IBI. Llavors, com que no s'ha introduït tampoc cap de les propostes que indicàvem en aquesta línia, doncs, per això també hi votem en contra.

En qualsevol cas, sí que hem matisat i farem algunes abstencions perquè sí que almenys segons se'ns ha traslladat, s'han tingut en compte alguns petits matisos i algunes petites observacions que varem fer, com és el cas, per exemple, que no es retiri la referència a les obres del TAV. Em sembla que anava en aquesta línia, i si de cas que m'ho confirmi, sí us plau, la regidora.

I, per tant, doncs, per tot això hi votarem en contra, però sí que farem algunes abstencions.

Intervé la Sra. Roca, portaveu del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, voldria fer una reflexió prèvia que ens sembla molt important abans de passar a explicar el nostre vot a les ordenances, que a hores d'ara, doncs, ja tothom sap que serà negatiu.

I també abans, doncs, dir que coincidim en la crítica que han fet els altres grups pel fet d'haver de votar aquestes ordenances separatament.

Però, bé, des del nostre Grup d'Esquerra - MES pensem que aquest és un bon moment per fer una defensa de l'autonomia local i del municipalisme amb què estem totalment compromesos: els pobles i les ciutats són i hauran de ser, sobretot d'ara endavant, el fonament amb què hem de bastir el nou país i voldríem que fossin uns pobles i unes ciutats amb molta més capacitat financera.

Ara ens veiem molt limitats per la manca de recursos, evidentment, però també per les limitacions legals que tenim els municipis. Per tant, aquest debat que estem fent ara sobre la política fiscal del nostre Ajuntament és un debat que en el fons té una relativa poca volada perquè tenim molt poca autonomia.

Pel que fa concretament a la modificació de les ordenances que ens ocupen, constatem que es tracta d'unes ordenances fiscals molt continuistes amb les dels exercicis anteriors, amb unes modificacions mínimes.

Tot i que en línies generals creiem que es podria haver avançat una mica més a introduir mesures que contribuïssin a pal·liar els efectes de la crisi, ens sembla bé que aquestes ordenances congelin novament impostos i taxes per no afegir més càrrega fiscal als ciutadans en plena crisi i que mantinguin algunes bonificacions i mesures que es van introduir en exercicis anteriors a petició dels diferents grups d'Esquerra, i que van totes en la línia de dotar de contingut social la política fiscal del Govern. Per tant, això ens sembla molt bé.

No ens agraden però, bàsicament, dues de les mesures noves d'aquestes ordenances: la primera és l'exempció de les taxes per rodatges i sessions fotogràfiques. L'equip de govern ens proposa que els rodatges i les sessions fotogràfiques que es realitzin a Girona no paguin cap taxa d'ocupació del domini públic. Nosaltres creiem molt positiu que els rodatges que es realitzin a Girona i que ajudin a promocionar la ciutat rebin una especial atenció per part del consistori; no ens sembla malament que un dels incentius que ofereixi l'Ajuntament pugui ser l'exempció de les taxes d'ocupació del domini públic per fer aquestes pel·lícules.

Però pensem que l'exempció de les taxes no ha de ser la norma, cal veure cas per cas i decidir amb criteris tècnics si el rodatge o la sessió fotogràfica concreta és positiva per a la promoció de la ciutat. Així com cal tenir molt en compte les possibles molèsties que es puguin ocasionar als veïns i a les veïnes.

També pensem que l'exempció a priori de les taxes minva absolutament el poder de negociació de l'Ajuntament davant de les productores que vulguin rodar a la ciutat, perquè a canvi de l'exempció es poden negociar contraprestacions beneficioses per a Girona. Unes contraprestacions que seran més complicades d'aconseguir si ja d'entrada l'empresa sap que no ha d'abonar ni un euro per les taxes d'ocupació de la via pública.

La segona mesura que no ens ha agradat és –que se n'ha parlat aquí– aquest nou pàrquing de llarga durada: les ordenances estableixen un nou concepte que el Govern ha anomenat «aparcament de llarga durada», que costaria dos euros al dia. En aquest sentit, el regidor Joan Alcalà va anunciar que un dels espais susceptibles de ser afectat per aquest nou concepte seria l'aparcament de la zona de la Copa. Un anunci que ha estat clarament polèmic i que no ha contribuït a generar un bon clima per al diàleg i el consens.

Després, el mateix regidor va anunciar que el Govern estava estudiant la instal·lació de pàrquings dissuasoris a les sortides de les autopistes i no va acabar d'aclarir si havia parlat amb la resta de municipis de l'àrea urbana i havia pactat de com afectaria aquesta mesura les línies regulars d'autobusos o com s'integraria tot plegat a la xarxa ciclable de la ciutat.

Tot plegat, nosaltres veiem que això denota una certa improvisació del tema de la mobilitat i dels aparcaments de la ciutat i creiem que cal pensar l'assumpte d'una forma global i amb el màxim consens possible. És per això que havíem demanat al Govern que deixés aquesta mesura sobre de la taula, que retirés aquesta proposta de les ordenances d'aquest any, que se'n torni a parlar més endavant quan es parteixi d'una proposta d'ordenació dels aparcaments a Girona que sigui clara, que sigui completa i que sigui consensuada.

En paral·lel, nosaltres presentàvem tres propostes: la primera fa referència a la taxa per als serveis de control i tinença d'animals. I pot semblar una taxa menor, però no ho és gens, i no només per als propietaris dels gossos, sinó perquè ens sembla un exemple clar de com la política fiscal és política i com les ordenances fiscals no són només tècniques. La mesura que proposàvem era una bonificació del 50 per cent de la taxa per a aquells propietaris dels gossos dels quals siguin de la gossera, cosa que, evidentment, hauria a la llarga incentivat l'adopció d'aquests animals.

La segona proposta que havíem fet com a formació progressista preocupada per la justícia social era que creiem que l'ideal seria que tots els impostos i taxes municipals fossin progressius, és a dir, que cadascú pagués segons la seva capacitat econòmica. Sabem que això és complicat de dur a terme. El Govern però va encarregar fa uns anys un estudi a proposta de l'oposició que conclouia que pel seu caràcter universal avançar en la progressivitat fiscal de la taxa d'escombraries podria generar un impacte significatiu en aquest sentit. Creiem que s'haurien d'estudiar fórmules imaginatives per tal que els costos de gestió associats a aquesta mesura fossin els més baixos possibles. Fórmules imaginatives, posar-les a sobre de la taula, pactar-les entre tots, i segur que se'n podrien trobar algunes.

La tercera proposta que fèiem fa referència a l'IBI, que és el tema que també ha ocupat a tots els altres grups que m'han precedit. Fa quatre anys el Govern de l'Estat va imposar un increment lineal de l'IBI del 10 per cent a tots els municipis espanyols, increment que havia de tenir una durada limitada. Aquest any l'Estat ha eliminat aquest recàrrec i els ajuntaments s'han vist en la disjuntiva d'actualitzar un 10 per cent d'IBI i mantenir la càrrega sobre la ciutadania imposada pel Partit Popular o bé rebaixar-lo un 10 per cent i retornar a la càrrega impositiva prèvia al 2011. A Girona el Govern va optar per l'actualització i, per tant, els ciutadans hauran de pagar de forma definitiva un recàrrec que havia de ser provisional.

Per cert, faig un parèntesi per dir que nosaltres pensem que l'ideal és que es faci la revisió del cadastre quan es pugui fer. Sabem que és complicat, però quan es pugui fer s'haurà de fer.

A primer cop d'ull no ens semblava malament que l'Ajuntament mantingués un nivell d'ingressos raonable per poder seguir realitzant polítiques d'inversions, però trobem injust que els ciutadans de Girona hagin de pagar aquest 10 per cent que en principi era una mesura –com hem dit– provisional. És per aquesta raó que havíem demanat al Govern la reversió de la mesura de l'increment del 10 per cent de l'IBI. I per facilitar la negociació havíem proposat que es reduís de forma progressiva en un 2 i mig per cent anual durant quatre exercicis fins a fer el 10 per cent.

Pensem que la millora de l'activitat econòmica, amb l'increment dels ingressos que això aporta associat, així com els ingressos extres que obtindrem de la plusvàlua, que també es veu afectada per l'actualització del cadastre, ens ajudarien a fer front a aquesta minva d'ingressos que hi hauria en concepte d'IBI.

Bé, el nostre vot, crec que ha estat ben explicat, però ens agradaria afegir una cosa que hem anat repetint i que ens agrada repetir, i és que la nostra posició en aquest consistori és fer una oposició que sigui útil a la ciutadania. Nosaltres hem dit des del primer dia que volem ser útils i crítics; no som aquí per a res més que per ser útils, com varem ser, pensem, molt útils aprovant el cartipàs amb l'equip de govern i posant en marxa el Pla de xoc de la Devesa, que varem presentar amb molt de gust divendres passat. Però a vegades ser útil també vol dir ser crítics, com ens toca ser avui.

Fa ús de la paraula la Sra. Planas, qui exposa, farà una rèplica general: en primer lloc, dir que la presentació de les ordenances potser sí que és més complicada, però també més transparent. Cada vegada es parla més de la transparència i, per tant, votar ordenança per ordenança crec que és més transparent i també pot ser beneficiós per al ciutadà perquè potser si no no s'aprovarien beneficis per al ciutadà que són importants que s'aprovin.

Dir que el Govern ha fet un gran esforç, en primer lloc, per la congelació dels impostos i també per totes aquestes bonificacions per al ciutadà.

Al Govern som conscients que els ciutadans no tenen els mateixos recursos que abans i que també que els ajuntaments han d'autolimitar la seva contenció en la despesa, i ho hem demostrat i crec que ho estem fent.

I, per tant, creiem que a aquestes ordenances no és justificat el vot en contra perquè porten bonificacions que són beneficioses per al ciutadà.

Una de les qüestions que se'ns ha dit per alguns grups municipals que no ens votaven a favor de les ordenances tot i que creien que portàvem punts –i també s'ha dit ara– importants i que beneficien el ciutadà, però un és el tema de la progressivitat. Pel que fa al tema de la progressivitat, alguns grups que ens han dit això, alguns d'ells han estat governant durant molts anys –altres no tants, però altres durant trenta-dos anys han estat governant– i amb amplíssimes majories, amb les quals podrien haver aplicat aquesta progressivitat, i no ho han fet en cap. I no només no ho han fet, sinó, a més a més, no han fet cap estudi respecte a la progressivitat.

Dir que aquest Govern ja ha començat a aplicar la progressivitat. L'any em sembla que era el segon any de governar ja varem aplicar la progressivitat a les escoles bressol; aquest 2016 es preveu fer-ho en el programa de vacances d'estiu. I estem fent estudis d'altres qüestions de progressivitat com és a l'Escola de Música o a l'Escola Municipal d'Art. Per tant, jo crec que no és un motiu per dir que no ens aproven les ordenances, sobretot aquells grups els quals han estat governant i no ho han mai ells d'aplicar-ho.

Pel que fa a l'IBI –altre punt que s'ha parlat molt és de l'IBI–, bé, dir que l'IBI des de l'any 2012 el rebut del contribuent és el mateix que el de l'any 2012, el que es pagarà aquest any 2016. L'IBI tampoc es portava mai a votació si hi havia una congelació. Normalment, es portaven sempre a votació perquè sempre hi havia apujades d'IBI, no hi havia baixades d'IBI. Jo no crec que a aquest Ple, ho puc assegurar, no s'ha portat

mai a votació una rebaixa de l'IBI. Cada any es portaven a votació, és cert, però és que cada any es portaven a votació els increments d'IBI per al ciutadà.

Aquest Govern ha estat durant quatre anys congelant l'IBI i això s'ha notat, ho he dit en el meu discurs, que s'havia notat en el rànquing, per exemple, fiscal de municipis espanyols, en el qual la quota d'IBI és de les més baixes de l'Estat: de cinquanta-dos municipis estem al número quaranta-vuit. I, per tant, jo crec que és totalment justificat el perquè creiem que no és el moment de fer una baixa d'IBI, sinó una congelació, que ja representa que és quatre anys una baixa d'IBI no apujant, quatre anys no, cinc, comptant aquest any 2016, de congelació pel que fa a l'IBI.

S'ha parlat també de l'aparcament de llarga durada, dir que a l'aparcament de llarga durada el que nosaltres portem –i ho torno a explicar per si no se m'ha entès– és tot allò que es troba aquí en un pla de mobilitat i, per tant, que tots vostès aproven. I, per tant, per poder aplicar aquest Pla de mobilitat cal portar-ho a les ordenances: si no ho portem a les ordenances, no es podrà aplicar el Pla de mobilitat. Llavors, no entenc per què vostès voten a favor d'un pla de mobilitat que després ens fan impossible poder-lo aplicar. Crec que això és molt important que ho tinguin clar tots vostès.

Només un matís per a la senyora Veray: respecte a la càrrega i descàrrega, és càrrega i descàrrega, no mudances; estem parlant de càrrega i descàrrega de camions comercials, no de les mudances.

Hem parlat d'altres qüestions com són els sistemes de rodatge, dir que, bé, el que volem sí que és veritat que és regular una pràctica que ja es feia, que ja per l'antic Govern s'havia portat a la pràctica, i el que volem és que Girona es converteixi en una ciutat plató. Volem que s'aconsegueixi que puguin venir a rodar, i preveure totes aquelles bonificacions sempre que surtin imatges identificatives de Girona. No farem exempcions, aquí no són les exempcions per a quan els rodatges siguin comercials, només quan siguin per promocionar la ciutat.

Pensin que nosaltres no podríem pagar els anuncis publicitaris i curtmetratges a moltes televisions que sortirem del món. Ens referim exactament a això quan ens referim als rodatges.

La CUP m'ha comentat en especial de negociar. Crec que varem estar negociant, que ens podríem posar d'acord en molts punts; dels catorze punts jo li vaig dir que pràcticament en set o vuit podríem arribar a un acord. És veritat que jo vaig dir que ho preguntaria a l'alcalde, però vostè ja abans que jo pogués fer aquesta gestió –i jo vaig dir que ho veia molt segur–, ja vaig rebre una trucada en la qual em va recordar que em va dir que era bastant impossible que poguéssim arribar a un acord. I, per tant, crec que ha de quedar molt clar. Fins i tot jo li vaig dir: «Miri quants de punts crec que podem tenir en comú »

Llavors, per negociar no només el Govern hem de posar totes les ganes, que ho tinc totalment clar, però també l'oposició ha de tenir la voluntat de negociar i respectar i si cal incloure totes aquelles qüestions que el Govern porta. Que se'n pot parlar, però no voler imposar de manera obligatòria aquells punts que, bé, vostès ens diuen. Com, per exemple, moltes vegades quan intentava negociar amb vosaltres ja ens dèieu: «Això si no hi ha la progressivitat, si no hi ha baixada de l'IBI ja no cal que en parlem.» Per tant, això se'ns feia molt difícil poder parlar de punts en els quals portem importants bonificacions que crec que són beneficioses per al ciutadà.

Bé, jo en general dir que les ordenances que portem crec que són unes ordenances adequades en el moment, unes ordenances que crec que les podem aprovar. Perquè no s'entén un vot en contra quan tot el que portem beneficia el ciutadà. No portem coses que no beneficiïn el ciutadà, per tant, vostès estan dient que no al vot de bonificacions per al ciutadà.

Intervé la Sra. Veray, qui exposa, primer de tot una petita matisació: dir-li a la senyora Roca que ho té mal entès, durant els quatre anys qualsevol ajuntament es podia acollir a la revalorització del cadastre, no és ara que s'ha decidit que el 2016 ja no hi haurà la pujada del 10 per cent, que s'ha donat aquesta opció. Crec que intentar donar també

la culpa a Espanya de la pujada del 10 per cent de l'IBI del 2016 a l'Ajuntament de Girona és ja passar-se de la ratlla.

Senyora Planas, li ho dic, em va dir que el punt 3, el punt 7 i el punt 8, perquè vostès afegixen el 9, és el que puja l'increment del 10 per cent en el tema càrrega i descàrrega, i el 3 és reserva d'espai per a mudança, càrrega i descàrrega, camió, grua i altres similars. Per tant, mudança també hi és. Me va donar vostè les dades, no me les he inventat jo. Per tant, ara no digui que el que jo he dit no era cert. Em va donar vostè la informació, el punt 3 parla exactament i clarament de mudança.

Jo no sé si serà més transparent o menys transparent votar les ordenances una per una, senyora Planas, el que sí que sé és que el seu acord i la seva decisió del juliol de l'IBI hagués sigut més transparent portar-la al Ple i haver-la pogut debatre. Això segur, això segur que hagués estat més transparent. Perquè vostè hi insisteix, el 2012 i el 2016 l'IBI es pagarà el mateix, hi estic d'acord, però és que els gironins podrien pagar un 10 per cent menys. I vostès amb la seva decisió del juliol no els ho permeten.

I també li insisteixo, perquè ho he de fer, el Pla de mobilitat no li obliga a fer pagar; el Pla de mobilitat no obliga a fer pagar un aparcament tou de dos euros. Per tant, escoltin, si vostès volen posar aquesta taxa la posin o la sotmetin a votació a veure què surt, però no digui ara que perquè varem votar el Pla de mobilitat hem d'estar d'acord que s'hagin de pagar dos euros.

El que passa –i ja acabo, senyor alcalde– a mi el que em preocupa és una cosa ara però: jo estic d'acord amb la senyora Planas quan diu que moltes de les modificacions que ens plantegen són bones per als gironins. Jo hi estic d'acord –hi estic d'acord. I, per tant, també em preocupa haver escoltat els portaveus que han parlat que han donat per fet que votaran a tot que no. Jo sincerament si la votació havia d'acabar sent que també ho voto tot que no, tampoc entenc per què ho votem per separat, perquè al final el resultat, per desgràcia, possiblement acabi sent el mateix.

Per tant, jo també agrairia, home, que fem tots un esforç i que aquelles taxes que, efectivament, són bones per als ciutadans perquè suposaran alguna bonificació, com pot ser la dels vehicles elèctrics o el tema dels cementiris allò, doncs, que ha caducat, home, sincerament jo també demanaria que fóssim tots una mica més responsables perquè és que si no, la veritat, després votem-ho tot junt, perquè el resultat al final potser pot ser el mateix.

Per tant, escoltin, jo sóc la primera que he sigut crítica i crec que en la meva primera intervenció ha quedat clar el que pensava amb relació a les ordenances, però crec que també hem de ser tots justos i pensar en els ciutadans, pensar en els gironins i les gironines i no evitar amb el nostre vot del «no perquè no» que es puguin beneficiar d'algunes de les millores que realment són bones i que es plantegen en aquestes ordenances.

Intervé el Sr. Castel, qui exposa, vull fer força en dos punts: primer, demanar-li a la regidora que o no ho he entès o no he entès si m'ha contestat en allò que deia, el fet de poder fraccionar la sanció de trànsit. Si la poguéssim fraccionar, tal com deia en el punt 1, entenem que també una sanció de la grua i la multa corresponent podria aquell afectat treure el cotxe. I entenc que no ens ha contestat en aquest sentit.

Pla de mobilitat: aquest grup el Pla de mobilitat d'aquesta ciutat no l'ha votat, vull dir, no ho faci extensiu a tots perquè nosaltres no hi érem en aquell moment, i quan toqui tornar a plantejar un pla de mobilitat potser es trobaran en una sèrie de propostes des d'aquest grup que modificaran allò que varen aprovar potser.

I tres, no tornin a continuar dient que congelem, que mantenim el tema de l'IBI. Escolti'm el que no ha volgut l'equip de govern és fer una rebaixa del 10 per cent que aquella pròrroga d'un any més els permetia.

Jo no m'estendré gaire més, senyor Puigdemont, vull dir, no tingui pressa. Vull dir, sabem que no els agrada segons el que senten, sí, perquè ho veig, quan fa comentaris referents al que diem des d'aquest grup. Entenc que no els agrada sentir i

que els fem palès allò que estan fent realment i que intenten encobrir amb paraules com «congelació», «manteniment», etcètera quan no és cert. I així ho volem constatar.

Intervé la Sra. Paneque, qui exposa, vull fer dues reflexions molt breus i una mica encaminades pel to excessivament a la defensiva que crec que ha tingut en la seva resposta, senyora Planas, quan ens acusa de poca voluntat. El nostre grup municipal, i d'altres, en tot cas, pel que a nosaltres respecte, li varem presentar una bateria de setze propostes, senyora Planas; no hem rebut resposta de cap de les setze, ni favorable ni desfavorable ni si es podia explorar ni si no es podia explorar. Per tant, no digui que l'oposició, o almenys el nostre grup municipal, ha tingut manca de voluntat. Sobre la connexió que entenc que ens fa amb el passat, senyora Planas, li vaig dir un dia, però no em fa res tornar-li-ho a repetir: res del que em pugui dir sobre els governs passats m'inhabilita ni m'inhabilitarà en el futur a dir allò que pensem sobre la situació actual de la ciutat. Per tant, vostès poden insistir tant com vulguin sobre el passat, i nosaltres continuarem fent la nostra tasca d'oposició responsable que és el que pensem que hem de fer. I, per tant, expressem amb tota tranquil·litat quina és la nostra opinió i quines són les nostres aportacions sobre la Girona actual.

I sobre els dos euros, fer-nos responsables, als grups municipals de l'oposició, per haver aprovat el Pla de mobilitat, que si no ho recordo malament varen ser de les poques coses que varem acordar i aprovar crec que amb un 100 per cent de consens, si no ho recordo malament. Sobre els dos euros i sobre el pagament tou, jo li vaig demanar específicament que ens fes arribar l'estudi econòmic que havia d'acompanyar aquesta taxa i que era preceptiu. Com que no me l'ha fet arribar, avui he anat a veure l'expedient d'ordenances fiscals: aquest informe el que diu, l'única cosa que preocupa en aquest informe és que no s'entri en competència amb els pàrquings privats del voltant. No es parla ni de quin serà el model de gestió, no es parla de si s'està pensant en una entitat del tercer sector o no, ni del model d'explotació. Per tant, amb aquesta experiència acusar-nos, als grups de l'oposició, i lligar-ho amb el Pla de mobilitat, em sembla excessiu.

Fa ús de la paraula la Sra. Pèlach, qui exposa, només un parell de matisos: primer, potser votar-ho per separat podria ser més transparent, però, en qualsevol cas, reconeguem que aquest no és l'objectiu o aquest no és el motiu pel qual estem votant per separat. Perquè si hagués estat això, podríem haver iniciat ja els termes de la negociació o la negociació en aquests termes, i no ha estat el cas.

Llavors, afegir-me una mica també al que comentava, la Sílvia: si no varem avançar en la negociació si en un moment determinat rep aquesta trucada és perquè no estàvem avançant en les negociacions. I una mica el que comentaven, havíem fet dues reunions i tot era possible, però no es concretava res. Llavors, en aquests termes comprendrà que nosaltres no podem dir-li que votarem afirmativament unes ordenances quan no es concreten o no es fan, es constata, diguéssim, que aquelles propostes que li fem realment es fan efectives.

Per tant, em sembla que és una manera una mica, de generar confusió dir-ho en aquests termes.

Intervé la Sra. Roca, qui exposa, simplement pel que fa al que nosaltres demanàvem que era l'aplicació de la progressivitat fiscal en la taxa d'escombraries, nosaltres ja hem dit que entenem que era complicat de fer-ho, però una miqueta potser el que hem trobat a faltar és que no els hem trobat gaire amatents a buscar solucions imaginatives o simplement agafar el compromís explícit d'estudiar el tema –simplement d'estudiar el tema– i d'intentar-ho, resoldre.

És a dir, que sí que és veritat que és un tema complicat, però, bé, penso que tampoc moltes ganes de tirar-lo endavant no hi eren.

Fa ús de la paraula la Sra. Planas, qui exposa, només dir que pel tema de la grua que ens demanava el senyor Castel ho hem de consultar, si realment el fraccionament també entra en aquesta qüestió, si tècnicament és el que portem al punt que es podrà fraccionar les sancions. Hem de consultar això de la grua, no li ho puc dir segur, perquè és una qüestió tècnica que cal consultar-la.

I només dir que crec que –que no sé si havia quedat clar–, i com s'ha posat a les ordenances –la veritat és que aquesta última vegada no he mirat aquest concret–, pel que fa a l'ús de les instal·lacions que només és les entitats, no les empreses. Això sí que només. No sé com ha sortit a l'ordenança, però jo faré que demà posi que només siguin les entitats.

I, bé, dir que el Govern a vegades és molt difícil adquirir compromisos quan jurídicament són inviables o tècnicament també són impossibles de fer. I, per tant, nosaltres tot allò en què podem adquirir compromisos ho fem, i que cal concretar per les dues parts què és el que es vol fer.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, a veure, algunes reflexions finals, perquè s'ha demanat primer molt insistentment perquè aquest any presentàvem unes ordenances que en la part dispositiva anomenava les tretze –si no ho recordo malament– propostes de modificacions. No hi ha cap secret: cada any ha estat així, cada any s'ha proposat aprovar o no modificacions puntuals de les ordenances. Cada any.

Una altra cosa és que els grups o el Govern de torn hagi convingut o no de tenir un debat polític sobre el conjunt d'unes ordenances que no eren objecte de votació. I no hi ha cap problema, vull dir que es pot tenir perfectament, i entenc que es tingui un debat sobre IBI o sobre el que sigui.

Però avui allò que votaran en contra o a favor són exactament aquests de modificació d'ordenances que molts d'ells, per no dir gairebé tots, tenen poc a veure amb alguns dels motius que han exposat per votar que no, perquè no és un vot a les ordenances global. Poden votar globalment de l'1 al 13, cap problema, no m'hi oposaré. Poden fer com sempre de dir: «Vull una votació global i hi votarem en contra.» Però sàpiguen que els anys anteriors era exactament així: es votava globalment perquè ningú demanava de «miri, hi ha una ordenança que ens agrada més i, per tant, si em permet votar aquella modificació, la votaré i la resta no». Per economia del temps o pel que fos o perquè venien totes molt ja o bé pactades o bé amb governs amb majoria absoluta, això ja no hi entrava.

Fins i tot jo crec que aquesta és una modificació, diguem-ne, procedimental que beneficia el ciutadà. Els ciutadans saben de què estem parlant ara i que els grups també saben a què han de dir que sí, a què han de dir que no. Una altra cosa és que en els seus argumentaris vostès puguin fer una censura global, i l'entenc perfectament, a les ordenances que continuaran en vigor malgrat que es votin en contra aquestes modificacions. Això forma part del joc polític i del contrast de propostes.

Però que quedi clar que ningú està obligat a votar a tots els punts. Si algú demana votar en bloc i tothom està d'acord a votar en bloc, es pot votar en bloc. I si algú vol mantenir el vot en els tretze punts encara que es voti separatament, ho pot fer. Per tant, el resultat final per als grups municipals és el mateix si volen; ara, per al ciutadà i per al debat no és el mateix, perquè ha posat negre sobre blanc allò que realment ara estàvem votant o no. No votem –i agraeixo que finalment tothom ho hagi dit– cap puja de l'IBI, perquè hi havia, jo encara m'he trobat ciutadans que em pregunten: «Bé, aquesta puja del 10 per cent de l'IBI» Escoltin, que no apujarem l'IBI, que vostè pagarà mateix el 2016 que el 2015. I veig que això finalment ho ha reconegut tothom.

Ara el debat és per què no l'hem baixat. D'acord, aquest és un altre debat. Però jo he llegit titulats de diaris amb declaracions de partits polítics, amb anàlisis de mitjans de comunicació –alguns, no tots– infonent a la societat gironina la convicció que el 2016 el rebut de l'IBI seria un 10 per cent més car. I això és fals, rotundament. I agraeixo molt que vostès ho hagin reconegut.

I, per tant, ara ja situaríem el debat de si l'havíem de baixar o no. Ja em referiré sobre això.

Però és veritat, tanmateix, que hi ha hagut un titular avui aquí, i ens l'ha donat Ciutadans. Diu: «Escoltin, volem que es revisi el cadastre a la ciutat de Girona.» Bé, això, miri, sàpiga que la ponència és del 1990, i que els canvis que hi haurà, home, pensar que a algú li pot sortir a favor el valor de l'immoble valorat a 2015, per més petada que hagi fet la bombolla immobiliària, més favorable que el valor de 1990 és esperar molt.

Però, en tot cas, que sàpiguen es gironins que si hi ha una revisió cadastral a aquesta ciutat, els primers entusiastes de fer-la seran Ciutadans i, no es preocupi que ens encarregarem prou de recordar-ho, que serà això, que el seu grup en el que té interès és que el cadastre pugi.

Sobre el Pla de mobilitat, perquè s'ha parlat molt dels dos euros, jo tinc aquí el Pla de mobilitat –els recomano que se'l mirin–: es va aprovar el 16 de desembre del 2014. Es va aprovar amb 21 vots a favor i 4 abstencions. Cap vot en contra. Literalment, quan es refereix als aparcaments i enumera les accions, parla d'aparcaments regulats de llarga durada. I el que fan les ordenances, en coherència amb allò aprovat pel Ple –perquè vostès sovint ens acusen de no complir els mandats del Ple–, doncs, ja que el Ple aprova el Pla de mobilitat finalment, doncs, ja que es preveu i tothom està, diguem-ne, majoritàriament d'acord –amb l'excepció de Ciutadans, que diu que no hi era i que potser votaria en contra, no ho sé– amb el Pla de mobilitat, és amb coherència preveure a les ordenances fiscals el cost de la taxa de l'aparcament regulat de llarga durada. Preveu això.

I, evidentment, serà decisió del Govern, doncs, que identifica unes zones, que ja s'han explicat mantes vegades quines eren les nostres –no ara, si algú se n'ha assabentat per la premsa ara és que no ha seguit els debats que hi hagut de mobilitat en aquesta ciutat, perquè la identificació de les zones han estat bastant precises. Però, en tot cas, el que fa l'ordenança és preveure l'aplicació d'una cosa que ve derivada d'un acord de ple.

Finalment, em sembla que en nom de la fiscalitat verda o de l'ànima social de les ordenances que s'acabi votant en contra de bonificacions a la gent que no té recursos econòmics per pagar les multes o per pagar la taxa de dipòsit de la grua municipal és una mica forçat això. Bé, no estic aventurant resultats de votacions. Però per això teníem clar d'insistir a dir, home, posem negre sobre blanc perquè la gent sàpiga, els gironins sàpiguen què votem a favor i en contra tots els grups.

Senyor Salellas, hi ha alguna cosa que el deu exasperar perquè gesticula molt, però jo dec tenir el dret a poder posicionar-me com a alcalde d'aquesta ciutat amb relació a un tema que ocupa molt l'interès de tothom. Jo no he tallat a ningú, a mi no m'ha semblat que ningú es passés en la seva intervenció; al revés, jo agraeixo el to de tothom, per cert. Per tant, en ares d'aquest esperit constructiu de debat d'un tema que preocupa molt la ciutat, crec que he d'intervenir i que he de poder expressar lliurement la meua opinió sense necessitat que vostè gesticuli tan ostensiblement.

Però, vaja, continuant amb el que estava dient, que és el que finalment interessa: pagaran més els gironins els 2016 que el 2015? No. En això estem d'acord. Aquestes modificacions que portem serveixen perquè paguin més? No. En alguns casos fins i tot pagaran una mica menys.

Segona pregunta interessant: paguen massa els gironins? Aquesta és una pregunta interessant i pertinent que pot ser a la base del debat sobre si hem de modificar substancialment el tema de l'IBI, el tema de l'ICIO o el tema de la plusvàlua. I si comparem les dades a què s'ha referit la regidora, que provenen de l'informe de l'Agència Tributària de Madrid, per cert, situa en molt bon lloc la ciutat de Girona: no tenim un problema de sobreexcés dels imports de la fiscalitat gironina. I ho diuen les dades, que no les fem nosaltres, ho diuen dades exteriors. Per tant, tampoc és just dir que paguem massa. Si paguéssim massa, crec que ens podríem posar d'acord fàcilment en quins impostos es podrien rebaixar, però no és el cas de l'IBI.

El cas de l'IBI és cert que es va fer una puja del 10 per cent, no a tots els ajuntaments, només en aquells que hi estàvem obligats, que no havíem fet revisió cadastral des de no sé quin any. Per tant, aquesta és l'explicació, no era potestatiu. Si no s'hagués fet la puja del 10 per cent de l'IBI en aquell moment, tenint en compte la quota que hi ha a Girona –i els ho reitero, les xifres que ha donat la regidora, la quota més baixa de les capitals catalanes i una de les més baixes de tot l'Estat espanyol–, probablement hauríem hagut d'anar a un augment gradual de l'IBI cada any. I això és així. Ho hem de dir clarament.

Però, justament, aquell augment que va servir de regularització, perquè, d'alguna forma, hi havia uns tipus molt baixos, ens ha permès no augmentar més i mantenir la congelació. I finalment, el resultat final dels gironins que els interessa és si pagaran més o no, i no pagaran més. I ja sé que és un pèl feixuc ara votar les tretze, bé, la proposta d'acord, de fet, té més punts, però entenc que l'1, el 2, el 3 i el 4 van englobats en totes. D'acord. Si volen fer alguna agrupació de vots també es poden fer agrupacions. Potser votem separatament i així estalviarem conflictes a l'hora de votar.

Ningú més demana la paraula i sotmeses les ordenances a votació separada:

1. Ordenança fiscal general de gestió i recaptació dels ingressos municipals de dret públic s'aprova per quinze vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES i PPC i deu vots en contra dels grups municipals de la CUP-Crida per Girona, PSC, C's.

2. Taxa pel servei de recollida i gestió dels residus es desestimada per onze vots en contra dels grups municipals de la CUP-Crida per Girona, PSC, C's i PPC, quatre abstencions del grup municipal d'ERC-MES i deu vots a favor del grup municipal de CiU.

3. Taxa pel servei de clavegueram s'aprova per quinze vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES i PPC i deu vots en contra dels grups municipals de la CUP-Crida per Girona, PSC i C's.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa del servei de grua, immobilització i de dipòsit municipal de vehicles, a part dels canvis de redacció, hi ha allò de l'estada d'un vehicle al dipòsit per dia, el qual queda exempt per sanció.

4. Taxa pel servei de grua, immobilització i dipòsit municipal de vehicles s'aprova per quinze vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES i PPC, vuit abstencions dels grups municipals de la CUP i el PSC i dos vots en contra dels grup municipal de C's.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, referent a la número 5 hi ha millores de redacció i també és la unificació de les fotocòpies i les noves taxes dels nous documents que ara s'emeten.

5. Taxa per a l'estudi, anàlisi i expedició de documents s'aprova per quinze vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES i PPC, vuit vots en contra dels grups municipals de CUP i PSC i dues abstencions del grup municipal de C's.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, l'Ordenança fiscal reguladora de la taxa d'ocupació i aprofitament especial de sòl i subsòl: a part dels canvis de redacció, hi ha les exempcions per al rodatge, adaptació de l'import de la taxa per la reserva d'espai de la plataforma elevadora, nova taxa reduïda per a l'espai de càrrega i descàrrega, nova taxa per a l'ocupació d'espai d'inauguració del comerç, nova taxa per a la

uniformització de les parades de les fires del mercat, per a les casetes de venda de productes de pirotècnia i per les fires.

6. Taxa per ocupació o aprofitament especial del subsòl, sòl i vol del domini públic es desestimada per deu vots a favor del grup municipal de CiU i quinze vots en contra dels grups municipals de ERC-MES, CUP, PSC, C'S i PPC.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, la taxa reguladora per l'estacionament limitat de vehicles de tracció mecànica en vies públiques municipals: a part dels canvis de redacció, contempla l'estacionament de llarga durada, l'exempció del pagament de vehicles elèctrics.

7. Taxa per estacionament limitat de vehicles de tracció mecànica en les vies públiques municipals es desestimada per deu vots a favor del grup municipal de CiU i quinze vots en contra dels grups municipals de ERC-MES, CUP, PSC, C's i PPC.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, la número 8, per la prestació de serveis mitjançant la utilització d'instal·lacions municipals, a part de la millora de redacció, hi ha la bonificació del 50 per cent per als usos d'instal·lacions esportives municipals, per a la promoció de Girona com a destinació turística, només per a entitats. Per la prestació de serveis mitjançant la utilització d'instal·lacions municipals, a part de la millora de redacció, hi ha la bonificació del 50 per cent per als usos d'instal·lacions esportives municipals, per a la promoció de Girona com a destinació turística, només per a entitats.

8. Taxa per la prestació de serveis mitjançant la utilització d'instal·lacions municipals es aprovada per quinze vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES i PPC, vuit vots en contra dels grups municipals de la CUP i el PSC i dues abstencions del grup municipal de C's.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, la número 9, la taxa per a la prevenció i control ambiental de les activitats dels establiments oberts al públic, a aquesta taxa de la utilització d'instal·lacions municipals portàvem més coses. A part de les bonificacions d'instal·lacions esportives.

9. Taxa per la prevenció i control ambiental de les activitats, dels establiments oberts al públic i dels espectacles públics es aprovada per quinze vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES i el PPC, sis vots en contra dels grups municipals de la CUP-Crida per Girona i C's i quatre abstencions del grup municipal del PSC.

10. Ordenança general del preus públics es aprovada per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU i ERC-MES, deu vots en contra dels grups municipals de CUP-Crida per Girona, PSC i C's i una abstenció del grup municipal del PPC.

Intervé la Sra. Planas, qui exposa, referent a la número 11 canvi de redactat sobre l'impost de béns immobles. Hem eliminat la referència al 10 per cent de l'Estat.

11. Impost sobre béns immobles, és desestimada per deu vots a favor del grup municipal de CiU i quinze vots en contra dels grups municipals d'ERC-MES, CUP-Crida per Girona, PSC, C's i PPC.

12. Impost sobre vehicles de tracció mecànica, és aprovada per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU i ERC-MES, vuit vots en contra dels grups municipals de la CUP-Crida per Girona i el PSC i tres abstencions dels grups municipals de C's i el PPC.

13. Impost sobre construccions, instal·lacions i obres és aprovada per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU i ERC-MES, deu vots en contra dels grups municipals de la CUP-Crida per Girona, PSC i C's i una abstenció del grup municipal del PPC.

MOCIONS ENTITATS CIUTADANES

10. Moció que presenta UGT Girona en suport a la creació de la prestació "Garantia +55"

Atès el context de massiva desocupació en que ens trobem on el 19,6% de la població activa major de 55 anys es troba a l'atur, amb escasses perspectives de recuperació d'una activitat laboral amb garanties després de perdre el lloc de treball, amb menys capacitat per a modificar les seves trajectòries laborals i empenyats a un retir avançat del mercat de treball, és essencial que hi hagi una major vinculació entre les polítiques d'ocupació i les de protecció per desocupació.

Donat que el col·lectiu de persones desocupades de més de 55 anys és més vulnerable a caure a l'atur de molt llarga durada, componen el 54,2% del total d'atur de molt llarga durada, és evident que en poc temps gran part d'aquest col·lectiu passaran d'un nivell de protecció contributiu a un d'assistencial, en el millor dels casos, i deixaran de cotitzar a efectes d'una futura possible pensió de jubilació, excepte els que tinguin dret a rebre el subsidi de majors de 55 anys que cotitzaran tan sols per la base mínima de cotització.

Ja que les darreres reformes normatives relatives a la percepció de subsidis per desocupació, a partir dels Reials Decret-Llei 20/20012 i 5/2013, s'han dirigit en reduir la intensitat de la protecció elevat l'edat de les persones beneficiàries del subsidi de majors de 52 anys a 55, passant a computar els ingressos de tota la unitat familiar per accedir-hi, limitant el temps durant el que es pot cobrar i reduint la cotització per jubilació del subsidi de majors de 55 anys, què és l'únic subsidi que cotitza, del 125% de la base mínima de cotització al 100%, podem suposar una altra ràpida reducció de la cobertura de la protecció per desocupació en els majors de 55 anys.

També és una realitat que les darreres reformes en la protecció per desocupació ha prioritzat la suficiència econòmica del sistema de prestacions per desocupació, entenem que s'ha deixat sense protegir adequadament a les persones majors de 55, i fins i tot de més de 45 anys, desatenent a tot un col·lectiu que pot quedar fins i tot fora del sistema de protecció o deixar-les als marges dels sistemes assistencials i empènyer-les a futures pensions de jubilació per sota de mínims, fins i tot després de llargues carreres de cotització.

Constatem que aquestes reformes han trencat el trànsit cap a la jubilació d'aquelles persones que són expulsades del mercat de treball en edats pròximes a la jubilació, limitant les estratègies d'accés a una pensió de jubilació més avantatjosa en funció de les trajectòries laborals personals i possibilitats individuals.

Constatem que aquests fets afecten directament en les rendes actuals d'aquest col·lectiu de persones que en moltes ocasions tenen encara càrregues familiars, acabant la seva vida activa cobrant, si compleix requisits, un subsidi de 426 euros mensuals. Però que també afecta als seus futurs drets de jubilació i a la quantia d'aquesta, doncs els anys en desocupació en un context on s'ha augmentat l'edat ordinària de jubilació els penalitzarà durament, ja sigui o perquè augmentaran

proporcionalment els anys de cotització mínima per al càlcul de la base reguladora de pensió, o perquè hi hauran més llacunes de cotització que s'ompliran fins i tot amb la meitat de les bases mínimes de cotització, o perquè se'ls aplicarà coeficients reductors de pensió perquè hauran d'anticipar les seves jubilacions.

Gairebé 8 de cada 10 persones a l'atur de més de 55 anys o bé cobren un subsidi de més de 426 euros mensuals, o bé reben la renda mínima d'inserció o algun altre ajut econòmic, o bé no cobren res, entenem que aquest col·lectiu és molt més vulnerable a patir la pobresa i l'exclusió social.

Aquest que col·lectiu voreja l'edat de jubilació, entenem que és especialment important que es prioritzin actuacions que reforcin la seva contribució al sistema de la Seguretat Social per tal que se'ls assegurin unes pensions dignes.

El Ple de l'Ajuntament de Girona acorda donar suport a la proposta impulsada per la UGT de Catalunya, anomenada <<Garantia +55>> i que significa:

- 1) Crear la prestació "Garantía +55" per a les persones de més de 55 anys que es trobin en situació de desocupació, tinguin cotitzats un mínim de 15 anys i hagin exhaurit la prestació per desocupació contributiva. Aquesta prestació serà una proposta integral i que contempla:
 - a. Una prestació econòmica igual al SMI vigent
 - b. el manteniment d'entre un 90 i el 100% del còmput de les bases de cotització en la mateixa quantia que la darrera prestació contributiva per desocupació durant la percepció d'aquesta prestació, a efectes del càlcul de les prestacions de Seguretat Social per IP, mort i supervivència i jubilació.
- 2) Apostar per un SMI de 1.000 euros que ens apropi als estàndards dictats per la Carta Social Europea.
- 3) Afrontar la gran complexitat i fragmentació dels diferents sistemes de protecció. Cal simplificar i racionalitzar l'actual sistema de prestacions, i cal fer-ho amb la col·laboració de l'administració central. En conseqüència, abordar i millorar les inequitats de les prestacions, i assegurar la compatibilitat de les prestacions econòmiques amb altres rendes (salarials o no).
- 4) Finalitzar amb l'estigmatització de les persones desocupades en general i, concretament, de les majors de 55 anys. Només d'aquesta manera podrem millorar l'ocupabilitat d'aquestes persones.
- 5) Analitzar l'eficiència dels programes d'inserció i apostar per accions d'inserció i de formació amb continguts reals.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, ara crido el senyor Camil Ros per a la defensa d'aquesta moció. Pot pujar aquí amb nosaltres. Sigui molt benvingut, és un honor tenir-lo aquí i poder sentir la seva defensa d'aquesta moció.

Disposarà de cinc minuts. No passa res si hi ha una extralimitació. Llavors, li pregaré que es quedi aquí a escoltar el posicionament dels grups municipals, tornarà a disposar d'un torn per poder aclarir o respondre les intervencions dels grups, i aleshores, després procediríem a la votació.

Per tant, senyor Ros, quan vulgui té la paraula.

Intervé el Sr. Ros, qui exposa, voldria situar aquesta moció de «Garantia + 55»: és una moció que aproximadament ja s'ha aprovat a prop d'un centenar d'ajuntaments de Catalunya, i volem així sensibilitzar i, evidentment, que els representants i les representants municipals que els preocupa també, doncs, les realitats socials i les problemàtiques de l'atur, situar altres elements del debat de l'atur que veiem normalment.

S'ha visibilitzat molt l'atur juvenil, i nosaltres no el volem desvisualitzar, evidentment, el denunciem i amb força, però que s'han de prendre mesures siguin de formació o d'inserció perquè la gent pugui trobar feina, però hi ha un col·lectiu de gent del qual no es parla. I segur que igual que totes vosaltres i tots vosaltres coneixeu algun jove que ha hagut de marxar de Girona a treballar a l'estranger no per voluntat pròpia, sinó perquè no troba feina, segur que també té algun parent, amic o familiar, el pare o la mare que treballava en una empresa tèxtil, que va perdre la feina amb cinquanta anys i que no ha tornat a trobar feina. O que aquella feina que ha trobat difícilment li dóna un nivell d'ingressos suficients o la cotització suficient per tindre una pensió digna.

Perquè, per desgràcia, per moltes polítiques actives d'ocupació que puguem fer en el col·lectiu de majors de cinquanta-cinc anys són expulsats del mercat de treball. I, per tant, calen altres polítiques a part de les que puguin recercar feina fins a la seva edat de jubilació.

Mirant les dades de l'observatori de l'Ajuntament de Girona, que són d'atur registrat –i suposo perquè a part conec la gent que treballa en aquest àmbit i que són molt bons professionals, dades més desglossades tipus EPA o d'altres no les tenim, que ens donarien l'univers més exacte–, us trobareu amb una dada que potser l'heu vista, però a molts us sorprendrà: mirant les dades de l'atur registrat del setembre d'aquest any – que són les darreres que estan penjades–, del col·lectiu de persones de setze a vint-i-quatre anys tenim 1.817 persones registrades; el grup que ve següent és el de cinquanta-cinc a seixanta-quatre anys, que n'hi ha 1.572. I aquí no hi ha aquelles persones que ja no cobren cap tipus de prestació i que no estan registrades al registre de l'atur registrat. Perquè si ens n'anem, segons dades d'aquest mateix observatori, al setembre de l'any passat, n'hi havia 1.974 majors de cinquanta-cinc anys.

Per tant, a Girona segurament estem parlant de més de dues mil persones que estan afectades per aquesta situació que després de trenta o quaranta anys cotitzats es troben que com a molt poden tindre alguna renda molt mínima o en alguns casos ni això, perquè les ajudes a majors de cinquanta-cinc anys i majors de cinquanta-dos, doncs, han estat limitades.

De tota la gent aturada majors de cinquanta-cinc anys, només el 20 per cent tenen el conveni especial amb la seguretat social, és a dir, que tenen garantida la pensió d'acord amb la feina digna que tenien en el seu moment.

Per tant, tenim un univers d'un 80 per cent que pot o tindre la pensió molt retallada – recordar que la pensió mitjana a Girona està al voltant dels nou-cents i escaig euros, no estem parlant de grans nivells de pensions– i alguns potser no hi arribaran perquè els faltaran potser anys de cotització.

Aquesta proposta no només va a garantir el que seria en el seu moment la pensió digna d'acord amb aquella feina digna, aquella feina que va començar d'aprenent o operari, que va pujar a oficial segona, tercera i en el millor dels casos potser a encarregat o encarregada. Si agafem la bici, doncs, podríem trobar la Grober, recentment tancada; podríem anar seguint amunt la llera del Ter, si l'anem seguint, doncs, trobaríem la Burés i la Buretex, i n'aniríem trobant d'altres. O trobaríem –ara quan parlàveu d'altres coses–, la Simon aquí a l'entrada de Girona. Segur que allà hi ha gent que està en aquesta situació.

Per tant, nosaltres el que proposem –alguns grups parlamentaris ja ho han presentat al Congrés dels Diputats– que es puguin garantir uns ingressos mínims dignes fins a l'edat de jubilació, l'equivalent al salari mínim interprofessional, complementat, si estan rebent algun tipus de prestació, i que en el moment de la jubilació se'ls pugui garantir una jubilació d'acord amb aquelles darreres feines dignes que van tenir en el seu moment.

Res més, perquè ha passat el temps. Crec que no és una qüestió d'organitzacions, no és una qüestió de partits; és una qüestió que hem de fer per alguns dels vostres germans, per alguns dels vostres pares, per algunes de les vostres mares, que ens han garantit una seguretat social digna i un estat del benestar digne treballant durant molts anys i que ara els ho hem de retornar.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup s'abstindrà en la votació d'aquesta moció. A mi em consta –i el senyor Ros estic segur que també ho sap– que a nivell, de sindicats, a nivell estatal, estan en contacte i en converses també amb el meu grup parlamentari, perquè, evidentment –i el senyor Ros hi ha fet referència–, on s'han de presentar aquestes propostes és al Congrés dels Diputats. I, per tant, jo en ares d'aquest diàleg que hi ha entre sindicats i el meu grup parlamentari i amb els representants, en aquest cas, que porten aquests temes, no m'oposaré a la moció que avui presenten, però tampoc hi donaré el recolzament.

Perquè segurament pot quedar molt bé seure aquí i donar recolzament com a Ajuntament de Girona a aquesta moció, però després hem de veure què voten alguns representants dels mateixos partits polítics aquí asseguts en el Congrés dels Diputats. I, per tant, en aquest sentit, jo m'abstindré.

Dit això, jo sí que vull matisar tres cosetes molt concretes: la primera és que l'exposició de motius d'aquesta moció, senyor Ros, si fos només per això jo li votaria en contra. Vostès no són fidels a la veritat quan expliquen o quan parlen d'allò que ha fet el Govern de l'Estat amb relació a temes d'atur i a ajudes als majors de cinquanta-cinc anys. Ja sé que sempre els semblarà poc allò que es fa o sempre els semblarà que no s'ha arribat on s'havia d'arribar, però crec que negar, doncs, que s'està ajudant aquest col·lectiu, negar també que no es tracta que aquestes persones estiguin subsidiades tot el que els queda de vida fins a la jubilació, sinó que el que hem de fer és apostar per polítiques actives d'ocupació que permetin a aquestes persones tornar a entrar al món laboral, tornar a entrar al treball, tenir una altra feina que realment els permeti, doncs, seguir treballant aquests anys de vida útil que els queda a nivell laboral fins arribar al moment de la jubilació, ha de ser més prioritari que no pas esperar que totes aquestes persones hagin de viure fins a la seva edat de jubilació rebent un subsidi, rebent, en aquest cas, una ajuda.

I un altre tema: jo ja sé que vostè no ho explica, però a la moció que ens presenta també tornen a parlar d'una cosa que vostès jo estic d'acord que ho han defensat aquests últims temps, que és que s'incrementi el salari mínim interprofessional. Per tant, si en una moció parlem d'una cosa ja en colem també una altra. Bé, jo crec que en aquest sentit, si parlem d'aquests de més cinquanta-cinc anys, d'aquesta garantia, és una cosa; si parlem que això ho anem lligant també que s'incrementi el salari mínim interprofessional. Bé, són temes sobre els quals vostè sap perfectament que en aquest Ajuntament no tenim competències, que són grans debats que es fan a nivell de Congrés dels Diputats. Que tampoc depenen només ni de cada una de les nostres formacions polítiques ni de vostè, sinó també del diàleg que el seu sindicat a nivell espanyol, doncs, té no només amb el Govern, sinó amb totes les formacions polítiques, les quals arriben amb moltes demandes i surten amb acords.

Crec que en ares del diàleg, això és el que han de seguir fent a nivell d'Espanya, que és en el Congrés dels Diputats on s'ha de resoldre, seguir dialogant i intentar arribar a punts d'acord, perquè l'objectiu de millorar la situació d'aquestes persones que necessiten recursos econòmics, per un costat, però també que el que volen és tornar entrar al món del treball, tornar a entrar el món laboral i seguir treballant, aquesta és la línia que s'ha de seguir i en la qual s'ha de treballar a tots els nivells i des de totes les administracions.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, en primer lloc, donar i agrair al senyor Ros que hagi presentat aquesta moció. Estant d'acord en la part del fonament, evidentment, hem de treballar i esmerçar esforços per reconstruir tota aquella gent que ha arribat a una edat que es troba a dia d'avui o ha perdut aquella feina, que no li dóna futur ni oportunitat. Però el que sí que li vull dir que estem davant d'un problema que ens afecta a moltes persones, moltíssimes, no només a Catalunya, sinó a la resta de l'Estat.

Entenem que és un tema de competència no d'aquest Ajuntament ni del mateix Parlament de Catalunya, sinó ja a nivell del Congrés dels Diputats, com apuntava la companya del Partit Popular. Però també li vull fer un esment: hem establert des de Ciutadans, i perquè vegi que és un tema que ens preocupa, nosaltres hem proposat i hem establert dintre del nostre programa per al 20 de desembre, a nivell de les generals que ara vénen per davant un pla de xoc, un pla de xoc que anirà a buscar solucions reals i mesures realistes i no mesures impossibles del populisme d'alguns o de les propostes sense fonament i sense objectiu ni viabilitat que veurem en aquesta futura campanya de generals.

Entenem que com ens presenta «Garantia 55», hem de treballar i hem d'esmerçar esforços, però també li vull dir hem de quantificar tot allò que ens costaran totes aquestes mesures i posar-les com a prioritàries per donar sortida i donar futur a totes aquestes persones que es troben en aquest moment. Per tant, entenem que totes les reformes oportunes que s'han de portar a terme o s'han de dur a nivell de l'Estat –i aquest és el motiu pel qual Ciutadans ho portarà en el seu programa, que li comentava abans, electoral d'aquestes eleccions generals del 20 de desembre–, inclouran reformes, reformes que també donaran peu a trobar solucions; reformes que cal que ens portin a garantir el fonament d'aquesta moció i el que busca el fonament d'aquesta moció, entenem, amb possibilitats reals.

No fem volar coloms, no venem fum, sinó explicar al cantó cada proposta com i de quina manera la podem convertir en una realitat possible. Evidentment, prioritant envers les persones, i en això ens tindran, amb aquestes propostes, al seu cantó.

Un programa que ara presentarem al proper mes quan estigui del tot ja tancat i definit i on podran comprovar, i convido a tota la sala que vegin aquest apartat d'aquest pla de xoc que proposarem a nivell de tot l'Estat.

Intervé la Sra. Riera, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, primer de tot, agrair al senyor Camil Ros la presència aquí i agrair a tots els companys d'UGT el treball en la moció de creació d'aquesta prestació de «Garantia +55», a la qual el Partit dels Socialistes donem el ple suport, ja que creiem que és una prestació necessària amb unes dades d'atur que té Girona, que si mirem, comentava el senyor Ros, que entre la població major de cinquanta-cinc anys estem a unes dades d'un 17 per cent de la població activa d'aquesta edat està a l'atur. Que en molts casos aquesta gent, doncs, estan en atur de llarga durada, que després d'haver cotitzat molts anys estan fora del mercat laboral, i queden amb un problema de pèrdua del poder adquisitiu actual.

En la presentació de la moció d'UGT parlàveu que de cada deu persones vuit estan cobrant el subsidi dels 426 euros o directament ja no cobren res. I aquest és un problema que tenim ara actual i que serà un problema de futur de pobresa dels jubilats, una pobresa crònica, ja que aquestes persones es trobaran, doncs, amb pensions, bé, molt disminuïdes.

Després de tants anys de crisi, doncs, bé, i després seguim amb dades molt altes d'atur, sobretot –també com ha comentat el senyor Ros– entre joves menors de vint-i-cinc anys i els majors de cinquanta-cinc anys, que són els que estarien en aquest punt d'aturats de llarga durada.

I després de tant de temps de crisi i de nivells d'atur alts, i juntament amb la reforma laboral del PP, han precaritzat moltíssim el mercat laboral, han provocat l'empobriment de treballadors: feines a temps parcial, salaris indignes i poquíssima estabilitat laboral. Com també explicava l'alcalde a l'inici del Ple amb les dades, creacions d'ocupació, però, bé, ocupacions temporals i amb salaris molt escassos.

Persones que malgrat tenir, bé, trobem que estem d'acord en el salari mínim, en l'augment del salari mínim a un nivell, aquests mil euros que proposàveu, ja que ara mateix ens trobem amb aquestes dades de treballadors que malgrat tenir feina, una quarta part, un 22 per cent exactament, segons l'Organització Internacional del Treball, són treballadors que estan al llindar de la pobresa, que malgrat tenir feina són pobres.

Doncs, bé, el PSC reclamem –i varem estar-ho dient en campanya i seguim reclamant-ho i fins que no es pugui solucionar aquest problema–, l'augment de la inversió de l'Ajuntament, inversió pública, en aquest cas de l'Ajuntament de Girona, en polítiques per promoure l'ocupació i creació de llocs de treball estables i de qualitat sobretot. I, bé, el vot, evidentment, serà favorable.

Intervé el Sr. Granados, regidor del grup municipal de la CUP, qui exposa, nosaltres pensem que la situació que viu el país és d'una política de l'economia al servei de la gran burgesia que no ofereix una sortida als treballadors, una política que ha propiciat la caiguda dels seus beneficis. Això incentiva la situació de la pobresa que pateixen més de 266.000 persones. La situació que pateix la majoria dels treballadors i treballadores de més de cinquanta-cinc, com també els joves, la constant destrucció de llocs de treball –per exemple, la Grober, com ha esmentat, Panrico i ara els companys de Valeo– i també la precarietat.

Des de la CUP – Crida per Girona, el contingut de la moció és un tema que ens preocupa, per això en el Parlament i en aquest mateix Ajuntament hem presentat mocions en defensa dels llocs de treball, salaris dignes per l'estat de l'atac constant dels drets laborals dels treballadors i les treballadores per part del sector empresarial i governants. Ara bé, aquesta situació ha comptat moltes vegades amb la complicitat i la passivitat d'UGT, així com Comissions Obreres, signant diferents acords per l'ocupació, la negociació col·lectiva, acceptant ERO, posant fre a la lluita dels treballadors, destruint llocs de treball, acceptant acords a l'empresa amb vint dies d'indemnització i amb un màxim d'onze mensualitats a pagar en divuit mesos d'acomiadament, rebaixes salarials del 18 per cent, acceptant diferents escales salarials a dins de les empreses. I tot això ha anat en contra dels treballadors i les treballadores, i cal dir-ho.

Malgrat la complicitat en aquests processos dels sindicats UGT i Comissions Obreres, han signat acords que no afavoreixen la classe treballadora, entenem que la situació d'ara és la de màxima gravetat i per a moltes famílies treballadores, i no votarem en contra de la moció perquè en tota mesura, proposta que defensi la millora de la situació dels treballadors i les treballadores ens trobaran allà.

Intervé el Sr. Calvo, regidor del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, moltes gràcies per l'exposició. Crec que en gran mesura us felicitem perquè visibilitzeu una sèrie de situacions, que portem molts anys de crisi i ens hem acostumat al que no és normal.

Per motius de feina a vegades haig de marxar fora del país i quan explico les taxes d'atur em diuen que com es pot suportar això, perquè estem en una situació que realment és insuportable: les taxes d'atur que està aguantant aquest país, Catalunya, i Girona també són unes situacions insuportables per a moltes famílies.

Llavors, la iniciativa de visibilitzar això crec que és important.

Com també dir que una cosa és l'ajuda i l'altra és la creació d'ocupació: el que necessita aquest país, el que necessita aquesta ciutat és que es creï ocupació i crear una ocupació, com deien els companys, que no ajudi encara a precaritzar o a generar més pobresa. Això dels treballadors pobres ja n'hem sentit a parlar moltíssim. Un clar exemple del que feu avui és identificar un sector, identificar un col·lectiu que té unes necessitats molt concretes, com les tenen els joves o com les tenen les dones soles amb fills a càrrec. Això forma part d'un tot i aquest tot, aquest Ple ho va aprovar fa poc, és la creació d'aquest mapa de la pobresa, que és molt important per saber com està distribuïda la situació socioeconòmica de les persones que viuen en aquesta ciutat. Certament –i, evidentment que comptareu amb la nostra aprovació–, això forma part d'aquest tot, es fa necessari, imprescindible, urgent poder tenir aquesta distribució.

Fa poques setmanes, estic segur que deus haver vist el que ha presentat l'Ajuntament de Barcelona: és una de les feines crec que a nivell europeu més ben fetes, que identifica exactament per barris, població el salari que té cada una de les unitats familiars, el tema de la pobresa energètica. És a dir, ens calen dades, ens cal poder

analitzar aquestes dades per poder portar a terme iniciatives com les que vosaltres avui plantegeu en aquest Ajuntament.

Totalment d'acord amb el tema del salari mínim interprofessional. Dir que sí que hi ha possibilitat d'augmentar i que, de fet, a l'Ajuntament de Barcelona també es va fer una proposta des d'Esquerra per poder augmentar aquest salari mínim interprofessional, i aquestes passes que es fan vers garantir un salari mínim garantit. És un altre dels reptes. De fet, ja tenim la ILP que va estar en marxa... I que ens ha d'ajudar –i jo crec que no de caràcter universal, sinó que pensem que en els casos que així es requereixi– a poder garantir aquest salari mínim garantit a aquelles persones, entre d'altres, el col·lectiu de majors de cinquanta-cinc anys, que no han pogut tenir accés a una formació complementària, que no han pogut tenir accés a un itinerari d'inserció que generi una nova ocupació, que seria l'ideal: una nova formació, un pla d'inserció i una ocupació. Doncs, que es puguin veure beneficiats per aquesta proposta que feu amb aquesta aportació econòmica.

Per tant, compteu absolutament amb nosaltres per poder portar a terme iniciatives com aquestes.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, primer de tot, agrair en Camil Ros que hagi vingut avui aquí, però agrair-li en dues vessants: primer, la seva presència i, la segona, per la manera en què ha exposat una moció que jo crec que és molt diferent de la que jo he viscut almenys els darrers anys que jo porto aquí: ha defugit de parlar del text, llegir el text i ha personalitzat en la ciutat de Girona, i posant exemples molt clars i molt dus de quina és la realitat del que venia a parlar avui aquí.

Crec que és la principal feina que s'ha de fer, la feina informativa, formativa, explicar realment el perquè es demana cada una de les coses. I quan es fa així, una moció, que moltes vegades –i ho sentit avui aquí– han dit que no era una moció pròpia d'aquest Ple de la ciutat de Girona, sinó que era quelcom que s'havia de discutir molt més enllà i en un altre saló, evidentment, quan s'expressa i s'explica d'aquesta manera, el que denota és que és quelcom que ens colpeix directament a nosaltres i, per tant, que no només és necessari, sinó convenient que s'expliqui en aquest Ple i s'aporti en aquest Ple perquè es manifesti cada un dels grups respecte a aquesta.

Per tant, agrair-li perquè realment ha sabut sensibilitzar una realitat molt important que afecta treballadors, també em permetrà que li digui que afecta molts autònoms dependents de moltes d'aquestes empreses. La Grober, que vostè i jo coneixem de manera molt clara, també va afectar molts autònoms dependents i altres autònoms no dependents, però sí que hi tenien una vinculació molt directa, i que han vist a l'edat de cinquanta-cinc o cinquanta anys quedar-se sense una font d'ingressos que els permet subsistir.

Per tant, endavant.

Jo no em posaré amb el tema del salari mínim, crec que és un tema que no es pot extrapolar de forma fàcil perquè també afecta directament l'atenció de futur; per tant, és un tema que s'ha de debatre i s'ha d'estudiar amb molta claredat. Però, evidentment, al que donarem suport és a aquesta iniciativa perquè es plantegi i es treballi en aquest sentit.

Només fer-li menció d'una cosa: ha parlat de les polítiques d'ocupació, ha dit que s'han de fer més coses a part de les polítiques d'ocupació, però el que no pot negar és que l'Ajuntament és la punta de llança davant de tots els problemes i és el que topa en primera instància amb els problemes socials i amb les necessitats de la gent. Per tant, aquest equip de govern des de sempre ha prioritzat establir unes noves formes de política d'ocupació que tinguin com a finalitat el desenvolupament econòmic per intentar salvar aquest desequilibri d'aquesta crisi econòmica i social que ens ha originat i, per tant, posar-nos al capdavant per evitar o per solucionar aquestes necessitats socials, aquesta cobertura de necessitats. Però sobretot també per crear un nou model econòmic i de futur que permeti que això no torni a succeir.

Aquestes polítiques d'ocupació, entenem que són un instrument essencial de futur i ens han d'ajudar a formar aquesta gent que pugui incorporar-se en el sector de treball. Parlem de més enllà de cinquanta-cinc, però des del 2013 que l'Ajuntament de Girona està fent el programa «Girona actua». Pensi que l'hem fet extensiu a gent de cinquanta ja. I també han vingut la gent de cinquanta a demanar, inclús estic segur que si anéssim a quaranta-cinc potser també ens hi trobaríem.

Per tant, a partir d'aquí entenem que l'Ajuntament ha agafat aquest testimoni i ha treballat. Pensi que s'han apropiat 250 persones d'aquest col·lectiu; evidentment, d'aquestes 250, 80 i escaig, ara li diria 82 que estan entre la franja dels cinquanta - cinquanta-cinc han pogut ser col·locades i han pogut ser formades amb la finalitat de reincorporar. I, evidentment, n'hi ha una vintena que superen els cinquanta-cinc, que ja és aquest sector més complex, però que també els hem pogut ajudar en aquest sentit.

«Girona actua», evidentment, amb l'acord que va arribar amb les empreses de finançar el 100 per cent del salari mínim durant tres-sis mesos, crec que ha fet una aposta clara i severa en aquest sentit per ajudar.

Per tant, en tot el que sigui possible hi estarem, perquè –com bé ha dit– és una qüestió que no ens queda llunyana, sinó que tots tenim algú molt a prop que es troba en aquesta situació.

Intervé el Sr. Ros, qui exposa, moltes gràcies per totes les intervencions. De manera molt breu: és una proposta propositiva, és una proposta que busca solucions, que són solucions pràctiques.

Si busqueu l'informe «Garantia +55» a la pàgina web de la UGT, està documentat econòmicament. Donar cobertura a aquella gent que s'ha quedat sense prestació per arribar fins a l'edat de la jubilació només suposa un increment aproximat d'un 15 per cent de les polítiques d'ocupació de l'Estat; per tant, no estem parlant d'una partida totalment que sigui desorbitada.

Quan parlem de complementar-ho a partir del moment de l'edat de jubilació després del càlcul de la pensió, això aniria a pressupostos de l'Estat, no aniria a la caixa de la seguretat social; per tant, la sostenibilitat del sistema no estaria en risc, igual que hi ha pensions de viduïtat o altres prestacions no contributives. Per tant, econòmicament és perfectament viable.

No entraré en la dialèctica, perquè com que la proposta és propositiva, no entraré en la dialèctica de la regidora i diputada Veray, però recordar que, entre altres qüestions, la reducció en l'edat o l'increment en l'edat per a les prestacions per desocupació dels cinquanta-dos als cinquanta-cinc, al baixar els mínims he fet que hi hagi gent que es quedi fora. Jo conec casos personals de persones que havien estat acomiadades que dintre de l'acord de jubilació hi havia els dos anys aquells del subsidi, que llavors la dona al cobrar uns tristos set-cents euros s'han quedat sense l'altra prestació que abans ho era.

Però, tant és, crec que el que hem d'afrontar és les realitats socials i els problemes que tenim al davant, i la cruesa de la crisi econòmica d'allò que ens ha fet evidenciar, donar-hi respostes. Per tant, les polítiques estan fetes i calen nous consensos per fer noves polítiques perquè ningú es quedi fora.

Respecte al salari mínim interprofessional a Europa no només hi som per aplicar les polítiques d'austeritat; també hi som per aplicar la carta social, i la Comissió d'Experts de la Carta Social Europea recomana que als estats d'Europa sigui el 60 per cent del salari mitjà. És a dir, això portat al salari mitjà català seria aproximadament mil euros. Amb la gradualitat necessària.

I això, per sort, ja no és una proposta estrictament sindical: el diputat Carles Campuzano ha entrat una proposició no de llei fa ara unes setmanes demanant això mateix. Per posar un exemple, doncs, que el debat avança –i que d'altres partits també ho han situat –, però posar que hem d'avançar. I que si volem veritablement sortir d'aquesta crisi i sortir-ne tots de manera digna, n'hem de poder sortir tots. I, per tant, hem d'ajudar aquella gent que menys té.

A mi em sap molt greu renunciar a buscar feina a persones majors de cinquanta-cinc anys, però és que no els donen feina. Si els la donen, perfecte. Si es posen d'autònoms, perfecte. Però ja cotitzes d'una altra manera. És a dir, ajudem-los i focalitzem altres polítiques d'ocupació per a cada segment d'edat.

Agrair novament totes les intervencions. Senyor alcalde, també gràcies per la celeritat amb què s'ha pogut tramitar aquesta moció, doncs, aquests dies previs i agrair poder parlar davant de totes i tots vosaltres.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Ros, l'agraïment és nostre i li agraeixo, a més a més, el to de la seva intervenció i l'esperit amb què s'ha adreçat a aquest plenari. Per tant, posaríem a votació aquesta moció.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-dos vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES, CUP-Crida per Girona i PSC i tres vots en contra dels grups municipals de C's i PPC.

MOCIONS:

11. Moció que presenta el grup municipal de C's sol·licitant l'adaptació dels parcs infantils del municipi perquè siguin accessibles per a tots els nens i nenes.

Aquesta proposta es retira de l'Ordre del Dia a petició del grup que la presenta.

Segons la Fundació Anda Conmigo, hi ha molts municipis on els seus parcs infantils encara no es troben adaptats per a nens i nenes amb alguna discapacitat. Girona n'és un exemple. Des del Grup Municipal de Ciutadans Girona, considerem que cap nen o nena s'ha de sentir discriminat i que tots els infants han de poder tenir dret a l'accés als parcs infantils. Per tant, cal garantir que no es produeixi cap tipus de desigualtat i que aquells que són tractats com a discapacitats, siguin igual de capacitats que la resta.

Ajuntaments com el de Barcelona ja han posat en marxa aquesta iniciativa. En parcs com el de la Ciutadella podem trobar àrees de jocs infantils integradores i accessibles, dissenyades perquè siguin fàcilment integradores, accessibles i ofereixin aspectes lúdics d'interès per a tots els nens i nenes, independentment de les seves edats i capacitats. Alguns dels jocs infantils que s'han instal·lat han estat: tobogans accessibles amb plataformes per poder fer la transferència des de la cadira de rodes al tobogan, gronxadors adaptats amb cistella per poder estirar-se, jocs de traça integrats dins els camins guia per a invidents, plafó per poder descobrir, aprendre i jugar amb el sistema Braille, entre d'altres.

En atenció a allò disposat a l'article 52 de la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques i al Decret 135/1995, de 24 de març, de desplegament de la Llei 20/1991, de 25 de novembre, de promoció de l'accessibilitat i de supressió de barreres arquitectòniques, i d'aprovació del Codi d'accessibilitat, correspon als municipis l'aplicació de les normes d'accessibilitat i supressió de barreres en l'urbanisme en exercici de l'ordenació, gestió, execució i disciplina urbanístiques; els parcs i els jardins; la pavimentació de les vies públiques urbanes, entre d'altres. Així mateix, als efectes de l'article 6 del citat Decret, s'entén per accessibilitat la característica de l'urbanisme, l'edificació, el transport o els mitjans de comunicació que permet a qualsevol persona la seva utilització.

Per tant, d'acord amb tot l'exposat, el Grup de Ciutadans Girona proposa al Ple l'adopció dels següents acords:

Primer.- L'adaptació dels parcs infantils del nostre municipi a través de la instal·lació

d'àrees de jocs infantils integradores i accessibles per a tots els nens i nenes, i la corresponent informació de l'acord a la Federació d'Associacions, Fundacions i Patronats de les Persones amb Discapacitats i a les Associacions de Mares i Pares de les respectives escoles de la ciutat.

Segon.- Incorporació d'una partida específica del pressupost municipal d'enguany destinada a iniciar l'adaptació d'aquests parcs infantils.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, varem arribar a un acord amb l'equip de govern, el mateix que permetia incloure a dintre de cada pressupost per desenvolupar i adaptar dos parcs infantils de la ciutat amb un objectiu clar, que cada barri de la ciutat de Girona acabi tenint un parc accessible per a nens amb minusvalidesa, per a nens amb «invidència», amb aquests circuits que varem demanar, amb aquestes adaptacions específiques que varem demanar i entenem que és una tasca de tots donar aquest servei a tota la mainada de la ciutat de Girona.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa per tant queda retirada.

12. Moció que presenta la CUP-Crida per Girona, ERC-MES i el PSC per exigir una nova Llei reguladora del Dret a l'Habitatge que cobreixi les mesures de mínims per fer front a l'emergència habitacional.

S'ha desestimat la proposta següent:

Des de que va començar la crisi, la qüestió de la falta d'accés a l'habitatge per part de la població més empobrida ha ocupat amb justícia bona part de l'atenció pública. "Els desnonaments" -l'etiqueta amb la qual s'ha difós l'aspecte més extrem d'aquesta realitat- han estat presents als debats de les diferents convocatòries electorals d'aquest any 2015.

Mentrestant, la situació real entorn de l'accés efectiu a l'habitatge afecta a més i més sectors de la població, fins al punt d'arribar a un estat d'emergència en molts barris i localitats de tot l'Estat. Aquest agreujament ha anat acompanyat d'una contínua proliferació de PAH's locals, més de 230, enfront de la manca de polítiques efectives en matèria d'habitatge.

Parlant de reformes, el balanç és indiscutiblement negatiu. Les mesures del Govern del Partit Popular amb prou feines han tingut abast, com veiem amb la Llei de Segona Oportunitat que efectivament deixa fora qualsevol família on els ingressos no són suficients per cobrir els pagaments mensuals de la hipoteca. Enfront de les peticions generalitzades de lloguers socials, el Fondo Social d'Habitatge creat per les entitats financeres rescatades, a instàncies de l'Executiu Central, s'ha demostrat ineficaç fins i tot per als casos més urgents. Esperançadors intents, com la Llei d'Habitatge andalús, han estat aparcats pel Tribunal Constitucional. Alguns ajuntaments han aprovat normatives, en molts casos promogudes per les PAH's d'aquestes localitats, per sancionar als bancs per mantenir desocupades els seus habitatges. Això permetria a les administracions locals actuar de forma més eficient davant l'emergència habitacional si es comptés amb un parc públic d'habitatges llestos per ser llogats a preus baixos.

Per tot això, entenem que el debat públic sobre els desnonaments ha d'estar a l'alçada no només del problema sinó de la pròpia atenció i alarma que aquest ha generat entre la població i els mitjans. La campanya Exigències PAH és la nostra manera de fer veure a la societat i als partits polítics tota la complexitat d'un problema que no es redueix únicament a les hipoteques.

Exigències PAH és un llistat de mesures que considerem completament de mínims i que presentem als partits polítics que concorreran a les properes eleccions generals. En aquest sentit inclouen, una vegada més, les peticions recopilades al 2013 sota la

Iniciativa Legislativa Popular. La realitat quotidiana de la nostra lluita pel dret universal a una vivenda digna fa imprescindible a més afegir un apartat sobre els drets d'inquilins, així com legislar sobre el lloguer social o l'ampliació del parc d'habitatge públic mitjançant la mobilització dels pisos que mantenen buits les grans forquilles d'habitatge, com els bancs rescatats i la SAREB. Finalment, i per garantir la dignitat, incloem un apartat sobre la garantia dels subministraments -aigua, llum i gas- a les llars en situació de major vulnerabilitat.

És aquesta una interpellació directa als partits que concorren a les properes eleccions generals. Els demanem que concretin aquestes mesures en una llei pel dret a l'habitatge, per a això els donem de termini fins a finals d'octubre. La PAH farà públic i assenyalarà a aquells partits que no ens facin arribar la seva contraproposta o que les seves mesures no compleixin amb la majoria d'aquests requisits mínims.

Es tracta, insistim, de mesures de mínims que hem tractat de resumir i simplificar per possibilitar una resposta ràpida per part dels legisladors. Les mesures d'aquesta campanya estan totes cobertes per la Declaració Universal dels Drets Humans i el Pacte Internacional de Drets Socials i Culturals, que reconeixen "el dret de tots a un nivell de vida adequada per a ells i la seva família, incloent alimentació, vestit i habitatge" (article 11).

Tampoc podem deixar d'al·ludir en aquest preàmbul a qüestions d'ordre penal molt relacionades amb el dret a l'habitatge, com són les multes per oposar-se als desnonaments o la despenalització del delictes d'usurpació. Són càstigs que en absència d'un dret efectiu a l'habitatge condemnen encara més a l'exclusió social a milers de persones a l'Estat espanyol.

És per aquesta raó que exposem un seguit de mesures de mínims als partits polítics que la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca considera que haurien d'incloure's en una Llei reguladora del Dret a l'Habitatge:

1. Mesures de segona oportunitat

Dació en pagament retroactiva i condonació del deute (modificació de la Llei Hipotecària i la Llei d'Enjudiciament Civil).

Eliminació automàtica per part de les entitats bancàries i sense prèvia petició del titular de les clàusules declarades abusives per les Sentències del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea.

No es podrà executar la primera i única vivenda tant dels titulars com dels avaladors per exigir la seva responsabilitat, amb vistes a considerar l'habitatge habitual com un bé inembargable.

Eliminació de tots els requisits restrictius per accedir a la moratòria de desnonaments i al codi Guindos, excepte habitatge habitual, deutor/a de bona fe i manca de recursos.

2. Lloguer digne

La regulació del lloguer a favor de la part més feble dels contractes d'arrendament: els inquilins. Introduint mecanismes de seguretat en la tinença, estabilitat en la renda i allargant el termini mínim de durada del lloguer, com a mínim fins als 5 anys. Quan l'arrendatari pertanyi a un col·lectiu especialment vulnerable es produirà una pròrroga automàtica del contracte de lloguer si així ho manifesta, que serà obligada quan l'arrendador sigui un banc o gran propietari d'habitatges.

3. Habitatge garantit

Les entitats bancàries garantirán un lloguer social per a les persones deutores de bona fe, i les seves unitats familiars, que havent cedit el seu habitatge únic i habitual en dació en pagament no disposin d'alternativa habitacional.

Les grans forquilles d'habitatge, especialment les entitats financeres i filials immobiliàries, fons voltor, entitats de gestió d'actius (inclosos els procedents de la reestructuració bancària i entitats immobiliàries), garantirán un lloguer social per a les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del seu habitatge i no disposin d'alternativa habitacional.

Les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del lloguer d'habitatges obtindran ajudes que els garanteixin evitar el desnonament.

En cap cas es podrà realitzar el desallotjament o desnonament de persones en situació de vulnerabilitat, ja sigui per impagament de lloguer o ocupació en precari motivada per la falta d'habitatge, sense que l'administració competent garanteixi un reallotjament adequat.

En el cas que es dugui a terme el lloguer social en un habitatge diferent al qual resideix la família o persona en situació de vulnerabilitat, aquest reallotjament es produirà a la zona on aquestes tinguin les seves xarxes vitals i socials.

Creació d'un parc públic d'habitatge a través de la mobilització de pisos buits en mans d'entitats financeres i filials immobiliàries, fons voltor, entitats de gestió d'actius (inclosos els procedents de la reestructuració bancàries i entitats immobiliàries). L'administració regularà aquest parc de vivendes mitjançant la llei els mecanismes que possibilitin aquesta mobilització.

En totes aquestes mesures el preu a pagar en concepte de lloguer social no superarà el 30% dels ingressos de la unitat familiar, inclosos despeses de subministraments, d'acord amb els estàndards de Nacions Unides, sempre que els ingressos familiars superin el salari mínim professional 648,60€; en cas contrari el preu a pagar en concepte de lloguer serà del 10% dels ingressos i els subministraments seran a càrrec de les empreses subministradores.

4. Subministraments bàsics

Impedir els talls de subministrament bàsics d'aigua, llum i gas de les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat.

El pagament dels subministraments bàsics per a les famílies en aquesta situació es farà d'acord a la capacitat adquisitiva de la unitat familiar, sempre respectant els estàndards de Nacions Unides.

Els costos associats a garantir aquest dret i el deute acumulat que no puguin ser coberts per les persones vulnerables seran assumits per les empreses subministradores.

5. Creació d'un observatori de l'habitatge

Aquest observatori estaria format per representants de les institucions i de la societat civil. Aquest seria l'encarregat d'investigar i analitzar la situació de l'habitatge a Espanya. Entre les seves funcions estarien fer censos periòdics d'habitatges buits, fer seguiment de les polítiques públiques, elaboració d'informes. L'observatori comptaria amb capacitats no només consultives, sinó també de control, seguiment, denúncia, executives i de proposta legislativa.

1.- Compromís d'adoptar les mesures detallades a la part expositiva als programes electorals per les pròximes eleccions del 20 de desembre.

2.- Creació d'un Observatori de la Vivenda a Girona vinculat a l'Oficina Municipal d'Habitatge amb recursos humans i econòmics propis, format per representants polítics tècnics municipals i representants de les entitats i associacions que treballen en matèria d'habitatge.

Intervé en primer lloc el Sr. Calvo, qui pregunta al Sr. alcalde, em permet fer-li un prec?

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, si endavant.

Fa ús de la paraula el Sr. Calvo, qui exposa, ens hem posat d'acord els tres grups municipals per cedir el nostre temps i, si ho veu bé, el cediríem a la representant de la PAH Gironès, senyora Maria Garrido, que ens podria fer l'exposició.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyora Garrido, pot venir aquí a defensar la posició d'aquesta moció. Li marcaré el temps, perquè estigui orientada, i després entenc que vostès també han pactat que la rèplica la pugui fer la senyora Garrido.

Fa ús de la paraula la Sra. Garrido, qui exposa, la PAH Gironès dóna les gràcies a tota la corporació municipal per acceptar la inclusió d'aquesta moció en el Ple d'avui, especialment als grups de la CUP – Crida per Girona, PSC i Esquerra Republicana - MES, que ens ha cedit el seu temps per poder intervenir, ja que no estem registrats com a entitat i no podia ser llavors d'una altra manera.

Llavors, passaré a llegir-los la moció que presentem la PAH, perquè us l'escolteu amb «carinyo» i, bé, demanem el vostre vot.

»Exigències PAH. Des de que va començar la crisi, la qüestió de la falta d'accés a l'habitatge per part de la població més empobrida ha ocupat amb justícia bona part de l'atenció pública. "Els desnonaments" –l'etiqueta amb la qual s'ha difós l'aspecte més extrem d'aquesta realitat– han estat presents als debats de les diferents convocatòries electorals d'aquest any 2015.»

No m'estendré, perquè és una mica llarg, però passaré sobretot als punts més importants, que són els que fan el fet.

«Aquesta es una interpel·lació directa als partits que concorren a les properes eleccions generals. Els demanem que concretin aquestes mesures en una llei pel dret a l'habitatge, per això els donem de termini fins a finals d'octubre. La PAH farà públic i assenyalarà aquells partits que no ens facin arribar la seva contraproposta o que les seves mesures no compleixin amb la majoria d'aquests requisits, que són de mínims.

»Es tracta, hi insistim, de mesures de mínims que hem tractat de resumir i simplificar per possibilitar una resposta ràpida per part dels legisladors. Les mesures d'aquesta campanya estan totes cobertes per la Declaració Universal dels Drets Humans i el Pacte Internacional dels Drets Socials i Culturals, que reconeixen "el dret de tots a un nivell de vida adequada per a ells i la seva família, incloent alimentació, vestit i habitatge" (article 11).

»Tampoc podem deixar d'al·ludir en aquest preàmbul qüestions d'ordre penal molt relacionades amb el dret a l'habitatge, com són les multes per oposar-se als desnonaments o la despenalització del delictes d'usurpació. Són càstigs que, en absència d'un dret efectiu a l'habitatge, condemnen encara més a l'exclusió social milers de persones a l'Estat espanyol.

»És per aquesta raó que exposem un seguit de mesures de mínims als partits polítics que la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca considera que haurien d'incloure's en una Llei reguladora de Dret a l'Habitatge:

»Mesures de segona oportunitat. Primer. Dació en pagament retroactiva i condonació del deute, modificació de la Llei Hipotecària i la Llei d'Enjudiciament Civil. Eliminació automàtica per part de les entitats bancàries i sense prèvia petició del titular de les clàusules declarades abusives per les Sentències del Tribunal Superior de Justícia de la Unió Europea. No es podrà executar la primera i única "vivenda", tant dels titulars com dels avaladors, per exigir la seva responsabilitat, amb vistes a considerar l'habitatge habitual com un bé inembargable. Eliminació de tots els requisits restrictius per accedir a la moratòria de desnonaments i al codi Guindos, excepte habitatge habitual, deutor o deutora de bona fe i manca de recursos.

»Segon punt. Lloguer digne. La regulació del lloguer a favor de la part més feble dels contractes d'arrendament: els inquilins. Introduint mecanismes de seguretat en la tinença, estabilitat en la renda i allargament al termini mínim de durada del lloguer, com a mínim fins a cinc anys. Quan l'arrendatari pertanyi a un col·lectiu especialment vulnerable es produirà una pròrroga automàtica del contracte de lloguer si així ho manifesta, que serà obligada quan l'arrendador sigui un banc o gran propietari d'habitatges.

»Habitatge garantit. Les entitats bancàries garantiran un lloguer social per a les persones deutores de bona fe, i les seves unitats familiars, que havent cedit el seu habitatge únic i habitual en dació en pagament no disposin d'alternativa habitacional. Les grans forquilles d'habitatge, especialment les entitats financeres i filials immobiliàries, fons voltor, entitats de gestió d'actius, inclosos els procedents de la reestructuració bancària i entitats immobiliàries, garantiran un lloguer social per a les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del seu habitatge i no disposin d'alternativa habitacional. Les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat que no puguin fer front al pagament del lloguer d'habitatges obtindran ajudes que els garanteixin evitar el desnonament. En cap cas es podrà realitzar el desallotjament o desnonament de persones en situació de vulnerabilitat, ja sigui per impagament de lloguer o ocupació en precari motivada per la falta d'habitatge, sense que l'administració competent garanteixi un real·lotjament adequat. En el cas que es dugui a terme el lloguer social en un habitatge diferent al qual resideix la família o persona en situació de vulnerabilitat, aquest real·lotjament es produirà a la zona on aquestes tinguin les seves xarxes vitals i socials.

»Creació d'un parc públic d'habitatge a través de la mobilització de pisos buits en mans d'entitats financeres i filials immobiliàries. L'Administració regularà aquest parc de "vivendes" mitjançant la llei els mecanismes que possibilitin aquesta mobilització. En totes aquestes mesures, el preu a pagar en concepte de lloguer social no superarà el 30 per cent dels ingressos de la unitat familiar, incloses despeses de subministraments, d'acord amb els estàndards de Nacions Unides, sempre que els ingressos familiars superin el salari mínim professional 648,60; en cas contrari, el preu a pagar en concepte de lloguer serà del 10 per cent dels ingressos i els subministraments seran a càrrec de les empreses subministradores.

»Subministraments bàsics –i acabo. Impedir els talls de subministrament bàsic d'aigua, llum i gas de les persones i unitats familiars en situació de vulnerabilitat. El pagament dels subministraments bàsics per a les famílies en aquesta situació es farà d'acord a la capacitat adquisitiva de la unitat familiar, sempre respectant els estàndards de Nacions Unides. Els costos associats a garantir aquest dret i el deute acumulat que no puguin ser coberts per les persones vulnerables seran assumits per les empreses subministradores.

»Creació d'un observatori d'habitatge. Aquest observatori estaria format per representants de les institucions i de la societat civil. Aquest seria l'encarregat d'investigar i analitzar la situació de l'habitatge a Espanya. Entre les seves funcions, estarien fer censos periòdics d'habitatges buits, fer seguiment de les polítiques públiques, elaboració d'informes. L'observatori comptaria amb capacitats no només consultives, sinó també de control, seguiment, denúncia, executives i de proposta legislativa.

»Punts d'acord. Primer punt. Compromís d'adoptar les mesures detallades a la part expositiva als programes electorals per a les pròximes eleccions del 20 de desembre.

»Segon. Creació d'un Observatori de la Vivenda a Girona vinculat a l'Oficina Municipal d'Habitatge amb recursos humans i econòmics propis, format per representants polítics, tècnics municipals i representants de les entitats i associacions que treballen en matèria d'habitatge.»

Obert debat, intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, el meu grup votarà en contra d'aquesta moció. La veritat és que quan una llegeix la moció i es prepara la moció amb relació a aquells grups polítics que la presenten, doncs es fa un esquema del que dirà i, quan li canvien els interlocutors, ha de canviar també l'esquema. Jo li he de dir, sincerament, que a mi m'ha preocupat quan vostè ha dit que ens assenyalaria aquells que no penséssim com vostè, sincerament m'ha sonat a amenaça, espero que no sigui així. Jo no assenyalo ningú perquè pensi diferent a mi i espero que ningú m'assenyali a mi i al meu partit polític perquè discrepi o pensi diferent al que vostè avui ens ha vingut aquí a explicar.

Aquesta moció, d'entrada, està feta amb un llenguatge que sincerament jo penso que es podia haver matisat molt més i fins i tot refinat. No és el «codi Guindos», és el «Codi de bones pràctiques». Tenen més avui del que tenien l'any 2011. Algun partit que signa aquesta moció que avui vostè en nom d'ells ens ha presentat feia gala i sortia als mitjans de comunicació dient que el *desahucio exprés* era la solució als problemes que tenien els espanyols. Avui diu que vol la dació en pagament amb caràcter retroactiu. Bé, la credibilitat que té aquest partit polític per mi és zero.

Per tant, el meu partit, al Govern de l'Estat, segurament que vostès pensaran que podria haver fet molt més i, en part, puc estar-hi d'acord, amb alguna cosa podríem haver avançat molt més. El que està clar és que avui, l'any 2015, hem avançat molt més que el que havíem avançat el 2011 i el problema dels desnonaments no és del 2011, el 2012, el 2013, ja el teníem amb anterioritat. Però, bé, no se'n parlava tant, bé, no estava tant al dia a dia del carrer, però existia igualment. I, miri, si avui es poden parar desnonaments és perquè s'ha legislat sobre allò i en quines situacions aquests desnonaments es poden parar. Si avui més de 45.000 famílies espanyoles s'han beneficiat de reestructuració del deute, de dacions en pagament, de «vivendes» socials del parc d'habitatge que s'ha fet públic a nivell de tot l'Estat, és gràcies a aquestes mesures que s'han pres, que poden, com dic, no semblar-li prou, poden no acabar-li d'agradar, però el que no pot fer és, jo crec que el que no es pot fer és menystenir-les, o dir que no existeixen, o fins i tot parlar-ne com en parlen en aquesta moció. El Codi de bones pràctiques diu moltes coses i és molt important, i ha solucionat problema a molts ciutadans de l'Estat, a molts. Crec que no se l'ha de menystenir, ni se n'ha de parlar amb en aquesta moció se'n parla. Per tant, el meu grup, com he dit, no donarà suport a aquesta moció.

I, miri, amb relació a la creació de l'observatori, fa un mes teníem en aquest plenari un debat sobre habitatge. Jo avui podria tornar a dir el que vaig dir, que a més ho vaig dir en català i en castellà, amb les dues llengües, quan parlava d'habitatge. I bé, pels mateixos grups que avui es firma la moció que es presenta, es deia que no volien una taula de treball sobre l'habitatge, perquè ja en teníem una, que –jo ho vaig dir– no funciona bé, és veritat, però la tenim. Doncs l'observatori és el mateix, dins d'aquesta taula de treball que tenim amb relació a l'habitatge, es pot seguir treballant i es pot observar. Ara bé, crear un observatori quan, segons la seva moció, ja ho saben tot, perquè en la seva moció ja ens expliquen com està tot, llavors per què volem un observatori? El que necessitem és polítiques efectives i prendre mesures i accions que estiguin al nostre abast i a les nostres mans, com s'està fent des d'aquest Ajuntament –com s'està fent des d'aquest Ajuntament–, hi vull insistir perquè amb aquest tema crec que s'ha fet i s'ha fet de la mà de tots i per consens de tots en favor d'ajudar aquelles famílies que necessiten el poder tenir un habitatge digne.

Per tant, de la mateixa manera que no vaig estar d'acord a crear una altra taula de treball, perquè considero que ja en tenim una i és la que s'ha d'actualitzar i fins i tot vaig arribar a dir «reinventar», si fa falta, crec tampoc que ara fa falta aquí a Girona crear un observatori perquè ens digui tot allò que ja sabem, perquè tenim els instruments en aquest Ajuntament per seguir el dia a dia de com està el tema de l'habitatge a la nostra ciutat.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, en primer terme, veure que proposen aquesta moció tres grups d'aquest plenari i ve defensada per la PAH. Nosaltres ja avancem que nosaltres comunicarem totes aquelles propostes de la PAH, totes aquelles propostes que, com deia abans, un cop tancades dintre del nostre programa electoral d'aquestes generals, els farem arribar propostes que van més enllà del que estem visualitzant ja a dia d'avui. I jo voldria comentar, tres d'aquests partits, un d'ells cal recordar que no es presenta a aquestes eleccions generals. Encara que estiguem d'acord amb gran part de tot el fonament d'aquesta moció, ens veiem repetits amb arguments que ja Ciutadans fa poc amb una moció defensava, quan parlàvem d'una taula útil, una taula real, una taula política de l'habitatge, on també parlàvem de

convidar les entitats, convidar el Sareb –el representant del Sareb– i convidar totes aquelles persones i entitats de tots els sectors afectats, una taula que donés eines i mecanismes per buscar totes aquelles solucions oportunes per a aquesta gran «lacra» que hem estat patint tot aquest temps. És evident que, a darrere d'un desnonament, hi ha un greuge a moltes famílies, hi ha persones que s'ho han deixat tot, que enganyades per una mala gestió i un mal control del Banc d'Espanya es varen veure abocades a clàusules que superaven tot allò que podríem posar en un llindar de legalitat.

Però vull tornar al punt que comentava, tres dels partits polítics que presenten aquesta moció, i jo ara ja no parlaré de la PAH, que és qui ens la presenta, parlo d'aquests tres partits polítics, com he dit, un d'ells no es presenta, ja ho ha dit, en aquestes generals, dos dels altres el que veiem és que tenien l'oportunitat en aquella moció d'haver-la aprovat. Tenien l'oportunitat d'haver aprovat una moció que varem presentar des del meu grup, que podia ser l'eina real per aportar solucions a tots aquells problemes i no veure punts d'aquesta moció repetits, que nosaltres ja dèiem, inclús explicàvem com i de quina manera hauríem de gestionar aquesta taula.

Bé, jo vull dir que ja que Ciutadans té clares totes les propostes i reformes que ens han de portar a terme amb una segona transició democràtica del nostre país, Espanya, perquè ha de ser una transició i una reforma i reformes a nivell nacional, a nivell de tot l'Estat espanyol, perquè no només passa a Catalunya, no només tenim desnonaments, per desgràcia, a Catalunya, en tenim a la resta d'Espanya, també, unes reformes que ens han de permetre trobar aquelles solucions oportunes. Com? Igual que parlàvem fa un moment amb una altra moció que ens presentaven, marcant les prioritats i les prioritats han de ser les persones a davant de tot, no tenir la persona i el ciutadà en el tercer escaló, com el tenim ara, marcant altres prioritats dintre l'oportunitat que vol, moltes vegades veiem per part de molts partits que es poden a la boca tota aquella solució en clau populista, però no expliquen realment com abocar i donar solucions a tot allò que defensen.

Els vull dir dues coses: no serà cap d'aquests tres partits que avui presenten aquesta moció qui vingui a donar lliçons de com fer les coses. Algun d'ells que representa un altre partit que, a nivell de l'Estat, sí que el tenim, que és el PSOE, i que ha tingut responsabilitats de govern i així ha demostrat allò que han pogut arribar a fer quan han tingut la responsabilitat dintre d'aquest govern. També varem veure com advocaven per altres coses que aquesta moció a dia d'avui no inclou, totalment, tot el contrari. Defensa, defensa el fet que no es porti a terme el desnonament, no deixar famílies al carrer i altres advocaven per aquell desnonament exprés. Vull dir, hem de tenir molta cura quan venim en representació i ens presenten mocions en clau de partits, perquè també inclouen o deixen d'incloure, i menys donar lliçons, a qui ha tingut, com deia abans, la responsabilitat de canviar les coses i no ho ha fet quan li ha tocat.

També, senyora Veray, el seu partit, que té responsabilitats a nivell del Govern de l'Estat, vull dir, tard i malament, perquè tard, varen arribar tard aquestes mesures, perquè la «lacra» del desnonament ja era molt activa. Tot allò que estava en procés, moltes vegades perquè hi ha manca de control d'aquell ens que era el Banc d'Espanya, que no ho va saber regular, o aquella gran taxadora, que tenia el Banc d'Espanya, que es deia SIVASA, que era la gran observadora de com es feien les valoracions i les taxacions bancàries, i que tampoc feia bé la seva feina, perquè no controlava com ho estaven fent. L'únic que invertien era tot l'esforç per col·locar aquell diner que havien de col·locar a les entitats bancàries en un moment donat.

I en el segon punt, crear un observatori, no cal mirar el problema, el problema ja el coneixem, el problema el podem palpar, el podem detectar i, com deia el regidor Ribas abans, l'Ajuntament és el primer que rep els problemes, som aquella institució que quan el ciutadà es troba amb una situació similar a la que estem parlant, a qui va primer, a qui troba primer és al seu ajuntament i aquesta institució. Evidentment que no són temes competencials, ni que un ajuntament pot posar totes aquelles mesures necessàries de control i rigor, però el que sí que volem és dir que per obtenir les dades

oportunes i fer les polítiques de prevenció, les mateixes que aportin solucions i reformes reals, hem de treballar des del Govern d'Espanya amb propostes clares i que vull constatar, com he dit a l'inici de la meva intervenció, que farem arribar a la PAH totes aquestes mesures que englobarà el nostre projecte i el nostre programa d'aquestes eleccions el 20 de desembre.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, en el moment de la lectura d'aquesta moció, el Grup de Convergència i Avancem, i Demòcrates, ja va posar de manifest una realitat molt clara i és que el que ha succeït ara en aquest Ple: estem parlant d'unes eleccions que no tenen res a veure amb les eleccions municipals, es parla d'un programa quan el 20 no crec que siguin eleccions municipals, són eleccions d'un altre àmbit totalment diferents. I, per tant, exigir el que s'incorpora en un programa electoral quan els que estem aquí, evidentment, no participarem en aquest tema, entenc que és fora de lloc.

Quant a la segona petició que es fa, clar, ja es va debatre i ho deia el senyor Castel fa un moment, que en el passat Ple ja es va introduir aquest fet i es va explicar que hi havia la taula de coordinació local pel dret a l'habitatge, entre els que un dels seus membres és la PAH del Gironès, vull dir, ja en forma part, d'aquesta taula, junt amb altres entitats que evidentment vetllen i treballen pel tema del dret a l'habitatge i, per tant, aquesta taula sí que és observatori i alhora treballa amb la finalitat per intentar resoldre aquestes qüestions, conjuntament amb la comissió de seguiment de la moció que es va aprovar en aquest Ple de sanció pels immobles permanents desocupats que estan en mans d'entitats financeres i de grans empreses. Això juntament amb les polítiques que ha dut a terme la Generalitat de Catalunya, com la Llei 24/2015, per les mesures urgents, que està en la situació que està, però evidentment amb una política molt clara que té la Generalitat de vetllar per tots els problemes que s'estan representant aquí.

I centrant-lo amb el que és o hauria de ser l'objecte de debat, que és aquí envers a l'àmbit local, no només aquesta taula i aquesta comissió, sinó ja s'està duent a terme una feina bastant important o molt important per intentar resoldre i per estar amatent a totes aquestes situacions i arrel de la moció que es va debatre en el passat Ple i el treball que s'ha dut a terme, la moció a què feia referència al partit de Ciutadans, sí que és cert que aquest mes d'octubre s'han ampliat els serveis de mediació amb mitja jornada més per part de l'advocat i una nova auxiliar administrativa i el Pla de govern de l'Ajuntament ha incorporat en el punt 247 que, evidentment, la voluntat és poder doblar els pisos de protecció oficial en els propers quatre anys.

Per tant, les mesures s'estan duent a terme en l'àmbit local, evidentment som molt..., tenim molt present i tenim les dades suficients per treballar i en les entitats que realment ja funcionen. En aquest sentit, entenem que és una moció que va molt més enllà del que és l'àmbit local i, per tant, el nostre grup mostrarà el seu vot contrari.

Intervé la Sra. Garrido, qui exposa, donar-los les gràcies a tots per la vostra intervenció. Fer un parell de puntualitzacions. Bàsicament aquesta moció, com molt bé diu aquest senyor, no recordo el nom, a Catalunya tenim la sort que hem aprovat una ILP que contempla totes aquestes exigències que estem portant avui aquí en aquest Ple, però creiem que és suficientment important que es faci extensiu, a més, a fora de Catalunya, que les mesures que hem aconseguit aquí, la llei que hem aconseguit aquí a Catalunya sigui extensible a tot l'Estat, perquè el problema és suficientment greu i important com perquè s'assoleixi aquesta victòria que hem tingut amb la ILP a tot l'Estat espanyol.

I recordar-li també a la senyora Veray que el codi De Guindos està molt bé, però que si no hagués estat gràcies a la intervenció de la pressió ciutadana i a la mobilització de la gent del carrer, no s'haguessin aconseguit moltes coses i nosaltres poder no estaríem avui aquí i no s'hagués aconseguit una ILP d'habitatge. Això crec que s'ha de tenir en compte.

Bé, demanàvem, sí que hi ha una taula de coordinació pel dret a l'habitatge, però hauria de ser una mica més àmplia, hi haurien d'intervenir, poder, més actors, com podria ser la banca, per arribar a punts d'acord. I crec que el parc d'habitatge s'hauria de posar en marxa ja, perquè a Girona, independentment del que es fa extensiu a les eleccions generals, hi han molts habitatges buits i hi han moltes famílies amb problemes d'habitatge. I llavors, això s'hauria de regular d'alguna manera, buscar la canalització perquè aquestes famílies puguin ocupar aquests pisos de grans tenidors que estan buits en aquests moments.

No sé si amb això ho aclareixo, però bé, més que re, bàsicament és fer extensiva la llei que hem aconseguit a Catalunya, ILP, a tot l'Estat espanyol, perquè considerem que aquesta llei ha de ser extensiva a tothom pel que representa.

Ningú mes demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es desestimada per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, C's i PPC i dotze vots a favor dels grups municipals d'ERC-MES, CUP i el PSC.

13. Moció que presenta el grup municipal d'ERC-MES per celebrar un Dia d'Horaris Europeus en el marc de la Reforma Horària.

Fa mesos que el Parlament de Catalunya està treballant en la Iniciativa per a la Reforma Horària - Ara és l'hora, que té com a objectiu principal el de generalitzar una jornada laboral més compacta i flexible, que permeti acotar el temps destinat a la feina i n'alliberi per a usos personals, familiars i socials.

Els trens grans reptes que van associats a aquesta iniciativa i als objectius esmentats són recuperar les dues hores de desfasament horari en relació a la resta del món, impulsar una nova cultura del temps i recuperar el fus horari GMT en el marc d'una reordenació global europea. Els estudis ens diuen que aquesta reforma és bona per la salut, pel rendiment escolar i laboral, i també és molt positiva de cares a gaudir de més temps de lleure que es pot dedicar a la participació política i cívica en la comunitat.

El mes de juny de 2014 aquest Plenari va votar l'adhesió de l'Ajuntament de Girona a la campanya de resolució a favor de la reforma horària.

Un any després, el juliol de 2015, l'entitat Ara és l'Hora - Iniciativa per a la Reforma Horària, la Demarcació de Girona del Col·legi de Periodistes de Catalunya i el propi Consistori van impulsar el Segell de Puntualitat de l'Ajuntament de Girona, que té entre d'altres compromisos el de respectar l'hora d'inici dels actes o sensibilitzar sobre la durada de les reunions.

Seguint amb aquesta tasca de sensibilització, i prenent com a exemple una iniciativa duta a terme el mes passat a Vilafranca del Penedès, proposem a APROVACIÓ d'aquest Plenari:

Que s'organitzi a Girona un Dia d'Horaris Europeus, això és, que el dia escollit el màxim nombre d'empreses, establiments, professionals i centres educatius haurien d'aplicar una jornada compactada que permeti disposar de més temps personal, familiar i social; amb l'objectiu de fer pedagogia entre la població dels avantatges del canvi horari.

Presenta la proposta la Sra. Roca, portaveu del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, com tots vostès saben, la qüestió dels horaris i, més important encara, la qüestió dels usos dels temps comença a prendre a la nostra societat la importància que es mereix. Ens agradaria anar més de pressa, però som conscients que aquests canvis tan profunds –i això és un canvi molt profund– volen precisament el seu temps. Però pensem que anem per bon camí i creiem que si en algun país hi pot haver interès i consens per canviar l'horari i per adoptar l'horari europeu, que és molt més racional que el que estem vivint ara, serà precisament a Catalunya. És un canvi que vol un canvi de mentalitat, però per sort creiem que les noves generacions valoren ja els

temps, que són els temps de treball, els temps de la família, els temps de lleure i també els temps per donar als altres i els temps per participar en la comunitat.

Hem de recordar que el 13 de setembre de 2016 és la data fixada pel moviment Ara és l'hora, que treballa amb el Parlament de Catalunya, per introduir un canvi radical que ha de modificar profundament els horaris. I pensem que hem d'assajar una mica abans d'aquest canvi. Tenim a favor que l'Ajuntament de Girona ja s'ha mostrat sensible al tema que va votar, i va votar l'adhesió a la campanya «Ara és l'hora» i que també va votar amb el Col·legi de Periodistes el segell de puntualitat i el segell de durada de les reunions. Bé, aquí suspenem, però vaja, també ja ho anirem millorant, també.

Doncs bé, aprofitant aquesta empenta de l'Ajuntament, volem fer un pas més i demanem d'organitzar a Girona un dia d'horaris europeus, és a dir, un dia en què el major nombre possible d'empreses, d'establiments, de treballadors, de professionals, els centres educatius, evidentment, apliquin la jornada compactada, a fi que la població vagi descobrint els avantatges de poder disposar de tots aquests temps de què parlàvem.

I per acabar, dir que aquesta iniciativa es va fer a Vilafranca del Penedès no fa gaire, es va fer amb molt d'èxit, més de dos-cents establiments comercials i petites i mitjanes empreses s'hi varen sumar, s'hi varen adherir, i totes van quedar altament sorpreses i satisfetes del resultat obtingut.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, nosaltres donarem suport a aquesta moció, efectivament s'ha de triar quin dia es fa, que s'hi adhereixi com més gent millor. Però també dir que el que seria bo seria predicar amb l'exemple i, sincerament, aquest Ple em sembla que, en aquest sentit, prediquem poc. Per tant, ens hauríem d'aplicar tots més.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, per anunciar el nostre vot positiu a aquesta moció. Votarem a favor perquè entenem que és una bona mesura, anar-nos adaptant a aquests horaris, als avantatges, amb l'objectiu de fer pedagogia a dintre de la població. Però també li voldria dir, un poc exemple és un grup que avui en el Ple d'ordenances ens presenta tres mocions. Vull dir, compte, hem de ser una mica coherents amb allò que proposem.

Bé, dit això, entenem que l'únic que ens grinyola una mica, però no obstant, la votarem a favor, és que ens vulguin ja dir o proposar el que podem fer en el nostre temps de lleure. Com deien, diu: «El nostre temps de lleure, el que diem és la participació o que aquest temps el puguin dedicar a la participació política i cívica dintre de la comunitat.» Escoltin, donin la llibertat als ciutadans, que el seu temps de lleure el dediquin a allò més oportú que decideixin.

Intervé el Sr. Rodríguez, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, com s'ha dit, el Ple d'aquesta corporació, el juny de l'any passat, ja es va adherir a la campanya de resolució a favor de la reforma horària després d'un acord de govern a la Generalitat del març de 2014, en què es plantejava treballar aquesta transició. Evidentment ara estem d'acord que es faci aquesta diada d'horaris europeus, més que tot perquè ajudi a una major sensibilització, en aquest sentit. Però també ens agradaria que s'inclogués unes jornades d'anàlisi sobre les passes que s'han fet fins a aquest moment, tant a nivell nacional, com a nivell municipal. Pensàvem, per exemple, amb la Llei d'horaris comercials o amb els ponts i festius, amb la possibilitat de jornades continuades a les escoles, per posar uns exemples.

Des d'aquesta administració, estem d'acord que s'han aconseguit aspectes positius, com ara les convocatòries de reunions no més enllà de les set, llevat d'aquesta excepció que parlàvem, esdeveniments culturals que se celebren més d'hora no pas fa uns anys, reunions amb durada limitada, l'Administració electrònica. Però ens agradaria parlar també de readaptar els horaris al transport públic, millora de la mobilitat i del disseny urbà, estar alerta davant la bretxa digital, el teletreball i les TIC,

suport a les famílies i la cura a les persones, demanar un canvi de cultura organitzativa i social i una flexibilitat laboral amb els convenis col·lectius.

Evidentment hem de tendir a un nou estil de vida que s'adapti al benestar de les persones i a la bona convivència. Només per un botó de mostra jo penso, per exemple, amb els nois i noies que em trobaré demà a l'institut, no tots, però molts –i això ja ens hauria de fer reflexionar–, que pateixen son, que tenen una alimentació desordenada, estan sols o tenen massa extraescolars o gens, mostren un baix rendiment. Afegiu-hi, a això, desigualtat de gènere, consumisme, manca de participació. És per pensar-hi, però potser més d'una jornada.

Intervé el Sr. Salellas, regidor del grup municipal de la CUP-Crida per Girona, qui exposa, votarem a favor de la proposta de la moció, entenem també que el que ens agradaria a nosaltres és que no quedés en una jornada simbòlica, com malauradament sembla que ha quedat l'acord de fa un any, diguéssim, d'adherir-nos a la campanya. És a dir, potser ja n'hi ha prou i en aquest país a vegades tendim excessivament al simbolisme i ens falta posar en pràctica realment tot això. I, en aquest sentit, demanàriem a l'Ajuntament que s'ho prengués seriosament, a l'equip de govern, de desenvolupar tota aquesta pràctica.

Sobre els plens, plenament d'acord, però això no ha d'anar en contra del debat, podem plantejar-nos fer més plens cada mes, buscar altres fórmules de debat. No crec que avui, diguéssim, el fet que duri el que demostra que dura aquest Ple tantes hores és la necessitat precisament que hi hagi aquest debat i quan la senyora Veray parla durant vint minuts sobre les ordenances i fa que el Ple duri més, doncs tots estem contents perquè afavoreix el debat, però llavors evidentment el Ple dura més i és totalment lògic i, d'això, jo estic d'acord que vostè hi destini vint minuts i precisament no hem de reduir el Ple. No per això hem de reduir el temps del Ple.

El que també hem de tenir en compte és que tot i les polítiques i el que aprovem aquí, ha d'anar d'acord amb això, és a dir, quan estem aprovant que les grans superfícies comercials, i els seus horaris, i la seva precarització dels treballadors tinguin un forat a la nostra ciutat, com avui hem aprovat una altra vegada, això també va en contra de la proposta i la moció que tenim avui aquí. Per tant, hem de ser coherents en tots els sentits i tenir en compte quan votem mocions o propostes de l'equip de govern, tenir en compte sempre el que avui estem aprovant. Perquè el que avui estem aprovant és també una qüestió de drets laborals, és una qüestió de conciliació familiar, és evidentment una necessitat per fer front a la desigualtat de gènere i a la situació que viuen les dones al nostre país. I per tot això el nostre grup votarà a favor de la proposta.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, només comparteixo amb el senyor Salellas la part inicial, quan ha parlat que no quedés com una cosa folklòrica, aquest dia, sinó que realment sigui quelcom efectiu. I no comparteixo la resta perquè ha gosat dir una cosa que em sorprèn enormement. Perquè diu que l'Ajuntament, tot i aprovar el tema de l'horari, no ha fet cap passa; i n'ha fet, i en aquest Ple s'ha hagut de sentir aquest equip de Govern en multituds de vegades, quan parlava d'horaris de terrasses, crítiques destructives perquè ho estava aplicant. I aquesta és una realitat. Es va posar en dubte l'horari de terrasses que estàvem practicant o volíem imposar a la ciutat de Girona i els horaris de finalització dels concerts. O és que hi ha la veritat absoluta d'uns i els altres sempre ho fem tot malament?

Crec que hem de ser capaços tots, ho estava enfocant Esquerra Republicana, en aquest sentit, de fer passes, caminant tots junts cap a buscar realment aquest nou horari i aquesta forma d'entendre de valor del temps, de valor del temps de descans, del valor del temps de dormir, del valor del temps de moltes coses, com deia el representant del Grup Socialista, que ho enfocava molt més enllà del que era simplement l'acompliment de l'horari, sinó en tot allò que afectava. Per tant, no hi ha

ningú que tingui la veritat absoluta i que tots els altres ho fan malament i que no es posa en pràctica res, no, ja es van fent passes, i les hem de fer, i hem de buscar aquest dia, però evidentment les altres passes que es puguin fer en aquest sentit no demonitzar-les i dir que s'estan fent per altres raons, sinó que el que es busca és això, que l'horari sigui compatible amb tothom. Evidentment votarem a favor.

Intervé la Sra. Roca, portaveu del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, moltes gràcies per la rebuda. I simplement dir-li al senyor Castel que faci el que vulgui amb el seu temps lliure, només faltaria, però la qüestió és tenir-lo. Tots, evidentment. La qüestió és tenir-lo.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només un aclariment, perquè també ha generat algun punt de confusió. Quan varem signar el segell de puntualitat –de compromís de puntualitat–, que va ser una proposta de l'Ajuntament de Girona, el que fa aquest Ajuntament és, en aquells actes que va convenir amb el Col·legi de Periodistes, complir escrupolosament –escrupolosament. I aquest és un dels ajuntaments que més puntual comença els actes informatius que permeten als mitjans de comunicació compaginar bé i ordenar bé el seu temps, perquè vénen de treballar en condicions molt dures i el varem circumscriure a això. S'està complint des que es va signar, per tant, no és cert que es va signar una cosa que després no es compleix. I en rares ocasions –en rares ocasions–, aquest Ajuntament no compleix això i, quan no compleix, ho explica, però amb un 99 per cent de les convocatòries de premsa que estan vinculades al compromís de puntualitat, es compleix i es complirà. El que diu el senyor Ribas és que hem de fer un pas més, que va en la línia del que la jornada ens proposa.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per unanimitat.

14. Moció que presenten els grups municipals d'ERC-MES, CUP-Crida per Girona i CiU en motiu del 75è aniversari de l'assassinat del president Lluís Companys i Jover.

El dia 15 d'octubre es commemora el 75è aniversari de l'assassinat del molt honorable Lluís Companys i Jover, qui fou condemnat a mort per les autoritats franquistes en l'única sentència d'aquest tipus a un president d'una nació democràticament escollit a la història d'Europa, sentència que continua encara sense declarar-se nul·la per part de l'Estat Espanyol.

Fins a dia d'avui, la llei es limita a declarar injustes les sentències, per la il·legitimitat dels tribunals, mitjançant un certificat de reparació i de reconeixement que no té cap valor jurídic, i no declara les resolucions judicials nul·les de ple dret per il·legals, motiu pel qual el Ministeri de Justícia es nega a certificar-les. En aquest sentit la Llei 52/2007 de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien els drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra i la dictadura, no ha servit de res per anul·lar els judicis sumaríssims dictats pels tribunals militars, entre ells el que condemnava el President Companys.

D'aquesta manera, el Fiscal General de l'Estat considerarà el 2010 no procedent el recurs de revisió instat per la Generalitat per obtenir l'anul·lació de la sentència dictada pel Tribunal de Responsabilitats Polítiques de Barcelona de 1939 i de la sentència dictada pel Consell de Guerra d'Oficials Generals del 1940, que va condemnar a pena de mort el President Companys, perquè considerava que ambdues sentències eren inexistents i nul·les de ple dret, en haver estat dictades per tribunals il·legítims conforme la llei 52/2007.

D'altra banda, l'immobilisme i la manca de sensibilitat per part dels diferents governs de l'Estat contrasten amb els actes de desgreuge que tant des d'Alemanya com des de França s'han fet per les actuacions dels respectius països durant la II Guerra Mundial, així com pel fet d'haver col·laborat amb el General Franco. Un menyspreu que es veu agreujat quan 75 anys després de la captura de Lluís Companys per la Gestapo, els documents que van ser confiscats continuen en possessió de l'exèrcit espanyol a l'Arxiu d'Àvila, enlloc d'haver estat retornats a la Generalitat de Catalunya, institució que és la seva legítima propietària.

Un cop tancada la causa contra el franquisme a l'Estat espanyol, deixant els represaliats en situació d'indefensió, és a Argentina on els represaliats i les víctimes del franquisme guarden la darrera esperança amb les actuacions de la jutgessa Servini en la coneguda 'Querella Argentina'. Una querella on també hi ha la causa contra el President Companys a instàncies d'Esquerra Republicana, que participa de la denúncia contra l'Estat espanyol amb l'objectiu de restituir la figura del President Companys i erigir-la com a icona de la justícia universal.

Per tot això, en la commemoració del 75è aniversari de la seva mort, considerem que no és comprensible que cap govern espanyol hagi accedit a certificar la nul·litat d'aquestes certificacions i a incloure aquesta declaració a la denominada Llei de la Memòria Històrica, amb tots els efectes jurídics que aquesta declaració comporta. Com dèiem, Alemanya i França han demanat perdó per haver col·laborat en la detenció i deportació de Lluís Companys, mentre que la justícia espanyola es nega a declarar nul el seu judici.

Després de dècades de llibertats democràtiques, considerem que encara no s'ha reparat com cal la memòria del President Companys, així com la causa de milers de víctimes de totes les nacions i pobles de l'Estat Espanyol, i que cal instar al Govern de l'Estat Espanyol a dur a terme les actuacions jurídiques i polítiques pertinents per anul·lar la sentència del judici sumaríssim al President de la Generalitat i realitzar totes aquelles actuacions per a reparar el seu honor.

Tal i com va dir el mateix Lluís Companys, referent de l'Esquerra nacional, "la nostra és una lluita pels valors universals de la pau, del treball i de la justícia". La nova República Catalana s'ha de constituir com un baluard dels drets humans, la pau, la fraternitat i la justícia universal.

Lluís Companys va donar la vida i va morir per la República Catalana. Aquest 27S hem sentat les bases democràtiques per tal que la República Catalana comenci a caminar. Sens dubte, el nostre millor homenatge serà acabar la tasca que va protagonitzar, i que tants d'altres que el van precedir i tants d'altres que hem continuat, sabem que la lluita social i la lluita nacional és indestruïble.

En relació als antecedents exposats, proposem al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels acords següents:

Primer. Instar el Govern de l'Estat a dur a terme les actuacions jurídiques i polítiques pertinents per anul·lar la sentència del judici sumaríssim al President de la Generalitat de Catalunya, el Sr. Lluís Companys i Jover, així com realitzar totes aquelles actuacions oportunes perquè l'honor del President Companys sigui reparat.

Segon. Instar el Govern de l'Estat Espanyol a modificar la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien els drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra i la dictadura, per considerar com a inexistents i nul·les de ple dret les sentències dictades pels Jutjats i Tribunals declarats il·legítims en la llei, seguint el criteri expressat per la Fiscalia

General de l'Estat en el seu Decret del 4 d'abril de 2010, habilitant el procediment administratiu necessari perquè el Consell de Ministres expedeixi el corresponent certificat de nul·litat als efectes legals procedents.

Tercer. Subsidiàriament, modificar la Llei d'Enjudiciament Criminal i la Llei Processal Militar amb la finalitat d'incorporar entre els requisits habilitants per procedir a la revisió d'una sentència ferma, la declaració d'il·legimitat realitzada conforme a l'article 3 de la Llei 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien els drets i s'estableixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la guerra i la dictadura, així com la Llei Orgànica del Poder Judicial, per atorgar la legitimitat activa al Govern de l'Estat per si mateix, o a través de la Fiscalia, per interposar el recurs de revisió de les sentències declarades il·legítimes.

Quart. Reclamar a l'Estat espanyol que retorni tota la informació sobre Lluís Companys requisada per la Gestapo a París l'any 1940 i que actualment es troba confiscada a l'arxiu d'Àvila.

Cinquè. Reclamar a tots els governs que van participar de la captura i assassinat de Companys que participin d'un acte de desgreuge a la figura de l'únic president elegit democràticament i assassinat a Europa durant el segle XX. Un acte que s'hauria de fer al fossar del Castell de Montjuic.

Sisè. Col·laborar amb aquelles persones que participen de la querrela argentina mentre no siguin restituïdes les famílies.

Setè. Comunicar aquest acord al Govern de la Generalitat, a tots els grups polítics del Parlament Català, al Govern de l'Estat i a les Corts espanyoles, al Parlament Europeu, a l'ONU, i a les associacions de recuperació de la memòria històrica.

Fa ús de la paraula el Sr. Salellas, qui exposa, intentaré ser molt breu, crec que aquesta moció que hem acordat els tres grups és una moció de sentit comú. Lluís Companys, el president de la Generalitat, assassinat pel feixisme, representa la dignitat democràtica d'un poble que va ser sotmès per la força de les armes del feixisme espanyol. Companys, però, és el cas de moltes més persones que van patir aquesta repressió; estem parlant –l'altre dia l'Arxiu Nacional de Catalunya va fer públiques unes dades molt interessants– de set mil represaliats pel franquisme a les comarques gironines i 517 executats. A Girona ciutat van ser 863 persones les que van ser represaliades pel franquisme, un 3,16 per cent de la població, el que avui serien tres mil gironins i gironines. Aquesta és la dimensió del que estem parlant avui amb aquesta moció que parla del president Companys, però evidentment parla d'aquestes 863 persones gironines que van ser represaliades pel franquisme durant quaranta anys.

Evidentment esperem que el procés cap a la independència ens porti a poder fer la nostra pròpia llei de memòria històrica i a treballar això de forma, diguéssim, com a estat, però mentrestant, els canvis que es plantegen aquí de demanar a l'Estat espanyol ens sembla bé fer-ho, tot i que no sigui l'horitzó que ens plantegem. Perquè, a hores d'ara, cal dir-ho, encara hi ha ministres franquistes, causants i responsables d'aquesta repressió a milers i milers de catalans, que continuen protegits pel Govern del Partit Popular, malgrat hi ha una denúncia dels tribunals, diguéssim, una ordre de la Interpol perquè siguin detinguts.

Per cert, i aquí és un moment que voldria precisar als companys del PSC. Diguéssim, el PSOE a Madrid va defensar la no-detenció i extradició d'aquests ministres franquistes a l'Argentina, cosa que em decep molt d'un partit que es diu «progressista», com el vostre.

Finalment, només voldria recordar sis noms: Narcís Romanyach, Agustí Armengol, Martirià Bertran, Josep Bussó, Lluís Casadevall i Salvadora Catà. Aquestes sis

persones eren gironines totes elles, gironines afusellades pel franquisme, gironines que van perdre la vida per culpa de la dictadura del senyor Franco, que van perdre la vida com el senyor Companys, i per totes elles hauria de ser una obligació que avui tots els grups d'aquest consistori votéssim a favor d'aquesta moció. Perquè, com va dir el president Companys, tornarem a sofrir, tornarem a lluitar, tornarem a vèncer.

Intervé la Sra. Roca, qui exposa, des del nostre grup, d'ERC-MES, pensem que mai és sobrer de revisar els acords de la transició democràtica. Sabem que en aquell moment hi va haver un pacte de silenci amb la finalitat de no obrir ferides recents i poder establir les bases d'un règim democràtic on vencedors i vençuts poguessin conviure i sentir-se més o menys bé.

Segurament en aquell moment s'havia de fer d'aquella manera, però arriba un temps que, per avançar, és necessari recordar. I avui ja no s'hi val el silenci i, en canvi, tenim el deure d'honorar i de dignificar la memòria del president Companys. El president Companys com a persona que està a dalt de tot de la piràmide, però a sota hi ha tots els represaliats. Dignificar la seva memòria i la de tots els seus companys i per avançar, i per avançar sobretot en aquest nou país que estem construint.

La figura de Companys és justament la figura que necessitem per construir el nou país, i el seu mestratge és el mestratge que ens cal, pels valors republicans i pels valors d'esquerra i catalanistes que Companys representa, perquè és justament a sobre d'aquest ciment ideològic que volem fer la nova nació, una nació republicana, és a dir, basada en la igualtat, la participació, la responsabilitat i la llibertat dels individus, i una nació d'esquerres, és a dir, amb justícia social, amb pau, sostre i educació per a tothom i avui dia la justícia social no té cap altra via que la del catalanisme polític. De fet, les classes populars, sempre han demanat més autogovern per viure millor i per tenir justament això, més justícia social.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, únicament, ja han manifestat els portaveus que han parlat anteriorment, jo només també faré una petita menció respecte a la moció, però sí indicar que la creença d'aquest equip de govern i que el porta, evidentment, a signar aquesta moció, no només és el contingut de la mateixa, sinó també fer-ho evident. I entenem que l'acte que es va fer la setmana passada en record va ser una modificació dels actes que s'estaven fent o que s'havien fet any rere any, que normalment –ja que parlàvem de l'horari d'abans– es feien al matí, que dificultava molt a la gent poder assistir a aquest acte. I entenem que el nou format, fent-ho al vespre, que dóna moltes més possibilitats, molt més solemne, ens ajuda a buscar aquesta justícia i aquest record que, com deia anteriorment la senyora Roca i com deia el senyor Salellas, s'estén molt més que a la figura del president Companys, sinó a tota aquella gent, gironins, que van patir i van ser represaliats.

Evidentment és una qüestió de justícia i a mi el que em sap greu és veure que, estic d'acord que en un moment que es trenca o que acaba aquest període, potser aquest pacte de silenci que es va fer en el seu moment, però no podem obviar que era un tribunal militar. I, evidentment, el tribunal militar actua d'una determinada forma. Jo crec que l'anul·lació del procés i de tot el que va succeir aquí ja no només és quelcom necessari, sinó que és evidentment una qüestió de justícia per a un poble i per a tota la gent que ho va patir.

I és trist veure com, a nivell internacional, sí que es demana disculpa per part d'altres països i, en canvi, el nostre propi país és incapaç de demanar disculpes pel que va succeir en aquell moment, que això encara entristeix molt més. És a dir, que els de fora són capaços d'adonar-se que val la pena rectificar, que val la pena demanar perdó i que, evidentment, val la pena poder reaccionar. Entristeix molt aquesta realitat i entristeix veure que els procediments no es segueixen i que hagi de ser Argentina qui segueixi un procediment amb aquesta querrela. És a dir, hem de recórrer una altra vegada a l'exterior, perquè som incapaços, a l'Estat on vivim, de ser capaços de fer

quelcom tan interessant, tan bàsic, com deia la senyora Roca fa un moment, i necessari, que és el recordar per poder avançar.

Per tant, evidentment, nosaltres entenem que hauria d'aprovar-se i comparteixo el criteri del senyor Salellas fa un moment, que hauríem de buscar la unanimitat, perquè la memòria és fonamental perquè tot poble pugui avançar.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, la seva intervenció, senyor Salellas, m'ha posat els pèls de punta i li diré molt sincerament. Dignificarà vostè, demanarà perdó vostè, ho farà tot vostè? Perquè a la meua àvia la van afusellar i tampoc sé on està enterrada. Vostè demanarà perdó per això? Vostè dignificarà la memòria de la meua àvia? Perquè vostè només ha parlat d'una part de gironins; en van morir molts més, en van afusellar molts més, per desgràcia, vostè ha sigut jo crec que molt poc afortunat amb el que ha fet, perquè gironins en van morir molts, alguns com la meua àvia simplement perquè anaven a missa. Vostè dignificarà la vida del meu pare que, quan va morir, havia viscut setanta anys sense la seva mare? Perquè la meua àvia tenia vint-i-nou anys, tenia tres fills: un de tres anys, un de dos anys i una nena de sis mesos. Va anar a veure el seu germà a Barcelona i no va tornar mai més a casa seva. I la raó per la qual la van agafar a ser perquè anava a missa, i la van afusellar, a Barcelona. Jo no sé on està enterrada, ni el meu pare durant setanta anys va saber on estava enterrada la seva mare, ni el meu avi, que va viure vidu tota la vida va saber on estava enterrada la seva dona. Vostè em parlarà a mi de dignificar què, senyor Salellas? La vida de qui? O és que la vida de la meua àvia té menys importància que la del senyor Lluís Companys? O la de tots els gironins que van estar afusellats pel que es coneix com «els rojos» aquí a la ciutat de Girona i a les comarques gironines? És menys important la seva vida? No, senyor Salellas, és tan important com la dels noms que vostè avui ha dit aquí i tots els noms que pugui dir, els vuit-cents, si vol, només n'ha dit sis, cosa que també he trobat molt lletja, en pot dir vuit-cents, però no van ser vuit-cents, possiblement van ser el doble o el triple, perquè n'hi van haver molts.

Per tant, escolti'm, senyor Salellas, crec i sincerament a mi em preocupa que una persona tan jove com vostè, perquè si jo quan vaig néixer Franco era mort, imagini's vostè, que és més jove que jo, em preocupa que una persona tan jove com vostè estigui tan obsessionat –tan obsessionat– amb un tema com és el parlar constantment de la Guerra Civil, parlar constantment del franquisme i, a més, referir-se a tot això amb el terme del «feixisme», que jo li agrairia que un dia llegís realment la definició de «feixisme» i possiblement moltes vegades, amb actituds del seu propi partit se'ls podria aplicar aquest adjectiu. Per tant, vigili, vigili molt bé com utilitza el feixisme. Sí, sí, el feixisme té un significat i hi han actituds feixistes, com és no voler saber re, no voler tenir res a veure i fins i tot assenyalar amb el dit aquell que no pensa com un, cosa que vostès, a vegades, amb actituds del seu partit l'han tingut.

Per tant, insisteixo, la setmana passada vostès van celebrar el setanta-cinquè aniversari de la mort de Lluís Companys, crec ho van fer amb tota la normalitat amb què cada any aquí a Girona s'ha celebrat, vostès, les forces polítiques que han volgut i els gironins que han volgut han commemorat la mort del senyor Lluís Companys, president de la Generalitat de Catalunya l'any 36. Eh que ho han fet amb tota normalitat? Per què aquesta vegada ha de ser diferent? Per què aquesta vegada hem de fins i tot en aquest Ple portar aquests tipus de mocions? Per què hem de tornar a obrir velles ferides que aquí, a la ciutat de Girona, encara hi ha una generació que els fa molt de mal. Perquè va ser molt dur, va enfrontar gironins amb gironins, famílies amb famílies. Per tant, jo no puc entendre i l'altre dia ho vaig dir a la Junta de Portaveus, no pot estranyar a ningú, el que demanen en aquesta moció, el senyor alcalde ha fet declaracions i ja ho ha dit, que fins i tot jo li vaig dir: la propera vegada les faci com a Carles Puigdemont o com a president de l'AMI, si vol, però no com a alcalde de Girona, perquè no són declaracions que faríem tots els gironins, no les faríem tots els gironins.

Per tant, escolti, si l'alcalde ja ha parlat sobre aquest tema, si han fet els actes de commemoració que volíem fer, per què avui aquesta moció? És que els agrada parlar d'aquest tema? És que els agrada anar-ho allargant? Doncs, sincerament, a mi no m'agrada, ni a la meua força política, però sobretot no m'agrada, i com ho he dit, perquè jo només n'he dit un, de nom, bé, el nom no l'he dit, he dit qui era, que era la meua àvia, que es deia Júlia Batlle, només n'he dit un, perquè és l'únic que em sé segur, no vull dir tots els altres perquè me'n deixaria algun. I sap què passa, que tots es mereixen ser nomenats, o es nomenen tots o no se'n nomena cap, però no hi ha morts bons i morts dolents, tots els morts són lamentables.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, quan es parla d'assassinats hem de parlar de llums i ombres. Nosaltres construïm, des de Ciutadans, convivència i no volem ésser ni Companys, ni com els que els varen assassinar, no en volem ni uns, ni altres i hem de respectar tots els morts, tots els morts dels diferents bàndols.

Ferides obertes, s'ha parlat aquí, evidentment, vostès les mantenen i, a més a més, amb el pols de sal oportú les van retroalimentant en el temps. Cal avançar, cal evolucionar, ja vàrem fer aquella primera transició en aquella democràcia que ens va portar a una carta magna, que li'n diguem Constitució 78, vàrem deixant endarrere quaranta anys de dictadura d'un senyor que, com diu el senyor Salellas, es deia Franco, evidentment es deia Franco, no tenia cap més altre nom, el dictador, i amb això té tota la raó. Però faci esment també a les víctimes que va haver-hi en dos bàndols. En el castell de Montjuïc no varen morir només persones d'un bàndol, en varen morir de tots dos bàndols, d'ideologies diferents.

També li ho vull dir, en ple segle XXI el que cal és començar a tancar aquelles ferides que vostès intenten retroalimentar, com li he dit, mantenint obertes i treballar per construir, amb base a la convivència, un futur on puguem parlar també dels judicis i sentències firmades per aquest senyor que avui també vostè ens porta en aquesta moció, que tampoc era cap exemple de tolerància en molts sentits. I no ens sent, ni ens veu, i almenys al meu grup presentar mocions en contra d'aquest senyor, perquè entenem que el passat –el passat– l'hem de saber digerir, el passat ha passat, senyor Salellas, el passat, per desgràcia, no el podem canviar, ni d'un bàndol, ni de l'altre. Però també li ho diré, aquí s'ha parlat de l'honor del senyor Companys i no es parla de l'honor de les víctimes també del senyor Companys. Vostè se'n recorda i cal tirar de la història i anar una mica a la història i fer una mica d'aquell procés pedagògic amb un mateix quan vol defensar segons què.

Li diré una cosa, també ens ha sorprès, senyor Puigdemont, i els senyors de Convergència que s'hi hagin afegit a última hora, perquè nosaltres teníem aquí que la presentava Esquerra-MES i la CUP, veiem que s'hi afegeixen també. Però també trobem a faltar dintre de les diferents intervencions també parlar de tota aquella altra gent que va morir, que va morir en aquell passat que no volem tornar a viure mai més. I hem de construir i posar totes les mesures perquè mai més puguin passar aquells fets, però també vull parlar d'aquelles sentències de mort firmades, tant per aquell tribunal d'espionatge i alta traïció que hi havia a Catalunya aquell moment, com del mateix president Companys, que les va sotsignar, tirin de la història, facin pedagogia en si mateixos, no hi ha morts d'un bàndol hi ha morts de diferents bàndols que, per desgràcia, varen patir uns fets i uns fets que, com deia abans, no s'han de tornar a reproduir mai més. Un exemple el trobem, si ho volen veure –sant Google és una clau d'informació molt pedagògica en molts casos–, el 10 de desembre del 38, aquí en té una de signada per aquest tribunal d'espionatge i alta traïció i pel president d'aquell moment.

Tanquem d'una vegada per totes aquelles velles ferides reconstruïm i construïm un futur dintre de la convivència on no hàgim d'estar visualitzant ni recordant, perquè quan recordem un bàndol, recordem tots els bàndols, i morts es mereixen el mateix respecte i dignificació vinguin d'un cantó o vinguin d'un altre. El fet que hem de

repudiar és que passés en un cantó i un altre assassinats, ordres d'afusellament i tot el que vàrem viure en altres èpoques, que, per sort, tots els que ens trobem en aquesta sala no vàrem haver de patir ni viure, sí que ho varen patir familiars nostres. No fa gaire en un Ple també li deia, senyor Salellas, que la meua família, a Cassà de la Selva, es va veure represaliada per aquell franquisme d'aquella època, quan vostè es posa a la boca i a vegades assenyala amb el dit persones dient «feixista», de feixistes de Ciutadans no en tenim res, ni Ciutadans, ni entenc que a dia d'avui cap dels grups que representem aquesta institució.

Tancar velles ferides –i amb això acabo– i tornem a treballar tots junts i plegats per reconstruir un futur de convivència i que aquells fets mai més –mai més– tornin a passar.

Intervé la Sra. Riera, regidora del grup municipal del PSC, qui exposa, des de Grup Municipal dels Partits Socialistes de Catalunya, com no podia ser d'altra manera, votarem a favor d'aquesta moció. Efectivament en el setanta-cinquè aniversari de l'afusellament d'en Lluís Companys és oportú tornar a fer palesa la seva figura, que sigui present entre nosaltres i que han passat setanta-cinc anys, revisar la seva figura històrica. Votarem a favor per lleialtat també als valors que nosaltres defensem avui dia i que ell ja defensava en els anys trenta. Votarem a favor, tot i que en la seva introducció de la moció hi ha un paràgraf intencionadament maldestre en què vincula el llegat de Lluís Companys amb els defensors actuals de l'independentisme i amb la darrera jornada del 27-S, que no té res a veure amb ell.

I dic «maldestre» perquè trobem poc elegant i poc respectuós amb la figura de Lluís Companys, ja que si algú ha posat les bases d'una república catalana, va ser ell, qui va assumir les conseqüències, després dels fets de l'octubre de 34, quan va sortir a declarar l'Estat Català dins de la República Federal d'Espanya, i no vostès. Lluís Companys era el president de tots i seria un debat d'historiadors esbrinar si va ser jutjat i assassinat per la república catalana, o per la seva implicació directa en la lluita obrera i la justícia social, o per ser un militant d'esquerres, com tants d'altres militants de partits polítics, de sindicats, que van ser perseguits, empresonats, assassinats, molts d'ells van haver de marxar a l'exili durant molts i molts anys.

Deixem aquest debat per als historiadors, que sabran que és on correspon, i mentre fem-ne difusió del seu llegat polític, la seva vinculació amb el món obrer, amb el republicanisme universal i com també diu la mateixa moció –aquest cop sí que encertadament–, hi estem d'acord, el compromís els valors de llibertat, de fraternitat i de justícia.

Intervé el Sr. Salellas, regidor del grup municipal de la CUP, qui exposa, més que res perquè com que m'han atacat directament a mi. Miri, senyora Veray, jo precisament no he agafat els noms dels meus familiars represaliats que vostè sap que vaig tenir, perquè ho sap, sap que el meu avi va estar a la presó pel franquisme i que el va delatar gent del seu poble, ho sap, però no ho he fet. No, ja no és viu. Ho he fet, perquè, no he agafat aquests noms precisament per no entrar aquí. I n'he agafat sis, i, ho repeteixo, n'he agafat sis dels molts que hi ha i m'he quedat, si s'hi ha fixat, a la ce, perquè era una qüestió que no volia estar vint minuts dient noms, però volia mostrar que van ser molts gironins els que van patir la repressió d'un règim que, cal recordar-ho, es va alçar contra un sistema democràtic que hi havia en aquell moment, i això és una primera gran diferència: qui s'alça contra procés democràtic és Franco, qui s'alça contra les lleis aprovades al Parlament català i al Congrés espanyol és Franco i, per tant, això és un primer punt que cal no oblidar-lo mai.

Però és que l'altre és que si vostè està d'acord que s'ha de dignificar i fer memòria als dos costats, avui hauria d'estar votant a favor d'aquesta, hauria d'estar votant a favor d'aquesta moció, perquè, si no, poder és vostè que està dient que no reconeix a un, a milers de catalans que van patir la repressió franquista. No pas jo, jo estic totalment d'acord a fer exercici de memòria històrica, estic totalment d'acord que s'expliquin els

morts de tothom, d'un costat i de l'altre, i que, a partir d'aquí, fem les interpretacions que vulguem i que cadascú tregui, diguéssim, les conclusions que vulgui, evidentment. Però restituir la figura d'un president escollit democràticament pels gironins i les gironines, pels catalans i les catalanes, que el van afusellar a les sis del matí els feixistes, perquè eren feixistes, perquè els llibres d'història, els llibres de ciència política internacionals així ho defineixen, els seus contactes amb Hitler, amb Mussolini, era feixisme. L'assassinen a les sis del matí, després d'un judici totalment sense cap garantia democràtica, un president escollit pels catalans i les catalanes, que representava també la seva àvia i tota la gent que vivia en aquell moment, perquè representava... No l'he tallat a vostè, senyora Veray, no l'he tallat. Miri, ja veig qui comença a respectar els drets de qui.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, un moment, si us plau, un moment. Un punt de calma i deixem acabar els argumentaris amb tranquil·litat i respecte, que és com s'ha produït.

Intervé el Sr. Salellas, qui exposa, per això li he dit que el debat no era aquest. Jo li torno a dir: estic totalment d'acord a reconèixer tothom qui va patir la violència en aquell moment, cosa que vostè no fa, jo li dic que sí, d'acord? Per tant, li torno a demanar, si us plau, que voti a favor d'aquesta moció que el que fa és restituir la figura d'un president escollit democràticament pels catalans i les catalanes. Si no ho fa, vostè indirectament està reconeixent el que van fer els feixistes i el que li van fer a un president escollit per tots i totes.

Intervé la Sra. Roca, portaveu del grup municipal d'ERC-MES, simplement dir que la Llei del Memorial Democràtic el que pretén és precisament això, i treballa per això, pel reconeixement dels morts dels dos bàndols, de la violència que hi va haver en els dos bàndols, violència amb majúscula. I que, per tant, tenim l'instrument aquí que hauria de servir per això.

Però després dir, i que no ens en podem oblidar, que Lluís Companys va ser l'únic president en el segle XX assassinat Europa i era un president elegit democràticament per les urnes; i això és una cosa que no podem oblidar i jo crec que aquí hi ha realment la diferència.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, només una reflexió final, no amb ànim d'atiar polèmica, sinó just al contrari. Aquesta és una moció que es presenta amb tota la voluntat de recollir el que és un desig molt transversal, de molta gent que prové de visions polítiques i afinitats molt diverses, perquè feliçment crec que ja fa unes certes dècades que tothom té clar que va haver-hi actituds criminals a un i altre bàndol i que tothom té clar que assassinar persones per la seva raó de creença política o religiosa és un crim.

I això, que durant quaranta anys es va negar a una part de les víctimes, perquè durant quaranta anys es va negar sistemàticament a una part de les víctimes, ara fa espero gairebé quaranta anys que es reconeix a totes les parts i la prova en són els milers de monòlits que hi ha escampats en els ajuntaments catalans i als cementiris catalans, que recorden totes les víctimes, perquè totes van ser innocents d'aquell conflicte, pensessin el que pensessin i creguessin el que creguessin, això ja està superat. I tots crec que observem bé aquesta distinció, perquè ningú no ha pretès mai, en cap cas, aquesta moció, just al contrari, ni reobrir velles ferides ni negar el reconeixement de víctimes de crims que hi va haver i que, cada vegada que en tenim ocasió, ho hem manifestat així. Per tant, no hi ha dubte sobre això.

El que estem proposant, perquè això ho pot veure tothom i tothom ho entén, és que no és el mateix que un president escollit democràticament sigui afusellat a través d'un judici que va ser una farsa, i això avui ho reconeixen tots els científics que s'apropen al cas. I no ens podem permetre el luxe com a societat democràtica, civilitzada, pacífica,

que integra tothom i que ha passat més que pàgina ja de tot allò a través de moltes experiències, no ens podem permetre el luxe de deixar aquest expedient obert. Perquè el crim que es va perpetrar a l'entorn del president Companys és un crim d'estat i amb l'afusellament i la vexació del president Companys es va intentar afusellar i vexar tot un país, el país que representava un president escollit democràticament, amb tots els desacords que pugui haver-hi de qui vulgui amb les seves polítiques, però això va ser així. I en ares justament de tot aquest empeny de fer una societat justa que reconegui i denunciï els crims, crec que tocaria i toca, ara que han passat setanta-cinc anys, que hi hagi un clam el més transversal possible perquè es restitueixi tot allò que es va voler destruir i que malgrat que han passat setanta-cinc anys no s'ha aconseguit afusellant el president Companys.

Això és la bondat d'aquesta moció i aquí venien també les meves declaracions. Només faltaria que l'alcalde de Girona hagués de parlar només d'aquella cosa en la qual hi ha unanimitat en la societat de gironina, tindríem un alcalde mut i no podria anar als llocs, perquè on vaig, a vegades agrada a uns i no agrada a uns altres, perquè la societat és plural i és diversa. I jo, si hagués de fer cas a la gent que em diu «no vagis a tal lloc, perquè no estic d'acord amb el que pensen, i fes cas del que diu la senyora Veray», no hi hauria d'anar; i després resulta que hi vaig, perquè crec que, com a alcalde, hi ha coses que la institució ha de poder representar amb tota dignitat i solemnitat. I quan es tracta d'homenatjar la memòria d'un president de Catalunya democràtic, que no era del meu partit, era d'Esquerra Republicana, escolti, l'alcalde de Girona hi ha de ser, amb la màxima dignitat i respecte. I això és el que vam procurar fer aleshores, és el que procura la moció i a mi em sap greu que s'hagin reobert debats que crec no s'havien d'haver produït en aquest Ple, perquè confondríem la moció, aquesta no és una moció de la Guerra Civil, és una moció del segle XXI, per això la proposem i per això crec que també els senyors de Ciutadans s'equivoquen, s'equivoquen perquè no fem un judici de res aquí, el que fem és una cosa amb la qual crec que hi ha molts més punts d'acord amb tota la societat catalana avui, hi insisteixo, amb això de les tradicions familiars molt diverses. Perquè avui dia és inseparable les experiències de les famílies i, per tant, la gran virtut d'aquest moment del segle XXI de les noves generacions, precisament, les noves generacions més que les velles, les generacions del senyor Salellas, les generacions de la senyora Veray, crec que poden, diguem-ne, no només passar pàgina, sinó construir un futur en positiu i integrador de tothom i ja deixar per sempre aquestes coses, que sabem que existeixen i que, evidentment, les famílies les viuen amb dolor i que s'ha de respectar, a més a més, això.

Per tant, si els sembla, passem a votació la proposta.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per vint-i-dos vots a favor dels grups municipals de CiU, ERC-MES, CUP, PSC i sis vots en contra dels grups municipals de C's i PPC.

15. Moció que presenta el grup municipal del PSC sobre transparència i accés a la informació.

El govern de l'Ajuntament de Girona ha fet avenços en participació democràtica, entre els quals hi ha la retransmissió del Ple i de visualització al portal web i els pressupostos participats, accions que com qualsevol altra són susceptibles de millores, però que en tot cas han estat enteses i acceptades com a avenços a favor d'una democràcia d'una qualitat més elevada i participativa.

La Llei 19/2014, de 29 de setembre, sobre Transparència, accés a la informació pública i bon govern, que entrarà en vigor en la seva totalitat el pròxim 1 de gener del 2016, no sols permetrà el reconeixement d'un dret ampli d'accés a la informació pública i una major participació en la presa de decisions per parts dels ciutadans i ciutadanes; sinó que també avaluarà la qualitat democràtica del funcionament de les

administracions públiques.

Aquesta circumstància fa que la Transparència a l'Ajuntament de Girona serà avaluada, tant en el funcionament de la pròpia administració, com també el de les seves empreses públiques, organitzacions, associacions i fundacions, els ingressos de les quals provenen de manera significativa de subvencions o ajuts públics. S'inclou en l'esmentada Llei 19/2014 l'avaluació de la regulació del Registre de grups d'interès, amb la finalitat que els ciutadans i ciutadanes puguin conèixer les persones involucrades, quines relacions mantenen amb l'Administració i les regles que hi regeixen.

En definitiva, l'entrada en vigor de la Llei 19/2014 suposa el reconeixement del dret de qualsevol ciutadà o ciutadana a accedir a tota aquella informació de la que disposi l'administració per l'exercici de les seves funcions i l'obligació proactiva de les administracions a fer-la conèixer a partir de la utilització dels canals digitals que actualment tenim a l'abast i que permeten una major comunicació entre administració pública i ciutadania.

Amb l'interès de contribuir al desplegament d'aquesta Llei amb les màximes garanties i a les modificacions del ROM que se'n puguin derivar, presentem aquesta moció per tal de promoure la publicació d'informacions, documentació i indicadors que permetin ser consultats de manera directa pel conjunt de la ciutadania i que, d'aquesta manera, l'Ajuntament de Girona pugui acomplir els criteris per tenir un nivell d'exigència elevat de Transparència en relació a l'esmentada Llei 19/2014, que atorga l'oportunitat de fer un pas endavant en aquest àmbit.

Entre les propostes per a l'acompliment de la Llei 19/2014 i, així, realitzar un nou pas endavant en transparència i accés a la informació, presentem un seguit de millores en la publicació al portal web i en els canals de comunicació utilitzats per l'Ajuntament de Girona en relació a les següents informacions: relació completa de llocs de treball (RLT) o plantilles de personal dels organismes descentralitzats, ens instrumentals i societats municipals, indicant de forma expressa els càrrecs de confiança o assessors existents; modificacions i reformes dels projectes de les obres en curs; els contractes menors formalitzats amb informació detallada dels imports i adjudicatari; dades estadístiques sobre el percentatge en volum pressupostari de contractes adjudicats a través de cada un dels procediments previstos en la legislació de contractes del sector públic; relació dels convenis subscrits, amb menció de les parts signants, el seu objecte i, si s'escau, les obligacions econòmiques convingudes; i el Registre d'Interessos d'Activitats i de Béns previst en la Llei de bases de règim local. D'altra banda, la Llei 19/2014 valora i té en compte en sentit positiu que l'Ajuntament publiqui també les diferents campanyes de publicitat institucional que es porten a terme amb especificació dels diferents conceptes i l'import contractat.

En aquest mateix sentit de millora d'accés a la informació i la transparència, a Girona, tradicionalment l'Observatori de la Umat ha aportat dades interessants, tant pel govern de la ciutat, com pel conjunt dels partits al Plenari de l'Ajuntament i la societat civil i ciutadania en general, en relació a àmbits diversos, entre els quals hi ha benestar social, comerç i turisme, cultura, economia, educació, finances i pressupostos municipals, governabilitat, medi ambient, mobilitat, població, salut, seguretat, subministració de serveis, territori, treball, urbanisme i habitatge, que avui no estan actualitzades.

L'adequació dels nous bon governs tenen a l'abast l'ús de nous canals de comunicació amb el conjunt de la ciutadania que permeten arribar a tenir el conjunt

de la informació de la manera més àgil i ràpida possible, tant perquè sigui possible l'accés a la informació de l'administració pública per qualsevol ciutadà, com també per tal que el conjunt dels representants polítics, socials i veïnals puguin gaudir d'accés a la informació de mode més ràpid i complert. En aquesta moció presentem un conjunt de millores necessàries que cal assumir, no només en compliment de la Llei 19/2014, també en la convicció del necessari control democràtic i de la transparència. És amb l'ànim d'exercir la responsabilitat que ens adjudica la pròpia llei com a regidors electes que presentem set punts d'acord que van en la línia de millorar la qualitat democràtica i l'accés a la informació per part dels gironins i gironines.

1. Aprovació pel Ple del pla estratègic per a l'aplicació de la Llei 19/2014 i de l'avaluació anual del grau de compliment, especificant el calendari i el pressupost que s'imputa a cada objectiu per complir. Publicar tant el pla com l'avaluació del grau de compliment al web "Govern Obert".

2. Publicar al web del Govern Obert l'adjudicació de contractes menors detallant imports i adjudicatari, així com els percentatges en volum pressupostari adjudicats per a cadascun dels procediments previstos per la Llei de contractes del sector públic. Així com les subvencions i els ajuts públics atorgats.

3. Actualització de les dades de l'Observatori de la UMAT com a eina de consulta de dades estadístiques sobre la ciutat, que avui no estan actualitzades en l'àmbit del benestar social, comerç i turisme, cultura, economia, educació, finances i pressupostos municipals, governabilitat, medi ambient, mobilitat, població, salut, seguretat, subministració de serveis, territori, treball, urbanisme i habitatge.

4. Publicar al web del Govern Obert la plantilla, relació de llocs de treball i el règim retributiu, així com l'índex de diferència salarial. Incloure la relació de contractes temporals i d'interinatges no vinculats a cap lloc de treball de l'esmentada relació de llocs, d'alts càrrecs i càrrecs eventuais de confiança. També la declaració de bens i interessos dels regidors/es i càrrecs eventuais de confiança.

5. Publicar al web del Govern Obert els organismes i ens públics vinculats o dependents, i també de les societats, les fundacions públiques i els consorcis dels quals forma part l'Administració, amb la inclusió d'un organigrama actualitzat, amb la identificació dels responsables dels diversos òrgans i llur perfil i trajectòria professional. Publicar funcionament i les decisions preses.

6. El cost de les campanyes de publicitat institucional, desglossant els diferents conceptes de la campanya i l'import contractat a cada mitjà de comunicació.

Presenta la proposta la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, voldria començar emmarcant aquesta moció i fent el reconeixement que en aquesta legislatura, en el que portem de mandat i en l'anterior, aquest Ajuntament ha fet passos endavant en pro de la participació, especialment significatiu m'ha semblat sempre i avui ho reitero l'avenç realitzat a la participació de les entitats, associacions i ciutadania en diverses sessions plenàries d'aquest Ajuntament; avui n'hem vist precisament dues mostres d'això que esmento. No em sap greu, per tant, felicitar el Govern d'aquest Ajuntament i també reconèixer el compromís de tots els grups municipals en aquesta qüestió de la qual en varem ser també molt participants.

En aquesta mateixa direcció que, és en aquesta direcció, perdó, que la voluntat d'aquesta moció vol aprofundir. Com vostès saben, el pròxim 1 de gener de 2016 s'ha d'aplicar de manera completa la nova Llei de transparència, accés a la informació

pública i bon govern, i el sentit d'aquesta moció, precisament, és donar compliment no només als preceptes de l'esmentada llei, sinó aprofitar-la per tal de ser exemplars en transparència i treure-li tot el rèdit que no sempre és de compliment obligat, però que, en canvi, permet incorporar-se en aquesta nova lògica de política més transparent.

Pensem que els punts que detallem a continuació en aquesta moció són importants per al conjunt de la ciutadania, perquè tot i que sabem que s'estan fent alguns passos endavant, a partir de la web el Govern Obert, que varen anunciar fa un mes, la realitat és que encara queden pendents qüestions que considerem que són de calat, mesures d'obertura i de transparència que requeriran, ho sabem, un esforç notable i ambició per complir-la a temps, i amb tots els requisits de rigor associats a una nova forma de fer política del tot transparent, on els ciutadans i ciutadanes tinguin accés lliure a la informació del seu propi Govern.

Explicaré de manera molt breu el contingut, el conjunt dispositiu de la moció, perquè en l'expositiu hi ha arguments a favor de l'accés a la informació municipal universal i de la transparència absoluta, que estic convençuda que tots els grups municipals que estem presents compartim.

Hi ha un primer punt que proposem d'acord, que és el debat i l'aprovació anual del grau de compliment amb el calendari dels diferents objectius i pressupost assignat a cadascuna de les accions, del desplegament de mesures a favor de transparència de l'Ajuntament de Girona. Aquesta és precisament una de les mesures que dèiem que anava una miqueta més enllà dels preceptes estrictes de la llei.

El segon, publicar l'adjudicació de tots els contractes fets per l'Ajuntament, tant els de serveis com els d'obres i el procediment utilitzat entre els previstos a la Llei de contractes.

Tercer, potenciar la unitat municipal d'anàlisi territorial, la UMAT, i en específic el seu observatori, l'apartat d'observatori. Sabem tots que aquest ens ha treballat amb dades estadístiques diverses sobre la nostra ciutat, que contribueixen, tant al coneixement general de Girona com també, per posar un exemple, a persones o grups que vulguin situar a la nostra ciutat una nova activitat econòmica, perquè ofereix informacions d'interès que serveixen tant de diagnòstic per al conjunt de grups al Ple com d'anàlisi prospectiva per les esmentades empreses. Entre les informacions que avui no trobem actualitzades, n'hi ha de caràcters ben diversos que es refereixen a economia, territori, societat o cultural. No les detallaré, perquè ja les tenen vostès identificades a la moció. Un quart i penúltim punt, detallar la plantilla de l'organigrama de l'Ajuntament, tant la que es correspon a la categoria de funcionaris com la temporal, interina o eventual, que en aquest llistat s'inclou també la declaració de béns i interessos dels regidors i regidores, així com la posició d'aquests càrrecs eventuals, les funcions que desenvolupen en l'organigrama municipal.

I, finalment, aplicar el mateix nivell de transparència i informació als responsables dels diferents òrgans d'administració de societats, és a dir, el que he desglossat per al punt anterior per la plantilla de l'Ajuntament, també per responsables d'òrgans d'administració de societats, fundacions, consorcis on l'Ajuntament hi té participació. Publicar el cost de les campanyes de publicitat institucional. Esperem doncs comptar amb el suport, amb el benentès que aquest és un punt que considerem que pot ser de comú a tots els grups municipals.

Obert debat, intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, jo seré molt ràpida en aquest tema. Primer de tot, la llei s'ha de complir i, per tant, s'ha d'aplicar. Crec que haurem d'anar aplicant la Llei de la transparència al ritme que ens permetin tots, els serveis tècnics d'aquest Ajuntament també ens ajudin i poc a poc en

allò que calgui. Per tant, presentar mocions cada dos per tres demanant que apliquem una, o que fem les coses que la llei ja estableix que s'han de fer, no acabo de veure ho clar, els ho dic sincerament. De la mateixa manera com també es demanen coses que jo crec que s'extralimita en allò que demana la llei. I jo torno a avisar del mateix que ja he avisat en altres moments i és que tinguem en compte la llei de protecció de dades, que moltes vegades parlem sense tenir-la en compte i que, per tant, també en algun moment donat, si demanem que es publiquin certes coses a la web, doncs també podem vulnerar-la. I, per tant, és un tema que, cada vegada que es parla de transparència, crec que aquesta part s'oblida i penso, doncs, que s'hauria de tenir present a l'hora de demanar certes coses.

Per tant, miri, senyora Paneque, nosaltres no li donarem suport, i no li donem suport no perquè no hi creguem, sinó perquè cada vegada que nosaltres tenim un dubte sobre si alguna de les coses de la Llei de transparència ja hauria d'estar publicada o no publicada, parlem amb el Govern i ens asseiem a una taula i mirem quina és la millor manera d'anar-la posant i d'anar-la portant a terme per tal que no se'ns pugui dir que no és un Ajuntament transparent. I tenim cada dia també la sensació que vostè vol com liderar la transparència de l'Ajuntament, cosa que crec que és una cosa que és de tots, perquè penso que no hi ha cap grup municipal aquí que voti o treballi per alguna cosa que sigui anar en contra del que aquest Ajuntament cada dia sigui més transparent. Per nosaltres la transparència no és un tema d'equip de govern, sinó que és un tema d'institució, és un tema d'Ajuntament, és un tema d'administració municipal. I, per tant, en aquest sentit, creiem que la millor manera de treballar-la és aquesta, és amb diàleg constant amb aquell que en aquests moments ostenta el Govern de la ciutat, que és Convergència i Unió, intentant fer totes les aportacions possibles, no un reguitzell de peticions, des del més petit detall fins al més elevat, i voler que tot estigui fet demà mateix.

I, sincerament, amb relació al pla estratègic, crec que no cal fer un pla estratègic d'aplicació de la llei, sinó que el que cal fer és tenir la llei sobre la taula i anar mirant què és el que hem d'anar fent i com ens anem adaptant, perquè hi ha coses que les hem d'adaptar, que els serveis tècnics també ens han d'ajudar a com adaptem aquesta informació que s'ha de publicar a la web.

Intervé la Sra. Pujola, regidora del grup municipal de C's, qui exposa, seré molt breu. Nosaltres votarem a favor de la moció, perquè estem i estarem totalment d'acord amb qualsevol mesura que millori i doti l'Ajuntament de transparència i que, per tant, doni més i millor informació als ciutadans de la nostra ciutat.

Simplement hi ha una cosa que lamentem en aquesta moció i és que, tal com s'havia comentat en una conversa prèvia que havíem tingut amb el PSC, vostès no hagin sigut capaços de comptar amb Ciutadans per presentar aquesta moció conjuntament.

Intervé la Sra. Pèlach, portaveu del grup municipal de la CUP, qui exposa, els avenços en transparència, evidentment sempre hi estarem d'acord, no només en compliment de la llei, sinó anant més enllà del que la llei demana. L'Ajuntament, és cert, ha fet alguns passos, el que passa que nosaltres creiem que aquests passos simplement són una exigència social de com ha avançat. Ells sempre parlen de l'etapa anterior i si és ver que des del nou Govern s'han fet avenços, però la societat també ha avançat en aquesta línia. Per tant, no sé si és un mèrit realment de l'equip de govern, en aquest sentit.

Llavors, per això també voldria comentar que, per exemple, l'ONG de Transparència Internacional, precisament, demostra amb els seus informes que aquests passos no són tants i que encara queda molta feina per fer. Fins i tot ens diu que hem empitjorat en temes de transparència perquè des del 2012 estàvem en el lloc cinquanta-dos del rànquing d'un determinat nombre de municipis, ara estem al lloc noranta. Però, a més, no només hem baixat, per tant no hem millorat el nivell dels altres ajuntaments, sinó que, a més a més, hem empitjorat en resultats.

Nosaltres creiem que aquests passos, en moltes ocasions, són accions de tipus propagandístic que responen sobretot a un tema d'imatge més que no pas a una voluntat real de facilitar l'accés a la informació i de gestió de la ciutat. I, per tant, ens queda molt per fer, però, a més a més, creiem que no és només que quedi per fer, sinó que en determinades ocasions no es vol fer. I això ho dic, per exemple, perquè nosaltres hem demanat accés als pressupostos, per exemple, en format Excel, perquè ens sembla que és la manera de poder treballar-los i se'ns ha negat aquest excés. Per tant, això creiem que va una mica en contra d'aquesta transparència de què s'està parlant avui i hem posat algun altre exemple al llarg del Ple d'avui, com el cas de Fira de Girona també, per exemple.

Per tant, tant la llei com també des del nostre grup, creiem en un concepte ampli de transparència i no és només –no inclou només– temes d'accés a la informació, que això sobretot el que ha de facilitar és el control democràtic de la gestió que es fa des de l'Ajuntament, però també inclou temes d'introduir principis d'ètica en la gestió de l'Ajuntament o també mesures que promoguin el Govern obert i la participació ciutadana. Per tant, creiem que la transparència s'ha d'entendre des d'aquest sentit ampli i cal avançar, en molts àmbits.

Hem demanat nosaltres, anteriorment, mesures d'aprofundiment democràtic en aquesta línia, com pot ser això, l'augment de l'accés a la informació, però també temes com el codi ètic o el fet d'anar avançant en sistemes de participació ciutadana amb exemples concrets, que nosaltres hem proposat en diferents termes i en diferents contextos, com són les consultes ciutadanes o les audiències públiques. Per tant, qualsevol proposta, acció que vagi en aquesta línia hi estarem a favor.

En definitiva, cal que entenguem que l'Ajuntament és de tots i totes i que, per tant, la ciutadania ha de formar part de les decisions i poder fiscalitzar l'acció del Govern i la gestió que es fa dels recursos des de l'Ajuntament. I, per tant, per poder decidir, el que cal és disposar de tota la informació i fer-ho de la manera més fàcil perquè la gent hi pugui accedir i pugui utilitzar aquesta formació per fer aquesta fiscalització del Govern. Per tant, votarem a favor d'aquesta moció i de qualsevol que vagi en aquesta línia.

Intervé el Sr. Albertí, regidor del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, al nostre grup ens agrada més parlar de bona política, aquest terme que ara s'ha posat de moda, que és la nova política, però de ben segur que si això de la nova política és quelcom real, palpable, un dels elements que la defineixen és la transparència. La transparència és la condició prèvia a la participació i un element central de qualsevol societat democràtica avançada. Volem, doncs, un ajuntament capdavanter en aquesta matèria i per aquesta raó, evidentment, donarem tot el suport a la moció del PSC.

Voldria afegir, a continuació, que la transparència no és exclusivament, de totes maneres, un tema de publicar indicadors; nosaltres entenem que també caldria millorar alguns petits aspectes que també creiem que són fàcilment millorables. Per exemple, ha sortit avui en el Ple l'accés a la informació de determinats expedients als regidors, no, en cap cas insinuo que no es facin, que no es mostrin, sinó el temps, els temps d'estudi de determinats expedients. I també una bona eina que té l'Ajuntament, per la qual cosa els felicito, que és el Portal de la Transparència, costa, si hi entren, costa de vegades accedir a alguns dels continguts. Pregaria també, per tant, que es pogués intentar millorar aquesta aplicació.

Intervé el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, primer de tot, agrair el reconeixement que ha fet la senyora Paneque en el moment d'iniciar la seva proposta de moció, en el reconeixement que ha fet a les passes que des del 2011 aquest equip de Govern ha fet envers la transparència d'aquest Ajuntament. La llei és del 2014, però aquest equip de govern, des de l'any 2011, va tindre molt clar que un objectiu principal era ja no la millora, sinó començar a treballar i de manera totalment incomparable a la millora que s'ha fet amb el tema de la transparència en aquest Ajuntament, i que l'ha portat a ser l'única capital de província de tot l'Estat espanyol

que publica l'execució del seu Pla de Govern. I som l'única, l'única capital de província en tot l'Estat espanyol.

Per tant, les coses s'han fet bé, no només és amb la participació de les entitats i no només és amb la publicació de moltes qüestions. I comparteixo el que estava dient ara fa un moment el representant d'Esquerra Republicana, en el sentit que quan es van introduint aquestes dades –i hem d'anar millorant–, a vegades l'eina costa, l'hem d'anar modificant de mica en mica perquè pugui donar aquest servei.

I el que farem fonamentalment és acomplir la llei, senyora Paneque, que és el primer que hem de fer, el primer que hem de fer és acomplir el que ens mana la llei i, realment, posar a disposició totes les qüestions que ens requereixen a nivell de transparència. I tot aquell punt que després puguem anar millorant, evidentment l'escoltarem, intentarem debatre i intentarem aprofundir en tots aquells elements, però, actualment, a través de decrets, a través dels convenis, que estan a la seva disposició, vostè pot accedir a tota la informació que està reclamant en el moment actual. I evidentment el que ens estem centrant és a complir el que diu i el que mana aquesta llei i, evidentment, estem a anys llum del que ens vam trobar quan vam entrar.

El Govern Obert, les dades obertes, és a dir, evidentment el que s'ha millorat és moltíssim. Que hem de caminar més? Segur. Que hem de millorar l'eina? Totalment. Perquè l'accés a la informació, la quantitat d'informació, com deia la Concepció Veray fa un moment, que anem en compte amb la Llei de protecció de base de dades, totes aquestes qüestions, cada pas que fem, evidentment, ens porta a un debat de com fer-ho per no perjudicar.

Evidentment, el que ens centrarem és amb el que estem fent ara, que és anar a complir, com deia, la legislació vigent i, a partir d'aquí, anar millorant. Evidentment no podem posar el carro davant del cavall, senyora Paneque, primer fem el que hem de fer i després, amb posterioritat, debatem altres qüestions.

Intervé la Sra. Paneque, portaveu del grup municipal del PSC, qui exposa, donar les gràcies a tots els portaveus, en especial als dels grups municipals que han donat suport a aquesta moció. I per respondre els dubtes que han expressat els portaveus del Partit Popular i de Convergència Democràtica de Catalunya, senyora Veray, crec que l'ha traït el subconscient, sincerament, perquè ha parlat d'extralimitar la Llei de transparència. Escolti, no estic proposant extralimitar, no s'extralimita, aquesta llei. Aquesta llei, el que jo he proposat és avançar més del que proposa la llei i això la llei ho permet perfectament; si vostè vol anar més enllà, la llei ho permet. L'única cosa que contempla que no es pot fer, com vostè ha dit, és vulnerar dades personals; cap d'aquestes propostes que portem vulnera cap dada personal. Per tant, si vostè en vol dir «extralimitar» a avançar amb transparència, doncs digui'n com vulgui. Sí que és veritat que hem proposat algunes mesures una mica més ambicioses del que ens marca estrictament la llei.

Sobre el lideratge, no ho sé, he començat la moció reconeixent els passos que hem fet liderats per l'equip de govern, però amb participació dels grups municipals que hem format l'oposició també. He dit que precisament no m'estenia en la part explicativa de la moció, perquè estava segura que tots els grups municipals que estàvem aquí presents compartíem aquest desig de transparència a l'Ajuntament. Per tant, no veig on veu vostè aquest afany de protagonisme o de lideratge.

I reguitzell de mesures, no, senyora Veray. Si vostè m'està dient que es reuneix amb l'equip de govern per tractar aquests temes de la transparència i que tenen reunions de treball habituals, segur que estarà tan preocupada com nosaltres amb la disminució dels índexs de transparència que s'estan produint en aquest Ajuntament, segur que també estarà preocupada veient que justament els índexs que estan en el nucli de les matèries més sensibles en transparència i que són urbanisme no s'estan publicant. Per tant, si té aquestes reunions, segur que estarà igual de preocupada per nosaltres i crec jo que es podria replantejar donar suport a aquesta moció.

I el portaveu de Convergència, crec, una cosa és transparència i l'altra és participació. I, ho repeteixo, no, vostè al principi, no, ha sigut vostè, senyor Ribas, el que deia «hem fet avenços en participació, per tant, amb la transparència»; són coses diferents. El nostre reconeixement a aquests avenços de participació, però en transparència pensem que cal fer un pas més. Parlava precisament d'un exemple, el Pla de govern i el seguiment del Pla de govern. Quan diferents grups municipals portem ja mesos reclamant la publicació, almenys que ens facin arribar una proposta de Pla de govern. Quants mesos fa, senyor Ribas, que aquest mandat ha començat? Per tant, aquest és un exemple.

I si està tan preocupat amb el compliment de la llei, li diré que, almenys respecte al nostre grup municipal i, pel que s'ha dit avui, crec que és una pràctica en altres grups municipals, no s'està acomplint amb allò estipulat en el ROM. Nosaltres hem arribat a tenir. Ja li dic el ROM, no la Llei de transferència. Hem arribat a tenir respostes a sis mesos després d'haver-les preguntat. A més a més, hem tingut respostes parcials, que se'ns ha notificat que eren parcials. Però és que, a més a més, quan hem demanat la totalitat de la resposta, ens han dit i, a més a més, no un regidor, sinó una persona que ocupa un càrrec eventual, que com que hi havia hagut canvi de mandat, havíem de tornar a entrar a la pregunta. Però a vostès els sembla que amb aquestes experiències vostè pot venir a aquest Ple i dir que estan complint perfectament la llei? Estem a mes d'octubre, comença l'1 de gener, l'aplicació.

Per tant, l'únic que demana aquesta moció és assegurar-nos que en allò que hem comprovat que en aquests moments encara no s'està complint es posin vostès a treballar, perquè és que queden dos mesos, això és el que demana la moció.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, alguna reflexió sobre aquesta qüestió. Discrepàncies a banda, el que crec que no es pot sostenir, ni es pot banalitzar és l'esforç enorme en transparència que ha fet aquest Ajuntament; no costa tant reconèixer-ho. Veníem no de molt avall, veníem del zero gèlid, no fa tant de temps d'això, no fa tant de temps. Una mica de modèstia i una mica de prudència per part d'alguns portaveus no estaria malament, perquè veníem del zero més absolut. I avui, encara que ens queda algun indicador per complir, no és cert que hàgim reulat en transparència, no és cert. Es poden agafar els indicadors que vulguin, se n'han oblidat un d'esmentat, que és el de la Universitat Autònoma de Barcelona, que per cert, que diu que complim el cent per cent dels indicadors, cent per cent.

I pel que fa a urbanisme, que veig que li preocupa molt a la senyora Paneque, una repassada a la web de l'Ajuntament li hauria explicat, li hauria permès no sostenir això que ha dit avui. Perquè de tots els indicadors i, en aquest cas, de Transparència Internacional, de tots. Aquest timbre no va per mi, perquè no l'he posat, perquè no m'he posat el temps. De tots els indicadors, tots, tots excepte un, es compleixen tots. Miri, doncs estic en aquests moments entrant a la web i preguntant-ho, hi pot anar pot «linkar-ho» des d'aquí. El que passa que vostè encara viu d'informacions anteriors que van sortir en un diari que deia que havíem reulat en transparència, però sostenir que avui l'Ajuntament de Girona és menys transparent que abans, la prova del cotó no la passa. Vagi a la web, miri, jo si vol li llegeixo tot el que està complint de tots els indicadors, que són del 50 al 55, perdó, del 50 al 64, tots, excepte el 58, que són les modificacions i reformes dels projectes de les obres més importants, que encara no es publiquen, tota la resta es publiquen, tota la resta, i pot clicar l'enllaç d'aquí i anar-ho a veure, no costa tant, perquè la informació hi és; moltíssima més que aquesta, per altra banda, n'hi ha molta.

Algun, ara portaveu i aleshores candidat ens demanava que publicuéssim a la pàgina web l'execució dels pressupostos i ja feia més d'un any i mig o dos que es publicava i es continua publicant. Tenim informació no només en termes del que diu estrictament la llei o el que diuen els indicadors ITA, informació, per exemple, sobre medi ambient, sobre l'àrea de sostenibilitat, que no té cap ajuntament de l'Estat espanyol. Hi ha un altre element que ens ha situat a líders absoluts de l'Estat espanyol, que és la

seguretat en la navegació de la pàgina web municipal. L'últim informe pregunta, de fa pocs dies, ens dóna la qualificació d'a, l'únic Ajuntament de tot l'Estat –de les cinquanta-dues províncies–, perdó, capitals de províncies, que té nivell a és el de Girona, ningú més, cap altre.

Tot això són esforços que culminen, que evidentment se n'han de continuar fent, però banalitzar i menysprear i dir que, bé, això ho hem fet com si fos d'ofici, els esforços ingents que ha fet aquest Ajuntament per ser transparent no és just, no és just! I això no deixaré de dir-ho mai, perquè conec de primera mà tots aquests esforços que s'han fet. Ens queda algun tram per recórrer? Sí, ja el recorrerem, no pateixin, però ningú ens podrà donar lliçons a nosaltres de transparència, per més manipulació informativa que busquin a través de titulars interessats –i no sé si esponsoritzats– dient una falsedat com és que aquest Ajuntament ha reulat en transparència, perquè això no és veritat.

Recordin, vostè no hauria d'oblidar d'on veníem i, amb aquest d'on veníem a on hem anat fins ara, hem fet un progrés excepcional. No estem mai satisfets, però crec que no és just dir que això, diguéssim, banalitzar-ho o dir que ho hem fet i, mira, no té importància; en té molta. I el cas d'urbanisme, que vostè l'ha esmentat, jo el vull desmentir, perquè no és correcta, la informació que vostè ha manejat no és correcta. Per tant, si els sembla, passem a votació la proposta.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació s'aprova per catorze vots a favor dels grups municipals de CiU i PPC i onze vots en contra dels grups municipals d'ERC-MES, CUP, PSC i C's.

16. Moció que presenta el grup municipal de la CUP-Crida per Girona sobre el model turístic de la ciutat.

S'ha desestimat la proposta següent:

Per la seva situació geogràfica i el seu patrimoni destacat, Girona té un innegable atractiu turístic. Es tracta d'un sector, per tant, que ha de tenir el seu lloc en el model de desenvolupament econòmic local, i que en les darreres dècades ha assolit un pes cada cop més rellevant.

Tot i això, aquest creixement del turisme a Girona no ha anat acompanyat d'un debat profund de ciutat, en què la població i els diferents agents implicats hagin pogut debatre i discutir quin és el model turístic que necessita i realment pot acollir la ciutat. L'aposta pel turisme a Girona, doncs, s'ha desenvolupant al llarg dels anys sense la participació de les gironines i els gironins, que moltes vegades han viscut amb distància i recel la creixent onada de visitants.

Cal tenir en compte que l'actual model turístic condiciona en gran mesura la realitat social, econòmica, territorial i ambiental de la ciutat, i que l'impacte d'aquest model en moltes ocasions provoca desequilibris i disfuncions que cal atendre i corregir. En aquest sentit, el risc d'una "turistització" indiscriminada i sense una planificació estratègica que l'orienti, pot comportar problemàtiques a llarg termini pel que fa a la cohesió social i territorial de Girona.

Així, actualment Girona es troba en una cruïlla, en què ha de decidir si debat estratègicament amb la ciutadania el model turístic que vol per demà i crea les eines per tal d'assolir-lo, o si manté la dinàmica actual que manté la població gironina allunyada del debat i les decisions referents a les polítiques de promoció turística. Des d'aquest punt de vista, la implicació ciutadana en la definició i la gestió del model turístic; i una major vinculació el sector turístic a criteris de responsabilitat social i ambiental, ocupació de qualitat i implicació comunitària, són alguns dels reptes més importants que ha d'afrontar la ciutat en aquest camp.

En definitiva, avui Girona necessita fixar les bases per un model turístic diversificat, sostenible i integrat al conjunt de la ciutat. Un model definit col·lectivament, que no confongui la qualitat amb serveis inaccessibles i elitistes, i que aportï valor als espais patrimonials i benefici real a la població i barris gironins.

Per tot això, el grup municipal de la CUP-Crida per Girona proposa al Ple de l'Ajuntament l'adopció dels següents ACORDS:

Primer.- Iniciar un debat de ciutat sobre l'estat del turisme a Girona per avaluar l'impacte que té l'actual model en la societat gironina, i conèixer les demandes i necessitats del teixit social i veïnal de la ciutat en aquest camp.

Segon.- En el marc d'aquest debat, impulsar un Pla Estratègic de Turisme per definir les bases que han de guiar el model turístic gironí dels propers anys. Aquest pla s'haurà d'aprovar al plenari municipal durant l'any 2016, i per a la seva redacció s'habilitaran els mecanismes participatius necessaris per garantir-ne el protagonisme ciutadà.

Tercer.- Crear un Observatori Ciutadà del Turisme. Entre d'altres, aquest organisme haurà de fiscalitzar el desplegament del Pla Estratègic, i fer un seguiment del seu impacte i retorn a partir de sistemes d'indicadors i mecanismes de participació ciutadana. Per al seu disseny i creació s'intentarà implicar el màxim d'agents de la ciutat, especialment en l'àmbit de la Universitat de Girona.

Quart.- Sol·licitar a la Generalitat la modificació de l'impost sobre les estades en establiments turístics per tal d'incrementar el percentatge que es gestiona directament des de l'Ajuntament, i permetre que els ingressos de l'impost es puguin destinar, entre d'altres, a revertir els impactes socials i ambientals que provoca el turisme a la ciutat.

Intervé el Sr. Salellas, regidor del grup municipal de la CUP-Crida per Girona, qui exposa, Girona viu avui inundada pel turisme, crec que aquesta és una realitat, ho és a través del pressupost, ho és a través de l'estratègia i les declaracions del senyor alcalde i ho és també perquè ho vivim als carrers d'una petita part de la ciutat, que és el Barri Vell de Girona. És una aposta clara del Govern, està canviant la fesomia de la ciutat, el comerç, el tipus d'ocupació, les relacions socials, els espais urbans, com concebem tots plegats aquesta ciutat; el turisme està sent un motor de transformació no únicament econòmic, sinó molt més enllà de l'economia, està canviant, com deia, relacions socials, està canviant l'urbanisme, està canviant el que hi passa als nostres carrers i també com ens relacionem els uns amb els altres.

Però malgrat que això està passant i s'ha vist incrementat en els últims quatre anys amb la gestió de Convergència i Unió el capdavant d'aquest Ajuntament, el cert és que no hi ha un debat públic al voltant del turisme, no hi ha un debat per part de la gent que el vivim a la ciutat, de les associacions, de les entitats, de tots aquells que, en definitiva, som els que vivim, patim i gaudim del turisme. Aquest model turístic, aquesta promoció econòmica que s'està recolzant no connecta amb la gent, no és transversal, perquè només, a partir d'ara, el que nosaltres hem vist, perdó, el que s'ha fet fins ara, que és el tema de l'Agència de Promoció Econòmica, estrenada justament fa un any, ara aquests dies ha fet un any que es va impulsar, per nosaltres –o així és com la vivim i ho compartim amb molta altra gent d'aquesta ciutat– no està sent un actor vàlid d'interrelació, de debat, d'aprofundiment sobre aquest model turístic.

Avui el Barri Vell està, segons el nostre parer, cada vegada deixant de ser allò que històricament els antropòlegs han definit que era un Barri Vell, que era un barri amb història, però que al mateix temps aquells que hi vivien el transformaven a poc a poc, per ser cada vegada més –agafant les declaracions de la senyora regidora d'Hisenda– un plató de cine. La resta de barris, a més, paral·lelament, estan orfes de projectes econòmics, el turisme no hi arriba i no s'està descentralitzant tota aquesta aposta. A més a més, tenim molt de treball a fer, per exemple, amb tot el que és el turisme accessible.

Tot aquest debat que nosaltres veiem que no s'està fent i que entenem que molta gent l'està reclamant, ens trobem, a més, que manquen dades. Avui l'alcalde ens presentava, com cada mes, l'informe socioeconòmic que pertinentment presenta, però jo m'he dedicat a anar a la UMAT, que és allà on trobem o busquem dades fer sobre el que passa a la ciutat, i veiem que la principal dada que hi ha és sempre el tema de l'aeroport, tot i que sabem que l'Aeroport de Girona no només té a veure amb la ciutat de Girona, sinó que és sovint un espai per dirigir-se a la Costa Brava o a la mateixa ciutat de Barcelona, hem trobat indicadors relacionats amb les places hoteleres. I, quan he anat a buscar les consultes ateses, per exemple, a l'oficina de turisme a la UMAT, m'he trobat que algunes dades actualitzades eren del 2012, és a dir, de la oficina de turisme, les úniques dades que he trobat a la UMAT són sobre consultes de l'any 2012. No hi han indicadors, no hi han dades, el debat així, a més, que nosaltres proposem de fer, l'haurem de fer també amb dades i l'haurem de fer amb totes les cartes sobre la taula, perquè no sigui un debat únicament empresarial i únicament de motor econòmic, que és un tema essencial quan parlem de turisme, evidentment, és essencial, però, com deia, ha d'anar molt més enllà.

Per això, la moció que avui presentem és una moció que porta quatre punts molt senzills. Un, iniciar ja aquest debat ciutadà que ara mateix no tenim a la nostra ciutat, malgrat que el turisme està transformant el nostre entorn a una velocitat de creuer. Dos, definir un pla estratègic de ciutat i turisme, és a dir, on volem ser a nivell de turisme d'aquí a cinc, d'aquí a deu anys; a través d'aquest debat ciutadà, podrem elaborar el pla estratègic.

Tercer, crear l'observatori ciutadà que ens permeti que aquestes dades, que aquests indicadors, que tot allò que ens ha de servir per poder fer el debat funcioni realment veient que ara mateix aquesta agència que es va crear fa un any no està complint ni molt menys aquesta situació.

I el punt quart és el tema de la taxa. El tema de la taxa, nosaltres reivindicuem aquí sol·licitar a la Generalitat una modificació per tal d'incrementar el percentatge que es gestiona directament des de l'Ajuntament, com també ha reclamat, per exemple, l'Ajuntament de Barcelona reiteradament, i fer així també que els projectes o aquests diners vagin destinats a revertir els impactes socials i ambientals que crea el turisme i no com ara encara defensa –i acabo ja– el conseller Felip Puig, que considera que no s'ha d'implementar aquesta via de revertir aquesta taxa en impactes socials i ambientals, sinó en altres línies d'inversió.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, senyor Salellas, el que no connecta és vostè amb el que realment és la ciutat de Girona i l'atractiu turístic que té. Sincerament, i repeteixo les seves paraules, perquè ho ha dit cinc vegades, les hi he comptat, «no connecten, no connecten, no connecten». Bé, jo crec que el problema de connexió en aquest àmbit el té més vostè o la seva formació política.

Miri, a mi em fa gràcia i li vaig dir a la senyora Pèlach el dia de la Junta de Portaveus, i a més ara és que ha utilitzat les meves frases, jo crec que, no ho sé, deu haver posat per tornar a veure alguns debats de les eleccions, perquè a més ha fet servir exactament les meves paraules, el pla estratègic de turisme perquè volem saber quina ciutat volem d'aquí cinc anys o d'aquí deu anys. Jo ho celebro i li deia a la senyora Pèlach l'altre dia, celebro que vagi i que repeteixi allò que deia el Partit Popular. No, no, no, ui, senyor Salellas, no, agafi tots els debats que varem tenir en aquest plenari amb relació a un pla estratègic de turisme i en termes de turisme, i veurà com les persones que representaven el seu grup municipal en aquest Ajuntament no deien ni una paraula igual que la que deia el Partit Popular; i això li puc ben prometre, només cal que recuperi les actes.

Per tant, escolti'm, d'altres coses acceptaré que vostès ens han passat pel davant, que han sigut els primers de fer-ho, però amb tema de plans estratègics i de turisme de defensa en el plenari d'aquest Ajuntament, ja no és el meu grup municipal, és que la

mateixa portaveu d'aquest grup municipal, que ja ho era la legislatura anterior, perquè n'he sigut sempre una gran defensora i he tingut queixes, queixes. Perquè l'Agència de Promoció Econòmica, nosaltres varem arribar a un acord amb l'equip de govern de la legislatura passada, el primer acord, el primer acord de legislatura que vaig arribar i van trigar tres anys a crear-la. Ja els vaig dir el que en pensava, ja els vaig renyar, en privat i en públic, perquè havien trigat massa, però la varem acabar creant i ara entre tots l'hem de fer funcionar. I sí que és veritat que té un any de vida i que possiblement ja es podia haver reunit en aquesta legislatura, sí, efectivament es podria haver reunit en termes de turisme, que això no vol dir que l'Agència de Promoció Econòmica, perquè li parlo d'Agència de Promoció Econòmica, té altres àmbits; amb el tema d'indústria hem treballat i hem treballat molt.

Per tant, escolti'm, amb el tema de turisme no hi ha hagut una reunió concreta, hi estic d'acord, i la senyora Madrenas sap perfectament que l'ha de convocar i que ho té pendent. Ara, això no vol dir que no s'estigui treballant amb tots els actors. Sí, amb tots els actors implicats a l'hora de definir el turisme. Ja sé, senyor Salellas, que vostès ho definiríem tot fent grans debats ciutadans, que després vostè sap quantes persones hi assisteixen, quantes persones assisteixen en aquests grans actes de debat que vostès creen; i, si no són vostès i els fan a l'Ajuntament, també sabem quantes persones vénen i si vol jo els compto una a una quantes en vénen, perquè els aportem cada partit, quantes en vénen, perquè els aportem de partit. Per tant, escolti'm, anem a intentar compartimentar, cada cosa al seu lloc.

Agència de Promoció Econòmica. Hi ha tots els agents econòmics de la ciutat representats, hi han totes aquelles entitats importants i que nosaltres varem considerar en aquell moment totes les forces polítiques que havien de ser-hi, hi són i, en aquest marc, s'ha de parlar d'aquest Pla estratègic de turisme i comerç. Perquè també saben els que fa temps que em coneixen que sempre he defensat que no es pot separar turisme de comerç, que han d'anar de la mà, que han d'anar junts, perquè el comerç en aquesta ciutat també té molt a dir amb el model turístic i el model turístic que vulguem implantar o que acabem decidint entre tots també ha de tenir molt en compte quin sector comercial i quina mena de comerç tenim a la ciutat. Per tant, sempre he defensat i així ho seguiré fent i la senyora Madrenas ho sap, que sigui un pla estratègic de turisme i de comerç, i que es faci amb diàleg, arribant a quants més consensos millor i que tingui com a objectiu seguir mantenint l'atractiu turístic que tenim com a ciutat on el tenim i el tindrem tota la vida, com és el Barri Vell, perquè la pedra i el patrimoni històric i atractiu turístic que té el Barri Vell el tindrem tota la vida, però altres atractius turístics també els hem de treballar, els hem de cuidar i hem de diversificar. Jo crec que tota la campanya varem sentir allò que un atractiu turístic ha de ser el Pont del Dimoni quan estigui reconstruït. Eh que tots hi estàvem d'acord? Bé, doncs això també se n'ha de parlar quan es parli del pla estratègic, no de treure només..., de no centrar-ho tot en el Barri Vell, sinó fer atractiva la ciutat. Bé, de tot això n'hem parlat, hi hem treballat, no comencem de zero, sinó que hi ha feina feta i que s'ha de seguir fent i que s'ha de fer –i nosaltres així ho creiem i ho defensem– en el si de l'Agència de Promoció Econòmica.

Miri, amb relació a l'observatori, és el segon observatori que volen crear avui; la legislatura passada ens feien crear taules de treball, aquesta legislatura ens faran crear observatoris. Bé, el que he dit per a l'observatori d'abans, ens serveix ara. L'observatori com a tal és l'Agència de Promoció Econòmica i tots els actors implicats en el sector del turisme, que jo li ben asseguro que són un bon observatori i que constantment ens estan passant les dades d'allò que consideren que va millor, que va pitjor o sobre el que s'ha d'actuar o s'ha de deixar d'actuar.

Intervé el Sr. Castel, portaveu del grup municipal de C's, qui exposa, des del Grup de Ciutadans hem de dir i això ho varem defensar durant tota la campanya, nosaltres entenem el turisme com una eina, com una eina de reactivació econòmica també a la nostra ciutat i que dona oportunitats. Vostè amb un altre punt de l'ordre del dia parlava

d'aquell petit comerç i de la destrucció del petit comerç. Li vull recordar que el turisme d'aquesta ciutat, si el treballéssim amb una visió àmplia dintre de la ciutat, obrint aquella ciutat i obrint l'accessibilitat a diferents barris on tenim no només el Pont del Dimoni, com feia esment la companya del Partit Popular, també tenim la plaça Sant Narcís, emblemàtica i antiga dintre del nostre patrimoni, tenim Torre Alfons XII. Vagi vostè a mirar els índexs de quant de turisme que ve en aquest Barri Vell, que també li vull dir una cosa: els que ja tenim una edat recordem com era el Barri Vell. Jo recordo quan era un nen aquell Barri Vell decrepit, aquell Barri Vell el teníem desfet, el teníem mal endreçat i mal ordenat, hem fet un Barri Vell a Girona atractiu, on el turisme i els mateixos gironins ens hi sentim bé, l'hem ordenat, l'hem arreglat, l'hem millorat. Evidentment, el turisme en gaudeix, però nosaltres sempre hem apostat per obrir al turisme a la resta de la ciutat. De tot aquell turisme que, segons vostè, tot va massificat al Barri Vell, nosaltres valoraríem molt positivament que tinguéssim un recorregut dintre de la ciutat d'aquest turisme. Quant turista que ve a Girona acaba coneixent la Torre Alfons XII? Quant turisme de Girona acaba coneixent el Calvari? El que li deia abans, la plaça Sant Narcís, i tant de patrimoni que tenim dintre de la nostra ciutat.

Evidentment, hem de parlar de potenciar el turisme a la nostra ciutat, no frenar-lo, hem de parlar també d'adequar més i millor la nostra ciutat. A la campanya electoral, tots ho recordaran, nosaltres des del nostre grup, des de Ciutadans varem defensar aquell replantejament d'aquella carretera de Barcelona des de plaça Marquès de Camps fins a Emili Grahit amb un plantejament i des d'Emili Grahit a l'hotel o diguem-li a la zona d'Hipercor. Per què? Perquè també ens comportaria un traspàs a dos grans barris com són Santa Eugènia i Sant Narcís. Hem d'acabar visualitzant una carretera de Barcelona que pot comportar la gran millora pendent que també tenim en aquesta ciutat, com aquella gran rambla, que un dia en parlàvem amb el senyor Ribas, que hem de començar també a treballar i a esmerçar esforços per començar a construir tot allò que ens acomodi una ciutat més amable per a aquest turisme també i per a tots els gironins.

Pensi que la reactivació econòmica d'aquell petit comerç que vostè feia esment fa una estona, també en viu en gran part d'aquest turisme, no només del que pot donar de si la butxaca dels gironins, sinó l'enriquiment que ens pot comportar un millor tractament d'aquest turisme a dintre de la ciutat. I parlar d'obrir la ciutat és fer inversió, és començar a pensar en tota aquella inversió que hem de fer per millorar i adequar la nostra ciutat. Què ens comportaria obrir aquesta ciutat al turisme? Ens comportaria estades més perllongades, més llargues, on no només la trama hotelera se'n beneficiaria, se'n beneficiaria també tot l'àmbit de la restauració i també, senyor Salellas, aquell petit comerç del qual vostè parlava fa una estona.

No podem posar traves, no podem posar bloqueig al turisme i treballar des de promoció de la ciutat és fonamental. Hem de treballar des de l'àrea de promoció de la ciutat envers a visualitzar com potenciar i anar a més i millor en l'àmbit del turisme dintre de la nostra ciutat, perquè també –i torno a l'inici– ens comportarà una eina de reactivació econòmica i sostenibilitat d'aquell petit comerç que en parlem tant.

No es parla, en cap cas, en aquesta moció..., pensem una cosa, quan parlem de turisme, no hem de tenir una visió només tancada, quan parlem del turisme, on ve i on anirà passejar a dintre de la nostra ciutat, hem de tenir una visió urbanística també, com adaptem l'accessibilitat a la nostra ciutat, com adaptem aquest transvasament de gent que pugui tenir un recorregut més amable dintre de la nostra ciutat i dintre de la nostra trama urbana. I per això ja li anuncio el nostre vot negatiu a una moció que entenem que el que va és a acotar, posar traves i no potenciar, en cap cas, un turisme, que, li ho vull recordar, és una de les grans eines de reactivació que podem treballar i potenciar en aquesta ciutat.

Intervé el Sr. Rodríguez, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, com han dit vostès, el turisme és una activitat que té un gran protagonisme en el sector terciari gironí i en el conjunt de l'economia. Sabem que Catalunya ha esdevingut la principal

destinació turística de tota la Mediterrània, 23 milions, el 2011, ara estem aproximadament a uns 20 milions, sobretot de França, el Regne Unit, Alemanya, però també de Madrid, València, Andalusia, Aragó; i Girona, en aquest cas, hi compta i molt, però malgrat tot poder s'ha de treballar més amb algun d'aquests col·lectius que he esmentat abans.

A les tendències de creixement de demanda, augment del nombre d'allotjaments, diversificació de l'oferta, millora d'equipaments, l'impuls de l'Administració o la millora de la formació professional dels treballadors d'aquest sector, s'hi afegixen reptes com l'estacionalitat acusada, la concentració de persones, poc lideratge de l'euroregió, manca de congressos universitaris o potser una ciutat en excés fragmentada, com parlàvem.

De l'oferta cultural, patrimonial, comercial, gastronòmica i natural, potser aquesta última és la que més fluïxeja; amb la destinació turística esportiva, el projecte de Quatre rius i una séquia, la Devesa o la millora dels espais periurbans, la cosa pot canviar.

Repensar el model turístic de la ciutat ens ha de portar a un turisme com una activitat que ha d'encaixar de manera natural a la ciutat i ajudar a fer-la créixer. Ens caldrà fer propostes en funció dels objectius de ciutat que per nosaltres ha de ser diversa, que posi l'accent en les persones, tolerant, cívica, inclusiva, oberta, cultural i esportiva, amb teixit associatiu, metropolitana, amb barris vius, plurifuncional, emprenedora, creativa, amb identitat pròpia, sostenible i amb projecció internacional.

Intervé la Sra. Roca, portaveu del grup municipal d'ERC-MES, qui exposa, nosaltres hi votarem a favor. Perquè el fonament de la moció és força semblant al nostre programa electoral. Nosaltres també dèiem que el que calia era parlar ara del turisme a la ciutat, ara que s'hi és a temps, i insistim que les ciutats es pensen, les ciutats s'imaginen o es somien, si voleu, a vint anys vista, dèiem nosaltres, i que un pla és un instrument que et dóna el model a seguir i les línies mestres d'allò que t'ocupa.

En el cas concret del Pla estratègic de turisme que proposeu, pensem que és un pla, aquest pla ha de fer possible la superació de les polítiques turístiques tradicionals de promoció de la ciutat, s'ha de basar en criteris de qualitat i de sostenibilitat i sobretot ha d'establir criteris en la manera de promocionar la ciutat.

Per a nosaltres el Pla de turisme hauria de posar èmfasi a diversificar l'oferta turística, una oferta que ha de ser de qualitat, basada en la identitat de la ciutat i hauria de ser també un pla transversal i, per tant, contemplar àmbits com l'urbanisme, com el comerç, evidentment, per tant, haurà de regular l'oferta de comerços d'aquests que en diem «de souvenirs», i ajudar a garantir uns comerços turístics en línia amb la identitat de la ciutat, amb la identitat gironina.

El pla haurà d'impulsar la creació de nous atractius turístics, com s'ha dit, fora del Barri Vell, especialment, dèiem, el barri de Sant Narcís i la Devesa; i, segurament, d'aquí un temps, el Pont del Dimoni, quan estigui posat. I haurà d'apostar per la diversificació del turisme amb noves propostes en el terreny del turisme de natura, l'esportiu, el cicloturisme, el turisme religiós –molt important–, el turisme de congressos i de negocis.

I, finalment, nosaltres tenim molt interès que, en aquest pla, la Facultat de Turisme de la Universitat de Girona pugui desenvolupar el prestigi de la seva tasca d'investigació i docència sobre el terreny que l'acull. I contemplem, és veritat, la creació de dos ens: el patronat de turisme de la ciutat de Girona, que aplegarà les institucions i empreses del sector privat, i l'observatori turístic de la ciutat, amb total col·laboració entre l'Ajuntament i la Universitat de Girona.

Fa ús de la paraula el Sr. Ribas, portaveu del grup municipal de CiU, qui exposa, quan el sentia, senyor Lluç, crec que hi ha hagut un moment que l'ha traït el subconscient, perquè ha expressat que el que no li agrada és el model de l'equip de govern, hi hagut un moment que ha dit «el que no m'agrada és el model que té de turisme l'equip de

govern», i que, per tant, el que planteja és un nou pla, en aquest sentit. El que denota, i li dic amb tota la sinceritat, vostè el que planteja és una forma d'entendre el turisme amb uns apriorismes ideològics i sectorials concrets, d'un tancar portes, no obrir-se a les entitats privades, només focalitzar-ho en un àmbit molt concret. És la seva idea, és la seva idea i la forma d'entendre el turisme que vostè vol o el seu partit, en aquest sentit, el que voldríem que existís a la ciutat de Girona.

Aquest equip de Govern des que va entrar al Govern el 2011 el que ha fet és fer quelcom que és lícit de fer i és implantar una política de la forma d'entendre quina és la cultura i el turisme que ha d'imperar a la ciutat de Girona i aquest model turístic ha estat altament reconegut, i ha funcionat. I aquest caràcter catastrofista que vostè ens presenta que la ciutat està patint, nosaltres percebem tot el contrari. Perquè no tenim apriorismes i som capaços d'asseure'ns amb qualsevol persona, debatrem quelcom tan transcendental com és una eina fonamental per al creixement econòmic d'aquesta ciutat. Sense marcar tu sí i tu no, sense marcar aquesta idea que uns serveixen i altres no serveixen, i que hi han entitats privades que poden jugar un paper fonamental per al creixement del turisme a la nostra ciutat, i amb un debat permanent. I fent servir una eina que ja funciona o que ja ha començat a treballar, com és l'Agència de Promoció Econòmica, i que va portar, com ha recordat la Concepció Veray, a un pacte en un moment determinat que s'encaminés cap aquí i que comencés a treballar aquest pla estratègic de futur de la ciutat de Girona. Evidentment, ja tenim una eina que està treballant i que ja està funcionant i que està creant unes bases, evidentment, de futur.

Però no obviem el millor observatori que té la ciutat de Girona, que és un campus d'excel·lència com és la UdG amb el tema de turisme. Per què hem de crear un observatori quan tenim la UdG, que excel·leix de capacitats suficients i que l'Ajuntament de Girona hi està en contacte directe i que li permet aquesta informació que vostè estava reclamant i que està en contacte directe amb la realitat del moment de la ciutat? Evidentment, no està en contacte potser únicament i exclusivament amb els que vostès volen sentir, està oberta a tothom, a totes les possibilitats que hi han al mercat, no només a unes concretes.

Per tant, entenem que ja s'està treballant, s'està confeccionant una política molt clara, amb un debat permanent amb tothom, sense tancar portes a ningú, amb un model, com deia, de turisme que realment està reconegut que ha funcionat i ha sigut un èxit. Fins ara, no s'havia sortit mai a parlar de Temps de Flors a fora. Fins ara no s'havia ni agafat un tren per aproximar-se a ciutats no gaire allunyades d'aquí per parlar de Temps de Flors. Fins ara ningú s'hagués pensat que una sèrie a nivell internacional hagués pogut vindre a filmar aquí i que els veïns, amb un treball excel·lent i l'implantació d'una aplicació via Whatsapp que va muntar el regidor de mobilitat per tindre un contacte directe amb ells per qualsevol problema i que funcionés i que els establiments no generessin cap mena de problema respecte a aquesta realitat. Perquè no volem marcar-nos una ciutat estacional, volem que aquesta ciutat la «disfruti» tothom tots els dies de l'any i, evidentment, perquè això és un motor fonamental per al futur.

Les compensacions envers la ciutat? Parlava vostè de medi ambient, miri, ara 400.000 euros van destinats a la construcció d'un carril bici a sota el viaducte, i han sortit d'aquí, i han sortit del que ha generat pròpiament el turisme a la ciutat de Girona, 400.000 euros invertits per a la construcció d'un carril bici sota el viaducte, que evidentment jo crec que té un pacte mediambiental brutal. Ja no només és la construcció pròpiament del carril bici, sinó la reducció de combustibles fòssils que evidentment originarà aquesta realitat i les possibilitats que atorgarà a la ciutat de Girona. Per tant, ja s'està fent aquest camí de reinvertir allò que ens ha donat aquest creixement a la ciutat.

Li ho dic sincerament, molt abans que vostè –vostè, en aquest cas– vingués aquí, ja s'estava treballant amb això i, com li deia, evidentment hi ha una institució en la qual vostè pot participar, com és l'Agència de Promoció Econòmica, que hi està treballant i que evidentment entenem que està fent una feina bona per a la ciutat i que

evidentment està portant uns resultats molt positius i que ha fet que Girona avui, no recordo els nombres que deia l'altre dia l'alcalde de l'impacte que havia representat Joc de Trons per a la ciutat de Girona, però es xifrava en números de més de milions d'impactes que havia ocasionat obrir una porta i no tancar-les, que jo crec que és el camí que hem de seguir de futur.

Intervé el Sr. Salellas, qui exposa, primer, aclarir que això que portem avui al Ple nosaltres ho portàvem al programa que varem presentar, diguéssim, ja el mes de març, abans de les eleccions municipals, i com que ho portàvem al programa, doncs ho desenvolupem i ho portem al Ple, senyora Veray; això és el que fan els partits normalment. Vostè últimament no fa gaire propostes al Ple, però nosaltres sí, anem desenvolupant el nostre programa i avui ho portem en format moció. I, en aquest sentit, creiem que estem bastant legitimats per parlar d'aquest tema, perquè la gent ens ha votat també per això, també perquè nosaltres hem dit sempre que fem una proposta, mai millor dit, positiva, en aquest sentit, creativa i que creiem que pot millorar la situació actual.

Jo participo del Patronat de Turisme de la Costa Brava com a diputat provincial, i allà hi han setanta persones vinculades al món de les empreses, de les comarques, al voltant del turisme. Bé, els explicaré que en dues hores de reunió, que és allà a l'espai on teòricament es fa assessorament, i ja es parla i tothom comenta, i en aquell espai resulta que no parla ningú, que només parla el gerent, i ningú opina, ningú marca línies.

Clar, crec que hi han mancances, si aquest és el format de debat que ens estem plantejant, si aquest és el format de debat. Sí, sí, és la diputació, senyor Ribas, és a la diputació, però quan plantejem que realment ho estem fent tot bé, que aquest és un model d'èxit, que l'Agència de Promoció Econòmica després d'un any de la seva creació no tenim resultats palpables al voltant del turisme, ni de què s'està fent, ni de què s'està debatent, ni com està arribant a la ciutadania, i això crec que ho pot preguntar a qualsevol veí de la ciutat, preguntant-li: «Em pot dir, si us plau, les tres mesures que ha fet l'Agència de Promoció Econòmica al voltant del turisme de l'últim any?» Quants ciutadans de la ciutat de Girona li sabran respondre això, senyor Ribas? Tendint a zero? De fet, vostè no me n'ha posat cap de proposta.

Per cert, senyor Ribas, els 400.000 euros que val el carril bici jo tenia entès que venien en part, com a mínim, de la parcel·la de l'Aldi i del McDonald's de la zona de les hortes. Llavors, no em barreji el turisme amb això, jo tenia entès que venia d'un altre lloc, la partida, potser està equivocat o se'ns havia explicat malament.

Creiem que hi ha molt de debat a fer, perquè, clar, vostès només plantegen el turisme com únicament un tema econòmic, i és cert que tenen reunions vostès amb representants legítims i que fan feina, i que promouen el turisme, i que s'han de tenir, perquè és que nosaltres, ningú hem dit, no ho hem dit en cap dels nostres punts que hi ha certa gent que no ha d'estar en el debat, no ho he dit, senyor Ribas, això; aquesta gent hi ha de ser, i tant que hi ha de ser. Ara bé, el turisme no només és una qüestió econòmica, el turisme està modificant la ciutat en molts sentits i, mentre no tinguem clar que el turisme afecta en molts sentits la ciutat, no només en la part econòmica de les xifres macroeconòmiques i de les aportacions que fa a la ciutat amb diner, quan no entenguem això, hem de plantejar el turisme com una cosa que va més enllà, ens està transformant la ciutat. I, per tant, hi ha d'haver aquest debat, i és el que demanem aquí.

I, finalment, nosaltres en el punt de l'observatori, precisament, demanem o diem que aquest observatori ha de treballar conjuntament i molt lligat amb la Universitat de Girona, perquè evidentment, com heu dit més d'un portaveu aquí, està fent una funció molt vàlida en aquest sentit i, per tant, l'hem d'aprofitar.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, primer, de fet, abans n'ha fet una, d'al·lusió, i he intentat no fer-li cas, perquè, si no, no acabaríem mai.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, s'hauria de centrar en l'al·lusió, senyora Veray.

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, avui, el punt més important de tot aquest Ple i que afecta més els gironins i les gironines són les ordenances fiscals, a les quals hi he destinat vint minuts, té tota la raó, i mitja hora si hagués fet falta, i per això no he presentat cap moció, perquè l'important avui, el gran debat eren les ordenances fiscals; com el dia que vinguin el pressupost, el gran debat serà el pressupost, perquè són els dos grans debats de l'any que afecten directament el dia a dia de tots els gironins. És per això que avui no he presentat cap moció, ja li explico, com que l'he vist tan preocupat que jo no he presentat una moció, doncs jo ja li explico, que és també per una de les raons també que estic convençuda que a part d'haver arribat a un acord amb l'equip de govern, l'altre grup polític que ha retirat la moció també l'ha retirada, perquè el punt important avui l'hem fet, el novè o el vuitè, que eren les ordenances fiscals.

Dit això, miri, vostè ara parla del turisme en termes econòmics.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, ara s'està extralimitant amb l'al·lusió. Ha respost l'al·lusió, però entrarà en un debat perquè li donarà peu. Serà un no acabar.

Fa ús de la paraula la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, miri, no només és en termes econòmics dels diners i del retorn que té a la ciutat, si quan jo em refereixo al turisme en termes econòmics i de reactivació econòmica és sobretot amb la creació de llocs de treball, que vol dir donar un sou i donar projecte de futur a famílies de persones que viuen i que són de la ciutat de Girona.

Intervé el Sr. alcalde, qui pregunta, hi ha alguna al·lusió més? No n'hi ha hagut cap de concreta, per tant, deixin-me fer un petit apunt. Quan parlem del turisme, jo estic molt content que es doni la importància política i ciutadana que té el turisme, perquè ens ha costat molt –i nosaltres ens hem dedicat a això des del primer dia– situar a l'imaginari col·lectiu el valor del turisme a la ciutat de Girona; no era evident això, més aviat era discutit i m'atreviria a dir que fins i tot era ridiculitzat. Però avui això finalment hem aconseguit –crec que és un èxit, que ens n'hem de felicitar– situar en el debat del centre de la ciutat i del model socioeconòmic un dels que identificàvem, no l'únic, com els motors econòmics de la ciutat de Girona, socioeconòmics de la ciutat de Girona.

I al llarg d'aquests anys ja s'ha vist que el turisme no és a Girona i no l'hem volgut que sigui l'estereotip dels anys seixanta-setanta, turisme per nosaltres és efectivament Devesa, és el carril bici, són els rius, són els festivals culturals, és la gastronomia, és l'esport, és el comerç, són les fires, són els congressos, és la conciliació amb els veïns, i aquí tot el debat on algunes posicions estaven bastant allunyades del que es pot desprendre aquí, el debat dels horaris i de les terrasses, tot això és turisme. I tot això aquest Govern, durant quatre anys, ho ha anat entomant i fent. I són dades, les dades sobre el Temps de Flors; es va acabar ja l'època en què s'especulava gratuïtament quants visitants teníem: varem encarregar un estudi a la Universitat de Girona. Ara tenim unes altres dades que són d'allò més transparents, que són les dades dels telèfons mòbils que utilitzava tothom, concretament de la companyia i del país, que es van presentar l'altre dia en conveni amb Telefònica, que ens permeten identificar moltes coses. Tenim una oficina de turisme conjunta i renovada, amb tecnologia màxima perquè el turista s'hi senti molt a gust. Naturalment que cada temporada monitoritzem les visites, una altra cosa és que les publiquem a la UMAT i ja ho farem, perquè ens n'hem descuidat, però les tenim, temporada a temporada,

perquè evidentment ens interessa molt; i és d'aquí que desprenem que tenim uns creixements sostinguts, en els pròxims anys, importantíssims.

Parèntesi. Això no ha representat un increment de les places hoteleres, que estan estancades, 2.500, per posar, diguem-ne, una xifra rodona, i potser van a la baixa en alguns casos. Per tant, no tenim un problema, com alguna de les seves apreciacions un punt apocalíptiques podria fer presagiar, que tenen altres ciutats o altres llocs, on el turisme està massificat, perquè estem parlant d'un parc de places hoteleres molt gran; no és el cas de Girona, 2.500 places. Per tant, no poden representar un gran problema, hi ha altres activitats a l'espai públic que en generen molts més de problemes. I tenim un perfil de turista, ara ja ho sabem, familiar, atret per la cultura, atret per la gastronomia, atret, diferent.

Per tant, hem anat incentivant la ciutat, hem anat invertint, perquè és que això no s'aconsegueix sense inversió, hem anat dialogant amb tot el sector, hem anat buscant les complicitats, els 400.000 euros aquests són de la taxa turística, a més a més, es poden comptar amb altres recursos, però aquests són subvenció aconseguida a l'Ajuntament de Girona, diguéssim, per destinar a finalitats, diguem-ne, turístiques. Hem anat buscant complicitats i hem estès la nostra frontera, hem sortit del país, hem anat a altres ciutats que són ara emissores de turisme potencial i els resultats hi són, fins al punt que ens permet, diguem-ne, veure aquest creixement, malgrat hi ha hagut una davallada important de l'Aeroport de Girona; això no ha repercutit en el nombre de visitants que té la ciutat.

I per aquí continuarem treballant i per això es van prendre els acords amb el Partit Popular i altres grups, que d'aquesta idea en participaven, de crear un pla estratègic que ara que ja és, diguem-ne, sabem què vol dir el turisme a la ciutat de Girona, ara el podem fer, si l'haguéssim fet fa quatre anys, hauríem fet un pla estratègic sobre no diré el no-res, però amb una ciutat molt diferent turísticament. Ara té molt de sentit que el fem i té molt de sentit que l'Agència de Promoció Econòmica canalitzi moltes d'aquestes actuacions. És una eina encara tendra, ens va costar més de fer-la del que voldríem, perquè hi va haver problemes jurídics, no ho teníem, no varem identificar bé la manera de fer-ho i, per tant, per improvisar-la no ho volíem fer, però finalment ja la tenim i hi ha treball en aquest sentit. I, per tant, jo els convido, en el marc de l'Agència de Promoció Econòmica, de fer tot aquest procés de fiscalització, de debat, que hi pugui haver a l'entorn del turisme a la ciutat de Girona.

Jo n'estic satisfet de com hem arribat fins aquí, som conscients dels reptes, i dels problemes i dels riscos, en som conscients, i ens agradarà anar acompanyats en aquest debat i, per tant, si vostès hi estan disposats, benvinguts, convido a tots els grups a formar-ne part, a tots els actors ciutadans que ens ajudin, perquè crec que hem identificat tots plegats que el turisme pot esser una gran oportunitat per a molta gent, i en aquesta ens hi trobarem, i celebro trobar l'acompanyament en algunes d'aquestes propostes.

Ningú més demana la paraula i sotmesa la proposta a votació es desestimada per tretze vots en contra dels grups municipals de CiU, C's i el PPC i dotze vots a favor dels grups municipals de ERC-MES, CUP i PSC.

17. PROPOSTES URGENTS

No n'hi ha.

18. PRECS I PREGUNTES

Intervé la Sra. Veray, portaveu del grup municipal del PPC, qui exposa, esperi's un moment que li vull preguntar per les rates al Barri Vell, que això és competència seva. Fa uns quinze dies, com ja havia passat fa més o menys un mes o un mes i mig, varem tornar a rebre queixes i fotos, que els les puc facilitar, que aquí al Barri Vell i

molt concretament al carrer Auriga, i al carrer Albareda i al carrer Nou del Teatre hi havien rates que sortien de les clavegueres i es passejaven, doncs, felices i contentes pels diferents carrers de la ciutat. Això crec que no va en benefici de tenir un turisme de qualitat a la ciutat, ni ens ajuda i, per tant, en aquest sentit, sí que agrairia que es fes una revisió que, si cal fer algun pla de desratització d'aquesta zona, si és un problema del clavegueram, que s'identifiqui una mica quina és la raó per la qual estan sortint aquestes rates i que s'actui per eliminar-les.

Una segona pregunta que els voldríem fer, hem rebut moltes queixes de diferents persones que tenen taxi –licència de taxi– a la ciutat de Girona. El gremi del taxi sembla que no està gaire content, que tenen queixes reiterades sobre el poc control que l'Ajuntament aporta sobre l'actuació d'aquests taxis que vénen de fora de la ciutat i carreguen o descarreguen, sobretot carreguen en zones de la ciutat, cosa que no podrien fer perquè, com saben, els taxis poden carregar i descarregar en el seu propi municipi. I, per tant, sí que voldríem saber, nosaltres desconeixem fins a dia d'avui quins són els contactes que hi han hagut amb el gremi del taxi, quin és el captament del Govern amb relació a tot aquest tema i a aquestes queixes que ens han fet arribar a nosaltres, i si hi hauria la possibilitat de fer alguna ordenança reguladora o alguna cosa des del mateix Ajuntament que ens permetés evitar aquests problemes i aquestes descoordinacions que sembla que pateix aquest col·lectiu.

Una altra pregunta que els voldríem adreçar és, bé, més que una pregunta és un prec al senyor Alcalà. Miri, nosaltres, bé, sí, voldríem saber com es defineixen, com es dissenyen els dispositius amb relació a la mobilitat a la ciutat el dia que hi ha un esdeveniment especial a la ciutat i que revisin aquest protocol pel qual el dissenyen. Li ho explico, quan fa dos dissabtes hi havia la botiga al carrer a la ciutat de Girona, que era des d'aquí al carrer Nou fins a dalt al carrer Migdia, el dispositiu que es va aplicar i la senyalització que hi havia per explicar quins carrers estaven tallats, quins carrers no estaven tallats, hi havia algun canvi de circulació, era tan caòtic que hi havia cotxes de la ciutat que entraven com en un bucle, perquè hi havien carrers tallats que no estaven senyalitzats, n'hi havia d'altres que estaven senyalitzats, però quan arribaven al final, amb relació a la senyalització que havíem vist, hi havia un altre senyal que els deia el contrari i es va crear com una mena de bucle a la ciutat, i no és la primera vegada que passa. I, per tant, nosaltres voldríem saber com es dissenyen aquests dispositius i, en funció de la manera que el dissenyen, jo els demanaria que el revisessin i que intentessin dissenyar-los no sé si amb altres actors que també tinguin a veure amb el que es fa a la ciutat o amb tècnics més experts a l'hora de definir com s'ha de dissenyar per evitar, doncs això, que es creïn bucles, sobretot, però sobretot també que no estigui ben senyalitzat allò que s'ha de senyalitzar.

Jo li faré, miri, jo vaig veure i, a més, no m'ho han explicat, en aquest cas, ho vaig veure jo mateixa, a l'Argentaria no estava senyalitzat que no podia, o sigui, havia un moment que es deia que es desviava cap a l'Argentaria i, a l'Argentaria, allà no hi havia cap senyal que prohibís entrar els cotxes, entraven cotxes i a la Rambla hi havia la botiga al carrer. I ja no són les parades de les botigues que estaven al carrer, sinó que era la gent, l'afluència de gent que hi havia caminant per la Rambla el dissabte a la tarda. Llavors aquell cotxe havia de fer marxa enrere, encara era pitjor, vull dir, va ser una mica caòtic. Com que no és la primera vegada que ho hem viscut i que ha passat, doncs li demanaríem, si us plau, que ho revisés i que intentessin afinar més el disseny d'aquests plans de mobilitat quan hi ha actes excepcionals a la ciutat.

Intervé la Sra. Pujola, qui exposa, nosaltres voldríem saber en quin estat es troba l'entrada que va fer el meu grup per registre del passat 30 de setembre referent a la tanca de la pista de bàsquet que hi ha situada al carrer del Carme, que, com saben, no és suficientment alta i que, per tant, s'escapen les pilotes i hi han accidents, com el que va patir un motorista fa unes setmanes, que va caure a causa d'un cop de pilota. I creiem que casos com aquest són totalment evitables.

I després un petit prec que seria la poda d'arbustos de l'enjardinament que tenim al final del carrer de la Creu, que tenim la problemàtica que, quan els cotxes s'han d'incorporar a la rotonda, ho fan amb una visibilitat molt reduïda i que, per tant, això ens comporta un perill que és totalment innecessari.

Fa ús de la paraula el Sr. Martín, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, al Grup Sant Daniel, alguns veïns denuncien que hi ha molts intents d'entrar als pisos buits i fins i tot algun veí explica que han intentat entrar a casa seva estant a dins amb la família, i sembla que la presència policial no és persistent. Prec, més freqüència i control amb la vigilància policial.

El segon prec. A la zona de Girona II, carretera de Barcelona i Sant Narcís, ens hem trobat amb veïns que ens han explicat que hi ha un lladre que entra a les cases a través de les terrasses i, en poc temps, roba els objectes de valor. Ens agradaria saber si l'Ajuntament té alguna constància d'aquests fets i si es pogués incrementar la vigilància per la zona.

I tercera i última, voldríem rebre còpia del projecte de reforma de la llosa annexa a la promoció d'habitatges Guadiana. També voldríem conèixer quin és el procediment i cost d'adjudicació que s'ha realitzat, així com quina ha estat l'empresa adjudicatària.

Intervé el Sr. Rodríguez, regidor del grup municipal del PSC, qui exposa, vull formular dos precis i una pregunta. Atès que hi ha un estudi sobre els barris més necessitats de la ciutat, on els resultats de fer esport són més baixos, prego que es prioritzi la cobertura de patis en aquests barris. Dues de les escoles que s'han fet són l'escola Dalmau Carles i la de la Font de la Pólvara; almenys són les que m'han arribat a mi.

Un altre prec. Diversos directors de les escoles han fet una queixa generalitzada de la manca d'assistència d'alguns membres de la Corporació de l'Ajuntament en els consells escolars dels centres.

I la pregunta seria: què es pensa fer a l'espai de la Devesa que fa servir el Club Agility. Cal un conveni amb aquest club?

Intervé la Sra. Riera, regidora delegada del PSC, qui exposa, jo faré una pregunta. Després referent al local d'oci nocturn que s'ha obert al carrer Eiximenis, després de la mediació i la revisió que va fer l'Ajuntament, doncs encara hi ha alguns veïns que es queixen de sorolls, i era per veure què està pensat de fer-hi.

Intervé la Sra. Paneque, regidora del grup municipal del PSC, qui formula un prec i una pregunta. Sobre si tenen informació d'alguns cobraments que s'estan fent des d'Adigsa a llogaters de pisos de la seva propietat a qui se'ls giren rebuts d'IBI que fins ara mai havien estat girats, i que, per tant, no estan inclosos en el contracte de lloguer.

Intervé el Sr. alcalde qui pregunta, el rebut de l'IBI de l'Ajuntament.

Fa ús de la paraula la Sra. Paneque, qui exposa, quan no s'havia fet fins ara i no és una família, sinó que són diferents famílies les que es troben en aquesta situació. Si en tenien coneixement i quines accions estan emprenent.

I un prec que és sobre l'Aeroport de Girona, que ha sortit abans quan parlàvem del tema de turisme. Demanàriem des d'aquest Grup Municipal –i és un prec– que es fes alguna mena d'acció conjunta liderada per l'Ajuntament de Girona amb els altres actors econòmics i socials de la ciutat, perquè les dades, des del nostre punt de vista, són realment alarmants i no veiem que s'estigui duent a terme cap mesura de pressió, ni a l'Estat, ni a la Generalitat, per resoldre la situació de l'Aeroport de Girona.

Intervé el Sr. Granados, qui manifesta, l'any 2012, l'Ajuntament presidit per Convergència i Unió va canviar la normativa de les barraques de la Copa durant les fires de Sant Narcís de manera unilateral, sense cap debat públic amb les entitats o

organitzacions polítiques, ni un debat de Ple municipal, sense comptar amb el vistiplau de les entitats gironines, ni amb la comissió de la Copa, sinó aprovant-ho a la Junta de Govern Local. La CUP i Lluita Internacionalista van interposar un recurs contenciós administratiu amb el suport de les altres entitats que van esser excloses de la Copa com Arran, la JEC, MDT i la UGT. Es va impugnar per raons de fons i forma, les entitats afectades van denunciar la discriminació i la intencionalitat política de la mesura impulsada per Convergència i Unió. L'Audiència Provincial de Girona va declarar nul·la la normativa i va donar la raó a les entitats i organitzacions polítiques i socials, i el jutjat els dóna la raó.

La pregunta: quan es retirarà la normativa que regula les barraques de la Copa durant la Fira de Sant Narcís de l'any 2012, que va ser impugnada per les entitats i organitzacions polítiques, entre elles, la CUP i dir que es disposa del pretext de tenir àmbit d'actuació supramunicipal i proposar un debat públic en el Ple municipal per permetre la participació de tots els grups i intervenció de les entitats i organitzacions per reformular la normativa per tal de retirar el vet actual de determinades determinats col·lectius de la ciutat.

Ens arriben moltes queixes sobre els veïns perquè no es fa la poda dels arbres en el seu carrer o barri. La queixa és comuna a tots els barris de la ciutat des de fa temps. Desconeixem, però, quins criteris es fan servir en aquest Ajuntament per decidir quan fer aquesta tasca. Proposem que, des de la regidoria corresponent, es posi al dia el tema, que s'expliquin quins són els criteris i podríem fer una reunió informativa amb la presència dels tècnics i aquesta es faci o el més aviat possible. Arribada la tardor, ha començat la poda i alguns carrers, però també la caiguda de fulles, aprofiten per dir, perquè moltes queixes de les neteges i per evitar relliscades i accidents.

I després a l'últim Ple li vaig fer una consulta –una pregunta– sobre la gossera. I ara han arribat notícies que hi han hagut problemes a la gossera i, a més, ens ha arribat informació que ara s'ha contractat un servei per la mantenició de la gossera de la Policia Municipal. Que tenen més privilegis els pobres gossos que estan allà que els de la Policia Municipal?

I després, l'última pregunta. Hi ha hagut la Setmana de la Mobilitat a Girona i hem rebut queixes que els actes que s'han fet, no hi havien prou actes vinculats al tema de la mobilitat. I sobretot és que les queixes són que potser sí que hi havien associacions que estaven amb el tríptic, però realment no se'ls ha tingut en compte a l'hora de fer cap actuació, ni preparar res.

Intervé la Sra. Costa, qui exposa, a veure, nosaltres proposem que els llums de Nadal s'obrin l'1 de desembre i que aquest estalvi serveixi per il·luminar altres barris que normalment no se solen il·luminar per Nadal.

Després, les actes de la Junta de Govern que es penjen a la web, demanem a veure si se'ns poden enviar per correu electrònic abans, perquè a vegades ens interessa veure de què ha anat i tardem una mica a poder-ho tenir.

Després, volia saber si hi ha la idea d'arreglar les voreres que hi han a l'avinguda de Josep Tarradellas, a la vorera que dóna a l'Escola d'Hostaleria, perquè estan molt malmeses per culpa de les arrels dels arbres i allò s'ha convertit en una zona molt perillosa, perquè estan ben trencades i moltes estan aixecades.

Després, un altre tema que ens preocupa és el de les zones 30 de Girona, que aquestes zones, a veure, on existeixen no s'han fet passos de vianants, precisament perquè és zona 30, que vol dir que tenen prioritat els vianants i que els vehicles no poden anar a més de trenta, però el problema és que normalment no té cap prioritat, el vianant, i és perillós. A veure, proposem que l'Ajuntament faci una mica de publicitat o a través de la premsa, de la mateixa web, d'explicar una mica què significa aquestes zones 30 i que porti una mica de control, perquè algun dia tindrem un disgust.

I després, per acabar, a veure, atès que aquest Ajuntament ja ha fet algun pas cap a aquesta línia, proposem que aquest dissabte vagi a la trobada internacional, bé, hi ha una Trobada Internacional de Municipalisme i Economia Solidària i, a més a més, que

signi aquest manifest que ara els donaré, amb l'objectiu d'aprofundir en aquesta col·laboració, crear eventualment una xarxa de municipis d'economia social i solidària i es farà una altra trobada més endavant. I, bé, nosaltres proposem que l'Ajuntament de Girona s'hi adhereixi i, a més a més, participi d'aquestes trobades.

Fa ús de la paraula el Sr. Salellas, qui exposa, la primera pregunta és al voltant de la Font del Ferro. Ens ha arribat una queixa d'una actuació desmesurada per part de la Policia Municipal a la Font del Ferro fa uns dies, tant de multar, diguéssim, una gent gran que estava allà i que havia aparcat a la zona de la Font del Ferro. I llavors sobretot una persona veïna de Sant Daniel que, veient la actuació desproporcionada dels municipals, doncs va intentar intervenir en pro del diàleg, i va acabar sent multada també i menystinguda pels mateixos agents de la Guàrdia Urbana. I, pel que sabem, han fet arribar la queixa al senyor regidor, però a més això per nosaltres és només la punta de llança d'un tema que és la mobilitat al barri de Sant Daniel i també tot el que passa al voltant de la Font del Ferro, que ara mateix és un espai molt utilitzat pels gironins i les gironines i la mobilitat per arribar fins allà i tot amb la senyalització, que no era prou correcta i no es veu prou, doncs acaba produint situacions de conflicte.

El segon tema és per al senyor alcalde, és al voltant, un prec que li faríem, evidentment, si el vol atendre o no, que és que si com amb el cartell de fires els grups municipals estem podem treballar o podem tenir una opinió al voltant del cartell de fires, participem en l'elecció, ens va convocar al seu despatx i jo mateix hi vaig poder assistir, doncs al voltant del pregoner de fires, ens agradaria també que aquesta fos una elecció més comuna, fins i tot que hi pogués haver un procés participatiu de la ciutadania, perquè el pregoner, que fins ara és una cosa que decideix l'alcalde, i no li qüestiono, però, en tot cas, nosaltres creiem que seria millor que funcionés d'aquesta altra manera.

La tercera és una pregunta també per al senyor alcalde, preguntar-li què feia vostè com a president de l'AMI, alcalde de Girona, el 12 d'octubre a la seu de la Guàrdia Civil, celebrant la patrona de la Guàrdia Civil. Bàsicament celebrant la mateixa desfilada que el senyor Mas no va a Madrid, no hi va, a Madrid, perquè considera que la desfilada té tots uns valors i significa tot el que és ara mateix, diguéssim, la repressió i també tot allò que l'exèrcit ens ha vingut fent al poble de Catalunya durant molt de temps i considera que no és el moment d'anar-hi; vostè per això manté, tot i ser president de l'AMI, la seva presència en un acte a la caserna de la Guàrdia Civil. Recordem que la Guàrdia Civil és qui va portar –i no ha demanat mai perdó– el senyor Companys fins al seu afusellament. I, de moment, tenim una policia que, com l'Estat, encara no ha fet aquest procés que hauria d'haver fet de reparació pública. I, per tant, no entenem que el president de l'AMI estigués el 12 d'octubre a la caserna de la Guàrdia Civil.

I dos últims temes més, de cara a l'any que ve, un prec, si podríem fer que el festival Temporada Alta no acabés els descomptes el 30 de setembre. Hi ha molta gent que vol comprar entrades al mes d'octubre i es troba que no té descomptes per comprar entrades per al Temporada Alta; de cara al conveni que signin, doncs vejam si ho podem fer, de subvenció, que s'inclogui.

I l'últim, criticar o fer un prec també –potser és més una pregunta–, el Festival de Cinema de Girona, que és un festival que té una repercussió mínima ara mateix, que dura només un cap de setmana i que molta gent del sector el qüestiona, especialment per la persona que el dirigeix, rep una subvenció d'onze mil euros. Aquesta subvenció d'onze mil euros per un cap de setmana al Festival de Cinema, el Truffaut en rep trenta mil, d'euros, per entendre'ns; i el festival, tot el que és de Cinema i Solidaritat, que impulsa el mateix Ajuntament, tres mil. Nosaltres creiem que és totalment desproporcionat dedicar aquests onze mil euros al Festival de Cinema quan la partida del Truffaut o la partida de Cinema i Solidaritat, per exemple, en el mateix àmbit, podria ser molt més alta.

Intervé la Sra. Pèlach, qui formula una pregunta sobre la Sèquia Monar. Em penso que el 2014 es va adquirir i llavors s'hi fa un manteniment que és molt limitat i hi ha per part dels veïns algunes queixes amb relació al mal estat de l'entorn i també de la brutícia del fons. Llavors és saber quines són les accions previstes a la sèquia i també si s'ha treballat amb la comunitat de regants o per crear i per enfortir aquesta comunitat de regants per treballar-hi conjuntament per la millora de la sèquia.

L'altra és amb relació al Registre Civil, sabem que és un servei, diguéssim, de l'Ajuntament, però sí que és un servei que s'ofereix als gironins i gironines i, per tant, creiem que l'Ajuntament podria intercedir per veure si es pot millorar aquest servei, que actualment és pèssim; hi han uns temps d'espera de més d'un any per casar-se, així mateix. I sabem, en som conscients, no volem que això sigui, diguéssim, un qüestionament del servei que ofereix el personal d'aquest servei, sinó, perquè sabem que hi ha també d'una voluntat de degradar-lo per justificar la seva privatització. Però, en qualsevol cas, sí que ens sembla que des de l'Ajuntament es podria fer alguna, o es podria intentar intercedir d'alguna manera perquè millorés el servei; fins i tot perquè a l'hora de fer casaments, diguéssim, des de l'Ajuntament de Girona segur que també això comporta una sèrie de problemàtiques i dificultats també, a part de en altres casos, és clar.

Llavors, amb relació a la Devesa, celebrem que s'hagin ja presentat aquestes mesures que es van acordar i que, per tant, ben aviat suposo que veurem alguns canvis a la Devesa. Però ens preocupa que, ja en el seu moment ho varem comentar en el tema de l'aparcament, però ara també amb el tema del palau de les fires, de la fira comercial, que s'està vulnerant, diguéssim, el pla d'usos, que entenc que és el que encara és vigent, mentre no hi hagi alguna altra legislació que ho variï. El Pla d'usos em penso que es reserva el palau firal, una zona, que és al Camp de Mart i, en canvi, sí que s'ha vingut fent sempre, però, en qualsevol cas, això jo crec que no ho justifica, s'ocupa tota una altra part que no està prevista en el Pla d'usos. I, per tant, demanar que es respecti la legislació vigent, en aquest cas, en la defensa de la Devesa, a més a més, totes aquestes mesures noves que s'hi puguin implementar.

Comentar també, en aquest sentit, que hem vist que en el procés participatiu de la Devesa, el mapa que surt allà és un altre, però no sé si és que és un error o, perquè en el mapa del procés participatiu sí que ja hi inclou, diguéssim, aquesta nova, ocupació real habitual de la fira comercial, però el pla d'usos no ho preveu així.

Llavors, s'ha parlat en aquest Ple del Pla de govern, doncs preguntar una mica quina és la previsió que tenen; n'estem pendants, del Pla de govern.

I llavors, amb relació a l'hora de repassar els decrets per al Ple, hem vist que hi havien diverses sancions per infraccions de l'ordenança de civilitat. Llavors volíem preguntar si és majoritàriament un tema de bicicletes, si aquestes infraccions responen sobretot a aquesta campanya que es va iniciar fa uns mesos per detectar les bicicletes que passen per la vorera, etcètera. I, bé, saber si és així, si ser es pensa alguna cosa, més enllà de continuar multant, si es pensa fer alguna altra campanya. Perquè entenem que quan hi ha una infracció tan reiterada i tan habitual, doncs poder també el problema és de la legislació o que no s'està fent les coses prou bé, més enllà de la gent que infringeix la norma.

Sí, llavors un últim tema. Hem sabut també, repassant aquests decrets, que es van destinar 4.500 euros a comprar unes samarretes sobre el Joc de Trons. Bé, volíem saber una mica quina és la justificació d'aquestes samarretes, que ens sembla sorprenent que s'hagin gastat 4.500 euros amb això.

Intervé el Sr. Terés, qui exposa, la primera pregunta seria amb relació al Vol Gastronòmic, que ens congratulem que finalment s'hagi pogut enretirar aquesta estructura, sense, imaginem, cap cost per al consistori. Però, en canvi, sí que voldríem preguntar si finalment es va imposar una sanció pels dies que va ocupar la via pública sense la corresponent llicència.

D'altra banda, un altre tema també amb relació a un tema urbanístic menor, però no menys important per als veïns que el pateixen, que té relació amb unes obres que s'han efectuat al carrer Pont Major i que ens informen els veïns que el material d'obra resta, des de fa més d'un mes, al carrer Comerç, a un solar que hi ha al carrer Comerç de Pont Major –estem parlant de la part antiga del barri. I ens han dit que això, que el material d'obra d'aquesta intervenció fa aproximadament un mes que està en aquella zona.

I, finalment, una altra pregunta, hem sabut per informacions periodístiques publicades avui mateix a través de SER Girona que a les fires, als firaires que vénen a la devesa per aquestes fires de Sant Narcís, doncs, es donen situacions d'irregularitat en la contractació. Sabem que evidentment la competència d'inspecció de treball està a cavall entre Generalitat i l'Estat, tinc entès, perquè hi ha algunes funcions que no es van acabar transferir, però sí que és veritat que hi ha un principi de subsidiarietat i que l'Ajuntament, evidentment, atorga unes llicències i cobra unes taxes. I, per tant, creiem que seria oportú que l'Ajuntament fes algun tipus d'actuació per saber, per verificar primer si això és així i, en cas que fos així, emprendre les mesures que correspongui.

Intervé el Sr. Albertí, qui exposa, en primer lloc, voldria agrair a l'equip de govern que hagin atès el prec que vaig formular a l'últim Ple sobre l'estat del carrer Sant Sebastià, el paviment i el mobiliari urbà i, concretament, els bancs. Vaig fer-ho, al senyor Alcalà li vaig dir present aquest agraïment de paraula, però m'agradaria que també constés per escrit.

El prec que formulo avui va en aquest mateix sentit, de cercar solucions a problemes puntuals que ens formulen els veïns quan caminem pel barri. Al carrer Montnegre i concretament davant del número 50, també davant del cementiri, davant de l'institut, hi ha uns solars que es troben en un estat lamentable, estan plens de vegetació, bosses de deixalles i runa. Pregaria que l'Ajuntament instés els propietaris que, amb la major brevetat possible, poguessin netejar i condicionar aquests solars, una mica pel perill que representen perquè allà hi circulen molts i molts escolars.

També voldríem fer una pregunta. Voldria, conèixer quin és l'estat de reposició del mobiliari, senyalització i elements viaris que varen ser afectats pel rodatge de Joc de Trons. Saber si es varen reposar tots o encara en queden alguns pendants d'ubicar.

Intervé el Sr. Calvo, qui exposa, demanaríem saber com està –al senyor Ribas– el tema de la Taula de Pobresa Energètica, que sabem que depèn de Sostenibilitat, amb una proposta afegida que faríem: ja que la Taula d'Habitatge està funcionant, per què no es podria passar el tema de la pobresa energètica a la taula d'habitatge, tot i que depenen de dues regidores diferents.

Intervé la Sra. Roca, qui exposa, la pregunta que vull fer tenia relació amb el que ha començat a dir la senyora Costa de l'enllumenat. Nosaltres hem vist el projecte d'instal·lació de llums ja en aquest Nadal i el repartiment dels llums per carrers, per zones i per barris. I, evidentment, és molt semblant al de l'any passat. Clar, i constatem que hi ha, en general, als barris que no són el centre i als carrers amb més botigues, clar, hi ha pocs llums i alguns barris, en concret, el barri de Palau i, en concret, sobre tot a la zona que envolta la plaça Companys, entre el carrer de la Rutlla i el carrer Sant Agustí, doncs els veïns ens han dit que en aquella part hi ha moltes activitats, hi han bars, hi han botigues, etc. Tot i això, aquella part queda molt poc il·luminada aquests dies.

I també, arran d'això, la pregunta és si quan l'Ajuntament decideix posar uns ornaments o aquells arbres que feien molt de goig de l'any passat, si es pacta amb els veïns el lloc de l'emplaçament –amb els veïns i amb els botiguers– o si simplement es posa on l'Ajuntament creu que han d'anar.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, per respondre les preguntes, el problema de la senyora Veray, parlava de les queixes del carrer Auriga, Albareda, Nou del Teatre, pel tema de les rates, el senyor Ribas ja n'han pres bona nota del cas i hi estarem a sobre. Amb relació al taxi, senyor Alcalà, del poc control, no tant pels que descarreguen, perquè si evidentment vénen d'un altre municipi i volen venir a Girona, sinó que els que carreguen i especialment sabem que es produeix una problemàtica a l'hospital, a l'estació i en algun altre lloc més, que ja sabem que és recurrent, però no sé si el senyor Alcalà li pot ampliar la informació.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, efectivament, el que deia, els taxistes sí que poden portar els passatgers, no poden estar esperant després per emportar-se'n d'altres i aprofitar-ho. En aquest sentit, es fan controls, moltes vegades són els mateixos taxistes els que comuniquen a la policia si veuen alguna furgoneta que intenta fer aquesta pràctica i es controla. S'ha retirat una llicència i ara hi ha un procediment obert efectivament perquè és cert que es fan aquests controls. Sobre l'ordenança del taxi, ja ho tenim pendent, de fet, va quedar pendent perquè és un tema que no ens hem posat d'acord, tot i que hem tingut diferents reunions i amb el grup de taxistes no hem arribat a un acord. Tenim prevista una reunió amb la taula del taxi el proper dimecres dia 4 i una de les altres qüestions que em demanen que fem control és una qüestió que nosaltres no tenim competència, que és la jornada laboral. Saben que la policia no pot controlar-ho, però sí que ho hem comunicat al departament de la Generalitat perquè facin aquests controls.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, i sobre el disseny dels dispositius de mobilitat, aquestes disfuncions que assenyalava la senyora Veray, concretament el dia de la botiga al carrer, però com que ho ha detectat també en altres esdeveniments...

Fa ús de la paraula el Sr. Alcalà, qui exposa, ho revisarem perquè alguna cosa deu fallar, però hi ha l'oficina de planificació de la policia que treballa conjuntament amb l'àrea de mobilitat i comprovarem a veure què és el que ens està fallant, perquè dediquem molts d'esforços precisament per evitar aquesta circumstància que vostè ens ha comentat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Pujola parlava de com es trobava la tanca de la pista de bàsquet del carrer del Carme, la senyora Madrenas li contestarà.

Fa ús de la paraula la Sra. Madrenas, qui exposa, efectivament no tenim constància que hi hagi hagut un problema de seguretat per cap infant allà, això és el primer que volia dir. I, en segon lloc, hem de veure una mica amb els veïns quin ordre de prioritats suposa per a ells aquesta actuació, veure la disponibilitat pressupostària quan hi sigui i es donin els dos factors, doncs podrem tirar endavant.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, també parlava de la poda d'arbusts de la zona del final del carrer de la Creu, que tapa la visibilitat dels cotxes que s'incorporen.

Intervé el Sr. Ribas, qui explica, tenim constància de les dues, però s'actuarà en primera instància a la de carrer Migdia, just a l'encontre amb la font de Països Catalans, perquè era molt més greu, afectava els vianants, però també s'actuarà amb el de carrer de la Creu. No serà una poda, no es tallaran totalment, sinó que es rebaixarà per almenys mantenir vegetació en aquests moments.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Martín deia que al Grup Sant Daniel hi havia denúncies d'entrar a pisos buits i reclamava més presència policial. De fet, li avanço i, en tot cas, el regidor li ampliarà la informació, que des de la Junta Local de Seguretat aquest és un tema que seguim cada mes, hi ha dispositius especials, alguns d'explícits, altres de discrets, per evitar el que hem detectat, com vostè també ha

detectat, que hi ha hagut una pressió en alguns punts de la ciutat de risc d'ocupació, diguem-ne, no convencional d'alguns pisos i probablement pot haver afectat algun pis que estava ocupat, però el senyor Alcalà li ampliarà la informació.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, efectivament, el que comentava l'alcalde, n'estem al cas, i en aquest cas, ja varem fer una actuació molt important a Santa Eugènia, perquè també teníem un problema molt important amb el tema d'aquest tipus d'ocupació, i hem desenvolupat un conveni que són «Escala netes, comunitats segures». A Santa Eugènia ha funcionat i hem començat també a aplicar-lo al Grup Sant Daniel. Hem tibat algunes edificacions per evitar que aquestes persones tornin a entrar.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a la zona, aquesta alarma entre Girona II, Sant Narcís, carretera de Barcelona, que semblaria que hi hauria un lladre amb una activitat especial que entra a les cases a través de les terrasses, no sé si és d'aquests elements que a l'última Junta de Seguretat es va dir que s'havien aconseguit, diguem-ne, detenir o és un de nou?

Intervé el Sr. Alcalà, qui manifesta, de vegades és difícil saber si és el mateix. Sí que hem detectat que, en alguna ocasió, són gent que han vingut de fora, fan alguna actuació i tornen a marxar. Això ho tenim detectat i, quan hem pogut, se'ls ha detingut, els hem portat al jutjat i el jutjat els ha tornat a deixar en llibertat.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, dissortadament, també els he d'advertir, que a la Junta Local de Seguretat, que es monitoritzen molt al detall noms i cognoms, i carrers, i delictes de la ciutat de Girona, comprovem amb frustració per part de cossos policials i de l'Ajuntament, com no podia ser d'altra manera, com malgrat que hi ha accions de detenció i més d'una causa, aquella persona continua al carrer després i comet delictes que acaben afectant la gent. El problema no el tenim tant amb el dispositiu policial, perquè és eficient i es deté, sinó en un altre lloc. També demanava el senyor Martín el projecte de reforma de la llosa annexa dels habitatges del carrer Guadiana, el senyor Berlosó li respondrà.

Intervé el Sr. Berlosó, qui exposa, que a darrere dels pisos verds, ara el que està previst fer és el talús, que és per donar llum als soterranis, als aparcaments, Després el que queda a la plaça a dalt, sí que dintre del Pla estratègic de Font de la Pólvara, Mas Ramada, Sector Est, en concret, es mirarà amb el pressupost que s'hi dedicarà quina pot ser la inversió i així si els veïns així ho estimen prioritari d'intervenció fer una barana de protecció, en aquest talús.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Joaquim Rodríguez parlava de la cobertura de patis de les escoles. Tenim clar quines són les prioritats i que, efectivament, han d'anar allà on hi ha més necessitat social, inclús algun lloc ja l'hem identificat. Deixi que acabem de fer la planificació que anirà a pressupostos, però prenc nota del seu prec, perquè és coincident també amb la nostra voluntat, amb el benentès que vostè ja sap que les cobertures de patis s'han de produir, si es combinen un seguit de factors a favor: que hi hagi voluntat de la comunitat educativa, voluntat de les AMPA i voluntat dels veïns de la zona que no ho rebutgin. Si tot això es dona i, òbviament, arquitectònicament, el pati ho permet, doncs ja sap que nosaltres estem disposats a fer-ho. Amb relació als consells escolars municipals, la senyora Muradàs li podrà donar més informació.

Intervé la Sra. Muradàs, qui exposa, sí que és cert que algun director ens ha comunicat que hi havia alguna queixa, perquè hi havia hagut poca assistència. Ja ho hem tornat a insistir als regidors, però a vegades coincideixen amb altres reunions i els

és francament impossible. Tot i així, continuarem insistint perquè almenys a alguna reunió durant tot el curs s'hi pugui assistir.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, i sobre el Club Agility de la Devesa, no sé si el regidor li podrà explicar. En tot cas, entenc que vostè es preocupa per quina situació es troba aquella l'activitat, fa molts anys que és allà i inclús havíem parlat d'algunes ubicacions amb alguna altra zona de la ciutat, però ara els darrers temps, la veritat és que no sé exactament en quina situació es troba.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, efectivament és una activitat que ha de marxar de la Devesa perquè està ocupant uns terrenys que en si mateixos han de revertir al mateix parc. No hi ha previst actuar-hi més sobre el mateix espai i estem parlant de trobar una nova ubicació on col·locar l'Agility. Aquesta és la realitat de les converses que estem tenint.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Riera demanava pel local nocturn del carrer Eiximenis...

Fa ús de la paraula la Sra. Madrenas, qui exposa, efectivament s'estava referint al local El Salero, que s'ha reobert, perquè ja tenia la llicència de feia temps. Ja sabran, perquè també va sortir a premsa, però que varem fer, previ a la reapertura, una reunió amb tots els veïns on varem anar a mesurar tots els habitatges de tots aquells veïns que creien que podrien resultar afectats, segons el seu criteri, i es va mesurar i no se sentia absolutament res.

I és cert que aquest matí hem rebut un únic correu d'una veïna, una única veïna, que ha dit que ella sí, que a més és d'una comunitat al costat, no és d'allà mateix, que en el mateix correu em comunicava que també els ho havia comunicat a vostès. Per tant, sé que ens estem referint a aquesta mateixa veïna i, al cap de cinc minuts, ja ens havíem posat en contacte amb l'empresa, que ja han contactat amb ells i al cap d'una hora ja tenia el correu de resposta d'aquesta veïna agraint aquest contacte o aquesta intermediació i estic a l'espera de saber els resultats i que tot funcioni perfectament.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Paneque demanava, primer, si teníem coneixement que s'estava girant, a llogaters, per part d'Adigsa els IBI. No sé, senyor Berloso, si vostè en té coneixement.

Intervé el Sr. Berloso, qui exposa, no, no en tenia coneixement. En tot cas, les persones que diu que han contactat amb vostè, si els fa venir, els donarem hora. Així i tot, jo demà ja faré gestions amb Adigsa respecte a això que és el que hi ha.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre l'Aeroport de Girona, la situació, com vostè sap, té un problema de fons que difícilment resoldrem amb pressió, que la podem fer tota, però que el problema no ve d'aquí, té a veure amb el model de gestió, té a veure amb el model de comercialització, té a veure amb l'opció de les autoritats de fomentar la pista –la segona pista– de l'Aeroport de Barcelona. I ja, dissortadament, a diferència de fa uns anys, no és una qüestió de contracte, de contracte amb Ryanair, no és una qüestió, per entendre'ns, de signar un contracte de més patrocini econòmic, és una altra qüestió que se'ns escapa als operadors locals, que som els que hem estat, no és el cas de l'Ajuntament de Girona, perquè no hi ha participat econòmicament, en aquest esforç, però sí que el de la diputació i el de la Generalitat que han fet un esforç econòmic molt gran durant molts anys no és el cas de doblar, ni d'incrementar això, sinó que té a veure directament ara sí, ja, amb la titularitat dels equipaments i amb la política comercialitzadora que té AENA en aquests moments. Si això no canvia, és difícil preveure un canvi. Ara, jo convido a tots els grups polítics, ara que hi haurà eleccions, de reclamar el traspàs de l'Aeroport de Girona per poder ser nosaltres els

que gestionem aquesta infraestructura, que, aleshores sí, seria una infraestructura altament competitiva i al servei dels ciutadans.

Senyor Granados, l'any 2012, la normativa de les barraques, la senyora Madrenas li ampliarà la informació.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, la veritat és que sap greu que es digui que va ser un tema així del Govern, perquè, precisament, es va fer una enquesta a la ciutadania, on el resultat d'aquesta enquesta sí, exactament, és va aprovar amb molta majoria el redactat exacte de qui hi havia, l'Ajuntament, de fomentar que s'anés a les barraques. O sigui que precisament, en aquest cas, just ens poden titllar de poc escoltar les persones i de ser poc participatius, perquè precisament va ser al revés. I no s'està vetant ningú en concret. El que es deia era que era important, la ciutadania va considerar important que les entitats que estiguessin a les barraques fossin d'un àmbit territorial estrictament gironí. Jo crec que això segueix tenint molt de sentit i, per tant, en principi, ho seguim mantenint. Tinguin en compte que el recurs..., bé, que encara hi ha pendent un recurs, per tant, no és ferma, la sentència que vostès han dit, i, per altra banda, que cada any es modifiquen els plecs de condicions. Per tant..., igualment s'ha de veure el resultat, però suposant que sí, cada any hem fet diverses modificacions, per tant, ja no és el mateix que vostès van impugnat, ja tampoc és el mateix plec actual.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a la poda d'arbres, com que aquesta és una queixa recurrent que tenim –i ara el regidor li ampliarà–, jo el que els proposo fer és, a veure, ens hi trobem molt sovint, els tècnics es fan un fart de donar les mateixes explicacions cada any a molta gent, perquè evidentment, com es poden imaginar, són criteris tècnics, no polítics, els que aconsellen la poda. I fa bé de demanar informació. Jo, si de cas, ho faria extensiu a la resta de grups per evitar allò de dir «és que he trobat un veí que em diu que per què no podem...», i explicar-li: «No, és que en aquell carrer hi ha un tipus d'arbres, els tècnics diuen que la poda es fa en aquest període de temps i no en un altre, etcètera.» Crec que la proposta que vostè fa és molt interessant i poder sí que estaria bé una reunió amb els tècnics, que ho expliquessin bé i publicitar-los adequadament, crec que ja ho estan, però potser més, els criteris amb els quals es fan les podes als barris per evitar aquella suposada desinformació que molts veïns tenen. Però el senyor Ribas pot ampliar la informació.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, ja vaig dir en un Ple que faríem, estem treballant per la creació d'una web específica per explicar la poda dels arbres de Girona, perquè n'hi han uns que no es poden cada any, sinó que es fan cada dos anys i llavors és per explicar-ho bé.

Intervé el Sr. alcalde qui exposa, sobre la gossera municipal.

Intervé el Sr. Ribas, qui manifesta, és el centre de recollida, no és una gossera, és que hem de començar a dir les coses concretament. És un centre de recollida de gossos i d'animals, en si mateix, i després es traslladen a la gossera que tenim amb acord amb el Consell Comarcal de l'Alt Empordà, és a dir, a Figueres, es traslladen allà. Va haver-hi una problemàtica amb una gossa, suposo que en van estar tots amatents, ho van saber, i el que hem fet des de la Regidoria de Sostenibilitat és demanar a la Generalitat que obri un expedient informatiu per esbrinar els fets que van succeir, i que actualment aquest expedient està en tràmit.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a la manutenció del gos, entenc, de la policia, és un gos que és propietat del policia i que nosaltres ens fem càrrec de la

manutenció, perquè, ja que presta un servei, no el podem remunerar amb diners, però almenys el podem remunerar amb espècies, el gos.

Sobre la Setmana de la Mobilitat, el senyor Alcalà li donarà més informació.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, com vostè sap, la Setmana de la Mobilitat és una iniciativa a nivell europeu, en la qual l'Ajuntament ens afegim a aquesta setmana. I conjuntament amb l'ATM organitzem, som organitzadors de les diferents activitats. Dintre de les activitats, hi ha uns col·laboradors que o bé s'adrecen a nosaltres, o bé s'adrecen a l'ATM i són a través d'aquests mitjans que donem difusió.

Aquí tenen el programa, n'hi han alguns que ens han fet arribar les activitats que fem i nosaltres hem publicat i d'altres que potser s'han adreçat directament a l'ATM. Nosaltres en fem difusió. Jo em vaig assabentar l'altre dia que hi havia una activitat per part de Mou-te en bici i a nosaltres no s'havien adreçat; quan nosaltres per escrit i per telèfon els varem dir si volien fer alguna activitat. Ens varen dir la de la inspecció tècnica de les bicicletes, que és clàssica i que l'organitzen, que funciona molt bé, però, per exemple, no ens havien dit les curses que varen fer des de Fornells fins a la catedral, per exemple.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, la senyora Costa demanava pels llums de Nadal i proposava que s'obrissin l'1 de desembre, però, com que la senyora Roca també n'ha parlat, si de cas la resposta pot ser conjunta.

Intervé la Sra. Plana, qui exposa, els llums de Nadal, el dia de l'encesa dels llums de Nadal es pacta amb l'Associació de Comerciants. Tradicionalment l'encesa sempre és l'últim cap de setmana de novembre, per tant, en principi, seria aquest dia.

Llavors també preguntaven sobre la resta de barris, que en el *planning* que no hi ha, que no estan inclosos dintre del plec de clàusules. Ja dic que al plec de clàusules ja hi ha molts barris que estan inclosos, de Sant Narcís, Santa Eugènia, Germans Sàbat, Rambla Xavier Cugat, etcètera. Però hi ha altres zones que no hi són incloses però que parlem amb els veïns, els veïns ens fan arribar la petició; aquesta petició dels veïns de la plaça Lluís Companys ens ha arribat i evidentment, intentarem també respondre, com s'ha fet fins ara, a aquests barris.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa. vostè feia la petició que les actes de les juntes de govern, les actes dels acords de la Junta de Govern s'enviïn per correu electrònic. Jo diria que es penjen. Es deuen penjar. Ho mirarem, les actes de la Junta de Govern, jo diria que es penjen, els acords, es penjen. Ah, d'acord, per evitar el pas d'anar-los a buscar, d'acord. Mirarem de fer-los aquesta feina, també.

Amb relació a la vorera de Josep Tarradellas, a prop de l'Escola d'Hostaleria, senyor Alcalà si vol respondre.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, la vorera està restaurada des de fa temps, només queda un espai, que és el gual de l'Escola, precisament, d'Hostaleria, el qual es va fer un requeriment a l'escola perquè són ells els que l'han de reparar. L'altra vorera ja fa temps que està feta.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, per tant li pertany a la Generalitat de fer-ho.

Les zones 30, que efectivament n'hi ha moltes aquí properes que tenen aquest petit problema que, com que no hi ha senyalitzats els passos de vianants, es pot produir una confusió amb els cotxes i pot ser que poder algun dia tenim un «susto». Proposa de fer campanyes o controls per evitar accidents. Senyor Alcalà respondrà.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, sobretot per informar que des de Jaume I, quan entres a Pompeu Fabra, i en tota aquesta zona és zona de vianants, amb la qual cosa

el vianant té preferència a l'hora de caminar per aquí. Potser sí que hem de fer campanya de sensibilització als conductors. D'acord.

Intervé el Sr. alcalde, qui manifesta, sobre la jornada, aquesta Trobada Internacional de Municipalisme és la primera notícia que en tenim i ara ens ha fet passar la informació. Però dedueixo, pel que veig aquí, és una trobada que organitza l'Ajuntament de Badalona. Aquí diu: «L'organització d'aquesta trobada correspondrà a l'Ajuntament de Badalona.» El 23 d'octubre. En tot cas, aquesta que diu 23 d'octubre..., d'acord, a la propera. Doncs vostès proposen que anem a la propera o a aquesta? És que, és clar, normalment quan algú vol que l'Ajuntament de Girona participi en alguna cosa, el convida, normalment, va així, això. Home, assabentar-nos-en per aquesta via que se'ns espera en un lloc, no crec que sigui la manera més regular. D'acord. Però jo crec els organitzadors alguna cosa tenen a dir, si volen que hi vagi l'Ajuntament de Barcelona. Jo fa bastantes setmanes vaig parlar amb una alcaldessa important d'aquest país proposant l'Ajuntament de Girona amb relació al tema dels refugiats i no m'ha respost, per exemple. Per tant, deu ser que no deu interessar que Girona estigui allà, i té tot el dret del món que no formi part d'aquest espai. Jo si em conviden els organitzadors d'això a ser aquí, doncs amb molt de gust ho mirarem i ens interessarà, però així de precipitadament. De tota manera, ho agafem amb interès i la regidora de Promoció Econòmica, perquè és una cosa, com vostè ha dit, que encaixa en el nostre model.

El senyor Salellas parlava de la Font del Ferro, senyor Alcalà, i d'una acció desmesurada, diu, de la Policia Municipal amb gent que hi havia aparcat i algú que volia «intermediar», doncs, que va acabar rebent.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, sap que la Font del Ferro, tota la Vall de Sant Daniel, és una zona sensible amb el tema de vehicles i, en aquest sentit, hem rebut moltes queixes també des de l'àrea de mobilitat que es controli tant les zones d'aparcament com la circulació de bicicletes, sobretot el cap de setmana que hi ha molta gent, hi ha molta gent que circula en sentits contraris, direccions prohibides i això pot comportar, hi ha risc d'accident i la policia de tant en tant hi va i fa controls.

En aquest cas que em comentaven vostès, efectivament es va sancionar un vehicle que, tal com reconeix la persona que em va enviar el correu, estava mal estacionat i aquesta persona va «intermediar» per dir «Home, tampoc està, no «estorba» la circulació, podia passar, etcètera.» Sembla que la conversa va venir en aquest sentit. Però el cas és que estava en un lloc que no estava permès el dallò i es va posar la sanció. La qüestió devia pujar de to, pel que sembla, i al final aquest senyor amb tota la seva bona voluntat, perquè va fer una carta correctíssima, doncs va acabar rebent per part de la policia. Jo vaig demanar a la policia que em passis, vull escoltar la versió policial i, partir d'aquí, tinc pendent de contestar aquest senyor per aquest correu que era correctíssim. Estic acabant de saber què va passar.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a vostè fa un prec que no el puc atendre, que és dir fem amb el pregoner el mateix que fem amb el cartell. Sentint-ho molt, en el cas del pregoner concorren unes circumstàncies diferents del cas del cartell, perquè, primer, és una persona que ha de reunir uns mèrits, una qüestió que té molt a veure amb el moment de la ciutat, de molts factors que són, que no poden ser, diguem-ne, socialitzats, que poden ser atzarosos; un autor recordo que en aquell any va fer un llibre que va ser el llibre més venut que va haver-hi en aquell moment del món editorial en català de Girona i semblava que era l'any d'ell, era un mèrit que difícilment es pot valorar a través d'un procés com el del cartell, perquè no presenten candidatures, els pregoners, és diferent. El cartell, fem un concurs, presenten candidatures i ja saben que seran jutjats per un jurat i crec que el resultat és molt bo. Cap pregoner concorre a aquesta circumstància.

La segona, que hi ha un element, diguem-ne, de sorpresa, i d'intimitat i de confidencialitat amb el mateix pregoner, perquè sovint, a vegades, la proposta del pregoner s'ha de fer amb mesos d'antelació, perquè requereix una preparació, no són professionals, perquè a vegades requereix un muntatge sobre el carrer i si es desvetlla el misteri molt abans, perd una part de la gràcia que té el pregó. Llavors, mentre això es pugui conservar i jo em vegi capaç de garantir que això es mantindrà així, i que el resultat és equànim i em sembla que ens fa, diguem-ne, quedar bé a tots, nosaltres, amb tota sinceritat li dic que crec que és la millor metodologia i potser algun dia l'alcalde de torn que hi hagi o jo mateix el podrem esguerrar fortament, no ha estat el cas precedent, fins ara hem estat bastant, tots plegats, afortunats amb els pregoners que ens han obert les fires, crec que també és el cas especialment d'enguany i esperem que en els propers anys es mantingui aquesta tradició. Si veiés que hi ha algun, si la gent veiés que hi ha algun error greu, jo crec que ens n'adonaríem aviat.

Sobre el 12 d'octubre, a la seu de la Guàrdia Civil, diu, celebrant la patrona i la mateixa desfilada que el senyor Mas no va vol anar a assistir. Això no és veritat, això no és veritat. El senyor Mas no va –i a mi també em van convidar, com cada any, i no hi vaig anar– a la recepció del Palau de la Zarzuela i a la desfilada que es fa a Madrid amb motiu de la festa de la Hispanitat. Jo no he anat a cap festa de la Hispanitat, jo no he anat a cap desfilada, jo he anat, com cada any, a la festa de la patrona de la Guàrdia Civil, que és la Verge del Pilar, com uns dies abans vaig anar a la festa del patró de la Policia Nacional, que són els Àngels Custodis.

Són festes patronals que celebra una comunitat de gent que viu a Girona dels quals jo en sóc el seu alcalde, que tenen la gentilesa de convidar-me i que congrega moltes persones, moltes persones de Girona i que estan contentes que hi vagi l'alcalde a ser present a un acte que per a ells és molt important. Per tant, jo hi he d'anar i em sento ben acollit i em sento representant dignament la ciutat anant a una celebració patronal d'un grup de gironins que aquell dia celebren la seva festa grossa. Per tant, no hi tinc cap problema amb això, cap problema. I allà el que es produeixen, és com es fa qualsevol col·lectiu de gent, el record per la gent que els ha deixat en aquell període, els homenatges als que es jubilen, la gent que ha tingut una bona feina i se li reconeix aquell mèrit i ja està, i es fa un petit aperitiu, al qual jo no em vaig quedar perquè tenia un compromís familiar que no em permetia ser-hi. Però igual, abans d'aquí, vaig anar a la Capella del Pilar de Pedret, perquè el grup de gent de Pedret aquell dia celebra la festa del Pilar i volen també que hi vagi, i no tinc cap problema per anar-hi.

No té res a veure amb tot allò que vostè diu que se celebra a la caserna de la Guàrdia Civil el dia 12 d'octubre a Girona, no és això. Jo sí que rebo la invitació de la Casa Reial, del rei i de la reina perquè vagi cada any a la recepció i no hi vaig mai. I això sí que seria contradictori, però em penso que no es pot discutir que la feina. És com qualsevol altra cosa, vostès segurament, segur que algunes vegades, potser no a Girona, però en altres llocs, recorren a la Fiscalia per demanar segons quines coses, perquè fan ús d'un òrgan que existeix. Doncs la Guàrdia Civil, a la ciutat de Girona, que participa cada mes a les juntes locals de seguretat, que presta un servei ciutadà contra la droga, contra la pedofília, contra el tràfic de persones, contra un seguit de qüestions de les quals rendeix compte cada mes a la Junta Local de Seguretat, em sembla que és de justa correspondència.

I, finalment, em sembla que ens equivocaríem si volguessin donar a entendre que fem un país nou només per a uns quants, el fem per a tots. No, ja ho sé, dic que ens equivocaríem si volguéssim donar a entendre això, per tant, hem d'anar en compte amb com diem, no dic que ho hagi dit vostè. Ho dic perquè els gestos també són importants. Jo jutjo de manera molt crítica que el subdelegat del Govern no vingui a la celebració de la festa nacional de Catalunya, a la qual se'l convida. I no és correcte no venir a l'acte de l'Onze de Setembre, no ho és. I jo vaig a les festes que em conviden que són importants, per a ell no ho és. Per tant, jo crec que qui s'equivoca és ell, no s'equivoca l'alcalde de Girona anant a acompanyar un grup de gironins que celebren una festivitat que per a ells és important.

El Festival del Cinema. Bé, jo no sé si vostè qüestiona la subvenció perquè la persona que dirigeix el Festival de Cinema no agrada a algú, però crec, bé, però vostè ha dit que hi ha una persona que és qüestionada per alguna part de gent del sector. De gent qüestionada que fa coses, n'hi ha molta. Si haguéssim de determinar les ajudes en funció de fílies i fòbies, estalviaríem molts calés, en aquesta ciutat, perquè mai posaríem d'acord tothom que té a veure amb el món del, no entraré a posar exemples, però això passaria. Coneixem que hi ha algú que té recels, bé, però jo crec que nosaltres hem d'estar per damunt d'aquestes confrontacions que hi ha en el sector, coneixem, hem parlat amb la gent de l'Acadèmia del Cinema, parlem, sabem quines circumstàncies concorren en aquest cas. La veritat és que no hi ha un projecte de festival de cinema diferent a aquest que pugués, diguem-ne, un projecte diferent, «mira, és que hi ha un projecte molt engrescador de festival de cinema que ens fa plantejar que potser el festival de cinema de Girona és aquest altre», no és el cas. I de moment, mentre hi hagi una proposta que Déu n'hi do la quantitat de curtmetratges i de produccions audiovisuals, diguem-ne, gironines, que permet exposar, doncs li hem de continuar donant suport.

Pel tema de Temporada Alta, això dels descomptes, ja en parlarem, en parlarem amb Bitò Produccions, és que és qui dirigeix i organitza el festival Temporada Alta, per veure si això no es pot ampliar, tal com demana vostè i segurament deu ser el desig de molta gent.

Ara sí, la senyora Pèlach. La Sèquia Monar, ja l'hi he dit, no es va adquirir, la va donar l'empresa que era la titular, sobre la qual no feia pràcticament manteniment, diria jo, ja no hi havia cap tipus de manteniment. Nosaltres hem de constituir, hem d'acordar amb els ajuntaments de Salt i de Bescanó la relació amb les comunitats de regants, perquè sobretot afecta Salt, molt més que no pas Girona, que és un tram relativament curt. I Salt té un problema, que és que té un tram molt gran que està en alguns punts en males condicions i, per tant, si ell ha d'assumir el cost d'aquesta reparació, realment això se li escapa una mica.

Però, bé, en tot cas, ens interessa molt el seguir el tema de la Sèquia Monar i mirarem, amb el senyor Ribas, que n'hem parlat i li he explicat el que esperàvem estratègicament d'aquest bé, i és un bé molt interessant. A més a més, el senyor Lluís Pau és una persona de les més expertes de Catalunya sobre el tema dels béns comunals i de l'aigua, perquè la seva tesi doctoral va anar sobre el bé comunal de l'estany de Banyoles i, per tant, diguem-ne, ha estat un projecte que ha estat en molt bones mans i ens l'hem estimat molt, el tema de la Sèquia Monar. I, en tot cas, els proposo que, a la mateixa reunió que hem de fer pel tema de les podes, puguem explicar tot el detall que concorre amb el tema de la Sèquia Monar.

El Registre Civil, vaig enviar una carta al Govern queixant-me de la situació greu que s'està produint i no veiem que canviï això. No sé què més podem fer, podem continuar pressionant. Però, és veritat, ens arriben aquestes queixes i ho veiem, nosaltres no podem donar les hores de la gent, la gent es ve aquí a casar amb tota la il·lusió i, al cap d'un any, molts continuen volent casar-se, però, és clar. Vull dir que no és un problema de l'Ajuntament, per tant, mirarem d'insistir-hi i de si tenim alguna manera de continuar pressionant, però en són conscients tots i, de moment, no es desencalla.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, sobre el tema de la Devesa, que em parla que es vulnera el tema del Pla d'usos, el senyor Carles Ribas li contestarà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, suposo que feia referència a l'aparcament d'uns cotxes amb infracció del Pla d'ús. Bé, el Pla d'usos definia que es podia utilitzar, marcava com un territori d'usos compatibles. Jo tinc entès que sí, però, bé, ens ho revisarem.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, mirem-ho bé, perquè, per altra banda, sí que és veritat que el Pla d'usos no és una eina que tingui cap poder executiu, era, el

Pla d'usos no diré que era un brindis al sol, perquè ja varem denunciar en el seu moment que no era la figura que li calia a la Devesa, li calia un pla especial, perquè aleshores si realment hi ha un incompliment urbanístic, llavors sí que és més sever, però si fos el cas, serà un incompliment informatiu.

El Pla de govern ja es va aprovar i està penjat. El Pla de govern es va aprovar i està penjat, i és accessible. Per tant, més concret no puc ser.

Sobre els decrets que ha vist vostè en què hi havia moltes sancions, no és pel tema de les bicicletes, no ho és, són bàsicament de trànsit o són de civilitat.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, ella comentava això de civilitat, són per sorolls, per consum de begudes, per consum d'estupefaents, perquè les de les bicicletes aniria per la llei del trànsit, serien sancions.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, això de les samarretes, em perdonarà que no li desvetlli perquè hi ha una part que s'ha de presentar. És una producció gironina, és una empresa de Girona que va fer un marxandatge especial sobre el qual hem dissenyat un artefacte positiu per a la ciutat de Girona que encara no volem desvetllar i, per tant, em reservo l'explicació.

Fa ús de la paraula el Sr. Salellas, qui exposa, només és per si són les mateixes samarretes. Són les samarretes que en l'argumentació posa «regalada a cada treballador de la productora».

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, una part va servir per a això i una altra part estan reservades per a un ús que ja explicarem públicament i que té molt interès i que ens ajudarà en un projecte que tenim.

Referent al Sr. Terés que parlava del Vol Gastronòmic, la Sra. Madrenas li respondrà.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, efectivament va ser retirat fa pocs dies i la veritat és que es va fer molt bé sense que quedés cap afectació de la seva estada. I ara ja, un cop fet l'informe dels dies exactes que es va extralimitar, ja falta redactar la sanció que hem reiteradament repetit –ja sé que és reiteratiu– que evidentment que s'imposarà.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, el tema del carrer del Pont Major és força clar, de fet, el material hi és perquè s'ha de fer servir per a les fires, pel que m'expliquen.

Fa ús de la paraula el senyor Alcalà, qui exposa, el material que s'ha retirat que està allà són les pedres, que els veïns varen demanar que conservéssim aquelles pedres, les que es poguessin aprofitar, per a un projecte que ells volen treballar. Com que ara coincideix amb tema de fires i tenen molt de moviment a les brigades, i aquestes pedres han d'anar als magatzems, doncs les hem deixat allà fins que passin aquests dies, però després les guardarem als magatzem de les brigades.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a la reposició... No, no, als firaires de la Devesa, exactament, tot això que ha sortit avui a la SER, de Ràdio Girona.

Intervé la Sra. Madrenas, qui exposa, efectivament n'hem tingut coneixement a través de la SER d'aquestes irregularitats que considerem gravíssimes, en cas que es confirmessin i que, en cap cas, són acceptables i, per tant, el primer que hem fet és, a part de comunicar-ho a l'Associació de Firaires de Girona per tal que ells mateixos també en prenguin les mesures que creguin oportunes amb els seus propis associats, per altra banda, també n'hem donat trasllat immediat i per escrit a la Inspecció de

Treball de la Generalitat que, de fet, seria en principi l'òrgan competent en aquest àmbit.

Igualment estarem amatents, perquè no sé si casualment, però enguany precisament és el primer any que es farà de forma aleatòria una inspecció de determinades d'atraccions de fires per assegurar-nos, el tema de seguretat ja es feia totalment, hi ha l'assegurança i tal, però també per comprovar precisament això. I per casualitat era el primer any que s'iniciava aquesta més inspecció i també aprofitarem per veure el personal que tenen allà i també en podrem tenir constància de primera mà.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, el senyor Albertí, a part d'un agraïment, que li agraeixo, del prec del carrer Sant Sebastià, demanava pel carrer Montnegre, uns solars que es troben en estat lamentable de runes, de deixalles el senyor Ribas li contestarà.

Intervé el Sr. Ribas, qui exposa, sobre l'especial comunicació. Li he demanat que em confirmés el número i ja ho he passat i s'obrirà expedient.

Fa ús de la paraula el Sr. alcalde, qui exposa, amb relació a l'estat de reposició del mobiliari i senyalització, el senyor Alcalà, del Joc de Trons.

Intervé el Sr. Alcalà, qui exposa, la mateixa empresa de Joc de Trons va subcontractar una empresa perquè desmuntés la senyalització, i aquesta és la que es feia càrrec de la reposició. Hi han hagut alguns elements que per part de mobilitat hem decidit no col·locar-los, com són unes pilones de pedra, perquè creiem ja s'ha superat la funció que feien, que era per impedir el pas. I sobretot quan hi ha moltes persones, doncs, és perillós, hem decidit no col·locar-les.

Intervé el Sr. alcalde, qui exposa, senyor Calvo, fa una proposta amb relació a la Taula de Pobresa Energètica, que és que s'incorpori a la Taula de l'Habitatge. En tot cas, els regidors que s'ho parlin, però no em sembla pas una mala idea.

La senyora Roca, amb relació a l'enllumenat, jo crec que ja he respost.

I no havent-hi cap més assumpte per tractar, es dóna per acabat l'acte. Són dos quarts de tres de la matinada. Ho certifico.